

Mustafa Gezgör

Akademide 15 Gün
GERÇEKLEŞEN RÜYA

Mustafa Gezgör
Akademide 15 Gün
Gerçekleşen Rüya

Weşanên Serxwebûn 168
Birinci Baskı: Sibat 2024

Mustafa Gezgör

Akademide 15 Gün
GERÇEKLEŞEN RÜYA

Weşanên Serxwebûn 168

ÖNSÖZ

Riha'nın Wêranşar ilçesinde 1957 yılında dünyaya gelen Mustafa Gezgör, 1992 yılında 23'ü 24 Aralık'a bağlayan gece şehit düştü. Mustafa Gezgör ve birlikte mücadele yürüttüğü beş yoldaşı; bir ihanet sonucu kaldıkları evin soykırımcı TC Devleti'nin özel hareket güçlerinin de içerisinde olduğu binlerce polisin kuşatması sonucunda girdikleri çatışmada (ikisi Rojava Kurdistan'lı ve İbrahim Tek, Aslan Tek; Faysal Öcalan ile birlikte) şehit düşmüştü.

Mustafa Gezgör yoldaşın şahadete ulaşmasından üzerinden 31 yıl geçti. Aradan geçen 31 yıl hiç de kısa sayılmayacak bir süreci kapsamaktadır. Mustafa Gezgör gibi iddiası büyük bir devrimci için bu derin bir anlam ifade etmektedir. Buna rağmen Mustafa Gezgör 36 yılı bulan yaşamına bir devrimcinin yapmak isteyip de yapamadığını sığdırmayı başarma gücünü gösterebilen sayılı devrimci öncü kadrolar arasında saygın olan yerini almıştır. Elinizde bulunan ve Mustafa Gezgör yoldaşın, "AKADEMİDE 15 GÜN (GERÇEKEŞEN RÜYA)" adını verdiği anı/günlükten de anlaşılacağı gibi çok genç yaşlarda katıldığı Apocu hareket içerisinde aktif bir şekilde yer almış, soykırımcı TC Devleti ve onun Kurdistan'daki ayakları olan işbirlikçi ihanet güçlerine, feodal eşkıya çetelerine ve sivil faşist güruha büyük darbeler vuran, her anı dolu dolu yaşanan devrimci bir mücadelenin sahibi olmuştur. Yaklaşık 10 yılı geçen esaretin ardından aktif bir şekilde Kurdistan devrimine katılmak için hiç duraksamadan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmesi ve orada siyasi, askeri eğitimini tamamlayarak yeniden sıcak mücadele alanlarına dönmesi bu gerçekliğin en yalın ifadesidir. Elinizde bulunan Mustafa Gezgör yoldaşın anı/günlüğü Mahsum Korkmaz Akademisi'nde görmüş olduğu eğitimin 15 günlük bir bölümünü anlatmaktadır.

Mustafa Gezgör yoldaş "Akademide 15 Gün (Gerçekleşen Rüya)" olarak anlamlandırdığı bu 15 günü anlatırken kronolojik bir anlatımla

yaşadıklarının sadece bir dökümünü yapmamış, edebiyatçı kişiliği ve sahip olduğu tarih bilincinin derinliğiyle, yaşadıklarına okuyucuyu da ortak etmiştir. Bu çerçevede şiirsel diliyle anlatımına akışkanlık verirken, ideolojik ve teorik gücüyle, tarih bilinciyle yapılanın -görülen eğitimin- önem ve değerinin anlaşılmasını sağlamıştır. Önder Apo'dan bir öğrenci olarak aldıklarını, öğrendiklerini en üst düzeyde bilince çıkarmıştır. Bunları da Önder Apo ve Mahsum Korkmaz Akademisi hakikatinin en yalın, çarpıcı ve anlaşılır bir gerçekliği olarak, büyük sorumluluk duyduğu halka ve gençlere taşırmayı/ulaştırmayı bir görev ve sorumluluk olarak görmüştür. Elinizde olan bu anı/günlüğü de o temelde kaleme almıştır.

Ne yazıkki, Mustafa Gezgör yoldaşın böylesine anlamı büyük, derin ve güçlü olarak kaleme aldığı anı/günlüğünün uzun bir süre sonra, halkımıza ulaştırıyor olmanın mahcubiyetini de yaşıyoruz. Ancak çok gecikmeli de olsa böyle bir görevin yerine getirilmiş olmasını da önemli gördüğümüzü belirtmek istiyoruz.

Elinizde bulunan anı/günlüğünü daha da güçlendirerek tamamlayacağını düşündüğümüz Önder Apo'nun Mahsum Korkmaz Akademisi'nde 18 Eylül 1991 ve 25 Ekim 1991 tarihleri arasında yaptığı çözümlemelerde, Mustafa Gezgör yoldaşla yaptığı diyaloglara yer vermenin gereğini de duyduk. Çünkü Mustafa Gezgör yoldaş anı/günlüğünün tamamını Önder Apo'nun kendisiyle yaptığı diyaloglar içerisinde kaleme almış ve bilince çıkardıklarının sorumluluğuyla paylaşmayı bir görev olarak görmüş ve yerine getirmiştir.

Ayrıca Mustafa Gezgör yoldaşın tüm yönleriyle anlaşılmasına katkı sunacağına inandığımızdan, onun anısına yoldaşlarınca hazırlanıp Serxwebûn Gazetesi'nde yayınlanmış olan anı yazısına ve yine kendisinin kaleme almış olduğu şiirleri ile farklı mücadele alanlarında çekilmiş olan fotoğraflarını da paylaşmayı bir görev ve sorumluluk olarak gördük.

Mustafa Gezgör yoldaşın bizlere bıraktığı bu sorumluluk bilicinin gereklerini, onun hayallerini gerçek kılma mücadelesi içerisinde olduğumuzu belirtiyor, anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz.

Abdullah Öcalan Sosyal Bilimler Akademisi

Giriş

Kurdistan’da gün gün bin yılların tarihini utandıracak tarzda, köleliği, tutsaklığı reddeden siyasal gelişmeler yaşanıyor. Kürt halkı tutsaklıktan özgürlüğe, yok oluştan dirilişe, örgütsüzlükten örgütlülüğe, ulusal parçalanmışlıktan ulusal birliğe, savunmasızlıktan halk ordusuna, kimliksizlikten kimliğe, boyun eğmekten direnişe, gün gün, can pazarı bir mücadeleyle kavuşuyor.

Son yıllar, Kürt halkına, böylesi bir yaşam kazandırmaya başladı. Denilebilir ki; tüm insanlığın, Kürtlerin “Bir daha dirilmez” dediği bir ortamda, böylesi gelişmelerin sağlanması, halk tarihimizin de tanık olduğu, ilk ve en önemli süreçtir. İnsanlık bir yana, Kürt halkı bile özgür geleceği hayal edemez olmuştur. Kendi varlığından, geleceğinden umudunu kesmiş bir halk konumundaydı. İhanetin alabildiğine yaşandığı Kurdistan, ulusal inkarcılığın ve ihanetin cenneti olmuştur. Böylesi her tür olumsuzluk içinde ayaklanan, savaştan, ihanete yaşam hakkı tanımayan, özgürlüğü elde etmek için çırpınan bir halk gerçeğine ulaşan Kürtlerin, bu gerçeğe nasıl ulaştığı, ulaştırıldığı, hangi mücadelelerin buna yol açtığı, akıtılan kanın, çekilen acıların nasıl bir kutsallık oluşturduğu, nasıl yüce emekler ve çabalarla değerler yaratıldığı; korkunun korkunçluğu, cesaretin, fedakârlığın nasıl bir büyüklük oluşturduğu vb birçok şey anlaşılamadan Kürt halkının özgürlük hareketi anlaşılamaz. Tüm bu andıklarımız, Kürt halkının kutsal özgürlük davasına öncülük eden, PKK’nin adıdır.

PKK, bugün cephesi ERNK ve ordusu ARGK ile özgürlük için yürüyen Kürt halkının adı olmuştusa, bunun anlam ve önemini kavramak, her konuda, siyasal sonuçlar çıkarmak, sadece PKK, Kürt halkı değil, tüm insanlığın yararlanabileceği-yararlanması gereken, ders çıkarması gereken, tecrübe ve deneylerle doludur. PKK öncülüğünde, Kurdistan bağımsızlık savaşı sadece; dost ve düşman güçlerin veya sadece uluslararası sorunu değil, aynı zamanda, insanlık ailesinin de genel sorununun bir parçasıdır.

PKK'nin, tartışmasız kabul ettiği gerçek, Kürtlerin varlığı, tutsak oldukları, her şeyden önce bağımsız Kurdistan ve özgür gelecek istedikleri ortadadır. Bunun tartışmasız bir gerçek olması kadar, bir diğer gerçek de, PKK'yi bugüne getiren Başkan Abdullah Öcalan yoldaşın liderliğidir. Kürt halkı, böylesi bir Önderliğe sahip olmakla özgürlüğü garantileyen bir şansa sahip olmuştur demek yerinde olur. PKK'nin de TC gibi bir güç karşısında ayakta durması, bunca gelişmenin sahibi olması, esasen PKK liderliğiyle açıklanabilir.

Bu çok kısa ve özlü ifadelerden sonra, hemen vurgulayalım ki, yaşamının, özgürlük savaşının, perde arkası gerçeği, Mahsum Korkmaz Akademisi'nin konumudur. Savaş burada hazırlanarak geliştirilmiştir. Bu olanaktan PKK liderliğinin ifade edilmesi güç emek ve çabalarıyla, stratejik ve taktik ustalığıyla, yıllar süren, görünmez gibi gelen, yansıyan savaşımıyla yaratılmıştır. Hem de Ortadoğu'da hiçbir gücün başaramadığı, ilkelerden taviz vermeden bağımsız siyasallığın korunarak ve her türlü imkansızlık içinde yaratılmasıdır.

PKK tarihi ve Başkan Apo'nun yaşam öyküsü incelenirse, imkansızlıkların ve imkansızlık içinde yaratılan değerlerin ne olduğu, nasıl bir anlam ve önem arz ettiği de anlaşılır.

Bu anı/günlükle, Kürt halkının özgürlük okulu Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaşamın sınırlı bir bölümünü, duyguları, düşünceleri, coşkuları, yaşamdaki kimi ayrıntıları vermeye çalışarak göstermek istiyorum. Yaşamı çok sade, biraz da romanımsı bir hava içinde sunarak, akademinin, birkaç gününü sizlere de yaşatmak istiyoruz. Başarır mıyız bilemiyoruz ama böylesi bir anlatımın da gerekli olduğuna inanıyoruz. Bu aynı zamanda PKK gerillacılığının Başkan Apo'ya, özgürlüğe, özgürlük için savaşan insanlığa, doğadaki gü-

zelliklere olan yaklaşımını, bağlılığını da vermeye çalışan PKK gerillasının özet yaşamıdır.

Yıl 1991, Ekim ayının başlarındayız. Akademimiz, bir devre daha hizmet veriyor. Her devre, özgürlük savaşına ve olanaklar sunarak bağımsızlık savaşına atılım yaptıran bir güce sahip.

Akademimizin yeni devresi, Şehit Ahmet Güler İsmiyle anılıyor. Adını bir devre önce Akademide yaşayan ve ülkeye gidip, katıldığı savaşta Şehit düşen Mahir Kod adlı Ahmet Güler yoldaştan alıyor. Devreye verilen isimden de anlaşıldığı gibi, PKK’de şehitlere olan bağlılığı tazeleniyor. Biz buna özgürlük için intikam devresi de diyebiliriz.

Devremiz başlayalı bir ayı aşkın bir zamandır. Siyasi eğitim görülüyor. Günde, ortalama on saat, siyasi dersler sürdürülüyor. Akademide her saat programlanıp değerlendiriliyor. Her an özgürlük savaşına hizmet için harcanıyor. Parti sorunları, halk sorunları, özgürlük sorunları, savaş sorunları, örgütlenme sorunları, düşmanın durumu, Türkiye sorunları, bölgesel sorunlar, uluslararası sorunlar, insanlığın sorunları, bilimsel sosyalizmin sorunları, kişilik sorunları, siyaset, sanat, edebiyat, davranış vb tüm konularda eğitim görülüyor.

Dersler, tüm akademi öğrencilerinin katılımıyla, topluca yürütülüyor. Dersler, ders komisyonları tarafından hazırlanıp sunulurken, anlatım, sorular ve tartışmalarla üç aşamalı sürdürülüyor. Eğitim devresinin önemli bir kısmını siyasi eğitim bölümü denilen dersler oluşturuyor. Öncelikle gerillanın teorik, ideolojik, siyasal, kültürel ve kişilik gelişmesi hedefleniyor. Askeri dönem ikinci bir bölüm oluşturuyor. Askeri dönemde daha çok savaşın temel kuralları öğretiliyor.

5 Ekim 1991

Bugünkü dersimiz, Başkan'ın Ekim 1990'da yapmış olduğu çözümlemelere ilişkin konuları kapsıyor. Dersimizin konuları; militanın, halkın, savaşın, eylemin, kadrolarını yenilenmenin, bölgenin, coğrafyanın, yargının, örgütlenmenin, özgürlüğün, demokrasinin, disiplinin halk savaşı içinde oturtulması gibi özellikleri içeriyor.

Görüldüğü gibi, halk savaşımızın ve ordulaşmasının sorunları, sadece silah sıkmaktan ibaret, klasik bir savaşıllık arz etmiyor. PKK'de savaşıcı olmak, savaşı önce beyin ve yürekte yaşamayı ve savaşı bunların hizmetinde kullanılan silahla sürdürmeyi gerektiriyor.

Akademimiz, Başkanın önderliğinde on üç yıldır takdire şayan bir çabayla, devrimci savaşın geliştirilmesine hizmet ediyor. Düşünüyorum da böylesi bir olanak yaratılmasaydı, acaba tarihimizin gelişimi nasıl bir rota izlerdi. Başkanımızın, devrimimizi 12 Eylül faşizmi gibi bir imhadan kurtararak, bununla da yetinmeyip özgürlüğü yürütmesinin ifadesi olan gayretiyle, bu akademi sahası yaratılmasaydı, özürlük tutkularımızın sonucu ne olurdu? Bu noktada düşünmek bile istemiyorum. Müslümanların kabesi vardır, kutsal sayarlar, orada imanlarını tazelerler, her dinin mabedinde olduğu gibi. Biraz benzetme olacak ama bizim için de akademinin böylesi bir işleve sahip olduğu, Kurdistan'da özgürlük savaşımının gelişmesiyle, anlam kazanmaktadır.

Burada hemen şunu da vurgulamak gerekir ki; 13 yıldır tükenmeyen bir çaba ve yaratıcı emekle, belki de hiçbir halkın devrim tarihinde görülmeYen devrim liderinin, direkt katılımı ile akademimiz öğrenci yetiştiriyor. Bunu da Kurdistan devrim sürecinin tarihsel olanağı olarak değerlendirmek, herhalde bir kâşif olmayı gerektirmez. İnanıyorum ki Başkanımızın kendini devrime bunca vermesi olmasaydı, gelişmenin hızı kuşkusuz böylesi yaratımlara da yol açmazdı. Eğitim devrelerine katılarak, her defasında saatlerce süren aralıksız çalışmalarıyla, devrelerin oldukça güçlenmesine yol açıyor. Denebilir ki, bu çalışmalar siyasi devrelerin eğitim sorunlarının ve askeri devrenin de planlama sorunlarının temelini oluşturuyor. Bunların her biri oldukça detaylı konular. Sadece değinerek vurgulamak yetersiz olsa da, akademinin genel yaşamında temel oluşturduğunu belirtmek gerekir.

Sabah siyasi eğitimden sonra, takımlarımıza döndük. Dersimiz, tartışmalı ve kavratacı bir hava içerisinde geçti. Gecedен uykusuz kalan kimi arkadaşların, ders içinde uykuyla irade arasında savaş yürütmeleri, arada bir başlarının aniden öne düşüp, tekrar doğrulmasından ve göz kapaklarının hızla açılıp ağır ağır, yeniden kapanmaya başlamasından anlaşılıyordu. Birer saatlik oturumlardan sonra, on dakikalık aralar, istisnasız tüm arkadaşların canlanmasını sağlıyordu.

Ders konusu Başkanın çözümlemeleri olunca, derslerin daha katılımlı ve canlı geçtiğı, ders aralarında da küme küme yüzlerce arkadaşın tartıştığı görülüYordu, her zaman olduğu gibi. Derste söz hakkı alamayan ya da daha geniş anlatımlarda bulunmak isteyen arkadaşlar, ders aralarında da harareatli tartışmalara tutuşup adeta birbirinin ağzından laf kaparcasına yüksek sesle konuşuyorlardı. Böylesi, onlarca kümeye rastlamak mümkündür.

Saat 12’de sabah dersi biterek öğlen yemeğı ve dinlenmek için takımlar halinde, tek sıra koğuşlarımıza döndük. Ders bitimi öncesi takım komutanlarının saat 15’de toplantıları olduğu söylendi. “Ne var acaba?” diye pek meraklanan veya olağanüstü bir şeyler olduğunu düşünen olmadı. Akademi yönetimimizin, takım komutanlarımızla normal toplantılardan biri olduğu düşünülüYordu.

Takımlar, günlük bireysel faaliyetleriyle ilgilenmeye koyuldu, öğlen yemeğinden sonra. Bu arada saat 12-14 arası sürede dişini

fırçalayan, ayaklarını, çoraplarını, kafasını yıkayan arkadaşlar göze ilk çarpan manzaraları oluşturunuyordu. Her gün bu saatlerde, benzer görüntülere rastlamak mümkün. Ayak ve çoraplar, genellikle haftada bir-iki defa yıkanır. Tabii banyodan banyoya -15 günde bir - yıkayanlar da az değildi. Hemen her arkadaş, diş fırçalamayı gelenek haline getirmiş. On beş günde bir yaptığımız banyo birer teneke su ile oluyor. Hem su sorumuz var, hem zaman sorunu, hem de gerillaya hazırlık için 15 günde bir yıkanmak gelenek halini almış. On beş günde bir akademide bulunan arkadaşlar üst-baş yıkama ve temizlik yapar. On beş günde bir gün, temizlik günü olarak kurumlaşmış. Temizlik günü aynı zamanda moral-kültür günüdür de. Gece, tüm arkadaşlar morale katılır.

Benim de içinde olduğum bir grup arkadaş, moral-kültür gecesinde arkadaşlara sunacağımız, tiyatronun provaları için şehit Mahir çadırına gittik. “Devrimci Kawa ve Çağdaş Kawa” tiyatrosunu oynayacağız. Oyunun yazarı M.S de oyunda rol alan arkadaşlardan biri. Bu oyunu zindandayken yazmıştı. Oyun kitap haline getirilmiş. M.S oyunda Dehak rolünü almış. Çadırda toplanmış prova beklentisi içerisindeyken; M.S geldi. Tiyatronun 15 gün ertelendiği haberini getirdi. “Neden?” sorularıyla M.S’nin etrafını aldık. Askeri devrenin başladığını, siyasi devrenin kapandığını, kampı terk edip arazide, dağda kalacağımızı söyledi.

Siyasi devremizin henüz tamamlanmamış olmasından dolayı, bu ani durumun neden icap ettiğini kestiremiyoruz. Normalde önce siyasi devre biter, ardından askeri devre başlar ve planlama ile devre kapanır. Eğitimi tamamlayan arkadaşlar mücadele alanlarına akardı. Demek ki siyasi devrenin böyle aniden kesilmesinde bir olağanüstülük olmalı.

Kimi arkadaşlar, birkaç günden beri ezberledikleri rolleri için üzülüyorlar. Kimilerinin mimikleri bir şeyler ifade etmeyerek, çok doğal karşılarken; kimi arkadaşlar da askeri devrenin başlamasına sevindiklerini ifade eden söz ve davranışlarda bulunuyorlar. Ayaküstü ezberledikleri rollerle, rol kesen arkadaşlar da tiyatro ertelenmemiş gibi davranıyorlardı. Köle rolündeki Yüksel (.....), Dehak’ın ölüsünü gördüğü andaki rolünü; çılgılık atıp, hoplayıp zıplayarak dehşetli bir sevinci yaşıyordu. O kadar çok kaptırmıştı ki kendisini rolüne,

bilmeyen rolü gerçek sanırdı. Yavaş yavaş sohbetlerin yönü değişti. Rollerden çıkıp askeri devrenin konularına yöneldik. Doğrusu iyi bir tiyatro ekibiydik. Herhalde iyi bir oyun sergilerdik.

Akşama doğru akademide canlılık daha da arttı. Günün konusu ve çok tartışılan dağa çıkma sohbetleri arasında, iki davranış göze çarpıyordu. Birinde, böyle ansızın askeri devrenin başlamasına duyulan merak ve siyasi devrenin kesilmesine duyulan üzüntü, diğeri de siyasi devrenin bitip askeri devrenin başlamasına duyulan sevinç vardı.

Sevinç baskın çıkıyordu sohbetler arasında. Bir önceki devreden kalmış arkadaşlar yaşadıkları tecrübeleri anlatmaya koyulmuş, anılar etrafında dönülüyordu. En ilgi çeken de dağ yürüyüşleriydi. “Silahları kullanacağız” sohbetleri ve özlemi ise bir başka güzellikte sevinç ifadeleriyle dile getiriliyordu.

Akşam içtiması için tüm takımlar sahada yerimizi aldık. Dört sıra halinde dizildik. Akademi askeri komutanımız Adnan (...) arkadaşın “iyi akşamlar” ve “rahat-hazır ol” komutlarından sonra akşam andımız (şiar) olan, “Bi Can, Bi Xwîn, Em Bi Te Rene Ey Serok”u (Canımızla, kanımızla seninleyiz Ey Başkan) şiarını söylüyoruz. Tüm bunlar Kürtçe olarak dile getiriliyor. Ardından Adnan’ın, “iyi çalışmalar” sözüyle takımlarımıza dönüyoruz.

Her günküden farklı, heyecanlı bir gece geçirdik. Ne bitmez bir geceydi. Erken kalkacağımızı bildiğimiz halde, gece yarısını geçene kadar, yirmi kişilik çadır içinde, yere serilmiş yataklarımızın üstünde, küçük küçük gruplar halinde sohbetler sürdü. Birkaç saat uyumama rağmen, birkaç defa uyandım. Genel heyecan ve coşku beni de sarsmıştı. Kimi arkadaşlar daha geceden hazırlık yapıyordu. Her arkadaşın eşyası, rahatlıkla taşıyabileceği oranda; silah, battaniye, bir-iki parça yedek çamaşır, not defteri, kalem gibi şeylerden eşyalarımız oluşmaktadır. Öyle fazladan bir şeyimiz yok üstümüzdekilerden başka yedek çamaşır almayacağız.

6 Ekim 1991

Nihayet uyandırılıyor, çadırımızın içi geceden kalma karanlığı atamamış üstünden. Yırtık yerlerinden rüzgar alan çadırın içinde, battaniyelerin altından çıktığımız için hafifçe üşüyoruz. Battaniyelerimizi toplayıp, sırtta taşıyacak şekilde bağlıyoruz. Buz gibi su ile yüz yıkamak, rüzgar altında hiç de çekici gelmiyor. Bunun için birçok arkadaş, yüzünü yıkamaya üşeniyor. Tüm işlerimizi 5-10 dakikada bitiriyoruz. Hava henüz hafif karanlık. Bir saat sonra, altıya on kala, her günkünden farklı olarak akademinin doğu tarafında toplanıyoruz. Düzenli, tek sıra yürüyüşümüzle, sırtımızda battaniyelerimiz üç takım Pantlegon^(*) sahasının bitiş noktasında üç sıra halinde diziliyoruz.

Pantlegon sahasından aşağı doğru inen patika yol Lübnan-Suriye karayoluna iniyor, birkaç km ötede. Bu yoldan ilk olarak, Orhan arkadaşla birlikte geçmiş ve akademiye gelmiştim. Birçok arkadaş gibi, ben de bu yolu geçerken büyük bir heyecan yaşamıştım. Yolun her tarafı adım başı boş mermi kovanlarıyla doluydu. Orhan arkadaş geçtiğimiz yerin askeri eğitim ve poligon alanı olduğunu söylemişti, sesi hala kulaklarımda. Yiğit bir gülümseyişle, kendinden emin ve insana güven veren bir ses tonuyla söylemişti. Konuşurken geniş adımlarına kollarının sallanışı eşlik ediyordu. Bir adım önümdeydi, yürürken hayran hayran dinliyor, izliyordum onu. Orhan belki de onlarca arkadaşla, aynı şeyleri anlatmanın alışkanlığıyla konuşuyordu. Buna rağmen sözleri merak gidericiydi.

Yol boyunca Suriye'nin sosyo-ekonomik yapısı, sanayisi, tarımı üstüne sorularımı yanıtlamıştı. Akademi yoluna çıkan karayolunun güneyindeki tepeyi tırmanırken oldukça zorlanmıştım. Suriye askerlerine görünmemek için tepeyi hızla tırmanmak gerekiyordu. Bir ara, elimi tutup tırmanmama yardımcı olmuştu. Bileğindeki kuvveti ve avuçlarındaki sıcaklığıyla taşıdığı yoldaşlığın gücünü hala avucumda hissediyorum.

(*) **Pantlegon:** Poligon sahası anlamında kullanılmış.

Poligon: Ateşli silahlarla, deneyim kazanmak için atış yapılan yer.

Eylül sonunda akademiden Şam'a giderken, kullandığı arabayla kaza yapıp şehit düştü Orhan arkadaşımız. Eminim akademi, Şam karayoluna uzanan patika yol Orhan (Süleyman Yıldırım) arkadaşın ayak seslerini ve akademiye aktardığı onlarca arkadaşla yaptığı sohbetlerini unutmayacaktır. Orhan'ın akademiye aktardığı onlarca arkadaş da hep onu hatırlayacaktır. Zira akademiye uzanan yolu aşarken, binlerce şehidin, eğitilip ülkeye aktarıldığı akademiye, bu kutsal yere varmanın ilk heyecanını Orhan ile birlikte yaşayan arkadaşlar, o anı unutamaz. Her gerillanın unutamayacağı bir andır bu. Bundandır ki, her akademiye geliş hatırlandığında, Şehit Orhan yoldaş da anılacaktır kuşkusuz.

Korkunç bir şey! Kazayla gitmek. Kurşunla ve düşmanla bir kavgada, silah elde vurularak düşmesini tercih ederdim. Yoldaşların ölümü istenmez kuşkusuz ama talihsiz bir kazayla gitmektense, savaşın kuralına göre kurşunla gitmek daha az acı verici oluyor nedense. Kendim için de böylesi bir gidişi çok isterim.

Gün doğumundan önce, sabah sporu için birkaç defa koşarak geçtik, Orhan arkadaşla geçtiğimiz bu yolu. Biliyorum ki, her geçişte birçok arkadaş benim gibi, Orhan arkadaşı düşünüyordu ve adımlarını ona uydururcasına ilerliyordu. Şimdi de onunla yürür gibiyim, onu düşünüyorum. Bu yolu her geçişte anımsayacağım.

Bir arkadaşın sesiyle anılardan sıyrılıyorum. Arkadaşlara bakıyordum çoğunun yüzünde tebessüm. Ben de tebessüm ederek, hafif kafa sallamalarıyla merhabalaşıyorum bazı arkadaşlarla. Gizli bir mutluluk var arkadaşların yüz ifadelerinde.

Akademide bu devre oldukça kalabalık olduğundan, mevcut silahlar tümümüze yetmiyor. Bu yüzden bazı arkadaşlar silahsız. Genelde kullanılan her türden tüfek var takımlarımızda. Silahsız arkadaşlar, koltuk altlarından geçen sırtlarındaki battaniyelerin iplerinin de etkisiyle, elleri iki yana hafif açık ve kollar gövdede sarkan fazlalıklarımı imajını veriyor, garipsiyor insan.

Silahlı arkadaşların duruşu ise bir başka, bazılarında savaşa gidiyor heyecanı yansıyor. Çok fazla nizami bir duruş yok ama bazıları namluya sürülmüş mermi gibi. Bununla çok tezat oluşturan duruşlar da var. Tüfeği elinde unutmuş gibi veya sırtındaki birkaç

kiloluk yükün altında çökmüş gibi. Sanırım bu ağırlık ya psikolojik ya da sabah serinliğinin verdiği büzülmeden oluşuyor.

Akademi yönünden Akif (Ab. Ab) arkadaşın geldiği görülüyor. Akif, akademi genel yönetiminde yer alan dokuz arkadaşın biri. Küçük Başûrludur^(*). Hızlı adımlarla koşar gibi geliyor. Sırtında, portatif, dipçiği açık, aşağı dönük namlusunu sağ eliyle tuttuğu Kalaşnikofu; ince, kemikli orta boy ve atletik yapısıyla uyumlu bir birlik sağlıyor. Bayağı yetenekli biri. Birkaç dilden (Türkçe, Kürtçe, Arapça, İngilizce, Fransızca, Yunanca) konuşabiliyor. Yapacaklarımızı kısa bir açıklama eşliğinde, keskin emirler vererek anlatıyor. Bölük komutanımız olarak atanmış. Ardından içtima oluyoruz; takım mevcutları, takım komutanlarınca teknil ediyor. Çift sıra halinde, aralıklı yürüyüş düzeni haline geçiyoruz. Kampın bir km ilerisindeki dik tepeye doğru, gerilla düzeninde yürüyoruz. Böylece askeri dönemin başlangıcına ilk adımlarımızı atmış olduk. Altmış civarında arkadaşız. Biri bayan, ikisi de erkek arkadaşlardan oluşan toplam üç takımız.

Takımlarımızın ismi şehit arkadaşların ismiyle anılıyor. Bayan arkadaşların takımı Şehit Zozan, erkek arkadaşlarınki ise Şehit Bawer ve Şehit Rûbar. Bir-iki tane Bisiving ve Bixiden oluşan, roketatar silahımız var, geri kalanı; G1-G3-M16, Siminof, Kalaşnikof gibi silahlardan oluşuyor. Yürüyüş kolumuz, ağır ağır dik kayalıklı yerde konaklıyor. Tepeyi tırmanırken yorulduk ya da ben öyle sanıyorum. Yapılan ilk iş oturup soluk almak oluyor. Bayan arkadaşlar, erkek arkadaşlardan daha çok yorulmuş olmalı.

İçimizde Kurdistan, Ortadoğu ve dünyanın dört bir yanında Kürt arkadaşların yanı sıra, Türk arkadaşlar da var. Bunlardan biri de Berfin (...) isimli bayan arkadaş; Sarı saçlı, orta boylu, PKK'yi öğrenmeye çabası olan bir arkadaş, üniversite mezunu sanırım siyasaldan. Bir süre önce katılmış mücadeleye. Gerilla olmak için Botan'a gitmiş. Botan'dan akademiye gelenlerden. Zeki ve kavrama gücü gelişkin. Onu mücadeleye çeken sosyalizm davası. Gorbaçov utanmalı Berfin'in sosyalizm mücadelesi karşısında. Utanır mı acaba? Gorbaçov sosyalizmi

^(*) **Küçük Başûr, Küçük Güney veya Suriye Kurdistan:** Bugün Rojava Kurdistan diye kullandığımız yerlerin isimleri.

gömmeye, Berfin PKK saflarında silahla sosyalizmi yaratma savaşını sürdürüyor. Hangisi güçlü şimdi, Berfin mi Gorbacov mu? Gorbacov tarihi tersine çevirmeye çalışan reel sosyalizmin fosilleşmeye başlamış müzelik artığı, Berfin ise bilimsel sosyalizmin, PKK'de yeşermeye başlayan ince bir fidan. Yani gelecek kökleri toprağın derinliklerinde bir meyve fidanı, insanlığın yüce emeğinin işçisi, öncüsü. Koskoca dünyamıza hükmeden emperyalizme kafa tutan.

Sosyalizm “öldü” denildiği bir dönemde, bilimsel sosyalizmden hareketle Kurdistan ulusal kurtuluş ve demokrasi savaşına katılmak oldukça anlamlı ve PKK'nin anlamı da birçok sade olayda görülmeye yeter.

Kampımızda Türk arkadaşlar çok. Bu arkadaşlar Türkiye devriminin Kurdistan ulusal kurtuluş ve demokrasi savaşımından geçtiği bilincinden hareketle saflarımızda bulunuyorlar. Devrimimize Türk arkadaşların katılımı yeni değil. Partimiz henüz çekirdek grup oluşum sürecini yaşarken Haki Karer ve Kemal Pir yoldaşların katılımıyla bu gelenek başlamıştı. Haki ve Kemal yoldaşlar aynı zamanda Hareketimizin büyük önderleri oldular. Kurdistan'a ilk girişin başında yer aldılar. İşte bugün devrim dalgası Haki ve Kemal yoldaşların anılarına bağlılığın bir gereği olarak saflarımıza Türk arkadaşlar akın ediyor. Devrimimize katılan Türk arkadaşların tümü üniversiteli, genel kültür düzeyleri yüksek, bilime oldukça açık öğrenci arkadaşlardan oluşuyor. Ve hemen hepsi de bilimsel sosyalizmi PKK ile tanıyarak enternasyonalizmin gereği gerillaya koşuyorlar. Bir 68 ruhu denilen şey vardı bir zamanlar, Vietnam'dan, Küba'dan yayılan Fransa'da öğrenci hareketleriyle kitleselleşen o ruh gerillacılığa da oldukça açıktı. Şimdi de PKK ruhu dolaşmaya başlıyor. Başkan Apo'dan Kemal Pir'lere onlardan PKK'ye, PKK'den Kurdistan, Ortadoğu ve dünyaya. Kuşkusuz daha da gelişecek. Devrimimiz boyutlandıkça, uluslararası gençliği fethedecek olan PKK ile güçlü çıkış yapan gerillacılık birçok ülkede de gençliğin tutkusu olup, devrimci çıkışları besleyecek. Tıpkı Vietnam, Küba, Angola devrimlerinin ilk çıkışta çekirdek grubumuzu etkilemesi gibi.

Kurdistan devrimi, içinde birçok yön taşıyor. En sıradan bir olayda bile birçok özellik görülebilir. Dikkatle bakmak ve görüp al-

gılamak gerekiyor. Henüz birçok özellik oluşum halinde olduğundan yeterince anlaşılamıyor çoğunlukla.

Berfın arkadaş da diğer arkadaşlar gibi tepeyi tırmanıp konumlama yerine varmanın sevincinde. Sade bir gülümseyişle derin derin soluklanıp biraz yorgunluk attıktan sonra yanındaki bayan arkadaşlarla sohbet ediyor. Sohbetin konusu anlaşılmıyor uzaktan.

Bileşimimiz çok zengin. Ortadoğu ve Avrupa'nın dört bir yanından arkadaşlar var. Birliğimiz akademide, akademi de Kurdistan ve Ortadoğu'nun bileşiminden bir mozaik oluşturuyor. Çok kapsamlı kültür, gelenek ve folklorik özelliği de taşıyor. Akademide Kürtçe, Zazaca, Soranice, Türkçe, Arapça, Fransızca, Almanca, İngilizce, Yunanca, İtalyanca, Farsça ve daha bilemediğim birkaç dil daha temsil edilebiliyor. Yalnızca bu durum bile Kürtlerin nasıl bir parçalanmışlık ve yurtsuzlaştırılmaya çalışıldığını göstermeye yeter. Bir defa dört parça Kurdistan'ın her parçasındaki halkımız egemen devletin dil-kültür, gelenek ve tarih etkisi altına alınmışlığı yaşıyor. Sosyal yapı egemen ulusça oluşturulmuş, şekillendirilmiş. Kendi egemenlikleri için işbirlikçi sosyal sınıf ve tabakalar yaratmış, toplumdaki çağdışı geri yapılar özenle korunarak dayanak haline getirilmiş, iktisadi yapı parçalanmış, siyasal otorite toplumun derinliklerine kadar oturtulmuş. Egemen devletlerce Kurdistan'da çok yönlü klasik sömürgeci uygulamalarla ulusal-toplumsal-tarihsel imha başlatılmış. Bu sömürgeci uygulamalar kimi parçalarda çok, kimilerinde daha az etki yapıyor olsa da, ulusal imha başlatılmıştır. Tabi tüm bu çabaya, katliamlarla varılmıştır. Bir de tarih yönü var tüm bunların.

Kürtler tarih boyunca bir arada olmayı başaramayan, parçalanmış, değişik sömürgeci güçlerin denetiminde ulusal bünyesi lime lime edilmiş bir konumda yaşamış. Hala da öyle ve akademi bileşimimiz tarihsel kaderimiz haline getirilmiş her türden olumsuzluğa karşı tarihsel Önderimizin amansız çabalarıyla birleştirici, yapıcı, onarır, yaratıcı bir hesap soran çekim gücüne dönüştürülmüş. Yani yaşanan halk tarihimize tam karşıt gelişmelerin yaratıcısı oluyor Önderlik sahası.

Şöyle bir tarihsel tutsaklığımızın kronolojisin çizerek ne denli ürpertici olduğu görülür. İlk olarak halkımız Asur ve sırasıyla

Pers, Helen, Doğu Makedonya (Selefkoslar), Part, Roma, Sasani, Moğol, Arap, Türk, Safevi, Memluk, İngiliz, Fransız, Osmanlı vb birçok gücün işgalini, sömürgeciliğini, saldırı, katliam ve talanını yaşamıştır. Doğudan ve Batıdan Güneyden ve Kuzeyden her cep-heden saldırıya açık kalmış, düşmanlara karşı tutunamamış, dinamikleri parçalanmış direnmeleri cılız kalıp kurtarmaya yetmemiş, ülkemiz kan denizine dönüştürülmüş, tarihten bu yana milyonlarca insanımızın kanı su gibi akıtılmıştır.

Dört bin yıl öncesinden başlayarak günümüze dek süren bir tutsaklık, korkunç bir şey. Hiçbir halkın tarihinde yaşanmayan bir ölüm kalım tarihi. Ve ilginç yanı halkımız da tarihsel tutsaklığa karşı oluşması gereken tarihsel kinin evcilleştirilip boyun eğdirmeye hizmet ettirilmiş olması. Bu da öndersizlik ve örgütsüzlükten, iç dinamiklerin parçalanmışlığından kaynaklanıyor.

Kaç yüzyıl geçti tutsaklık tarihimiz üstünden. Kaç bin defa güneş doğdu bilinmez. Ama Kurdistan ülkesi hep karanlıklar altındaydı yeryüzünde. Ve geceleri yıldızsızdı Kurdistan gökleri. Sanki Ehriman'ın karanlığı çökmüştü. Tüm kötülük ve karanlık tanrıları birleşip savaş yürütmüştü Mazda'mıza karşı. Ve Ahura Mazda'sı öldürülmüştü Kürtlerin.

Hep tutsak olmak bileklerde zincirin paslanmasını yaşamak, havasız, güneşsiz kalmak her an cehennemlerde yürümek, katledilmek, susturulmak kader değil, ama kader haline getirilen bunlar halkımızın yüzyıllar boyu acılı, sancılı ve özgürlükten uzak tutsak yaşamasına neden olmuş. Bugün tüm tarihe kafa tutan bir doğuş var Kurdistan'da. İşte Başkan Apo'nun PKK'sinin Kurdistanlaşarak yarattığı sonuç. Bu dik tepeyi çıkmak ve oradan yeni tepelere, dağlara ulaşmak adım adım özgürlüğü solumak, gerillada nefes alan Kürt halkını görmek mümkün.

Akademimizde iki yüz civarında Türkiye Kurdistan'ından yüz elli civarında Küçük Başûr (Suriye Kurdistan'ı-Güney) yüz ellinin üstünde Irak Kurdistan'ından (Büyük Başûr^(*)-Güney parçası) öğrenci var. Bunlar içinde İran Kurdistan'ından olanlar da var. Sayımız her geçen gün artıyor. Bu gidişle devre sonuna doğru altı yüz öğrenciyi

(*) **Büyük Başûr veya Irak Kurdistan'ı:** Güney Kurdistan

aşar. Bu güçle Kurdistan'da büyük atılım sağlanır. Biraz çaba gösterilirse bu güç kendi başına bir devrimi geliştirecek kapasitede.

Kullanılan temel diller Kürtçe ve Türkçe ile Soranice. Üç dilde eğitim yapılıyor. Türkiye (Kuzey) Kurdistanlı öğrenciler Türkçe, Irak Kurdistan'ı bölgesi Soranice, diğeri ise Kürtçe eğitim görüyor. Bunun yanı sıra Kürtçe grubu, Arap alfabesi ve diliyle yazılmış parti kitaplarından yararlanıyor. Kürtçe ise tümümüzün ortak dili (istisnalar dışında) Eğitim kitaplarımız çok çeşitli ve hemen tümü de Başkana ait ders notları.

Irak Kurdistan'ından olan arkadaşların bir kısmı Behdînan, büyük kısmı ise Soran bölgesinden. Büyük Güneyli (Büyük Başûrlu) arkadaşların önemli kısmı eski pêşmerge. Barzani KDP'si, Talabani, Sami Abdurrahman, Kurdistan Sosyalist Partisi vb güçlere hizmet etmişler. Kimileri de Saddam'ın ordusundan firar etmiş pêşmergelere katılmış ve pêşmergelikte de tatmin olamamış Partimize ilgi duymuş olanlar.

Hemen tümünde egemen yan pêşmerge kültürü. Akademide en çok almaları gereken eğitim dersleri örgüt, disiplin, sosyalist yurtsever demokrat kültür, halk adamlığı ve PKK gerillacılığının esasları gibi dersler. Pêşmerge kültürü ilkel-feodal milliyetçi-köylü ve küçük burjuva yaşam anlayışını içeriyor. Yine pêşmerge yurtseverliği savaştan kaçışı savaşçılığın yozlaşmışlığını ifade ediyor.

Bu temel esaslar, Irak Kurdistan'ında Kürt halkının ağırlığını yapan KDP'nin yıllardır halkın özgürlük istemine ihanet etmelerinin getirdiği anlayışlardan kaynaklanıyor. Öyle bir şekillenme oluşturulmuş ki, pêşmergecilik savaşmaktan başka her şeye benzetilmiş, adeta halkın özgürlük için savaş ruhunu kurutarak zafere olan inancı katletmeye götürmüş.

İşte Halepçe ve '91 bahar katliamlarının yaşanmasının özünde ilkel feodal milliyetçi-diplomasinin, düşmanla, emperyalizmle açık işbirlikçilik ve ihanetçiliğinin önderliğini yapan Barzani önderliği var. Şimdilerde halk bu hain güçlerden elini-eteğini yavaş yavaş çekmeye başladı. PKK önderliği bağımsız ulusal kurtuluşuğu Güney parçamızda da geliştirerek, etkinlik oluşturmaya başladı. Bunun sonucu olarak Güneyde PAK (Partiya Azadiya Kurdistanê) örgütlenmesi yaratıldı. Akademimizde eğitim gören Güneylilerin

çoğunluğu PAK'tan. PAK (Kurdistan Özgürlük Partisi). PKK'nin ideolojik-politik hattını esas alarak oluşturulmuş. Güney parçasında giderek güçleniyor. İlkel işbirlikçi güçler Kürt halkına ağılık yapıp, kanını pazarlamakta zorlandığını görünce TC'ye ajanlık, muhbirlik gibi aşağılık konumlara düşerek varlığını sürdürmeye çalışıyor. Ulusal kurtuluş mücadelemiz, özde dost biçimde düşman olan Barzani TC güçlerinin çıkarları için bir araya gelip devrime cephe alacaklarını gösterdi ve sadık dost! olduklarını ispatladı.

Böylesi bir işbirlikçiliğe açık pêşmerge kültürü ve yaşam etkileri hem PAK'ı hem de bizi zorluyor. Tabii en çok da pêşmerge kültürünü savaş ve yaşam anlayışını akademide ameliyata yatan, eski Soran pêşmerge arkadaşlar zorlanıyor. Ama gün gün gelişme var hastanın sağlığına kavuşması gibi. Bu arkadaşlar Güney parçamız için önemli bir güç, biraz olsun doğru yurtsever çaba yürütülürse muazzam gelişmelerin sahibi olunacağı kesin.

Son körfez bunalımından sonra Saddam'ın Güney Kurdistan'da güç kaybına uğraması özellikle Behdînan bölgesinde otorite boşluğu yarattı. TC de Botan'dan umudu kesti sayılır. Parti Botan'da olduğu gibi Behdînan alanında ve genelde Güney Kurdistan'da büyük gelişme kaydetti. Bölgedeki ilkel milliyetçi şimdiki işbirlikçi güçler katliamlarına rağmen Saddam'la hiçbir şey karşılığında sözde politika adına diplomasi yapıp sonuç almak bir yana, fiilen savaşın da durmasına ama TC ile işbirliğine girmeleri halk içinde politik iflaslarına yol açtı. Partimiz bir yandan silahlı mücadeleyi esas alıp yüklenirken, geliştirdiği siyasal taktiklerle bölgede ve Botan'da hayli güç topladı. Tüm bunların sonucu, Botan-Behdînan Savaş Hükümeti kurmayı kararlaştırmış durumda. Önümüzdeki dönem faaliyetler buna yönelik ve şimdiden yığınla hazırlık ve planlama yürütülüyor. Ulusal Önderimiz Başkan Apo'muzun harika taktikleri sonucu ilk kez özgürlüğe somut adım atma içindeyiz. Bu devrimimizin de savaş hükümetine yürümek gibi, tarihsel bir özelliği var. Artık halk tarihimizin gelişmesi bizden yana ve ulusal kurtuluş savaşımızın damgasını taşıyor.

Oturmuş sigaramı içerken akademimizin siyasi eğitim okulu Şehit Hamza Dersanesi'nin uzaktaki binasını seyrediyor ve bir yandan da yukarıdaki anlatımları düşünüyorum. Tüm her şey Şehit

Hamza açık hava platformu ve dersanesinde Başkan tarafından dile getiriliyor. Politikası çiziliyor, taktiği hazırlanıyor, planlaması, örgütlenmesi, savaşımı yürütülüyor.

Şehit Hamza Okulu yıllardır tüm halk tarihimize, dirilişimize tanıklık ediyor. Ulusal kurtuluş savaşımızın Önderlik Karargahı. Binlerce şehit bu karargahta eğitildi, savaştı, şehit düştü ve tarihimize devrimi armağan etti. Devrim için savaş ve şehitlerin mutlaka alınması gereken intikamını bize devretti. Biz de şehitlerimiz adına halkımıza özgürlüğü sunan savaşçılar olacağız ve kanlarımız ılık kanlarına karışacak. Özgür topraklarımıza ulaşmak için içireceğiz. Her gelen yoldaşımız Şehit Hamza Platformu'nda "Parti Önderliğine, Partiye, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnişçilerine, halkıma ve insanlığa bağlı kalacağıma" diye ant içer. Kimi yoldaşlar bu temel doğrultuda eklemeler de yaparlar, ve her ant içen arkadaş platformdaki arkadaşlarca alkışlanır. Ant içen arkadaşlar heyecanlanır çoğunlukla.

Şehit Hamza Platformu'nun üstünde yükselen ant içmeleri iştir gibi oluyorum. Tepenin üstünden büyük bir kutsallıkla seyre diyorum dershaneyi. Dindarların kutsal yerleri Şehit Hamza gibi yaratılmış olmalı. Tümmünde ya büyük kan ya emek veya çile vardır. Başkanın 13 yılını bin bir zorlukla doldurması yüce emekler sarf ederek devrimi yürütmesi, binlerce şehidin ilk antlarını içtiği yer olması gibi. Şimdi daha iyi anlıyorum Başkanın "burası da bizim Mekke'mizdir" demesini.

Bir tuhaf oluyorum, iliklerime kadar ürperiyorum oturduğum kaya üstünde. Gerçi hava serin ama ürpertim ondan değil; akademiye ilk geldiğim günler şimdiki düşündüklerimi algılamamaktan. Akademiden geçmiş, tanıdık eski arkadaşlardan şehit düşenlerle anılarımı düşünüyorum. Ne kadar da çok özlemişim. Şu anda oturmuş dinlenen arkadaşlardan yalnız biri ilk Apo'culuk günlerimizden kalma. Gözlerim onları arıyor gayri ihtiyari, hüzünleniyorum, bir an kendimi yalnız, kimsesiz hissediyorum. Kızıyorum kendime. İlk göz göze geldiğim arkadaşla gülümsüyorum. O da gülümsüyor. Bu Serbest arkadaş, Küçük Başûrdan, uzun ince boylu, yirmi yaşının biraz üstünde olmalı. Dinlenme faslı son buluyor. Akif arkadaşın uyarısı üzerine dağınık oturan arkadaşlar toplanıyor. Tüm arkadaşlar bir araya geldikten sonra toplantı başlıyor.

Birinci gündem maddemizi neden askeri taktiklerin öne alındığı konusunda açıklama, ikincisini ise bölük içi görev dağılımı ve takım içi görevlendirmeler oluşturuyor.

Akif arkadaş toplantıyı başlatıyor. Açıklamasının özeti vermeye çalışayım. Bir iki gün önce ARGK (Artêşa Rizgariya Gelê Kurdîstanê/Kurdistan Halk Kurtuluş Ordusu) gerilla birliklerimiz düşmana düzenlediği saldırılarda önemli kayıplar verdirmiş. Düşman bunun intikamını almak için Güney Kurdistan'daki savaş karargahı kampımıza (Xakurkê) hava saldırısı yapabilir. Bir ihtimal de bu kampımıza saldırı durumu var. Türk basınında yer alan haberlerde Başbakan Mesut Yılmaz'ın (ANAP) -dolaylı olarak- kampımızın hedeflendiğini ifade eden açıklamaları çıkmış. Yine basında İsrail'in Sovyetlerdeki Yahudileri Türkiye üzerinden İsrail'e aktarma girişimlerine karşılık TC de İsrail üstünden kam-pımıza saldırı imkanını istemiş olabilir.

Mevcut ANAP iktidarı 12 Eylül faşizminin sivil iktidarı olduğundan bu yana oldukça yıprandı. Yıpranan ANAP şahsında TC siyasallığıdır. Askeri olarak yıllardır ulusal kurtuluş savaşımız karşısında çaresiz kalmış durumda. TC otorite kaybına uğruyor ve artık iyice yıpranmış olduğundan yenilenmek için erken seçim taktiğine geçiyor. Bunun için 20 Ekimde yapılacak parlamento seçimi öncesi ANAP eliyle propaganda üstünlüğü edinmek için kampımıza hava ve zayıf da olsa (imkansız gibi) kara saldırısı yapabilir. Bu saldırı ANAP'a da yararlı olur diye düşünülebilir. Tüm bu olasılıklar toparlanırsa TC kamplarımıza karşı saldırıya geçebilir ve bir ihtimal de -zayıf olmasına rağmen- Lübnan'daki kampımıza saldırma durumu var. Büyük ihtimalle de Güneydeki kampımıza karşı saldırıya geçilebilir.

Araziye çıkıp kampı terk etmemizin temel nedeni bu. Arazide kalacağımızdan askeri devrenin başlaması uygun görülmüş. Böylece hem TC'nin olası saldırısından korunmuş olunur, hem de askeri devre tamamlanmış olarak siyasi devrenin geri kalan kısmı daha sonra tamamlanacak.

Açıklama Kürtçe ve Türkçe yapılıyor. Ardından gündemin ikinci maddesine geçiliyor ilk olarak bölük ismi konuyor. Önerilen isimler arasından Amed (Diyarbakır'ın tarihsel adlarından) ismi

oylamada çoğunluğu alıyor. Bölük yönetimi Akif, Karasu arkadaş ve bayan arkadaşların takım komutanı Delal -Küçük Başûrdan- arkadaşlardan oluşturuluyor. Bölük kuryesi, bölük lojistikçisi, basın yayıncısı vb gerekli seçimler oy çokluğu esasına göre yapılıyor. Böylece toplantımız sonuçlanıyor.

Takımlar kalkıp mevzi yerlerini tespit etmek ve kütleli granit türü kayaların tepenin tam zirvesinden şerit gibi Şam karayoluna inişinden yukarı doğru çıkarak tüm tepe şeridini denetim altına alacak tarzda konumlanmak için hareket ediyor. En aşağıda Şehit Bawer, ortada Şehit Zozan ve en üstte de Şehit Rûbar takımı mevzileniyor. Her takım ikişer-üçer arkadaş grupları halinde ve aralıklı olarak şerit gibi kayalar arasında mevzileniyoruz. İsrail ve Kıbrıs yönüne doğru mevzilenerek, gelecek olası her türlü saldırıdan hem korunma, hem de karşı koyacak bir konum arz ediyoruz. Saldırı olursa İsrail ve Kıbrıs Türk kesimi tarafından olur. Suriye üstü saldırı olanak dışı.

İsrail'in Lübnan ve Suriye ile ortak sınırı birkaç kilometre ilerimizde bulunuyor. Yani kampımızın güney tarafında. Golan tepeleri bulunduğumuz yerden görülüyor. TC için kara saldırısına da en müsait alan, fakat bu olanaksız. Zira Türk komandolarının gelişi olsa bile asla dönüşü olamaz. Tümü ya imha olur ya da esir. Hava saldırısı eşliğinde helikopter kullanarak indirme yapması düşünülebilir fakat, helikopterleri de ne var ki indirme bile yapamaz. Tümü avlanır. Hava saldırısı da hiçbir işe yaramaz en çok bir iki binamız imha olur o kadar. Belki kazara ölü ve yaralımız olsa bile, TC'nin saldırısı koskoca bir fiyasko olur. Tabi asıl fiyaskoyu siyasal alanda yaşamış olur. Hatta boşa giden saldırısı bizim için büyük bir zafer olur.

Zavallı TC ne yapacağını şaşırmış ördek gibi suya tersinden dalmaya çalışıyor. Güneydeki kampımıza saldırma olasılığı büyük fakat orada da saldırısı bizim zaferimiz olmaktan kurtulamaz. Bakalım, günler neyi getirecek göreceğiz.

Mevzi yerlerimiz tespit edilirken komutan arkadaşlar ellerinde silah kayaların üstünden seke seke arkadaşları yerleştiriyorlar. İki takım komutanımız gözlüklü, biri Diyarbakır Tıp Fakültesi son sınıftan terk, aynı zamanda bölük sağlıkçımız oluyor. Mevzi

tespiti yaparken heyecanlı davranışları dikkat çekiyor. Bu arkadaş Şehit Bawer takım komutanı (Be. Er), kara yağız, bir seksen boyunda. Diğeri Şehit Rûbar takım komutanı sarışın, orta boylu mavi gözlü Karasu'nun tersine temizliğine oldukça dikkat eden biri. Mesleği ressam. Soyut resim çiziyor. Şimdi hep portre ve manzara resim çiziyor akademide. Aramızda üç yüz metre kadar bir mesafe var, en yüksek kayaya çıkmış, sırtı Şam'a yönü akademiye doğru rüzgar askeri gömleğini arkadan şişirmiş uçacak gibi duruyor. Arkadaşın adı Abuzer (Ma. Da)

Mevzilenme işimiz bittikten sonra sabah kahvaltısı için konakladığımız yere dönüyoruz. Sabah kahvaltımız, zeytin, ekmek ve üzümden oluşuyor. Yemek sonrası her takım kendi içinde toplantı düzenleyerek görevlendirmelerini yapıyor.

Öneri ve önerilerin oylanması yönetimiyle, askeri ve siyasi yapımızın iç içeliğinin bağıntısını kuran ve yaşamımızda önemli bir öge olan demokrasi, askeri yaşamımız içinde de önemli bir yere sahip. Demokratik yön devrimimizin de temel bir ögesi, milli demokratik halk devrimi denmesinin nedeni de buradan geliyor. Genelde akademi ortamımızda da demokrasi ölçüleri yetkince işletiliyor. Zaman zaman demokrasi adına demokrasi dışılıklar görülüyorsa da yine demokratik yöntemler işletilerek çözüme gidilip demokrasi sağlanıyor. Sanırım demokrasiyi en iyi içselleştirip yürüten son gerilla ordusuna sahip durumdayız. Savaşımız içinde gericiliği hortlatıp ordumuza egemen kılarak demokratik yönünü öldürmeye çalışan feodal komplocu hainler de çıktı yer yer. Fakat Parti çizgimizin hakim gücü bu anti-demokratik unsurların önüne geçmiş ve tasfiye etmiştir.

Doğal bir olay aslında, zira ilk olarak bir ordulaşmamız ve topluma demokrasiyi taşırmamız yaşanıyor. Kürt halkı demokrasiyi PKK siyaseti ve savaşımıyla tanımaya başlıyor. Yine ilk olarak Kurdistan'da demokrasiyi yaşayan bir topluluk olarak çıkıyor ortaya. Şüphesiz yüzyılların geriliğinde tutulup sahteliği anti-demokrasiyi her tür baskı yöntemiyle, terörle yaşayan bir toplum anti-demokratik anlayışı bazı unsurlar PKK, ERNK ve ARGK saflarımıza da sızmaya çalışacak ve bu anlayışlarını yaşatmak isteyeceklerdir. İç işleyiş kuralları ve savaşımı da böylesi karşı

devrimciliğe hizmet eden öge ve anlayışları tasfiye için vardır zaten. Şuna inanıyoruz bağımsızlık ve demokrasi savaşımızla başarı yolu; öncelikle ulusal-sınıfsal bağımsız ideolojik-politik yapımıza yönelik her türlü iç düşman faaliyete karşı savaşmak ve bunu zaferle taçlandırmaktan ve yine içinde demokrasiyi güçlendirmekten geçiyor.

Akademide gerillacılığın ve siyasetin ince ayrıntılarına kadar iniliyor ve her şey halk savaşını doğru bir tarzda geliştirip halklaştırmak için sadece düşmana askeri darbe vurmak için değil, gerillanın kurlsız savaşı içinde kurallı hareket etmek, halkı örgütlemek, siyassallığını arttırmak, siyasal halk ordulaşmasını sağlamak, düşmanı askeri siyasi, ekonomik, yönetim, otorite, disiplin ve moral açıdan dağıtmak, işlemez kılmak giderek imha etmek ve söküp atmaya yönelik eğitim geliştirilerek halk savaşının sanatı öğreniliyor.

Savaş sanatını yetkince öğrenmek için, ilk iş bir halk savaşçısı olmayı tutku haline getirmekten geçiyor. Bunun için de faşist sömürgeciliğe düşmanlık ülke ve halka sevgi ve bağlılık duygularının olması gerekiyor. Tabii ki bunlar askeri ölçüler. Yoksa gerillacılıkla oynamak silahla oynamak kadar tehlikelidir. Ayrıca örgütçülüğü, siyasallığı, demokratlığı, bilimselliği de tutturmak zorunlu. Aksi halde asgari ölçülerde halk adamlığı tutturulamaz. Düşmanın olduğu kadar, kişinin kendinde ve içyapısında hataların üstüne çözüm gücü olma temelinde yürüme, kalıpcı olmama, esnek ve güçlü manevra yeteneğine sahip olma, politik, taktik veya tali sorunlara böyle yönelirken, ilkesel sorunlar veya konularda tam tersi oldukça sağlam ve katı olmak gerekiyor. Yine eleştirel olmanın yanı sıra hiyerarşik ilişki ve kurallara bağlı kalma, disiplini işleme, işletme, önce düşünme sonra yapma düşüncelerin kolektif olması kadar pratiğe kolektif karar ve eylem gücüne ulaşma ve bununla birlikte bireysel inisiyatifi gelişkin kullanma vb daha birçok özellik yanı sıra kendini ve düşmanı çok iyi tanımak da esaslardandır. Özgün ve özgür irade ile düşünüp karar ve eylem gücüne ulaşmak, düşmanın değil kendi hazırlıklarınla yer, zaman ve imkanlarla hareketi esas alma. Hazırlıksız, plansız, bilgisiz, gerekli güce ulaşmadan harekete geçmeme, düşmanın güç ve yeteneğini küçümseyip kendi güç ve yeteneğine aşırı güvenmeme, abartılı olmama. Hantal, ağır, zamana bırakma-yayma gibi

tavır ve anlayışlar yerine zamanı kontrol altına alıp programlama, güç ve olanakları sürekli geliştirip büyüme. Tüm bu ve daha ayrıntılara inen birçok konuda gerekli çabayı sarf etmek, emek harcamak keyfiyet değil zorunluluktur. Bunlar yaşamda gerillanın esaslarıdır. Dikkatsizlik ve çabasızlık kaçınılmaz olarak savaş dışı olmayı doğurur ve düşmana üstünlük kazandırır. Burada Başkanın şu sözleri oldukça anlamlı olduğundan aktarmakta yarar var: “Her şeyi cesareti, korkuyu, sevgiyi, güzellikleri, her şeyi ikinci plana atacaksın bir tek şeyi öne alacaksın çaba, her şeyi geliştiren amansız çabadır.” 29 Ağustos-1991 günü saat 10-30'da Başkanın sarf ettiği bu sözler gerillanın zafere yürüyüşünün formülünü oluşturuyor.

İlk günümüz askeri dersleri göreceğimiz yer yani gündüzleri kalacağımız bir üs alanı, geceleri yatacağımız ayrı bir üs alanlarının tespitiyle tamamlanacak. Bulduğumuz tepenin alt tarafında sahanlık gibi etrafı yüksek kayalarla çevrili bir alan var. Komutan arkadaşlar, burayı gündüzleri ders göreceğimiz ve kalacağımız üs alanı olarak saptıyor. Üç takımdan oluşan bölüğümüzün her takımının ayrı ayrı yerlerde dinlenme alanları, topluca eğitim göreceğimiz orta yerdeki düzlükte ise teorik dersleri göreceğiz.

Ayrıca gündüz üs alanımızın tespitinden sonra saat ona doğru ilk gerilla yürüyüşümüze geçiyoruz. Bu yürüyüşümüz, daha çok üs alanımızın doğu ve güney yönünün keşfini yapıp araziye tanımaya yönelik.

İki sıra halinde ikiye metre aralıklarla iki saatten biraz fazla süren yürüyüşümüzü gerçekleştirdik. Kimi yerlerde oldukça sessiz hareket ettik. Yürüyüş boyunca bir defa on dakikalık bir mola verdik. Hava sıcaktı, otlar sararmış ve ayak altında kaldıkça incecik sarı dalların kırılmasının çıkardığı çıtırtı sesleri yürüyüş boyunca hakim ses durumundaydı. Sıralar arasından tek tük arkadaşların tüfek kayış bağlantılarının yürürken çıkardıkları tek düze gıcırta ve hafif metalik sesler de sürüp giden seslerdendi.

Yürüyüşlerde kural olduğu üzere öncü, yancı ve artçılarından oluşan yürüyüş kolunun koruması vardı. İki arkadaş yüz metre kadar önde iki arkadaş ellişer metre kadar sağda ve solda, iki arkadaş da yürüyüş kolunun yüz metre kadar gerisinden yürüyerek güvenliği sağlıyordu.

Artçı arkadaşlardan biri Irak ordusunda Saddam'ın muhafız güçlerinden, komando birliklerinde askerlik yapmış. Güney Kurdistanlı, Kubat isimli, uzun boylu, zayıf, esmer bir arkadaş, Saddam'ın 1988 baharındaki Halepçe Katliamı sırasında Irak ordusundan firar edip pêşmergelere katılmış. Fakat PKK'nin Güney'de faaliyetleri halkımızı kucaklayınca o da binlercesi gibi PKK'ye ilgi duyup buradan hareketle PAK'a katılmış. Onlarca PAK'lı arkadaş gibi o da Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim gördükten sonra Güney Kurdistan'a gidip savaşa katılacak.

Kubat, Irak ordusunda komandoluk yapmasının verdiği alışkanlıkla çok iyi topuk selamı verip kimi askeri kurallara iyi uyum sağlıyor. Ama halk savaşına, gerillacılığa, zorluklara, ideolojik-politik ve örgütsel konularla kolektivizme yabancı. Bunları gün gün anlayıp öğrenmeye çalışan bir yapıya sahip. Sanırım biraz hasta olmalı, uzun ince bacaklarını zor taşıyor gibi. Bu yürüyüşü uzun zamandır aç ve susuz yürümekten oldukça yorulmuş, omuzunda tüfeği, yorgun askerleri andırıyor.

Doğuya doğru başlayan yürüyüşümüz tel örgüsüz, engelsiz, Lübnan topraklarından Suriye topraklarına geçip oradan bir yarım daire çizerek güneyden üs alanımıza ulaşarak son buluyor. Öğlen yemeği sonrası kalaşnikof ve NATO yapımı G3 otomatik tüfeklerinin sökölüp takılması, bakımı, kullanımı etki gücü vb konularda ders görüyoruz.

Kleş, Sovyet ve Doğu-Avrupa ülkelerinin ürettiği, dört yüz metre asgari etki gücü olan, hem baskın hem de savunmada güçlü olan, tam otomatik ve orijinal şarjörü otuz mermi alan gerillanın vazgeçilmez silahı olarak ün salmış. G3 ise emperyalist sistemin ürettiği savunmada ve çatışmada güçlü, dört yüz elli metre asgari etki gücü olan tam otomatik olarak da kullanılabilen şarjörü yirmi mermi alan ve her gerilla birliğinde bulunması gereken silahlardan. Türk ordusu da esas olarak G3 kullanıyor.

Kabaca tanımladığım Kleş ve G3 silahlarının daha birçok özellikleri var. Dersimiz tüm özelliklerini ayrıntılarına dek kapsıyor. Önce teorik olarak ardından pratik olarak sökölüp takılmasını göreceğiz ve sanırım yarın da atışlarını yapacağız. Bu ikisi dışında G1 ve M16 silahlarını da sanırım fırsat olmadıği için yarın görürüz.

Akşam yemeği geldi. Haşlanmış patates ve yeşil biberden oluşuyor. Yemek saati 5:30 sıraları hava kararmaya yakın, güneş battı batacak günün son ışıkları Beyrut yönünden yatay yayılıyor.

Üs alanımızın kuzey yönündeki tepe nöbetçisi arkadaşımız akademide gelen yolun karşı tarafındaki kayalık tepelerin yamaçlarında, üç sivil elbiseli, çantalı şahsın olduğunu bildiriyor. Akif, Bagok (Osman Özgöl) ve Peyas (.....) arkadaşların ne olduğunu anlamaları için gitmelerini söylüyor aceleyle. Bagok ve Peyas oktan fırlayan yay gibi ellerinde soymaya çalıştıkları patatesleri bırakıp, yanı başlarındaki silahlarını kaparak yokuşu aşp gözden yitiyorlar.

Bagok, eski arkadaşlardan. 12 Eylül faşizmi öncesi grup döneminden kalma o da akademideki eski arkadaşlar gibi zindandan tahliye olanlardan. Orta boyun üstünde, ince bıyıklı, sakın görünüşlü, güleç yüzlü bir arkadaşımız. Peyas, Bagok'tan da uzun, atletik yapılı, çevik ve hızlı, buğday tenli, ince bıyıklı bir arkadaş. Bir süre önce yağı burkulduğu için aksayarak yürüyor. Buna rağmen kayaların üstünde Bagok'tan geri kalmadan uçar gibi sekiyor.

Merak içinde bekliyoruz. Bir iki dakika geçmeden silah sesleri işitiyoruz. Bu saatte poligonda kimse yok, diğer yakın bölüklerde tatbikat da yok. Ve sesler arkadaşların gittiği yönden geliyor. Silah sesleri üzerine Akif ve birkaç arkadaş daha gidiyor.

Daha sonra öğreniyoruz ki arkadaşlar şüpheli üç sivilin durmalarını söyleyince üç kişi kaçıyor arkadaşlar da ateş ediyorlar korkutup durdurmak için. İki kişi Suriye tarafına doğru kaçarken bir kişiyi yakalıyorlar. Bu sivil şahıslar Iraklıymış. Yakalanan şahsın çantasından Arapça bir iki kitap, arabesk türü teyp kaseti, tıraş malzemesi, ekmek türü şeyler çıkıyor. Bunlar Irak'tan kaçıp Lübnan'a çalışmak için gitmek isterlerken Suriye muhaberatına (istihbarat) yakalanmış, bırakıldıktan sonra kaçak yoldan Lübnan'a geçmeye çalışıyorlarmış. Yakalanan şahıs Kürt asıllı Bağdat doğumlu. Kaçanlardan biri de kardeşimmiş. Büyük korku yaşamış. Arkadaşlar sorgusunu yaparlarken çay ikram ettiklerinde önce şaşırmış, çay içerken elleri titriyormuş. Sakinleştirici konuşmalarla can güvenliğinin korunacağı, hiçbir kötölük ve zarar görmeyeceği uzun uzun anlatıldıktan sonra biraz rahatlamış. Kamp etrafında bulunmalarından ajan (ya Saddam'ın, ya TC'nin vb) olabileceklerinden kuşkulandırıldığı için yakalanan şahıs hakkında gerekli

araştırma yapıldıktan sonra temiz çıkarsa serbest bırakılacak ve ihtiyaç duyarsa yardım da edilecek. Arapça, Kürtçe ve Türkçe biliyor olması durumunu zan altına sokuyor. KDP vb ajanlarından olması ihtimali de var, İsrail, Türkiye, Irak da. Irak Kurdistan'ından iki yüze yakın arkadaşın bulunuyor olması şüpheleri daha da artırıyor.

Bugüne kadar kamp etrafında, çevre kentlerde ve kampa sızdırıldığı halde açığa çıkarılıp yakalanan birçok ajana rastlanmış. Bunların hemen hemen tümüne devrimimizin amaçlarının genişçe aktarımı yapılmıştır. PKK'nin bireylerle hiçbir sorununun olmadığı, hedefimizin faşist sömürgeciliğin ülkemizden çıkmasını sağlayıp, halkımıza insanca bir gelecek sunmak olduğu anlatılmış ve bundan sonra çoğuna destek bile sunularak salıverilmiş, tutuldukları sürece de sağlık, beslenme barınma gibi konularda gerekli özen gösterilmiştir. Ajan başları ise değişik biçimlerde cezalandırılmışlardır.

Birkaç gün önce de “Rambo” kod adlı Çorumlu bir ajan yakalanmıştı. Bu şahıs basit suçlardan Türk devletinin eline geçmiş, kimsesiz biri. TC'nin Lübnan elçiliğine bağlı çalışarak kampımız hakkında istihbarat toplamaya gönderilerek kullanılmış. Bu şahıs yargılanıp halk mahkemesince serbest bırakıldı. Kendisi bize katılmak istediğini bildirdiyse de isteği uygun görülmedi.

TC zavallı insanları çokça kullanıyor. Kullanmada şantaj, para, tehdit vb daha birçok kirlili yöntem kullanılıyor. Kullanmada suçla bulaşmış sahipsiz toplumun tortu lümpen kesimlerinden insan malzemesi seçiyor. Kötü, çok kötü, insanlık dışı bir şey. Faşizmin özelliklerinden biri bu. İnsanları kullanmak! İnançsız ve yaşam amacı belirsiz geleceği olmayan insanları. Böylesi insanların geleceğini de bir tek devrim kurtarır ve onlara onurlu, üretken bir yaşam bahşeder. Tabii ki bunları devrime katmak da mücadelenin sorunlarından biri. Kampımıza yollanan TC ajanlarını da kazanmak esas oluyor.

Akşam yemeğinden sonra komutan arkadaşlarca tespiti önceden yapılmış geceleri kalacağımız üs alanımıza dönüyoruz. Hava iyice kararmıştı, oldukça da soğuktu. Arazide kalacağımız ilk geceydi bu. Takımlar ve her takım da kendi içinde iki grup halinde ayrılarak kayalar ve bodur palamut ağaçları arasında ikişer üçer uyuduk. Her birimizin birer battaniyesi olduğundan yan yana yatıp bir battaniyeyi alta sayımıza göre, diğerlerini de üstümüze sererek yattık.

Gece yarısı nöbete kaldırıldım. İkişer arkadaş nöbet tuttuk. Nöbet yerlerimizde nöbetlerimiz takım esaslarına göre düzenlendi. Her takım için bir nöbet yeri olarak gece kampımızı üçgen biçiminde yüksek yerlerden çevreleyerek nöbet tuttuk. Gece üs alanımız akademide birkaç yüz metre uzakta kuzey doğu yönündeki tepeler arasındaki boşluklandı. Birlikte nöbet tuttuğum arkadaş Şîrzat (.....) isimli Güney Kurdistan'ın Soran bölgesinden.

Şîrzat'ı hiç dalgın veya asık yüzlü görmedim. Yaklaşık iki aydır birlikte ve aynı koğuştayız. Çok canlı, hep güler yüzlü, neşeli, oldukça çalışkan ve alçak gönüllü. Yaşam koşullarımızdan yakının, zorlanan soranlara karşı öfkeli ve sert tavır koyuyor. “Burası namuslu olma yeridir, Namuslu olun” diyor. Sarışın orta boylu dalgalı saçlar ve yeşil gözleriyle iki haftalık kadar sakalı var. Heyecanlı hali ile her an hava saldırısı bekliyor psikolojisini yaşıyor.

Sohbet ediyoruz biraz, Celal Talabani'nin örgütü YNK saflarında yedi yıl pêşmergelik yapmış. Halepçe Katliamı'nı, 1991 bahar katliamını yaşamış. Bunlara tanıklıklarını anlatırken gözleri doluyor, ses tonu değişiyor, çılgınlık gelip düğümleniyor dilinin ucunda. Ay ışığı altında parlayan gözü donup kalıyor. Belli ki katliam manzaralarını seyrediyor o an. Dalıp gidiyor. Dokunmak sarsmak istiyorum aynı acıları bir kez daha yaşamam diye. Ama neye yarar. O katliamları her an zaten duyuyordur. Bir tek yolu vardır kurtuluşun özgürlük için tavizsiz savaşmak, kaçmamak ve zaferi elde etmek. O acıları yaşıyıp unutmamalı ki büyük özgürlük için intikama dönüşsün.

“Bütün bunları anlamam geç oldu. Görüyorduk fakat özgürlük için savaşmanın ne olduğunu kavrayamıyorduk ki. PKK'nin sayesinde özgürlüğe nasıl kavuşacağımızı, nasıl savaşacağımızı anladık. Başkan Apo'nun geçen gün akademide konuşurken giysisi üstünde elle dikilmiş bir yer ilişti gözüme, işte o zaman Talabani ile Başkan Apo arasındaki farkın ne olduğunu, liderin, liderliğin nasıl olduğunu, PKK'nin nasıl geliştiğini daha iyi anladım. Apo bize bir daha o katliamları yaşamamamız için saatlerce ders anlatıyor bıkmadan, yorulmadan. Talabani olsa iki saat bizimle ilgilenmez. Yedi yıl içlerinde kaldım, bir gün bize özgürlüğü, nasıl savaşacağımızı anlatmadı. Yaptığımız şey evlerde köylerde yiyip içip yan gelip yatmaktı. Tabii lider öyle olunca biz de böyle oluyorduk.”

Sessizce fısıldayarak, zaman zaman öfkeli, zaman zaman duygulu ve de gülümsüyor kimi zaman tüm bunları anlatırken. Sanki yanında kimse yok, kendi kendine anlatıyor. Yanında biri olduğunu çoktan unutmuş. Sessizce dinliyorum, hiç kıpırdamadan dalıp gidişini bozmak istemiyorum.

Ayak sesleri işitiliyor aşağıdan. Nöbetçi çavuşu yaklaşıyor, kontrole çıkmış bu ara Şîrzat'ın konuşması kesiliyor. “Başka zaman” diyorum. Gülümsüyor. Yeniden alıştığım Şîrzat oluyor, Gülümseyen, canlı.

Gece nöbeti sonrası uyumaya çalışıyoruz hava çok soğuk. Neden sonra dalıyoruz. Sabah henüz şafak sökmeden, kaslar ve kemikler isyan etmiş uyanıyorum. Çiğ düşmüş. Battaniyesiz, sırlıslam yaş, iliklerime kadar üşüyorum. Doğrulup oturuyorum, birkaç arkadaşın daha uyanık olduğunu görüyorum. Uyanmış olanlar da birbirine iyice sokulmuş dönüp duruyorlar. Çare yok. Kalkıp ısınma hareketleri yaparak biraz ısınıyorum. Biraz sonra tüm arkadaşlar nöbetçi çavuş arkadaşlarca uyandırılıyor. Saat sabahın beşi. Battaniyelerimizi toplayıp çalıların arasına gizliyoruz.

Geçtiğimiz sabah içtima düzeninde Akif'in gelmesini bekliyoruz. Çok geçmeden geliyor. Akşam içtimasında olduğu gibi sabah içtimasında da bir ant içiyoruz, bu da zafer andı. Bu da Kürtçe yapıyor, topluca bölük komutanımız eşliğinde, “Yan serkeftin yan mirin” (“Ya Zafer ya ölüm”) andından sonra, gündüz üs alanımıza gitmek için yürüyüşe geçiyoruz.

7 Ekim 1991

Gündüz kalacağımız üs alanımızdayız. Takımlar teorik eğitim yaptığımız sahada içtimaya geçiyor ve hemen iki sıra halinde yürüyüşle sabah sporu için Helvê köyünün doğusundaki alana koşu için ilerliyoruz. Her takımdan bir arkadaş nöbet yerlerine çıkıyor. Uzaklaşıyoruz. Bir kilometre kadar koşarak geldiğimiz küçük tepelikli alanda döne dolana koşuyoruz. Sabah sporunu da Akif arkadaş yaptırıyor. Bir saat boyu sürüyor spor, koşudan sonra hare-

ketlere geliyor sıra, klasik hareketler. Boyun, omuz, kol, el, bel, kalça, diz ve ayak hareketlerinden oluşuyor. Sırayla yapıyoruz tümünü. Bünyelerimiz biraz ham, çabuk yoruluyor. Akif bir o yana bir bu yana koşup hareketler yaparak, spora espritüel eleştiriler katarak bir yandan bölüğü canlandırmaya, diğer yandan yerinde katılımı sağlayamayan arkadaşlara eleştiriler yönelterek yürütüyor.

İyice takatten düşüyoruz spor sonrası utanmasam bir tek adım bile atmayacağım. Zor bela adımlıyorum. Kamp alanına ulaşıyoruz. Yemek sonrası teorik eğitim başlıyor, silahları tanımaya devam ediyoruz. G1 ve M16 silahlarının geniş tanımlanması ve özellikleri anlatılıyor. Dersi K. (.....) arkadaş anlatıyor. K. uzun boylu, zayıf 26-27 yaşlarında. Bizim bölük yönetiminden K. arkadaş, Küçük Başûrdan. Birkaç yıl ülkede savaşa katılmış tecrübeli arkadaşlardan. Fiilen Akif'in yardımcılığını yapıyor. Silahların teorik tanımı ifade edildikten sonra sökülüp takılmasını uyguluyoruz.

G1 Silahı da Batı Avrupa yapımı otomatik ve etkili bir silah. G3 ile aynı mermiyi kullanıyor, şarjörü de 20 mermi kapasiteli, asgari etki gücü 450 metre. İyi bir savunma ve çatışma silahı. En beğenilen tipi Belçika yapımı. İsrail G1'leri de var ama bunlar pek işe yaramıyor.

M16 Tüfeği ise Amerikan yapımı ve birçok batı ülkesi tarafından üretiliyor. Bu silah Vietnam savaşı döneminde gerilla savaşına karşı üretilmiş. Öldürmekten çok yaralamak ve esir almak veya savaş dışı bırakma doğrultusunda yapılmış. Aynı zamanda iyi bir suikast silahı ve oldukça güçlü. 600 metrelik asgari etki gücü var. Orijinal iki tür şarjörü var. Biri 20'lik, diğeri 30'luk. Mermisi en ince tüfek ve tüm tüfeklerden hafif, üzerine dürbün oturtma yeri de var. M16, G1 silahının geliştirilmiş türü ve gerillanın kullanımı içinde iyi bir silah.

Kleş, G3, G1 ve M16 tüfeklerinin dördü de gaz gücüyle çalışıyor ve tümü de tüfek roketi atabiliyor. Bu tüfekler halk savaşımızda çokça kullanılan silahlardan. Elimizde daha değişik otomatik ve yarı otomatik silahlar da var ama yaygınca kullanılan silahlar bu dört tüfek olduğu için bunların derslerini görüyoruz. Bunlar dışında savaşımızda kullandığımız Biksi, Diktiryof, Afarof, MG3, Doçka türü şeritli silahlar da var, bunlar da ağır silahlar. Doçka uçaksavar silahı oluyor. Sanırım bunları ileride görürüz.

Saat 14 sularında gönümüzün geri kalanını, eğitimini gördüğümüz silahların kullanımı için atış poligonuna gidiyoruz. Her arkadaş sırayla silahları deneyecek ve böylece silah eğitimi tamamlanmış olacak.

İçtima sahası olarak da kullandığımız gündüz üs alanımızın eğitim sahasında içtimaya geçiyoruz öğlen sonrası. Atış yapmaya gideceğiz, ikişer sıra halinde uzun bir yürüyüş kolu oluşturup kayalıklar arasından tepeyi inişe geçiyoruz. Ağır ağır, omuzlarımızda tüfeklerimiz, öğlen dinlenmesinin rehabetiyle yürüyoruz, poligon sahasına.

Yaklaşık yüz metre ileride hedefler kuruluyor. Dört hedef yan yana diziliyor. İki sıra halinde oturuyoruz, sırayla dörder arkadaş atış yapacağız. Üç tür silahla, oturarak ve uzanarak yapacağımız atışlarda her defası için ikişer mermi kullanacağız.

Atış poligonuna Numan arkadaş da geliyor. Numan Masum Korkmaz Akademisi Koordinatörlüğü sorumluluğunu yürütüyor. Cezaevinden çıkan arkadaşlarımızdan biri. Partinin geri çekilme sürecinde o da yurt dışına çıkanlardan. Bu kampta daha önce de bulunmuş yani. Askeri olarak daha deneyimli. Ülkeye dönüşten sonra 1985'te yakalanıp 1990 sonunda tahliye oldu.

Mahsum duruşlu, olgun, ağırbaşlı bir arkadaş. Numan (Celal Özalp); gözleri boncuk mavisi, dalgalı, kestane rengi saçları var. İnce, sarı bıyıkları, gülümserken daha bir uzuyor, o an boncuk mavisi gözleri ışıldıyor. İnce uzun boylu. Elinde portatif, dipçikli M16 silahı ve bir elinde yarılanmış sigarası ile diz boyu sararmış otlar arasında, biraz ilerimizde duruyor.

Hedeflere doğru dört Kalaşnikof konuluyor, yan yana indirilmiş dört taş üstüne. Arkadaşlar dörder kişilik gruplar halinde başlıyor, düzenli bir tarzda atış yapmaya.

Birkaç arkadaş sol tarafta yanlarındaki mermi torbası ve boş şarjörleri doldurarak atışa hazırlıyorlar. İki arkadaş hedeflerin olduğu noktanın sol yanında kayalıklar arasına gizlenip her grup atışı bitirdikten sonra çıkıp isabet alma oranlarını tespit ediyorlar. Her hedefe bir rakam verilmiş. Hedeflerin karşısındaki silahlar da rakamlı. Örneğin bir nolu hedefin silahı bir numara ve atış yapan arkadaş da dolayısıyla bir nolu oluyor. Böyle dört rakam var. Atış için her gelen arkadaşın adı ve numarası yazılıyor. Atış sonrası puanı da karşısına işleniyor.

Her arkadaş heyecanlı, sırasını bekliyor. Sonradan ayıp olmasın diye kaç puan tutacağı ve atış yeteneği hakkında hiç konuşmayan arkadaşların yanı sıra durmadan konuşan yeteneklerini öven arkadaşlar da dikkatleri çekiyorlar. Atışını bitirenlerden kimi hayıflanıyor kızıyor kendine, kimi mahcup ve utanmış kimileri de neşeli oluyor. Uzun zaman savaş içinde veya akademide kalmış arkadaşlardan başarılı olamayanlar daha çok suskun bir mahcubiyeti yaşıyorlar.

Saatler ilerliyor, akşama doğru hava iyice serinliyor. Üşüyoruz, parka ve kazak almayan arkadaşlar olanlardan almaya çalışıyor. Atış sırasında bölüğün nöbetini tutan sağda ve soldaki dik kayalar üstündeki arkadaşlar nöbet değişip atışa katılıyorlar. Oldukça canlı geçiyor öğlen sonramız.

Son olarak Numan ve hedeflere puan oranlarını saptayan arkadaşlar da bir grup olarak atış yapıyorlar.

Numan her attığını vuruyor. Böylesine atış gücünün yüksek olduğunu bilmiyorduk çoğumuz. Tüm mermileri hedefi buluyor. Sonra denemek için sigara dikiyorlar 40 metre kadar ileriye, onu da uçuruyor. Galiba akademideki en iyi atıcılardan biri. Birçok arkadaş bilmiyoruz henüz. Silahı iyi kullanmak bir gerilla için çok önemli herhalde, kullandıkça alışkanlık yaptırıyor, yetenekli kılıyor olmalı.

Karanlık çökmek üzere, birliğimiz toparlanıyor, disiplinli yürüyüş düzeniyle gündüz üs alanımıza yöneliyoruz. Akşam yemeği sonrası demli çaylarımız yudumluyoruz, ısınıyoruz, ateş başında bir parça. Ve yola koyuluyoruz, gece yürüyüşü başlıyor. Doğu yönünde ilerliyoruz. Yürüyüş kolunda mesafe iki metre. Ay henüz çıkmadığından hava oldukça karanlık, yıldızlar da yok henüz. Gece ürkek bir karanlık ve sessizliği yaşıyor. Ağaçlar, kayalar gölgelerden oluşuyor. 30 metre ilerisini seçemiyor insan. İki arkadaş öncülük yapıyor. Salman arkadaşla birlikte ikimiz de artçıyız. 20 metre kadar geriden izliyoruz yürüyüşü. Birimiz sağdan birimiz soldan, 15 metre kadar mesafe var aramızda.

Arazi oldukça dikenli, değişik türlerden-dikenler, en çok da deve dikenini hakim. Seçilemediğinden hep dikenlere tosluyoruz. Dizlerimize kadar dikenlenmedik yerimiz kalmıyor. Bilerek basıyoruz şansına kapılır gibi hırsla saldırıyor sanki dikenler. Arada sırada ön taraflardan

gizlenmeye, zapt edilmeye çalışılan ama becerilemeyen hafif öksürük sesleri işitiliyor. Bazen fısıltı sesleri. Grup kimi zaman olduğu yere çömeliip çevreyi dinlemeye çalışıyor. Önden arkaya yayılan kulaktan kulağa uzanan talimatlara göre hareket ediliyor. Karanlığın ürkekliğine hissettirmeden süzülür gibi akıyoruz.

Yaklaşık bir saat sonra doğu yönünde, ufuk çizgisinden gökyüzüne doğru hafif bir karanlık yayılıyor. Gecenin ürkekliği de karanlıkla birlikte hissettirmeden parolasız ve yönü belirsizce yitip gidiyor usulca. Yazdan kalma cırcır böcekleri ötüşüyor biraz ilerimizde. Onlar da uykudan uyanmış, karanlığın yitmesinin sevincini yaşıyor olmalılar. Birkaç gün sonra Beka vadisi bölgede kışı ilk yaşayan ve üşüyecek alan olacak. Golan tepelerinin üşümesinden sonra ve cırcır böceklerinin karanlığa meydan okuyan korkunç ötüşleri de duyulmaz olacak.

Yürüyüşümüz yarı aydınlık gecede, doğudan güneye yöneliyor. Dümdüz gidersek Golan tepelerine ulaşacağız. İsrail Golan'ı yerleşime açmış. Sovyetlerden bugüne dek binlerce Yahudi taşırıldı İsrail'e ve hemen tümü de yerleşim alanına açılan Golan'a konumlandırılıyor. Suriye'nin buna tepkileri, uluslararası diplomaside haklı bulunmasına rağmen para etmiyor. Sorun güç meselesi olarak odaklaşıyor. Öyle ya politikada haklı olmak yetmiyor; güçlü olmak, haklı olmak kadar önemli. Kampımıza saldırırlarsa bu alandan gelmeleri en büyük ihtimal. Bunun için gece yürüyüşümüz hem araziye gece gözüyle tanımak, hem de gece yürüyüşü eğitimiyle ülkede gece yürüyüşlerine hazırlanmak açısından oldukça önemli.

Bir süre sonra mola veriyoruz. İki kol yürüyüşümüzün her kolu bir yana çekilip, 50 metreden uzun büyükçe bir "U" harfi yaparak dinlenmeye geçiyor. Kimi arkadaşların avuç içlerine alıp içtikleri sigaraların soluk ışığı görülüyor. Işığı yansıtmaması için uyarılar yapılıyor hep. Salman'la (....) birlikte mesafeli oturuyoruz. Biz de sigara içiyoruz. Hafif rüzgar var. Terlemişiz, üşümüyoruz. Dinlenme zamanımız on dakika kadar.

Salman da benim gibi kısa boylu. Bir halk adamı Salman, okuyamamış fukaralıktan. Çocuk yaşta evin geçimini üstlenmiş babasıyla birlikte. Kahve çalıştırmışlar. İyi çay pişiriyor Salman, birliğimizde üstüne yok. Evli de eşi de savaş saflarında. Birlikte katılmışlar

özgürlük savaşımına. Mücadeleyle tanışmışlıkları uzun bir süreyi almış. Salman bir yıl kadar da savaş içinde yaşamış, Mardin eyaletindeki gerilla birliğinde. Birkaç şehir baskınında yer almış. Çalışkan, atik bir arkadaş, 30 yaşlarında. Eşinin de mücadele saflarında olması onun için ayrı bir övünç kaynağı oluyor.

Farkına vordırmadan gözlerimle izliyorum Salman'ı, tüfeğini iki eline alıyor sigara içimi sonrası. Her an bir saldırı gelecekmişçesine tedbirli duruyor. Molamızın bitimine doğru esintiyle birlikte tek tük yağmur taneleri serpiştiriyor. Ay bir kara bulutun ardında yitiyor. Bir an aralıklardan ışık sızdırıyor, bulutun inceldiği yerlerde, karanlık bir görüntü sergiliyor. Bulut yağmur yüklü, karanlık, gri ve kirli beyaz renkleri yansıyan ayın önünden geçerken, ay buluttan kurtulmak ve bizden ayrı düşmek istemez gibi, ışıyla katılmak istiyor aramıza. Bizden de yardım istiyor bazen. Gücüm olsa indireceğim o kara bulutu aşağı.

Düşünceler alıp götürüyor beni. Kara bulut ve ayın kavgasında Eskişehir Zindanı'ndan Aydın'a sürgünümüzün yaşandığı geceyi anımsıyorum. AY ile Kelepçeliydik. Cezaevi binasından kapı önünden birkaç metre uzaktaki içi kafesli cenaze arabasına binmek için, iki sıra silahlı düşman askerleri arasından geçerken, bir an ayı görmek için başımı gökyüzüne kaldırdığımda, tıpkı bu geceki gibi ayın bir kara bulutla kavgasını görmüştüm. O an ayın çabasının anlamını derinden hissetmiştim. Zincire vurulu bileklerimizde buz gibi buğu tutmuş namluların altındaki tutsaklığımızda.

Salman'ın "gidiyoruz" diyen fısıltılı sesiyle istemeye istemeye uzaklaşıyorum düşüncelerden, yürüyüş kolunda. Terim soğumuş, hafifçe üşüyorum. İleride tepe üstündeki Filistinlilerin kamp binalarından birinin hafif ışığı görülüyor bir süre sonra. Üs alanımıza yaklaştığımız anlaşılıyor.

Gece yürüyüşümüz iki buçuk saatten fazla sürüyor. Saat 22:00'ye doğru gece üs alanımıza ulaşıyoruz. Yağmur toprağı hafifçe ıslatmış otlar ve bodur ağaçların yaprakları ise hala yaş. Battaniyelerimiz tam olmasa da ıslanmış. Yağmur altında kalan kısmını kıvrarak örtünüp uyumaya çalışıyoruz. Çalı diplerinde, kuru yerler ve kaya altları kıvrılıp kaldığımız yerler oluyor. Buna rağmen yorgunluktan olacak, çoğu arkadaş uyuyuveriyor hemen. Silahlarımızı da alıyoruz

battaniye altlarına, sarılıp yatıyoruz, ayakkabılarımız, kütüklüklerimiz ve üstümüzdekilerle, yastıksız. Bazı arkadaşlar yassı taş bulmuş, yastık etmiş kendine. Ay hala kara deviyse savaşıyor. Gece tek tük yağmur tanelemesine rağmen yağmıyor. Ve biz de kurtuluyoruz ıslanmaktan, uykusuz bir gece geçirmekten. Ay devlerle savaşta yengiyi sağlıyor bizim için.

8 Ekim 1991

Güneş henüz güne merhaba demeden uyanıyoruz. Kaslarımız sopa gibi sertleşmiş. Temiz havayı ciğerlerimize dolduruyoruz. Sigara tiryakisi arkadaşlardan bazıları ilk soluklanışlarının ardından sigara yakıyorlar. Gruplar halindeki mangalar gece üs alanımızın düzlük kısmındaki içtima yerine toplanıyor. Her manga arasında on-on beş metre mesafe var. Bayan arkadaşlar ilk gece çadırlarına gitmişti, onlar da artık bölükle birlikte arazide kalıyor geceleri.

Sabah andından sonra koşu ve ardından spor yapıyoruz. Bu defaki spor yerimiz atış poligonunun olduğu yerdeki düzlük alan. Genişçe tuttuğumuz çemberde hafif bir spor sonrası, gece üs alanımıza dönüyoruz. Silahlarımızın başına bıraktığımız nöbetçi arkadaşlar sabırsızlıkla gelmemizi bekliyorlar, yaktıkları gür ateşin etrafında ısınmaya çalışırken.

Kahvaltımızı gündüz üs alanımızda yapacağımız için yola çıkıyoruz. Doğudan kampa (akademiye) giden yolu geçerken Başkan'ın karşıdan geldiğini görüyoruz. Arkadaşlardan görenler, henüz göremeyenlere "Başkan geliyor" haberini mutlu gülümsemelerle parola aktarıp gibi fısıldıyorlar. Henüz tepenin ardında olup yola çıkamamış dolayısıyla Başkan'ı görme durumu olmayanlar da duyuyor haberi. En arkadakiler Başkan'ın ne taraftan geldiğini bilmediklerinden sağa sola bakınıyorlar.

Başkan elinde baston, spor giyinmiş akademide sürekli giydiği Adidas marka spor ayakkabısı ayağında, yanında birkaç silahlı arkadaş ile birlikte yürüyor. Gülümsüyor yürürken. Geniş adımlarla

ilerliyor. Hayran hayran seyrediyor arkadaşlar. Başkan'ı gören bazı arkadaşlar aniden oldukça resmi ve nizami yürüyor, hiç sağına soluna bakmadan. Başkaları da Başkan'ı görmenin sevinciyle ona doğru bakıp gülümseyerek yürüyor.

Başkan her gün sabah erken -gün doğumuyla birlikte- uyanarak yaşama, mücadeleyi günün her anına doldurmaya sabah yürüyüşüyle başlıyor. Hep öyle gördüm çünkü. Akademinin günlük yaşam programına her arkadaş gibi uyum sağlıyor. Her anı devrimin büyük ihtiyaçlarını karşılayarak dolduruyor. Önderlik rolünü en sınırlı olanaklarla en yetkince yerine getiriyor. Hem de binlerce kilometre uzaktaki alanlarda büyük siyasal ve askeri gelişmelerle, kitlesel gelişmelere yol açıyor. Önderlik rolü oldukça geniş ve derin, kapsamlı.

Dikkat çeken en önemli özelliklerinden biri de akademide hep askeri giyinmesi, akademi askeri yaşamına ilişkin tüm disiplin ve kurallara bir akademi öğrencisi gibi uyum sağlaması.

Birçok şeyi düşünüyorum bir arada; akademiye, Başkanı, öğrenciliğimi, savaş sanatını, Başkan'ın onca güç ve yetkisine karşın nasıl bir akademi öğrencisi gibi kurallı yaşamı kendine örnek seçtiğini vs yokuşa tırmanmaya başlamış olmama rağmen hala ardıma dönüp başkanı izlediğimi fark ediyorum.

Gündüz üs alanımıza ulaşıyoruz. Nöbetçi arkadaşlar yerlerini alıyor zirvedeki yüksek kayalar arasında. Yuvarlak bir daire çizen, nizami, bağdaş kurarak oturduğumuz ardından derse geçiliyor. Dersimiz sığınak ve depoların yapımı ve kullanımı üstüne. Dersi teorik olarak göreceğiz önce, ardından pratikte maketini yapacağız.

Her gerilla grubu için sığınak ve deponun büyük önemi var. Sığınak ve depolar kısa ve uzun vadeli kullanıma göre yapılıp kullanılır. Depolar silah-cephane ve erzak depoları olarak ikiye ayrılır. Hem depo hem de sığınak yapılarında aranması gereken temel özellikler, aşağı yukarı aynı oluyor. Nemden korunmalı, yumuşak toprakta yapılmamalı, etrafı çıplak ve açık olmamalı. Havalandırma kapak ve yapılabiliyorsa tünel sistemi sağlam ve dikkat çekicilikten uzak olmalı. Yapılan yer hafif meyilli olup üstünde su birikintisi oluşturmamalı, giriş çıkışlarda (kullanımda) çevresinde iz bırakacak topoğrafik özellik ve iklim elverişli olmalı. Yerleşim yerleri yollar ve kullanım alanlarından uzak olmalı.

Ayrıca dikkat edilmesi gereken özellikler de şöyle sıralanabilir: Sığınak ve depoların yapımı için gerekli malzeme önceden ve yakın olmayan çevreden temin edilmeli. Bilmesi gerekenler dışında hiç kimsenin (güvenilir olması da dahil) bilmemesi. Gece yapılıp bitirilmesi ve ay ışıklı gece seçilmeli, yapım sırasında ışık kullanılmamalı. Çıkarılan toprak uzak veya yakında varsa derelere akıtılmalı. İçi mümkünse duvar örülmeli. Üstü direk ve tahtalarla (çivilenebilir) örtülmeli. Bunun üstüne bir karış toprak, toprak üstüne taş döşenmeli, üstüne tekrar birkaç santim toprak atılmalıdır. Bundan sonra da tek parça (mümkünse) naylon örtülüp, yarımşar metre uçları dört taraftan sığınağa taşmalı ki su çevreden de sızıntı yapmasın ve en üste yine bir karış kadar toprak örtülerek arazi renginin, biçiminin, korunmasına büyük özen gösterilmeli. Her ihtimale karşı sığınanın, deponun çevresindeki önemli ve düşmanın mevzileneceği, kuşatabileceği stratejik noktalar mayınlanarak-tuzaklanarak kablolarının sığınak içine uzatılması. Böylece olası bir kuşatmada hem düşmanı önemli mevzilerden sökmek, hem panik yaratmak, hem de kurtuluşu sağlamaya elverişli hale getirmek gerekir. Daha önce de vurguladığımız gibi, tünel yapmak, giriş çıkış yerinden ayrı olarak ve elverdikçe tüneli uzun tutarak kötü bir anda düşmandan kurtulmakla kalmayıp onu darbelenmeye de elverişli kılmak gerekir. Gerekli malzemeler eksiksiz bulundurulmalı, gereksiz fazlalıklardan da kaçınılmalı. Uzun vadeli ve dayanıklı kullanım malzemeleri ve erzak esas alınmalı. Temel ihtiyaç malzemeleri olmalarına dikkat edilmeli. Kuru fasulye, mercimek nohut, un, yağ, tuz, şeker, çay, salamura türü şeylerle ateş yakmaya yarayan malzeme ve yedeği ile tüp (ocak) gaz, ispirto (ispirto ocağı) kan kesici, temel pansuman ve sağlık malzemeleriyle ilaçlar. Temel teknik araçlar, teyp, radyo, telsiz vb silahlardan gerilla donanımı için gerekli her tür silah ve cephaneye yedekleri; battaniye, giysi, ayakkabı, mum, çıra, kitap, pil, balta vb işte akla gelebilecek, gerillayı, koruyacak, besleyecek, yarasını iyileştirecek, dünyayla bağlantısını sağlayacak, okumasını sağlayacak, düşmandan gizleyecek, kurtaracak ve savaştıracak kapsam ve detayda olmalı.

Dersimizin kısa teorik ifadesi böyle. Ders öglene kadar sürüyor. Formüllersek depo ve sığınaklar, gerillanın kesintisiz ve artan bir

grafikle her koşul ve şart altında savaşımı sürdürmesi için temel ihtiyaçlardan oluşuyor. Ve yine bomba yapım kuralında olduğu gibi “ilk hata son hata” ilkesinden hareketle gereken özen, sığınak ve depoların yapımı, donatımı ve kullanımları hakkında da gösterilmeli.

Dersi Kürtçe ve Türkçe veriyor arkadaşlar. Saatlerdir ayakta, oldukça yorgun oldukları her hallerinden belli. Dersi veren arkadaşlar daha önce savaş tecrübesi olan arkadaşlar. Biri K. diğeri de Veli. Her söylenen bir Kürtçe bir de Türkçe aktarılıyor.

Ders anlatımı, yaklaşık iki saat alıyor. Ardından söz hakkı tüm arkadaşlara veriliyor. Anlaşılmayan yerler, eksik kalan kısımlar ve yeni şeyler ekleyecek sorular sorulup, isteyen arkadaşlarca yanıtlandırılıyor. Tecrübeli arkadaşlar deneyimlerini pratik ayrıntıları, anahtar özellikleri açımlayıp yer yer zenginleştirerek sunuyorlar. Tartışmalar bu tarzda, el kaldırıp söz alma, gereksiz tekrarlar ve uzatmalardan kaçınılarak sürdürülüyor.

Saat 12'ye doğru geliyor. Dersimiz bitmek üzere K. arkadaş son olarak anlatımlarda bulunuyor. Saat 14'te toplanmamız bildiriliyor. Tam ara vermiş manga üs alanımıza gidiyorduk ki Akif karşıdan göründü. Hızlı hızlı yürüyordu. Yirmi metre kala “durun durun” diyerek seslendi. “Takımlar toplansın beş dakika konuşacağız” diyerek açık parmaklarıyla sol elinin avuç içi kısmını bize doğru uzatarak işaret ediyor. Gerisin geri bölük üs alanımıza dönüyoruz. Öğlen sığağı kavuruyor. Beş saatten beri güneş altında eğitim yaptıktan sonra tekrar eğitim yerine dönüp içtima düzeninde bekliyoruz. Takımlar manga esasına göre beş sıra diziliyoruz.

Akif cebinden bir liste çıkarıp okumaya başlıyor. İsmi okunan Peyas, Abuzer, Bengi, Hişar arkadaşlar yana çıkıyor. Bu arkadaşlar çünkü eğitim atışlarında puanı en iyi olan dört arkadaş. Ayrıca atış pozisyonu en nizami ve iyi olan Mizgîn (.....) arkadaş da çıkarılıyor. Önce arkadaşların başarısını dile getiren kısa bir konuşma yapılıyor, ardından her birine birer ARGK rozeti hediye ediliyor.

Başarılı arkadaşlarımızı alkışladık. 60'ın üstünde arkadaş arasında en iyi silah kullanan beş arkadaş. Gurur duyuyoruz arkadaşlarımızla. Bölüğümüzün coşkusu kullanılan her sözde dile geliyor. Arkadaşlarımız da mahcup bir gülümsemeyle mutluluklarını ifade ediyorlar. Çivi gibi esas duruşta elleri yumruk yanda bir-

ikisinin başı hafif yana kaykılmış. Bu duruşlarında gerilla ordu-muzun, saygı sevgi, çocuksu sevecenliği, gururu vardı. Tertemiz, kötülüğü hiç görmemiş, tanımamış gibi parlayan gözleri gülüm-süyordu. Bölüğümüzün morali bayağı zengin.

Öğlen sığağı artıyor. Güneş şimdi tam tepede, sıcak yel biraz ilerimizdeki uzun saplı sararmış otları okşar gibi salkıyor. İri kayalar altında yarım metre kadar gölgelikler dışında hiçbir yerde, çevremizde gölgelik kalmamış. Hava soğuk olur diye parkesini çıkarmış arkadaşlar bunalmış gibi. Akif'in konuşmasında tümümüzün söylemek istedikleri aktarılıyor. Tümümüz adına tebrik ediliyor arkadaşlarımız. Tören bitiyor, alkışlıyoruz, sevgi gülücükleri de ekleyerek saflara katıyoruz. Kimi arkadaşların gözlerinde mutlu bir kıskançlık hissetmek de mümkün.

Akif, K'in yanında küçük bir kayanın üstüne çıkıp tümümüzün göreceği bir durumda yeniden başlıyor konuşmaya. Akademiye gelen, İngiliz The Sun^(*) gazetesi muhabiri için sahaya ineceğimizi, askeri disiplin içinde gidip döneceğimizi, sahada yürüyüş duruş selam veriş vb konularda oldukça itinalı olmamız gerektiği açıklamasını yapıyor. Bu açıklama Türkçe ve Kürtçe yer yer Kürtçeye Arapça sözlerde serpiştirilerek yapılıyor. Buna göre saat 14'te sahada olmamız gerekiyor. Bu sırada kulaktan kulağa fısıltılar yayılıyor "bu gazeteci de nereden çıktı" diye vb bıkkınlık, sıkıntı ifade eden sözler. Hemen her arkadaş yarı içtima durumundaki duruşumuzda fısıltılı süren kısa metrajlı bu gayri nizami sohbete katılıyor, katılmayanlar da arkadaşların haklı olduğunu ifade eden mimiklerde bulunuyorlardı. Birkaç dakika önceki mutluluk kayboluyor sanki. Duruşlarda bezginlik görülüyor. Akademi sahasına bir gazeteci için inmenin onca yolu gidip gelmenin gereksiz olduğu kanaati var. Bereket, gitmeyi arzulatan, akademiye kaç gündür görmemenin özlemi var. Böylesi çelişkili bir duyguyla iç içeyiz. Bazı arkadaşlarımız da gazetecinin çekeceği fotoğraflarda yer alacağının heyecanı ile kendini şimdiden nasıl poz vereceğine kaptırmış. Fakat bu görüntünün yansımasını istemedikleri de anlaşıyor hallerinden.

(*) **The Sun**, İngiltere'nin en çok satan gazetesidir ve sağ görüşlüdür.

Akif'in konuşması hala sürüyor. Öğlen sonrası programımızı açıklıyor. Akademi sahasından dönüşte, her takım mangalar halinde sabah dersinde teorik olarak gördüğümüz, depo ve sığınak yapımını gerçekleştirecek. Ve "saat 17:30'da tüm takımlar gündüz üs alanında olacak" talimatı verilip sığınak-depo yapım grupları ve yapım yerleri saptanıyor.

Akif'in bugün ne sözü ne de konuları bitecek gibi değil, uzun süredir ayakta bekliyoruz güneş altında. O da fark etmiş olacak ki hafifçe gülümsüyor ve "asıl haber en sona" dercesine göğsünü gererek tane tane, güre ve net bir tonla başlıyor son açıklamasına. "Ülkedeki savaş karargâhından haber var" diyor. Her kes söyleniş biçimine bakarak çok önemli bir şey olduğunu tahmin edip heyecanlanıyor. E.nin grubu Şırnak'ta araziye üslenmiş bir düşman birliği, taburu imha olmuş. Düşman askerlerinden kurtulan olmamış, yaralılar serbest bırakılmış. Baskında bir kamyon dolusu düşman silahı ve cephanesine el konup kamulaştırılmış." Hızla kalkıp iniyor arkadaşların göğüsleri nefes alışları hızlanıyor, haberin sözcükleriyle birlikte çarpıyor yürekleri. Parmaklar silahların namlularını okşuyor farkına varılmadan. Arkadaşları dikkatlice izliyorum tüm refleks ve mimiklerini yoklamak istiyorum. Değişik biçimde sesler işitiyorum sıralar arasından. Görebildiğim tüm arkadaşların gözleri gülüyor gülümsemeler dudaklarına yapışıp kalmış, tatlı baharda kır çiçeklerinin tüm özgürlükleriyle yaşamı öpüşü var sanki. Kimilerinin gülüşleri gamze yapmış yanaklarında. Geniş ağızla gülümserken, kimi arkadaşların çay ve sigaradan sararmış dişleri bile bu gülümseyişlerin güzel görüntüsünü bozamıyor.

Bu haber ölü gibi duran her arkadaş şoka uğratırcasına canlandırıyor. Orta sıralardan birinde "Bijî Serok Apo" (yaşasın Başkan Apo) sloganı işitiliyor. Slogan ikinci söylenişinde bir bomba gibi patlıyor tüm arkadaşlar bir ağızdan atıyor sloganı. Akif'in "dağılabilirsiniz" sesi kayboluyor, çoğu arkadaş işitmiyor bile. Öndekiler hareket edince arkadaki arkadaşlar da onları izliyor slogan atarak. Mangalar yemek için kendi alanlarına çekiliyor. Bir yandan hala slogan atılırken, diğer yandan haberin yorumları yapılıyor yüksek sesle. Yürürken disiplin de unutulmu-

veriyor bu arada, sıra bozuluyor rastgele bir yürüyüşle mangalar içtima alanından uzaklaşıyor. Kötü yön bu işte; sevinçli bir anda o anın gerektirdiği gerilla disiplinini unutmak, önemsememek. Birçok baskında da düşmanı imha eden arkadaşlar “zafer sarhoşluğu” denilen şeye kapılıp o anın gerektirdiği gerilla disiplininden uzaklaşmaları kötü sonuçlara bile yol açıyor. Örneğin bir süre önceki bir baskın eyleminde düşmanı savaş dışı bırakan gruptan bir değerli arkadaş, yaralı bir askeri önemsemeyip serbestçe ayağa kalkıp yaralıyı kenara taşıyıp yarasına bakma ve silahını atmaya yönelirken, yaralının açtığı ateşle şehit düşüyor. Yine bir süre önceki bir baskında düşman karakolu imha edilmesine rağmen koşarak dikkatsizce yürüyen birkaç arkadaş düşmanın önceden döşediği tuzaklara çarpıp şehit düşüyorlar, hem de ortada savaşacak tek düşman askeri kalmamış olmasına rağmen. Gerçi böylesi bir anda yürüyüş nizamını bozup sohbet ederek yürümek zarar vermiyor ama savaş ortamında aşırı sevinç ve heyecanla disiplinden biraz olsun kopmak, dikkatlerin dağılmasına, dolayısıyla düşmanın küçümsenmesine ve yaşanmaması gereken acı olayların doğmasına yol açan bir öge oluyor.

Manga konaklama yerimize varıyoruz. Bir kayanın dibine kaybolmuş gölgesine oturuyor(m)z. Masmavi bir gökyüzü görüyoruz. Bakınca döner gibi parlayan ve gözleri kamaştıran güneş baktırmıyor daha fazla. Bu mavi gökyüzünü ve parlayan güneşi avuçlayıp Botan’a taşımak istiyorum.

Böylesi büyük haberlerin tüm yaşama inisiyatif kurduğu sıkça görülüyor. E’yi tanıyan arkadaşlar tanımayanlara anlatıyor. “Bizim E böyle vurur işte” diyor Adil. E günün adamı oluyor bir anda. Kim bilir belki şimdi H de haberin akademide yol açtığı sevinçli düşünüyordur.

Haberi dün gece BBC radyosundan da dinlemiştik, tabii çok sınırlı bir haber olarak anons edilmişti. On bir Türk askerinin öldüğünü, birçoğunun da yaralandığını; havan topu, makinalı ve bazukalarla baskın düzenlendiğini, arkadaşların 150 kişilik bir grup olduğunu ve eylem sonrası Irak Kurdistan (Büyük Güney parçası)’daki kamplara çekildiklerini duyurmuştu. BBC’nin Türkiye ve Kurdistan haber kaynağı genellikle Türk devletinin resmi yayınları (TV ve radyosu) olduğu için, haberlerinde çoğunlukla

TC'ninkiyle bir farklılık görülmüyor. BBC'nin yayın politikası 12 Eylül yıllarında faşist cuntayla devletler düzeyindeki bir sözleşme sonrası değişti. TC, İngiliz devletinin BBC'deki özerkliği bir grev sonrası kaldırınca devreye girip anlaşılmıştı.

Geniş kapsamlı bir baskın olduğunu anlamıştık dinlerken ama bunca önemli sonuçlara yol açtığını hesaplayamamıştık. Bu haberin ardından güneşin yakıcılığını unuttuk gitti. Yorgunluğumuz da öyle. Öğle yemeğinde domatesli bulgur pilavını yedik. Bir ara çay faslında sohbet tekrar eyleme kaydıysa da daha sonra günün geri kalan programı etrafında dönülüp gitti.

Çayımızı, manga konaklama yerimizin yanındaki çukur, etrafı daha önce taşlarla çevrilmiş, eski bir sığınak veya depo olduğu, Filistinlilerden kaldığı anlaşılan yerdeki taşları, yan yana koyup üstüne çaydanı oturtarak, altını kuru çalılarla yakarak pişirdik. Burası bizim ocağımız oluyor. Çay pişirmede kullandığımız kuru palamut ağacı dallarından parlak güneş ışığı altında, altın sarısı bir alev çıkıyordu. Çaydanımızın kenarlarını yalayan çatal dilleri, çaydanımızın boyunu aşarak, oynaşp duruyordu. Nedense çok çekici geliyor bu oynayan alevler. Başûrlu Bahoz, (.....) ocağın başındaki taşın üstüne oturmuş, ateşin dumansız yanmasına çalışıyor. Bahoz, Kürtçe ve Arapça, biraz da İngilizce biliyor. Bahoz üniversite mezunu. 15 Ağustos atılımı sonrası parti saflarına katılmış. Siyasi mizah yönü gelişkin bir arkadaş.

Mola bitimi sahaya iniyoruz. Özlemine duyuyorduk kaç günden beri akademinin. Akademi bomboş gibi, tek tük arkadaşlar dışında kimseye rastlayamıyoruz. Kürtçe, Türkçe redaksiyon odaları ve revirin önünden geçip giderken Şêrgo (İd. Gü.) ve Z.'u görüyoruz. Kapının önüne çıkıyorlar, biz geçerken selamlıyoruz. Z. ve Şêrgo arkadaşlar da cezaevinden çıkan arkadaşlarımızdan. Şêrgo kısa boylu, dolgun, alnı hafif açılmış. Z. ortanın üstünde boylu, ciğerlerinden sanırım hasta arkadaşımız. İkisi de Türkçe redaksiyonda çalışıyorlar. Şêrgo'nun dergicilik, gazetecilik yönü gelişkin. Z.'un ise askeri yönü. Geçerken esprili laflar dokunduruyoruz bir birbirimize, özlemiştik.

Sahada, içtima düzeninde diziliyoruz. Bir süre sonra orta yaşlı biri görülmüyor misafirhane tarafından. Tıknaz, alnı açık, elinde

fotoğraf makinası, biri de boynunda, başlıyor aramızda dolaşmaya. Bol bol fotoğraflarımızı çekiyor. İlginç (kendince) görüntüler yakalamaya çalışıyor. Fotoğraf çekim işi bir süre devam ediyor. Akif de saha ortasındaki kireçle çizilmiş yuvarlak daire yanında komutan yerinde duruyor. Komutlar veriyor arada sırada. Bir bölük daha gelecekti sahaya bizim gibi, nedense gelmedi. Gazeteciye bir şeyler söyleniyor ve ardından “sola dön, yürü!” komutuyla geldiğimiz yönden uzaklaşıyoruz sahadan. Şêgo ve Z. hala redaksiyon kapısı önündeler. Gülümsüyorlar bizlere. Akademi sahasına gidiş-dönüşümüz iki saat kadar sürüyor. Bildiğim kadarıyla The Sun sağ eğilimli bir gazete ama tirajı yüksek.

Saat 15 sonrası her takım, yapacağı sığınak ve depo için belirlenen alanlara doğru gidiyoruz. İki sığınak ve bir de silah deposu yapacağız. Şehit Rûbar Takımı’ndan bir manga doğu, Ş. Zozan Takımı güney yönünde birer sığınak, Şehit Rûbar’ın ikinci mangası silah deposu, Şehit Bawer Takım’ı da kamuflaj işini yapacak.

Temsili sığınaklarımızdan kendimizinkini bitiriyoruz. Uygun bir yerde bulduğumuz çıkıntılı çok iri kayalar arasında, taşlarla örme yoluyla da temsili bir sığınağı bitiriyor, ulaşamadığımız noktalarda da teorik katkılarla sığınağı bitiriyoruz.

Hava kararmadan kısa süre önce üs alanına dönmek için yola koyuluyoruz. Kural gereği sığınaktan 150 metre kadar ileride, yüksekçe bir yerde konumlanan nöbetçimizi bulamıyoruz yerinde. Geldiğimiz yoldan dönmek istiyoruz. Öncülerimiz Bagok ve Adil ileride bir başka grubun pusu attığını bildiriyorlar, biraz kolağan edince etrafı. Öncünün keşif faaliyeti henüz bitmişken silah sesleri işitiyoruz. Bizim bölüğün (Amed Bölüğü, Şehit Zozan Bayanlar Takım’ı) pusuya düşüyor, dönüş sırasında. Onlar da cevap veriyor. Silah seslerinden anlaşılıyor, çatışma kızışıyor.

Bizim manga Kuzeye doğru ilerleyip bir çember çizerek batı tarafındaki üs alanına ulaşmayı planlıyor. Her taraf pusulanmış. Adım atmak mesele. Kayalar arasından sine sine ilerliyoruz, görünmemek için büyük çaba harcıyoruz. Öncülerimiz uzunca bir mesafeyi kolağan ettikten sonra ilerliyoruz işaret edilen tarafa. Pusu kuranları çevirebilecek bir alana ulaşıyoruz, alan hakimiyeti bizde. Fakat kural gereği zamanında yetişmek için bundan vaz-

geçiyoruz. Zaten gecikmiş durumdayız. Birkaç kilometre ilerledikten sona batıya yöneliyoruz. Fakat üs alanımız güvende kalacak tarzda batıya ilerliyoruz. Sık kayalık, tepelikli bir yere gelince yeniden oldukça tedbirli ilerliyoruz yancı, artçı ve öncülerimizle; sine sine, bekleye bekleye. Nöbetçimiz yolda katılıyor bize. Bu defa sağ yancımız Rojhat... (.....) arkadaş kayboluyor. Hava iyice karardı artık. İleride tepelikler o kayalıklar arasından kurt uluması işitiliyor, bizde cevap veriyoruz. Bize doğru gelmesini istiyoruz nedense gelmiyor. Bizden oldukça da uzak.

Üs alanımıza yaklaşıyoruz önümüzde yüksek bir tepe var dik kayalık, bunu aşınca üs alanımızda olacağız. Korumalara rastlıyoruz. Adil arkadaşla birlikte öncüyüz. Korumalar olduklarını bilmediğimizden yüksek kayalar altında ayakta duran üç kişiye “teslim olun” diyoruz. Ellerini başlarının üstüne koyup durmalarını, silahlarını bırakmalarını istiyoruz. İçlerinden biri “biz arkadaşız” diyor. Teslim olmalarını tekrarlıyoruz. “Yoksa ateş ederiz” diyerek tehdit ediyoruz. Başka bir gruptan arkadaşlar olduklarını bizi pusuya düşürmeye çalıştıklarını sandığımız için kayalara daha bir siperleniyoruz. Bu defa da “biz korumayız” diyorlar. Önce inanmıyoruz, tekrarlıyorlar. Olmayınca Z. arkadaş biziz diye adımızla sesleniyorlar. İçlerinden biri de kızarak “gidin biz korumayız” diyor hırsıyla. Kendini kurtarmayarak. Bu ses tonu ve söyleyiş tarzından gerçekten koruma olduklarına inanıyoruz. Fakat kızıyoruz da bizi önceden görüp görmediklerini bilmiyoruz. Fakat koruma olduklarına göre bizden önce onlar bizi fark etmeli ve uyarmalıydılar. İşin kuralı bu. Öyle ayakta dikili durmak yerine, ileriye bari çıkıp kayalar arasına pusu atar gibi sinmeliydi. Böyle olunca da mutlaka öncelikle korumalar bizi fark eder ve uyarırlardı. Yine de korumalar olmayabilir kaygısıyla kayalar arasından açık hedef olmamaya dikkat ederek sine sine ilerleyip uzaklaşıyoruz oradan. Tepeyi biraz ileriden aşarak üs alanımıza varıyoruz. İki saat kadar gecikmiş oluyoruz tabi.

Silah deposu yapmaya giden diğer mangamız; yol kenarında, çok elverişsiz bir alanda ve yeri de hiç de müsait olmayan ve yapılışı da çok kötü temsili bir depo yapıyorlar. Gruptaki arkadaşlar manga komutanına itirazlarda bulunuyorlar ama söz geçiremiyorlar. Çok fazla itiraz eden bir arkadaşta, manga komutanı “ağzına bir

dipçik vururum” diye cevap veriyor. Olumsuzluklar oldukça fazla. Grup komutanı halim selim biri. Büyük Başûrlu arkadaş. Kendinden beklenmeyecek cevaplar veriyor. Yine büyük Başûrlu (Irak Kurdistan’ı) olan biri var. Akademiye geldiğinden beri bıkkınlık veren söz ve davranışlarda bulunuyor. Tam bir feodal, küçük burjuva ve lümpen karması, yani tam pêşmerge kültürüyle yoğrulmuş biri. Çok bencil, kendinden başka hiçbir şeyi ve değeri önemsemeyen biri. Bunun nasıl aramıza geldiğine, gönderildiğine şaşırıyoruz. Bu şahıs depo yapmak için giden mangada yer alıyor. Çıkıp kayaların üstünde “yaşasın Saddam” sloganı atıyor. Sessiz olması gerekirken yüksek sesle türküler söylüyor.

Mangadaki arkadaşlar tüm bu olumsuzlukların hesabını sormak için üs alanına dönüşü bekliyor. Oysa yapmaları gereken en doğru şey komutan doğruyu yapmıyorsa kendilerinin yaptırması, engel olursa etkisiz bırakmaları yine de direnirse silahsızlandırıp birliğe ulaşana kadar görevden fiilen el çektiirmek. Faşist katil Saddam Hüseyin için “yaşasın Saddam” sloganını atanı da ikna edip susturmak, susmasa susmasını emretmek ve olmazsa ağzını, gerekirse ellerini de bağlayıp tutuklamak. Bunların hiçbiri de yapılmadığı için manga tam bir bozgun ve yenilgiyi yaşayarak geri dönüyor. Aynı durum ülkede, savaş ortamında olsa çok ağır bir suç olur yapılanlar. Ve suçlulara parti iç işleyişi ve ARGK askeri kurallarını dayatmayan arkadaşlar da suça ortaklık ettikleri için suçlanırlar.

Bayan arkadaşların takımı da yaptıkları sığınağı -komutan arkadaşın olumsuzlukları nedeniyle- hemen deşifre olabilecek, kullanılamayacak tarzda yapıyorlar. Yine takımdaki arkadaşların tepkisi oluyor ama yanlışa hem de çok açık yanlışa doğru müdahalede sadece öneri düzeyinde kalıp inisiyatif oluşturmayı denemiyorlar. Yapmaları gereken çoğunluk inisiyatifini gerekirse iç işleyişi askeri yöntem ve kurallar doğrultusunda işletmek iken, daha sonra eleştirmek üzere suskunluğu tercih edip kalıyorlar. Yani komutanın hiyerarşik üstünlüğüne sessiz kalıyorlar. Oysa komutanın hiyerarşik üstünlüğü devrimci yaşam ve gerillanın mücadelesinin bir parçasıdır. Bunların tümü çiğnendikten ve grup çoğunluğu buna kanaat getirdikten sonra açık imhaya ve zararlara götürecek yanlışlara boyun eğilirse bu devrimci yaşama,

gerillaya komutan veya herhangi birinin ağalığı, küçük burjuva diktatörlüğünü veya bireyselliğini egemen kılmaya götürür ki bu da özgürlük mücadelesini darbeler. Bu tür durumlara da savaş pratiğinde sıkça rastlandığı için oldukça tedbirli olmak ve iç işleyiş kurallarından, disiplinden şaşmadan mücadele etmek zorunluluk oluşturuyor.

Kamufraj işiyle görevlendirilen arkadaşların başından ise daha ilginç olaylar geçiyor. Tam bir macera, komedi karışımı.

Grup komutanı bir grup arkadaşı kamufraj için hazırlarken, kendi içinden bir gruba da pusu kurduruyor. Bu grubun başında Akif var. Kamufraj işini Akif hazırlıyor. Karasu da pusu kuruyor.

Akif üç arkadaşını hazırlıyor. Bunların iyice her taraflarını yeşil dallarla örtüp tam birer ağaca benzetiyor ve pusu içinden geçirtmeye çalışıyor. Tabii Karasu'nun bundan haberi yok. Karasu da grup komutanı olarak pusu kurarken, bir komutan da birkaç arkadaşına kamufraj yaptırmaya çalışıyor. Akif'in kamufraj yaptığı üç arkadaş pusu içinden nöbetçilerin yanından hem de yarım metre kadar yanından geçip gidiyor. 50 metrelik yolu yarım saatten fazla, çok ağır yürüyerek geçiyorlar. Nöbetçiler ve diğer arkadaşların tümü arkadaşları ağaç sanıyor. Pusudaki arkadaşlar başka yere bakınca kamufle olan arkadaşlar hafifçe yürüyüp duruyorlar. Bir ara pusudaki bir arkadaş kamufraj yapmış bir arkadaşını gösterip, kendi kendine söylenir gibi "biraz önce bu ağaç uzaktaydı şimdi yakına gelmiş sanki" diyor ve elini uzatıp değdirmek istiyor. Gözlerinin yanıldığını sanıyor ve önemsemiyor. Üç arkadaş da pusu içinden rahatlıkla geçip gidiyorlar. Hiçbiri farkına varmıyor. Hem de hava açık, henüz aydınlıkken.

Daha sonra pusu grubu üs alanına döndüğünde, Akif, Karasu'yu çağırıp biraz konuştururken, kamufraj yapmış bir arkadaş gizlice yanaşıp arkasında duruyor. Geriye bak denildiğinde Karasu arkasına dönüp karşısında gülen bir ağaç görünce, ilk anda anlam veremediğinden şaşkınlığını "bu ağaç gülüyor" diye belirtince, bütün arkadaşları kahkaha krizi tutuyor. Kendisi de gülüyor buna. Akif en çok gülenlerdendi tabii. Hile oyunu konusunda çok kıvrak bir zekaya sahip. Hilesi tutunca da çok mutlu oluyor.

Günümüz birbirinden farklı çok değişik olayların yaşanmasıyla geceye ulaşıyor. Karanlık iyice çökmüş artık, tüm gruplar sahada birleşince, gündüz üs alanımızdan gece saat 21:00 sularında ayrılıyor, gece üs alanımıza ulaşmamız, yatma hazırlıkları falan derken, gece yarısına ulaşacak oluyoruz. Takımımıza yeni bir arkadaşın verilmiş olduğunu görüyoruz. Kod adı Orhan (.....). Uzun boylu, 35 yaşlarında, alnı hafif açık, zayıf, gözleri mavi, hafif sarışın bir arkadaş. O da zindandan yeni çıkan arkadaşlardan. Çıkar çıkmaz parti ile bağlantı kurup Botan üzeri -sınırım- sınırı aşarak akademiye ulaşanlardan. İyi oluyor böyle çıkan arkadaşların bir an önce ulaşması. Orhan'la birlikte Kod adı Mazlum arkadaş da gelmiş. Onu başka takıma vermişler. O da uzun boylu, esmer, yetenekli bir arkadaşımız. Bu devre zindanlardan gelen arkadaşların sayısı akademide 60 civarına varıyor. Daha da gelirler sınırım devre içinde.

Orhan'la bir süre sohbet ediyoruz cezaevleri hakkında. Arkadaşların son durumlarını soruyoruz. Orhan'ın battaniyesi yok, kendi aramızda iki battaniye temin edip veriyoruz, gece geç saatlere doğru uyumaya çalışıyoruz.

Gece yarılarından sabaha kadar gidip-gelen nöbetçi çavuş ve nöbetçi arkadaşların gürültüsünden çok sık uyanıyoruz. Uyuyan arkadaşlardan derin uykunun verdiği horultular işitiliyor değişik tonlarda.

9-Ekim 1991

Sabah erken içtima, spor, yemek derken saat sekize varıyor. Gündüz üs alanımızın eğitim sahasındayız. İlk iş olarak, bir önceki günün değerlendirmesiyle başlayacağız günlük eğitime.

Hemen her günümüzün bir sonraki gün veya önemli bir olay sonrası, oturup değerlendirme toplantısı yapıyoruz. Toplantı divanı sırayla arkadaşlara söz hakkı verip konu hakkındaki eksik, yanlış, yanlışlıkların neler olduğu, nasıl olması gerektiği, olumsuzlukların kaynağında hangi yanlış anlayışların olduğu, bu yanlış anlayışların hangi toplumsal sınıftan kaynaklandığı vs ele alınıyor. Ayrıca

bunların yol açtığı, açacağı sorunlar ve gerekirse pratik örnekler verilerek savaş ortamında nasıl onulmaz yaralar açtığı, korunma yolları, olumsuzlukların çözüm yolları değerlendiriliyor.

Yaşantımızın sürekli değerlendirilmesi toplantıları yapılıyor. Değerlendirme toplantıları yaşantımızın, eğitimimizin önemli bir parçasını oluşturuyor. Değerlendirme toplantıları da genel yaşamımızda olduğu gibi iç işleyiş kurallarından. Demokratik merkezîyetçilik, eleştiri özeleştirî, disiplin, demokrasi, esaslarına göre yapılıyor. Her arkadaş olumsuzlukları eleştirme, çözüm önerme, varsa kendi olumsuzluklarını öz eleştirel tarzda ortaya koyma hakkına sahip. Bu hakkı kullanırken, diğer arkadaşların hakkına yönelmemek, gündemden sapmamak, tali sorunları temel olarak ileri sürmemek, eleştiri, özeleştiriyi bir eğitim aracı olarak değerlendirip, doğru yaklaşmak, hem kendisine hem de arkadaşlara karşı sevgi, saygı ölçülerini zorlayarak toplantıyı anlamsızlaştırıcı yaklaşımdan kaçınmak, gereksiz yere uzatmamak, hitabet ve üsluba dikkat etmek vb daha birçok özelliğe dikkat etmek zorunluluğu var.

Tüm bu özellikler proleter sınıf karakterli her devrimcinin yaşamda, düşüncede eylemdeki karakteristik özellikleri ve partili yaşantımızda, gerillada da yaşam öğeleri. Bunlarsız yaşam ve mücadele düşünülemez. Toplantılarımızda egemen olan işleyiş ve disiplin kuralları bunlar. Tüm değerlendirme toplantıları, ülkedeki sıcak savaş esaslarına göre hazırlanmaya da güçlü bir eğitim aracımız oluyor. Bu amaçla genel akademi yaşantımızda haftada bir takımlar bünyesinde on beş günde bir de tüm akademinin katıldığı geniş, kapsamlı toplantılar yapılıyor.

Askeri yaşamda her eylem sonrası değerlendirme toplantıları zorunlu. Ve toplantılar gerilla kuralları içinde zaman harcanmadan, oldukça seri yapılmak zorunda. Akademide bu tür toplantıların süresi azami bir saat olarak saptanmış. Askeri devreyi yaşadığımız için eğitim toplantıları doğal olarak her önemli olay sonrası yapılıyor.

İşte yine andığımız ve çerçevesini genel olarak çizdiğimiz tarzda bir önceki günün değerlendirme toplantısına başlıyoruz. Bugünkü toplantımızda kapsam oldukça geniş olduğundan ve tüm yönleriyle irdelenip bilince çıkarılması bakımından bir eğitim dersi olarak yaklaşılarak süresi uzun tutuluyor. Çünkü dün yığınla olumsuzlukların

yaşandığı, suçların işlendiği, parti, gerilla yaşamı, yaşam anlayışlarımız, işleyiş ve kurallarımızın yerle bir edildiği pratikler yaşandı, sığınak ve depo yapımı ile kamuflej eğitimimizde.

Herkes toplantıda konuşmak isteyecek sanırım. Toplantıya geçmeden genişçe bir daire çizip bağdaş kurarak oturuyoruz. Toplantıyı bir arkadaş yönetiyor. Kısa bir ön açıklama ile toplantı gündemi belirlendikten sonra başlıyor.

Hemen tüm arkadaşlar söz alıp konuşuyor. Depo yapımında manga komutanlığı yapan Büyük Başûr’lu arkadaş Kubat ve Küçük Başûr’dan Şehit Zozan Takım komutanı Delal (.....) arkadaş en çok eleştiri alan arkadaşlardan. Bu iki arkadaş eleştiri, suçlama bombardımanına tutuluyorlar. Kalkıp kendilerini savunacak hiçbir şey de söylemiyorlar. Bir ara Kubat kalkıp gülererek eleştirilerin doğru olduğunu söylüyor. Gülererek ciddiye almaz yaklaşımı, buz gibi bir hava estiriyor. Bunun üstüne eleştirilerin dozu daha bir artıyor. “Dipçik vururum” sözleri yeni arkadaşların öfkesini topluyor.

Bu arada bunca olumsuzluğun yaşanmasına neden müsamahakar, liberal, edilgen kalındığı, işleyişe neden hakim olunamadığı, yanlış yapan arkadaşların neden yöntemince engellenmediği en çok eleştiri yapan arkadaşlara eleştiri olarak yöneltildi.

Tüm olumsuzluklar konulduktan sonra bunların çözümünün ne olduğu üzerine tartışmalar sürdürüldü. Çözüm yolu olarak, önemli sorunlar çıkaran ve eylemi sabote edecek, yaşamımızı devrimcilik ve gerillacılıktan çıkaracak, büyük zarar verecek olan her şey, gerektiğinde anında mahkûm edilecek. Bu komutan olsa da. Komutan eğer çok açık yanlışlara giriyor ve her şeye rağmen zarar vermekte ısrar ediyorsa önüne geçilip engellenmeli.

Diğer Büyük Başûr’dan “Yaşasın Saddam” diye slogan atan şahıs da yoğun eleştirilere uğruyor. PKK saflarında özgürlük okulunun eğitim sahasında Saddam gibi bir faşisti, katili yaşatmaya çalışmak büyük suç. Bu davranışı yargılanıyor, genelde yaşamımızla oynamaya çalışmasının bir uç noktası oluyor son davranışı.

Toplantımız sonuç aşamasına geliyor. Biz daha ne olduğunu anlamadan bölük yönetimi adına Akif bir açıklama yapıyor; depo ve sığınak yapmaya giden takımların komutanlarına her şeyi yanlış yönlendirmeleri, doğrulara karşı çıkmaları, ısrar eden ar-

kadaşlara karşı üslupsuz, kırııcı olmaları için talimat verildiği, bilerek olumsuzlukların yaratılıp eğitim için aracı kılınmaları sağlanmış. Kubat ve Delal arkadaşlar da rollerini iyi oynamışlar doğrusu. Bir gülüşme başlıyor bölükte.

Eğitim amaçlı yapılan bu taktik bayağı yararlı oluyor. Herkes ders çıkarıyor. Aynı şeyler savaş ortamında yaşansa düşman karşısında kesinlikle yenilgilere yol açar. İster bilinçli ister bilinçsiz yapılsın fark etmez, gerilla yaşamını dağtır. Saflarımızda böylesi yanlışlara zamanında ve yerinde müdahale edilmemesi, liberal, dengeci davranılması, politik, örgütsel, ideolojik hakimiyet kurulmaması sonucu kimi birliklerimizde, bölgelerde feodal, komplocu, eşkıya türü insanlar türemiş ve özgürlük savaşımıza zarar verdirmiş, kendilerinde tıkatmışlardır. Savaşa inisiyatif kurup düşmanı darbelemek için her şeyden önce savaşımı amaçlarından saptırmadan, sapmasına izin vermeden, parti içi mücadele ve saflarımıza sızan düşman anlayış, düşünüş, mantık ve kültürel şekillenmelere karşı güçlü mücadele yürütmek gerekiyor.

Toplantı sonuca varmadan saflarımızda bilinçli hareket tarzıyla komploculuk yaparak, provokatörce “yaşasın Saddam” sloganı atmaya vardırıran şahsın ise savaş kuralları gereğince tutuklanarak partinin uygulamasına alınması kararlaştırılıyor.

Talimat gereği bilerek olumsuzluk yapanlardan Delal arkadaş özür dileyen bir mahcubiyet içinde eğitim amacıyla olumsuzluklar yapmak zorunda olduğunu anlatıyor. Kesik kesik konuşmalarla toplantı sonrası öfkeli arkadaşların kızgınlığı çoktan geçmiş. Esprilerle sürüyor toplantı sonrası kümelenen arkadaşların sohbetleri.

Öğlen arası veriliyor, yemek sonrası “Gerilla yürüyüşü” üstüne ders var. Dersi teorik olarak göreceğiz. Halk savaşımızın tecrübelerinin diğer halkların gerilla savaşı deneyimleriyle birleştirilerek kitap haline getirilen “Gerilla El Kitabı”ndan işleyeceğiz dersi.

Öğlen sonrası gerilla yaşamının önemli bir parçası olan “Yürüyüş” konusunu işliyoruz. Ders için Kürtçe ve Türkçe gruplar ayrıştırıldı, iki ayrı grup halinde dersi işleyeceğiz. Kürtçe grupta K. ve Akif, Türkçe grupta ise Bagok ve Zaman arkadaşlar dersi verecekler.

“Yürüyüş” şöyle tanımlanıyor; “Gerillanın savaş kurallarıyla arazide hareket tarzına yürüyüş denir. Bir gerilla birliği hareketli yapısından ötürü, yürüyüş onun başlıca hareket tarzını oluşturur.”

Yürüyüş için ilk iş yürüyüş planı yapmak. Planda esas zamandır, mesafenin zamanlanması birliğin hızı dikkate alınarak yapılır. Taşınacak malzeme, yol hakkında bilgi, güzergah saptanması, olası tehlikeler için tedbirler hesaplanıp, parola saptanması yapılır ve yürüyüşler genellikle geceleri yapılır.

Plandan sonra, yürüyüş kuralları gelir. Yürüyüşte gizlilik ve sessizlik, fısıltı ve işaretlerle anlaşma, yürüyüş biçimlerini gündüz ve geceye göre ayarlama, mesafeyi iyi ayarlama, her kesin ön ve arkasındakini tanıması, her an çatışmaya hazır pozisyonda öncü ve emniyet kolları oluşturarak hareket edilir.

Yürüyüşlerde dinlenme molaları verilir. Mola anında, açıkta sigara içme, uygun olmayan yerde ateş yakma, iz bırakma, (örneğin bir taşı ters çevirme, bir şey bırakma izmarit vb şeyler, bir dalı kırma) gibi konularda temkinli olmak, mutlaka nöbetçi dikmek ve çatışmaya hazır olmak gerekir.

Gözcüler oluşturarak yürünür. Gözcüler akıllı, fedakar ve cesaretli olmalı, yürüyüşte kılavuz bulundurulmalı. Kılavuzlar milis veya güvenilir halktan da olabilir. Kılavuzlara ek görev yüklenmez.

Yürüyüş anında gerilla rahatlıkla savaşıcağı tarzda öncelikle cephane ve yürümesini sağlayacak malzeme, silah, yiyecek-içecek taşır. Silahlar hafif orta otomatiklerle, bomba patlayıcı, kesici, delici, (bıçak türü) boğucu ve zehirleyicilerle ile roketler taşır. Bunlardan ayrı yayın, sırt çantası, battaniye, uyku tulumu, nehir-su geçişleri için lastik içi, halat, ilk yardım malzemesi, harita, kroki, pusula; teknik malzemelerden de radyo, dürbün, telsiz, fotoğraf makinesi, harita ölçer vb birlikte bulunmalı.

Yürüyüş türleri arazinin durumuna göre saptanır. Örneğin normalde tek veya çift sıra; V türü yürüyüş vadiler ve dar geçitlerde; ok (işaretli) engebeli ve ormanlıklarda; çizgi (-) türü vadilerde; -U-türü Y (yatay Y) türü yürüyüşler; -T- türü düz ve normal yerde; -Z-türü (zikzak) dar vadi ve caddelerde; -O-(sıfır-daire) türü ovalarda - ()- (İki ağız açık daire) yamaç ve normal; -dörtgen-(Kare) türü ova ve ormanda; -üçgen-(Üçgen) geniş vadilerde; arazi taramada düz çizgi veya yarım daire türü yürüyüşler uygulanır.

Yürüyüşte işaretler-işaretleşmeler önemlidir. Örneğin sağ el yumruk yapılıp kafa üzerinde daire çizerse toplanma işareti; sağ el baş üstünde

açılıp kapanırsa dağılma; eller kollar yanlara açılırsa açılma işareti; sağ el havaya kaldırılıp açık tutulursa durma işareti; sağ el omuz hizasında parmak işareti yaparsa tek veya çift sıra oluşturma işareti; kollar parmaklar açık yana açılırsa atış hattı oluşturma işareti; sağ el geriden öne hafifçe indirilirse yere yatma işareti; sağ el açık otur işareti yaptığında oturma işareti; sağ el geriden öne doğru itilirse saldırı işareti; sağ el geriye doğru itilirse çekilme işareti; sağ el kol açık yarım daire biçiminde yeniden öne itilirse kuşatma işareti; kollar açık içe doğru daire oluşturduğunda daraltma işareti anlamına gelir.

İşaretler görüldüğü gibi sağ elle yapılır.

Yürüyüşle, kamuflaj, bilinmeyen yollar kullanılır, görüş açısı güvenlik, kurye en ağır yürüyeni en öne alma, molaları yollardan uzakta yapma, her molada sayım yapmaya dikkat edilir.

Birliği gören insanlara dost düşmana göre davranılır. Önemli geçiş yerlerinde köprü, nehir, yol vb kılavuz ve öncü çıkarılır. Korunmalı geçilir. Konaklamalar, arazi koşullarına, gece ve gündüz farkına göre yapılır. Korunma gözcü-nöbetçi ve her an çatışmaya hazır davranılarak yapılır.

Öğlen sonrası dersimiz bu şekilde sürüyor. Ders bir yandan anlatılırken diğer yandan tecrübeli arkadaşlar pratik bilgileriyle katkılarda bulunup tartışılıp zenginleştirilerek tamamlanıyor.

Hava karardıktan sonra gündüz üs alanımızdan ayrılıyoruz. Dün sabah Ş. (C.Ş) spor sırasında tepe bir yerden aşağı koşarken düşüp yuvarlandı. Düşüşü kötüydü. Bereket bir yerini kırmadı. Alın kısmında hafif bir kan vardı. Yüzü ve her tarafı toz toprak içinde kalmıştı. Yuvarlandığı yer taşlıktı. Elli metre kadar öndeydi. Birden gürültüyle birinin düştüğünü söylediler öndeki arkadaşlar, koşu sırasında. Dik yokuşun dibine indiğimizde etrafını arkadaşların çevirdiğini gördüm. Acısı çok olmalıydı, gözlerinden yaş akıyor sızlıyordu. Yardımcı olmak istedik, koşuya devam etmemiz istendi. Bir arkadaş yanında kaldı biz sporu bitirip üs yerimize geldiğimizde ordaydı, topallıyordu yürürken.

Ş. 11 yıl zindanda yattıktan sonra bırakılan iki bayan arkadaşımızdan biri. Uzun yıllardır parti saflarında bulunuyor zindanda düşmana direnerek ayakta kalmaya başaran bir bayan arkadaş. Kendisine geçmiş olsun dediğimde sadece başıyla teşekkür etti konuşmak

istemedi nedense. Garipsedim bu tavrını fakat canı çok acıyor olmalıydı, morali da bozuktı, diye düşünerek üstelemedim.

Takımımıza bir gün önce Mizgîn (.....) isimli bayan arkadaşla birlikte verilmişti. Neden olduğunu anlam veremedim. Takım komutanlarımızdan biriydi, Mizgîn de yardımcısı. Oluyor bu tür şeyler. Öğlen sonrasında katılamamıştı çalışmalara. Sabah içtiması sırasında Akif Ş.'in takımımızdan alındığını söylediğinde ve bunu eleştirel tarzda yarım saat süren bir açıklamayla anlatınca, bir anlam veremeyip “neden” diye sordum kendime. Disiplinsizlik eleştiriliyordu. Yöneltilen eleştiriler ağırdı.

Neden böyle oldu? Bu kadar sorumsuz olacağını sanmıyorum ve anlamıyorum. Son günlerde birçok olumsuzluk peşi sıra geliyor. Yılların verdiği zindan yaşamı kimi konularda doğal olarak zorluyorsa da bunları aşmak basit. Yıllarca düşmanın kurallarına karşı tepki gösterile gösterile adeta direnmede bir refleks haline almış. Doğrusu rahatsız oluyorum, Ş.'in durumuna. Kendisini toparlar, inanıyorum fakat tepkiselliğe de girebilir bir süre.

Yıllarımız var kan, acı, özgürlük umutları. Şu kahrolası zindanlarda çekilen acılar böyle bir çırpıda anlamsızlaşamaz. Bu en kötü ihanet olur. En başta kişinin kendine ihaneti acılarına ve her şeyine. O halde intikam sadece düşmana mı? Hayır, en büyük intikam bizi düşmandan hesap sormada alı koyacak bir tek göz seğirmesine bile, çok basit de olsa, hiç önemsenmiyor olsa da intikamımıza iğne ucu kadar bir gölgeyi bile düşman saymak namus borcumuz, insanlığımıza duymamız gereken saygının gereği. Özgürlük için, dayanmalı, dayanmalı, dayanmalı. İrade gücünü çok yüksek tutmalı. İradeye korkunç yüklenmeli. Volontarist değiliz kuşkusuz ama irade keskin olmalı. Bizi de biçmeli her gün, her saat. Başkan Apo'nun “gerekirse kendinizi doğramalısınız” sözü ilke alınmalı, ustura gibi. Acılarımızı hafifletecek, özlemlerimizi tökezletecek ve intikamımıza karşı her düşünce ve davranışımızı biçmeliyiz, büyük intikam hırsıyla. Yoksa özgürlük için çektiğimiz onca acı anlamsızlaşır. İrade gücü büyük direnme düşman için kendimizden başlatmak dışında hiçbir seçenek tanımıyor, azgın faşist sömürgecilik.

Şu garipliklerle dolu satranç tahtası Lübnan'da bulunuşumuzun da başka anlamı yok zaten. Basit bir söz ve davranış, dağ başında

küçücük bir kartopunun yuvarlanarak çığa dönüşmesi gibi tehlikeye yol açıyor. Nedenini düşünüyorum. Bir anlamda eğitim sahamızın savaşın tüm tahribat ve olumsuzluklarının basitten karmaşığa doğru çözümünü dayatıyor. Basit bir dış görünüşteki olumsuzluğun derin kökleri olabiliyor ve açığa çıkıyor. Kişilikten, anlayışlara, mantık yürütümünden en sıradan söz ve davranışa karşı. Buna göre de hazırlanmak, donanmak gerekir. Tabi yöntemi, kuralı ve adabıyla, yani güçlü eğitimle. Politika darlıklarımızdan kaynaklanan kimi “pireyi deve etme”ler de olmuyor değil. Bu türden darlıklar da olumsuzluğun bir diğer yanı, hataya vurulması gerektiği yerde karşıdakini her bakımdan öldürmeye götüren rastgele kişideki değerleri de olumsuz yanlarla birlikte vurma, buradan yola çıkarak düşmana olan kinin dahi tartışma konusu edilmesi, insanın tahammül sınırlarını zorluyor. Kötü, çok kötü, böylesi yapma adına yıkmaya götüren darlıkları yaşamak. Düşmana olan kini unutmak alçaklıktan da ötedir. Ş. de böyle düşünüyordur sanırım tüm herkes gibi. Ama kimilerinin politik geriliğine fırsat verecek davranış ve sözlerde bulunup birçok şeyi tartışma konusu ettirmektense kişinin kendine yüklenmesi temel oluyor.

Her birimiz farklı olumsuzluklara düştüysek-düşüyorsak nedenini kendimizde aramak zorundayız. Başkalarının olumsuz yaklaşımlarına yol açan kendi olumsuzluklarımızı yargılamak en doğrusu. Biçimimizi de devrimci özümüze uydurmak zorundayız, Ş. de öyle. Biçime dikkat etmeli özünü iyi yansıtmalı. Her şey bir yana, yakıcı savaş içinde bulunduğumuz gerçeklik, bunun için de kurallı davranma, her şeyi bu kapsamda düşünmek ele almak gerekiyor. Hayatın gerçeği bu. Ve bunun dışındaki her şey tali planda kalıyor.

10 Ekim 1991

Saat 5:30. Gündüz üssümüzün nöbet yerinde, tepedeki kayaların üstünde dört tarafı görecektarazda nöbetteyim. Bildiğim kadarıyla yarım dairenin iki ucu Batıya doğru uzanan bir dağ silsilesi var

uzaklarda en yakın kısmı, doğu tarafında. Bu dağlar Bekanın vadisini çevreleyen olmalı adını bilmiyorum.

Doğu'da uzak tepelerin ardından güneş doğacak birazdan, görünmeyen güneşin henüz kızılığı bile yokken hava geceyi ve karanlığını biraz olsun aydınlatmış. Batı tarafında, ay henüz dünyanın gökyüzünde. Çevre alaca karanlık içinde. Kayalar, ağaçlar ve biraz ötedeki bayan ve erkek diğer iki nöbetçi arkadaş seçilebiliyor.

Güneş doğum sancısı çekiyor. Karanlık geceye dört elle sarılmış kopmak istemiyor ve olanca ağırlığıyla çökmesine rağmen ölüm çılgınlıkları atıyor. Bu çılgık sessiz ancak hissedilebiliyor tüm karanlığıyla. Doğayı yutmuş kör bir canavarın yuttuğunu parçalanacak midesinden kusmanın çılgınlıkları bunlar. Işıktan körelen gözleriyle çılgınlıkları duyulan dev bir yarasaı andırıyor. Kanatlarını germiş üstümüze. Ama imkanı yok. Vaktidir güneşin geceyi kuşatması ve karanlığı yakıcılığında eritip aydınlığı yaratması. Gecenin çırpınışları boşuna. Hissediyorum titriyor gece, karanlık yok olacak çünkü. Çaresi yok. Hiçbir kuvvet güç yetiremez artık güneşe. Tek tek tüm canlıların göz bebeklerinden öpecek, az sonra doğumu müjdeleyecek. Karanlığın yuttuğu tüm canlılar uyanacak bu muştuya kuşlar şen şakrak ötüşleriyle kutlayacak, her canlı her tür ses her tür renkle gülümseyecek kendince, duyanlar duymayanlara ulaştıracak rüzgar hızıyla. İhanet, korku ve tutsaklık bitecek yitip giden geceyle. Tümü soluklanacak güneşle, nefes alacak. Çalışkan karıncalar evlerinden dışarı ilk antenlerini uzatacak, usulca bunlar öncü olacak ve gün boyu çalışacaklar. İhaneti tanımamış, üretimsiz kalmamış nerelerinde olduğunu bilmediğin yüreklerindeki proleter kimliğimizle. Polenlerini gecenin karanlığına kaptırmamak için yapraklarıyla kapatmış çiçekler, taptaze bir güvenle çekici güzelliklerini sunacaklar güneşe, açılarak ve verecekler kendilerini esintinin ritmiyle seher dansına. Öyle narin öyle yumuşak salınışlarla, bakılmaya kıyılmaz, seyrine doyum olmaz. Ve şahinler uyanacak uykudan, gökyüzünü fetheden güneşin korumasında. Yeryüzünün akreplerini, çıyanlarını, yılanlarını avlayacaklar, döne döne uçuşlarının birden süzülüşlerinde. Yürekli, yiğit korkusuz. Hepsı güneşe hasret benim gibi, doğumuna sabırsızlanıyorum, tepe nöbetinde.

Güneşin doğacağı tarafta dağların ardında karanlık renk değiştirmeye başlıyor kurşuni, giderek sarı. Biraz sonra sarıdan kırmızıya çalan bir renk dönüşümü sonrası kızıl kesiyor ufak çizgisi gecenin karanlığını, kanı kirli siyah akıyor dalların tepesinden aşağı. Bir koyuluk kaplıyor dağ yamaçlarını ovalara doğru uzanan. Dağ başlarını kızıl tutmuş, güneş elinde binlerce ışık mızrağı fethetmiş zirveleri. Kızıldan yukarı sarı yayılıyor gökyüzüne, kandan doğan aydınlık sarısı, giderek pamuksu bir yumuşaklıkta beyazlık yıkıyor dünyayı apak, hilesiz, tertemiz. Hiçbir kötülük dokunmamış.

Karanlıklar dağdan aşağı ışık mızraklarının saldırısına uğruyor, her yandan parçalanıyor. Güneş yarım daire olmuş kızılca parlıyor. İçinde bir şeyler var anlaşılmıyor uzaktan, görünür görünmez bir şey, sanki güneşle birlikte doğuyor. İlk izliyorum doğuşunu, tanımaya anlamaya çalışıyorum. Anlasam anlasam ah tüm çabam buna. Üs alanımıza doğru karanlık koşarak uzaklaşmaya çalışıyor. Batıya koşuyor güneş gün boyu kovalayacak gibi ışık salıyor karanlığın peşinden.

Hava oldukça nemli ve insanın içine işleyen keskin bir soğuk kalıyor. Gecedan kalan, kaçarken sis bulutu bırakıyor ardından, izini kaybetmek istercesine. Bıçak gibi bir rüzgar var, tüm canlılara düşman, sızlatmak istiyor geçtiği her yeri. Biraz ilerimde palamut ağacı üşümüş titriyor. Yaprakları hışırtılı, güneşe sesleniyor çabuk ulaşsın diye. Güneş duymuş gibi üşüyen titreyen doğanın sesini; hızla ulaşmaya çalışıyor. Doğanın yeşilliğine ulaşmak istiyor. Kızıldan, sarıya, yeşile.

Korkunç bir güzellik ve heybetli bir doğuş. Şimdi daha iyi anlıyorum halkların neden güneşe inandığına. Medlerin Zerdüş'tün güneşi kutsal seçmesini, tüm cümle kötülüklerin düşmanı olmasını. Tüm giz perdelerini kaldırıyor bilinmez hiçbir şey bırakmıyor, aydınlatıyor ısıtıyor. Bundandır kutsallığı. Güneşsiz doğayı düşünmek, ölümler yurdunu yeryüzüne sermekle eşit.

Yükselen güneş, dağın tam doruğunda adeta müzik eşliğinde akıyor canlı hayata. Birkaç yüz metre ilerimizdeki kayalıklar arasında kıpırtılar, hareket eden insan görüntüleri, sisler dağılıyor usul usul. Doğuşla birlikte güneşin kızıllığı içinde bir insanın baş kısmı yavaşlıyor. Önceleri zorlanıyorum seçmekte. Ne kadar da andırıyor

çok özlenen tanıdık birini, görüntüsü parlak kızılılıkla bütünleşmiş, aydınlığın, görkemin, özgürlüğün timsali, büyük bir kavgada doğuşun mutluluğunu simgeliyor, bu güneş insan bütünleşmesi. Coşku ılık bir kaynak gibi süzülüyor inceden inceye insanın içine. Kuşların uçuşundaki hafifliğiyle kolları sarıyor fark ettirmeden ve o tepe nöbetindeki ben değilim sanki. Aklım güneşle doğan bu tanıdık, aydınlık cesaretle. Anlamaya, tanımaya çalışıyorum her şeyden çok, tüm özelemlerden baskın bir istek kuşatıyor dört bir yandan. Güneşi öpüyor gözlerim, bitimsiz bir aşkın tutkusuyla, alışmaya tanımaya çalışıyor. Onu görüyorum. O güneşle bütünleşmiş, orta yerinde. O olduğuna eminim. Güneşle doğmak, ışımak, karanlığı kuşatarak, geceyi insan doğasından söküp atmak ve Kurdistan'da güneşi doğurmak binyılların hasretinden. Başkan Apo'yu düşünüyorum. Kuşatmada yok olan karanlığın bittiği noktada özgürlüğün kolları sarıyor kavgamı, düşüncem gün doğumunda Kurdistan'da namludan fırlayan bir kurşun. Gözlerim güneşin orta yerindeki adamda. Başkan Apo'yu düşünüyorum. Ustura ağzı rüzgar üşütmüyor artık, sisler dağıldı çoktan. Soğuk kırıldı artan ısıyla.

Sağ tarafta Şîrvan (.....) isimli bayan arkadaş nöbet yerinde çalı çırpı yakarak ısınma niyetinden vazgeçiyor. Yönünü gece karanlığından gün doğumundaki adama çeviriyor. Üşümüyor atık, ısıtan doğuşu görüyor. Silahını omuzundan sıyrıyor, büyülenmiş gibi, uyur-uyanık arası. Sağ eline alıyor orta yerinden tutuyor sol ayağını adım atarcasına vuruyor önündeki kayaya, sol elinle gözlerine siper ederek alın hizasına tutuyor. Bu tatlı, ısıdan doğuşun seyrine dalıyor. Rüzgar bir başka esiyor Kurdistan özünden o doğuşun hemen ardından. Elindeki silahın namlusu parlayan güneşle doğan adamın bakışındaki güneş ışıltısında, yıldız gibi. Bu parıltı bana her bakımdan tutsak Kurdistan kadınının özgürlük ışımasını anımsatıyor. Başkan Apo'yu düşünüyorum güneşin orta yerindeki kızılılıkta.

Sabah sporu için birliğimiz iki kol, sıra dizilmiş, uzun iki çizgi halinde güneşin doğduğu yöne akıyor, seher yeli can arkadaşlarımızın özgürlük tutkunu proletaryanın yiğit evlatlarının yanaklarını saçlarını okşayarak güneşe veriyor ışık olup Kurdistan'a doğsun diye. Özürlüğü tanımadık hiç, ne biz ne bizden öncekiler ne halkımız. Ama kavgasında doğduk. En anlamlı başlangıcında tutsaklık içinde

tadıyoruz özgürlüğü, kavgasını vererek. Özgürlüğü tatmak bir uçan kuşun kanadında açan bir çiçeğin tutkusunda, salkım saçak buz damarlarında yaşamın sıcaklığını duymak, tüm bunları duymak hissetmek, bir tek özgürlük için savaşmaktan, öfkeyi derinden yaşamak ve namluya sürerek halk katillerinin, tutsak alanların kara pençelerini kırmak ve yaşamı bahar tadında insanlığa sunmak için yürüyorlar arkadaşlar. Basit bir sabah yürüyüşü değil bu. Zulmün üstüne yürümektir. Güneşte yıkanmak ve tüm kötülüklerden arınmak çabası her adım, her nefes alıştırdı akademinin özgür ortamında. Neler değişmiyor ki insan, gücü olsa da anlatabilse abideler. Gözler görebilse tüm güzellikleri işte yürek duysun, gözler görsün diye tüm çabalarımız. Güneşle doğan adamın şahin bakışlarında, özgürlüğün muştusu yürüyüş kolunu izliyor. Başkan Apo'yu düşünüyorum. Kurdistan doğasına güneş olup doğuşunu, baharı yaşatmasını.

Saat sabahın yedisine geliyor. Yakınımızda biraz ötede konaklayan birlikten Xewnaf (Ma. Do) ve Rızgar (Me. Ba) arkadaşların da içinde olduğu bir grup arkadaşı görüyoruz. Bize doğru ilerliyorlar. Akif gile pusu atma hasretindeler. Nedense birçoğunun özlemi bizi pusulamak. Özellikle Akif'i. Kendilerini de bayağı kaptırmışlar buna. Olmaz diyorsak da fayda etmiyor, çok ısrar ediyorlar dinletemiyoruz. Bizim içimizde bize pusu kurmanın hiçbir anlamı olamayacağını. Böyle bir pusunun hiç de gerçekçi olamayacağını anlamak istemiyorlar. Mevzilerimizden birine giriyorlar. Birlik komutan yardımcımız K. mevzimize mevzilenerek, Akif'i pusulamak isteyen Xewnaf gilin başları üstünden bir el ateş ediyor. Biraz ötede kayalıklar arasından kurularak üs alanımıza ilerleyen birliğimiz hemen mevzileniyor kayaların arasına. Tek atış mevzilenmelerine yetiyor. Ne olduğunu anlayamıyorlar. O ara pusudakiler ayağa kalkıyor istemeye istemeye görünüyorlar. Arkadaşlar bu anlamsız pusuya, pusucuların haline gülüyor. Pusucularımız Akif ve K. tarafından iyi bir azar işitiyor. Mahcup mahcup enselerini kaşıyarak ortamızdan geçip gidiyorlar kendi üslerine.

Sabah kahvaltısı akademi mutfağından lojistikçi arkadaşlarca getiriliyor. Kahvaltımızın ekmek ve zeytini mutfaktan, çayını da kendimiz demliyoruz gerillaya aykırı. Bunun üzerine çayı pişiren arkadaşlar uyarılıyor nöbetçilerce.

Kahvaltı sonrası içtima yerinde diziliyoruz. Günlük hareket tarzımız anlatılıyor, gece saat dokuza kadar yürüyeceğiz. Parola ve işaretler saptanıyor. Yürüyüşümüz yüksek tepelerden yürüyerek Lübnan'ın batısına doğru ilerleyecek. Bu devre yapacağımız kurallı ve ayrıntılarıyla hareket edilecek ilk uzun yürüyüşümüz olacak. Şam, Beyrut karayolu hizasından ilerleyip bir yarım daire çizerek yürüyüşümüze başlayacağız.

Gerekli açıklamalar yapıldıktan sonra yürüyüşe geçiyoruz. Önümüzde kısa bir düzlük bunu geçtikten sora yarım daire çizip batıya yöneliyoruz. Tahminen bir saat sonra. Helvê köyünün üst tarafında bir bağa rastlıyoruz. İleride tepelerle kıvrılan arazi uzanıyor, kayasız, ekine elverişli. Bağın karşısındaki tepede bir bayan çalı çırpı topluyor. Uzun entarili, başı örtülü bir köylü kadını. Bizi görüyor ve telaşlanıyor. Buna bir anlam veremiyor insan. Köyün insanıysa telaşlanması neden?

Adil ve Bogok'tan oluşan öncü kolumuz, bayana daha yakın ikiye ayrılıp sağdan ve soldan kuşatmaya çalışıyorlar. Bunu gören bayan bir süre sanki yaklaşmalarını istemiş gibi bekleyip, arkadaşlar iyice yaklaşıncı koşmaya başlıyor ve tepenin ardından kayboluyor. Bogok tıkanmış tırmanmaktan zorlanıyor tepede. Adil peşi sıra koşuyor bayanın, ufuk çizgisinde kayboluyor az sonra.

Bölük, bağın hemen kenarından geçen ham yolda toz-toprağın üstüne oturuyoruz. Asmalar yarım metre önümüzde dalları toprağa paralel uzanmış yaprakları arasından kahverengi dallarında kırmızı iri taneli üzümler görülüyor. Son bahar yapraklarına vurup sarartırken üzüm taneleri de yaşamı içmiş, bal tadında doymuş, ince zarları içinde iştah kabartıyor doğrusu. Arkadaşlar susamış ve yorgun. Başkan'ın sözlerini anımsıyorum “gerilla halkın malına-canına el atmaz. Kanuni Sultan Süleyman'ın; askerlerim bir bağdan geçince koparacakları her salkım üzüm yerine bir altın asmalılar”; bir yandan Başkan'ın bu sözlerini düşünüyorum, diğer yandan arkadaşları gözlüyorum. Hiçbir arkadaş elini uzatsa koparabileceği üzüm salkımlarını, susamış ve çekiciliğine rağmen dokunmuyorlar.

Karşı tepedeki kovalamaca bitmiş. Adil ve Bogok sivil bayanı aralarına almış arka arkaya tepede bitiveriyorlar. Çok sakın, hiçbir şey olmamış gibi yürüyorlar. Biz de kalkıp sol tarafta bağın üst ta-

rafında, kuzey yanı dimdik tek parça bir kayadan oluşan tepeye doğru tırmanıyoruz. Tepenin arka tarafında akademimizin bulunduğu alana da adını veren ve bir zamanlar adıyla anılan Helvê Köyü var. Mahsum Korkmaz 1986 Mart'ında şehit düştükten sonra kampımızın adı “Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi” olarak değiştiriliyor.

İstisnasız tümümüz, yakalanan sivilin Helvê'den olduğunu sanıyoruz. Helvê oldukça gelişkin, zengin bir köy görünümü veriyor. Köyün orta yerinde tonlarca su kapasiteli Suni bir göl var ilginç gelen görüntülerinden biri, göze çarpan Avrupa tipi dubleks evlerin varlığı oluyor. Her evin önünde özel lüks otomobil ve hemen her evin önüne kadar uzanan beton-asfalt yollar, bir ağacın dalları gibi bir görünüm veriyor uzaktan. Şu “harabe” Lübnan'da böylesi görüntülere sık rastlamak mümkün çok tezat ve karmaşık bir durum, tıpkı siyasal yapısı gibi.

Arkadaşlar bayanı konakladığımız tepedeki kayaların yanına getiriyor. Bayanın yüzü seçilemiyor biraz uzak duruyorlar. Koşturmaktan ve heyecandan olmalı, başörtüsü yüzüne düşmüş dağınık duruyor diye düşünüyorum. Komutan gidip bir şeyler konuşuyor. Ardından Türk bayan arkadaşlardan Berfin'i de çağırıp ayaküstü bir şeyler konuşuyorlar. Henüz dinlenme anında yaktığımız sigaralarımız yarılanmadan kalkmamız söyleniyor, yeniden yola koyuluyoruz. Bayanı bizden önde götürüyorlar.

Kural gereği yürüyüş güzergahında rastladığımız ve bizi gören her insanın kim, ne olduğu öğrenilmeli, gerekiyorsa bunun için sorgusu yapılmalı. Sorgu, iknacı ve saygılı bir hitap ve davranışla yürütülecek, bu esastır. Zararlı olabileceği izlenimi veriyorsa, birlikte götürülüp, karanlık çökecekken akşamüstü serbest bırakılacak. Bundaki amaç düşmana yapılacak ihbarla düşman takibine uğramayı engellemek, gerilla grubunun varlığı yürüyüş güzergahı, hakkında vb gizliliği sağlamak.

Helvê'nin yanından geçen kara yolunu hızla aşip köyün 500 metre altında sık ağaçların arasından geçiyoruz. Bayanın köye bırakılacağını sanıyorduk, biraz ilerleyince hala bizimle olduğunu görüp şaşırdık. Çünkü köy kampımıza yakın, buranın insanları bizim en yakın komşularımız sayılır. Onlara böyle davranmak anlamsız geliyor. Üstelik bayan, aklım almıyor. “Neden bırakılmadı?” fısıltıları

yayılıyor. Hemen önümde yürüyen Küçük Güneyli (Başûrlu) Xemgîn (.....) arkadaş da “çok kötü oldu. Arkadaşlar bayanı bu tarzda yakalamamalı ve bize katmamalıydı.” diyerek kaygılarını dile getiriyor. Haklı, yöre halkının kültür ve geleneği bu türden davranış biçimlerini kaldıracak güçte değil. Rahatlıkla problem çıkmasına zemin hazırlar. Hem genç bir bayan görünümü veriyordu. Bu daha da kötü. “Biraz ileride köyden uzaklaştıktan sonra bırakılır” diyor arkadaki Rojhat (.....) arkadaş. Rojhat bir anda kaygılı bir ses tonuyla konuşuyor. Bu, yaşamımızda küçük ama önemli bir olay. Direkt eğitim konumuz içinde olması ilgi ve merakımızı daha bir artırıyor.

Rojhat’tan yeri gelmişken söz edeyim. Rojhat gibi arkadaşları anlatmak bir görev. Orta Boylu, Üniversiteden (İstanbul), ince sarı bıyıklı, zeki, gelişmeye oldukça açık, oldukça alçak gönüllü fedakâr bir arkadaş. Gerillada bulunması gereken tüm özellikleri taşıyor. Rojhat arkadaşdır gerillada geleceğin mutlak yaratıcıları. Ne yazık ki böylesi arkadaşlarımızın en kötü yanı gözü kara ölümün üstüne yürümeleri, bir anda her şeyi tüm güzellikleri içinde dünyaları taşıyan yüreklerine sığdırmada gereğinden fazla atak olmaları. Bu yüzden Rojhat gibi devrime daha çok yararlı olabilecek arkadaşlar erken şehit düşüyorlar. Şehadeti, zorlukları en önde göğüslüyorlar. Adeta bulundukları alanda grupta şehit düşmede ilk sırayı kimseye kaptırmayan arkadaşlar oluyor. Ve en iyiler, en erken ayrılıyor aramızdan. Bizi sonsuz üzüntülere ve intikamlarını almaya, özgürlüğe daha çok sevk ediyorlar.

Helvê’yi geçip iki kilometre ileride patika bir yoldan geçip, dik bir tepeye tırmanmaya başlıyoruz. Bu patika yol Lübnan’ın Barelyas Kasabasından kampımıza doğru uzanan karayolundan sağa sapıp, güneye doğru tepeler arasından İsrail topraklarına doğru ilerliyor. Golan tepeleri arasından ilk İsrail köyüne ulaşıyor. İsrail işgali altındaki topraklar beş on dakika mesafede güneyde kalıyor. Bu patika yolun sonunda karayolundan sapışının hemen yanı başında ikinci kampımız olan “Şehit Ahmet Kampı” var. Şehit Ahmet kampımızın birkaç binasını Dev-Sol’a ayırmışız geçici olarak, Parti Dev-Sol’culara yer vererek Türkiye’de devrimci demokratik gelişmelere hizmet etmek istiyor. Bazı örgütlere de sunduğu olanaklarla içimizde eğitilmelerini, tüm ihtiyaçlarını karşılama desteği sunuyor.

Buna rağmen Dev-Sol grubu oldukça soğuk ve küçük burjuva solculuğunu partiye karşı bile sürdürüyor. Hayret!

Partinin Türkiye devrimine en büyük katkısı TC ile savaşarak onun faşist, terörist uygulamalarını sınırlamak ortadan kaldırmak, Türkiye halkına demokrasi güçlerine rahat nefes aldırarak oluyor bu aşamada. Türkiye'de bugün faşist devlet ve iktidarı, ANAP, geri adım atıyorsa bunun temel nedeni PKK'nin gerilla savaşıdır. Çünkü bunun dışında TC'ye karşı siyasi askeri üstünlük sağlamak bir yana, rejime alternatif olabilecek bir mücadele yok. Olanları da faşizme karşı savunmasız konumda, ne güçlü bir siyasallıkla kitleleşmiş örgütlü güç, ne de bunun silahlı savaşım gücü var. Tek tük küçük sol grupların arada sırada rejimin bir iki adamını cezalandırması ise rejimi zorlamaktan, demokratik olanaklar yaratmaktan oldukça uzak. PKK Kürt halkının ulusal siyasal örgütü olarak milyonları ardına almış ve gerilla savaşı her gün artan tarzda gelişerek TC'ye inisiyatif kurarak, Türkiye halkı içinde demokrasinin umudu oluyor. Türk sol gruplarına yapılan ittifak çağrısı ise, sürekli yenilenmesine ve kendilerine eğitim, donanım, para, savaşmaları için her tür araç gereç ve olanak imkanı tanınarak yapılmasına rağmen, bir türlü sağlıklı bir örgütlenme ve mücadele tutturamıyor. Hatta 12 Eylül öncesi dar grupçu ideolojik-politik ve örgütsel yaklaşımlarından vaz geçmiyorlar. Oysa PKK'nin her tür olanaksızlık içinde her bakımdan güçlenerek TC'ye inisiyatif kuran ve devrime kapılarını ardına kadar açan bir mücadele geliştirmesi kendileri için örnek almaları, yenilenmeleri için çok iyi bir avantaj. Bunu PKK'nin ittifak gücüne kendilerini katmaları, PKK'nin sunacağı muazzam olanaklardan yararlanmalarını da katarak, yine PKK'nin binlerce şehit vererek gerilediği-tıkattığı faşizme yüklenip sağlıklı bir mücadeleyle gelişmeleri çok hızlı ve çok rahat olur.

Kimi gruplar PKK'nin sunduğu bu her bakımdan olanakları, değerlendirmeye çalışıyor. Fakat temel örgüt anlayışları gelişmelerini önlüyor. Sınırlı bir eylemlilik ardından güçleri eriyor. Tabi acı olanı ise, birçok grubun mücadeleye mevcut gerçekliği içinde yaklaşım sergilemek yerine, PKK'yi dışlayan bir tutumla, yani şoven, küçük-burjuva hareket tarzıyla toplumsal, siyasal örgütsel sorunlara bakmaları, bu temelde politika yürütmeleri, kısır ve giderek daral-

malarına siyasal haritadan silinmelerine yol açıyor. Bu yaklaşımın esasında 12 Eylül faşizminin Türk soluyla oynamasının da küçümsemeyecek payı var. Birçoğu faşizmin ezici baskısı altında ihtilalcilerini yitirip sahte sol anlayışlara sürüklenmekten kurtulamıyor. Dünyanın hesabını yapmadan, geleceğe yönelmek bitiriyor. Çok acı içinde yaşanan mücadele sürecini iyi, sağlıklı değerlendirmeden geleceğe yönelmek ondan da acı.

Şehit Ahmet Kampımızı soldan dolanıp dimdik yüksek tepeye tırmanıyoruz. Bitimsizmiş gibi gelen tırmanış çok yoruyor. Kalbimde sancı, ayağımda korkunç bir ağrı devirecek hale getiriyor beni. Tırmanış zorlu geçiyor. Sırtımızda battaniyelerimiz ve kimi arkadaşların elinde domates ekmek, soğandan oluşan yiyecek erzaklarımız var. Plastik su bidonlarına konmuş ve bidonlara askeri parkalar giydirilip kamufle edilmişler. Bunları taşıyan arkadaşlar güçlü, fakat yine de tümümüzden çok yoruluyorlar.

Tepenin kısmen düzlük bir alanında mola veriyoruz; sık ağaçlar arasında mola sırasında su matarasının kapağıyla ikişer kapak su dağıtılıyor. Bu su boğazımızı ıslatmaya bile yetmiyor. Suyumuz çok az. Gün boyu yolculukta 30 arkadaşla toplam 3 litre kadar suyumuz var. İdare edeceğiz. Bu da eğitimin bir parçasını oluşturuyor.

Sigaramız tükenmeye yüz tutmuş. Bayan arkadaşların sigaraları vardı. O da akşam yemeklerimizle birlikte Zekiye (.....) arkadaşta kalmış. Yani sigarasızız da. Zekiye ufak tefek cana yakın, hareketli, çalışkan bir arkadaşımız. Zekiye kenarından geçtiğimiz Helvê köyünün yanında gruptan koptu. Görev için bir yerde bekletiliyor orda. Birkaç arkadaşla birlikte grubun ardından gelecek (bunları sonradan öğreniyoruz) fakat arkadaşlar gelip Zekiye'yi bekleme noktasından almıyorlar. İkinci buluşma yeri ise bir boğaz. Fakat Zekiye orda da yok. Çünkü ilk buluşma yerinden arkadaşların onu alması gerekiyor ki boğaza gelebilsin. Bekleme yerinde yedi saat arkadaşların gelmesini bekliyor. Gelen olmayınca da arkadaşlar bir başka birliğimize katılmak zorunda kalıyor. Arkadaşı orda, kamptan uzak Filistinlilerin kampı ve Helvê köyü arası bir yerde unutup almamak hata tabi. Ayrıca silahsız da. Zekiye'nin yanında akşam yemeğimiz de kalıyor si-

garalarla birlikte. Böylesi iyi oluyor bir bakıma. Böylece aç kalmak da eğitimimizin doğal bir parçasını oluşturuyor.

Mola yerinde biraz aşağıımızda sık çallıklar arasında, şüpheli bayanın sorgusu yapılıyor. Arkadaşlar kötü davranılmaması için uyarılarda bulunuyorlar. Bayanın sorgusu bittikten sonra arkadaşlar gelip bize katılmak istediğini söyleyince bazılarımız anlam veremiyoruz bu ani dönüşüme. Bayan yaklaştığında bunun eğitim amacıyla hazırlanmış bir oyun olduğu çıkıyor ortaya. Birçoğumuz sivil bir bayan beklerken, karşımıza sivil kıyafetler giyinmiş Mizgîn çıkıyor. Şaşıyoruz. Bu oyun da Akif'in başının altından çıkmış. Eğitim amaçlı zekice bir oyun. İyi hazırlanmış ve eğitici. Sanırım diğer birliklerde de böylesi eğitim oyunları sergileniyor. Kimi arkadaşlar meğerse biliyormuş. Bayanın Mizgîn arkadaş olduğunu. Benim gibi bazı arkadaşlar hayretlerini dile getirince, bazı arkadaşlar oyunun farkında olduklarını söylüyorlar. Özellikle bayan arkadaşların hemen çoğu farkındaymış. Mizgîn de rolünü iyi oynadı doğrusu.

Yeniden tırmanışa geçiyoruz. Mola sonrası hem daha dinç oluyoruz hem de bundan sonrası fazla dik tırmanış olmuyor yolculuğumuz. Bu tepe yan yana bitişik tepelerle uzayıp gidiyor. Golan tepeleri biraz ileride güneyde kalıyor bulunduğumuz yerden. Burası biraz kritik bir saha oluyor. Tepenin üstünde ağaçlar arasında bir iri demir parçası iliyor gözüme sanki uçağın kanadından kopmuş bir parça görünümü veriyor.

Zaten genelde tüm Barelyas çevresi konserve kutuları, bomba artıkları (özellikle roket) boş fişekler, bombalandığı her hallerinden anlaşılan araba iskeletleri vb kısaca arazide biraz gezince buranın zorlu savaşlar yaşamış bir askeri saha olduğu imajını veriyor hemen. Tümenin sebebi İsrail Siyonizm'inin yayılması politikası. İsrail Arap halklarının özelde Filistin halkının genelde Ortadoğu'nun başına bela kesilen Suni bir uluslaşma yaratılarak emperyalizmin bölge halklarının başına Jandarması olarak diktiği, Yahudiliğin ırkçı yayılmacı bir ideolojiye dönüştürölüp Yahudi tüccarlarının dünyanın dört bir yanından derleyip toplayarak emperyalizmle işbirliği içinde, Yahudileri taşıarak yarattıkları bir devlet. Kökleri tarihin derinliklerinde, Tevrat'ta bir harita vardı. Yanlış hatırlamıyorsam Filistin'in Lübnan'ın tümüyle Mısır, Suriye, Türkiye, Kudüs'ten Ürdün gibi ülkelerin

önemli bir bölümünü kapsamaktaydı. Bu harita daha sonrada Siyonist ideoloji doğrultusunda oluşturulmuş olabilir. Merkezine de “Kutsal” Kudüs oturtulmuş. Düşünüyorum da Musa Yahudiliğin yüzyıllarca Yahudi tüccarlar elinde Yahudilere lanetler yağdıracak bir dine dönüreceğini bilseydi, Medlerin yurdunda çobanlık yapmaktan vazgeçip Kudüs’e dönüp Yahudiliğin temellerini atmazdı. Ama nereden bilsin ki gün gelecek, başkaldırdığı kralları, zalimleri Kudüs’te yaratacak ırkçı faşist bir ideolojinin temellerini attığını.

Yahudiler dinsel yapıları yüzünden Nazilerden çok çekti. Romalılar da ondan önce Yahudilere çok çekti. İlk sürgünlerini doğru anımsıyorsam, Roma İmparatorluğundan yemişlerdi. Hatta Yahudilerin Romalılara karşı çok soylu bir tarihsel direnişleri de yaşanmış. Nazilere karşı Doğu Avrupa halklarının demokrasi, bağımsızlık mücadeleleri içinde birçok yiğit anti faşist Yahudi kahramanları var romanlarda. Ve hatta Yahudi Kürtleri bile var. Yüz bin civarında “Kudüs Ey Kudüs” kitabından, göçen bir “Kürt İzak” ... fakat hiçbir şey ise tüm tarihsel haksızlıklar İsrail Siyonizm’ine Sabra ve Şatilla katliamlarını gerçekleştirme, Mazlum Filistin halkını mültecileştirme hakkını kazandırmaz. Yapılacak en doğru şey kendi içlerinde uyguladıkları birliğe Filistinlileri de katıp Filistin halkıyla kardeşçe hatta gerekirse birlikte ortak bir devlet oluşturup daha fazla Filistin kanı akıtmamak ve emperyalizmin Ortadoğu jandarmalığından vazgeçerek işgal altında tuttuğu tüm topraklardan geri çekilerek Ortadoğu halklarıyla barış ilan etmek. Yoksa bu yaralar günü gelir şimdi gülen Yahudilerin yine trajik öyküler yaşamalarını kaçınılmaz kılar. Biraz kısırtı var aydın Yahudiler arasında ama çok zayıf, asla yetmez.

Sol tarafta İsrail, sağ tarafımız Lübnan biraz ileride Suriye askeri karakolları ve daha ileride Dürzilerin köyünü geçtikten sonra Suriye askeri istihbaratının kontrol merkezlerinden biri var. Dürzi köyü küçük kasaba gibi. Çok katlı binaları olan lüks bir köy, su deposu ve yüksek binaları kilometrelerce uzaktan rahatlıkla fark ediliyor.

Geniş bir düzlükten sonra yeniden dik bir yokuş çıkıyor karşımıza. Bu tepe küçük bir dağ gibi, tırmanıyoruz ve zirvesinde konaklıyoruz. Golan tepeleri ile bulunduğumuz yer arasında ovalık gibi bir alan görülüyor bulunduğumuz yerden.

Yaklaşık iki saat kadar öğlen molası veriyoruz. Toplam beş saat kadar yürümüşüz. Yorgun argın kendim de zirvedeki kayalıklara nöbete gönderiliyorum. Nöbet yeri doğal kamuflajlı, palamut ağaçlarıyla dolu.

Biraz sonra peş peşe silah sesleri işitiliyor. Bu alarm yani akademimizdeki deyimimle (Arapça olmalı) intişar. Tüm arkadaşlar henüz oturmuş soluklanırlarken, silah sesleri duyulur duyulmaz kayalıklar arsında tepede bir çizgi halinde yan yana mevzileniyorlar. İntişar sonrası dinlenme ve öğlen yemeğine geçiliyor. Her arkadaş bir domates, küçük bir soğan ve bir ekmekle, tuzsuz olarak öğlen yemeğini yiyor. Su tükendiği için içilemiyor. Öğlen molası birliğin topluca değişik konularda ve gülüşmelere yol açan sohbetleriyle tamamlanıyor. En son nöbetçi arkadaşlar da çağırılıp yemeğimizi yedikten sonra yola koyuluyoruz. Susuzluk zorluyor. Suyun olmadığının bilinmesi susamışlığı psikolojik olarak daha bir arttırıyor gibime geliyor. İnişli çıkışlı yürüyüşte tepeleri aşarak ilerliyoruz.

Öğlen sonrası saat dörde kadar yürüyoruz, sadece bir defa dik bir tepeyi tırmandıktan sonra birkaç dakikalık mola veriyoruz. Birliğimiz ikiye ayrıldığı için sayımız yarı yarıya bölünmüş durumda. Diğer grupla akşama doğru birleşeceğimiz buluşma noktasına doğru ilerliyoruz. Kan-ter içinde kalıyoruz yüksek bir yer olan tepeler arasındaki konaklama, buluşma noktasına giderken, ikinci grubumuza rastlıyoruz. İkinci grubumuz bir operasyon hazırlığı içinde. Bizim grup operasyon içindeki gruba operasyon girişiminde bulunuyor. Planlanması sağlıklı olmadığı için operasyon sağlıklı yürümüyor.

Daha sonra iki grup birleşip birlikte konaklama alanımıza yöneliyoruz. Hava karardıktan sonra varıyoruz. Bölük sayımı yapıyor mangalar ayrışıp her manga bir noktada oturuyor. Sırtımızdaki battaniyeleri indiriyoruz. Dört tarafı çevirecek tarzda nöbetçiler yerleştiriliyor. Akşam yemeğimiz yok. Tüm takımlar geniş bir daire çizip ortada büyük bir ateş yakıp oturuyoruz. Akif bir grup arkadaş seçip, kilometrelerce uzaktaki bir yere elma toplamaya gönderiyor. Bu yolculuk tehlikeli, ama gönderiyor.

Ateş başında çay demliyoruz. Unutulmayacak güzellikte bir gece. Bütün arkadaşlar coşkun bir ruh hali yaşıyor. Sohbetler oldukça cana yakın, gerillayı sevmek kadar yeryüzünde daha

güzel bir şey olmaz sanıyorum. Kuşkusuz sevgi çok göreceli. Bizim için ise gerilla her şey, yaşamın pınarı gerilladan doğuyor. Bahar, iç serinletici içtikçe susatan tat da. Hayat kaynağı yani yaşamı içmek yaşama doymamak. Yaşam bulduğumu damarlarındaki kanın akışını duymak. Uzaktan gecenin sessizliğinde uzakta bir yerde kar sularının dağlardan süzülüp, pırıl pırıl akarak bir yatağa kavuşması ve akarken çıkardığı yaşamı okşayan tatlı şırıltısı gibi yaşamı yaratarak akmaktır gerillayı gerillacılığı sevmek.

Serin hava da gerillada hayat pınarı olarak akarken, ateş başında sıcak demli çayımızı yudumluyoruz. Arkadaşlar şiir okuyor. İstek üstüne güzel sözleri hayat pınarında akıntıya kapılmış kar suyu köpüğü gibi apak, salına salına nazlı bir akışla yürüyor.

Biraz ötemizde ansızın silahlar patlıyor. “İntişar” sesleri gizli sözcüklerin alanı kapsamasıyla, her arkadaş önceden belirlenen alanlara silahlarını kaparak koşuyor. Ateşin yüksekliği, hızla oynayan gölgeleri yansıtıyor toprağa. Upuzun gölgelerin koşusu bir başka görüntü katıyor intişara. Mevzilerimize yetişir yetişmez silah sesleri arasından, iç parçalayan bir çığlık yırtıyor geceyi. Rahatsız edici sızlayan. Bu çığlıklar bir insana ait. Ardından “Veli vuruldu” sesleri yükseliyor. Kaza olmuş olmalı. Veli’nin çığlıkları susmuyor, birkaç arkadaş mevziisinden kalkıp sesin geldiği yöne koşuyor.

Daha sonra öğrendik ki Veli’nin yaralanması, eğitim amaçlı yapılan bir oyun. Veli vurulmamış. Amaç böyleleri bir durumda arkadaşların mevzilerini terk edip, rastgele arkadaşın yardımına koşmamak, görevli ya da en yakınında olan bir-iki arkadaşın yardım etmesini sağlamak. Veli yine ölen adam oluyor. Ölen ağaç kamuflajı da Veli’nin işiydi. Nerede enteresan bir iş varsa Veli içinde.

İntişar sonrası, çatışmada yaralı arkadaşların bağırmasının düşmana moral kazandıracağını arkadaşların yaralı arkadaşlara rastgele bir şekilde yardıma koşmalarının düşmana hedef olmalarını, mevzilerin saptanacağını, ve riskli olacağını içeren, intişardan çıkarılan dersler ele alınıyor.

Tekrar oturuyoruz ateşin başına. Yavaş yavaş sohbet intişardan daha değişik konulara kayıyor. Ateşimizi yeniden güçlendiriyoruz. Alevlerin sıcak yansması, yüzlerimizde oynayan sıcak ışıklara yol açıyor. Yüzler alevin renginde sarı kırmızı renkler oluşturuyor.

Konuşan her arkadaş sıcak renkli ve oynayan ışıkları öpüyor hissi veriyor. Ateşi öpmek, kutsamak, gerillanın halk savaşında kutsanmış savaşçılar olması, özgürlüğü ateşten yaratması, ona tutkun olması gerçeği yaşanıyor, tüm yüreklerde. Ateşi öpmeye doyamıyoruz, yükselen alevlerde.

Nöbetçi arkadaşlardan biri çevremizde bizi baskına uğratmaya çalışan bir grup olduğunu bildiriyor. Bunun üzerine bir grup arkadaş devriyeye ve pusuya çıkıyoruz. Olası bir baskın için en elverişli olan doğu yönüne otların, kayaların arasına uzanarak, oturarak mevzileniyoruz. Karanlık görmemizi sınırlıyor. Bu yüzden kulaklarımızı dikiyoruz, her sesi algılamaya yorumlamaya çalışıyoruz. Hafifçe esen rüzgarın sesi karşı tepedeki ağaçlarda hışırtılı sesler çıkarıyor. Bunun dışında ses yok çevremizde. Adil, Bağok Cabbar, (Urfalı) Abdurrahman, Ben (Mu. Ge), Rojhat. Akif, Abuzer'den oluşan grup, yarım saat kadar dinleme yaptıktan sonra, iki grup halinde devriyeye çıkılıyor. Kamp çevremizi daha geniş taranıyor. Yüz metre kadar ileride, düzenli, duraksız Arapça konuşan bir ses duyuyoruz. Biraz yaklaşınca bunun bir radyo sesi olduğu anlaşılıyor. Bu sesin olduğu yere gitmemiz tehlikeli sonuçlara yol açabilir, eğitim ortamında bu gece yarısı bu kişilerin silahlı olduğunu düşünüp yaklaşmamak gerekir. Bu bölgede ve bu saatte hiç kimse silahsız olmaz. Yaklaşırsak olası bir çatışmaya yol açabiliriz. Yaklaşmamayı tercih edip sessizce uzaklaşıyoruz. Kamp çevremizi güvenlik altına alıp ateşin başına dönüyoruz. Biraz sonra kamp ateşimizi söndürüp oradan uzaklaşıyoruz. Daha aşağıda bir yerde konumlanıp çevreyi güvenlik altına alarak, elma toplamaya giden arkadaşların dönmesini bekliyoruz. Bir saat kadar sonra ileriki tepede, ay ışığında karartıları görünen art arda yürüyen bir grup insan görülüyor. Fiziki yapılarından bunların elmaya giden arkadaşlar olduğunu anlıyoruz. Daha uzakta bir yerden silah sesleri geliyor, gökyüzünde bu silahlardan olduğu anlaşılan kayan yıldızlar gibi uçan izli mermiler görülüyor. Silah sesi belli aralıklarla ve belli bir düzende sıkıldığı ve izli mermi kullanıldığı için, birilerine mesaj verildiği anlaşılıyor.

Birliğimiz hazır olduktan sonra, sayım yapıp yola çıkıyoruz. Gelmiş olduğumuz yer gerçekten de bu gece yarısı kalınacak bir yer değil. Gece yürüyüşümüz yaklaşık dört saat sürüyor. Gökyüzünden

ay ışığıyla yayılan hafif bir ışıktaki yol alıyoruz. Geri dönüş daha zor oluyor, yorgunluk bitiriyor bizi.

Kamp yerimizden gündüz üs alanımıza ulaşmamız geceyi saat 12'ye ulaştırıyor. Artık yürüyecek zerre kadar dermanım kalmamış. Fakat gece üs alanına ulaşmak ve yürüyüşü kendi ayaklarımla tamamlamak zorundayım. Düşe kalka tepeden aşağı iniyoruz her an bayılacak insanlar gibi yürüyorum. Bazı arkadaşlar yürüyüşü tamamlayamayarak kaldı, taşınarak revire götürüldüler. Akif yürürken ki halime bakıp gülüyor.

Gece üs alanımıza oldukça yaklaştık, yüz metre kadar bir mesafe var. Adım adım bitecek. Ama adımları atmak çok ağır bir şeyi sürüklemek gibi. Göz kararması ve başımdan aşağı soğuk bir şeyin inip tüm bedenimden bir süzgeçten geçerek süzülmesi yaşanıyor gibi. Her böyle olduğunda diz üstü düşünüyorum gayri ihtiyari, yeniden bin bir güçlkle, ellerimin yardımıyla kalkıp yürümeye, daha doğrusu kendimi sürüklemeye çalışıyorum. Son gayretlerle hedefe ulaşıyoruz ve artık daha fazla duramayıp boş bir çuval gibi yıkılıyorum, sırt üstü uzanıp toprağın bedenime geçen serinliğini duyuyorum. Üşüyorum. Terimin soğuması üşütüyor “Hiçbir kuvvet beni yerimden kaldıramaz” diyorum yanımdaki bir arkadaşla. O da “biraz dinlen diyor.”

Bir arkadaş mutfakta su ve haşlanmış patatesten oluşan yemeğimizi getiriyor. Su içiyorum yemek yiyecek gücüm yok. Herkes yemeğini yedikten sonra, biraz ötedeki mangamızın gece kaldığı noktadaki dimdik, her biri bir bina yüksekliğindeki dört tarafı çevrili, bir tek bir insanın geçeceği genişlikteki aralıktan geçip, üstü açık altı yumuşak topraklı yerdeki uyku yerimize gidiyoruz. Varır varmaz battaniyemi açıp altına giriyorum, kırık ayağım çok şişmiş elimi dokunduramıyorum arkadaşlara da sezdirmeden yatıyorum. Akademideki en zor, en güzel, en çok açışeren, en çok mutlu eden bugünü düşünüyorum. Arkadaşların yüzünde oynayan renkli sıcak ışıkları görüyorum. Ateşin kutsallığı halk savaşımızın saran sıcaklığında, kendimi gecenin serin kollarına bırakarak uyuyorum.

11 Ekim 1991

Olağanüstü gelişmelerin yaşandığı günümüze ilk adımlarımızı içtima alanına doğru yürüyerek atıyorum.

Güney Kurdistanlı soran arkadaşlar askeri devreden çekilip alınarak, siyasi devre başlatılıyor. Soran arkadaşların askeri eğitimden daha fazla siyasi eğitime ihtiyaçları var. Zaten silahları kullanma vb konulara yabancı değiller. Askeri kimi bilgileri ülkeye gittiklerinde de öğrenebilirler. Başkan Soran arkadaşların eğitimiyle özel olarak ilgilenecek. Bizzat eğitimi Başkan verecek, Soran arkadaşlar için bulunmaz bir fırsat. Burada Başkanın bir özelliğini vurgulamak gerekiyor. Birçok halk hareketi ve sosyalist devrim önderliğinde görülmeyen bir özellik var Başkan Apo'da. Eğitimler direk kendisinin denetiminde yürütülüyor. Fakat sadece bu değil, her eğitim devresinin önemli bir kısmında direk katılarak dersleri veriyor. Saatlerce anlatıyor. Her dersi kesintisiz dört saatten aşağı olmuyor. Dersler çok kapsamlı ve çözüm gücü çok zengin. Dersler toplumsal, ideolojik-politik konulardan örgütsel, ulusal vb birçok konu bağlantısı içinde ele alınıyor.

Verilen derslerin esasını, özgürlük savaşçısı yaratmak ve özgürlük savaşçısını her konuda çözüm gücü haline getirmek hedefleniyor. Irak Kurdistan'ından yani Güney Kurdistanlı arkadaşların 40 yılı aşkındır orda süren, Kürt halkını düşmana pazarlama sonucundan başka hiçbir sonuca götürmeyen pêşmerge kültürünü atmaları, bunun yerine özgürlük savaşçısı gerillacılığı ve kültürünü edinmeleri her şeyden önemli. Çünkü bunlar gidip Güney Kurdistan'da yozlaşan, kan ticaretine dönüştürülen halkımızın özgürlük sorununun çözüm gücü olacak. KDP (Barzani) gibi ajanlaşmış ve savaşımı tıkatan güçleri söküp atacaklar. Ama bu konumlarıyla fazla güçlü değiller ve birçoğu da yutulur gider. Tüm bu esas içinde yer alan sorunların çözümü için, kişilik yapılarında güçlü bir dönüşümü yaşamaları gerekiyor. İşte bu anlamda Başkanın Soran arkadaşları siyasi eğitime alarak onları güçlendirmeye önem vermesi çok yararlı olacak. En doğrusu da bu. Böylesi iyi oldu.

Soranlar ayrılıyor. Toparlanıp gidiyorlar. Bu yeni durum yeni düzenlemeler de oluşturuyor. Fiilen ve resmen bir yandan siyasi diğer yandan askeri devre iç içe yürütülecek. Soran arkadaşlara mevcutlarına denk düşecek oranda koğuş ayrılacak. Başkanın eğitim derslerinin yanı sıra hazırlanan özel eğitim programı uygulanacak. Daha çok Güney Kurdistan'ın toplumsal siyasal, kültürel ve şekillenene kişilik yapısı ile mücadelenin ihtiyaçları, örgütlenme, gericilik, feodal işbirlikçilik, otonomist, reformist anlayışlar ve sorunların çözüm yolları, silahlı mücadele esasları üzerine oluşturulacak.

Soran arkadaşları büyük görevler bekliyor. Saddam faşizminden başka oradaki ilkel milliyetçi, feodal işbirlikçi örgütlenmelere karşı da mücadele yürütecekler. Bu güçler bölgede partinin bağımsızlıkçı çizgisinin gelişmesini engellemek için TC ve emperyalizmle açık işbirliğine girip, PKK'ye saldırı kararı almalarından sonra çatışma da kaçınılmaz olarak dayatıyor kendini. Bu bakımdan Soran arkadaşların işi daha da ağırlaşıyor.

Soran arkadaşların bağımsızlıkçı çizgiyi tam olarak yaşama geçirmelerinde alacakları parti eğitimi esastır. İnaniyorum ki bu arkadaşların eğitimlerine adapte olmalarının tek seçeneği, Başkan'ın denetiminde olmalarından geçiyor. Ve Başkan olmasaydı hiçbir güç bu arkadaşların eğitilerek bağımsızlıkçı bir kişilik edinmelerinde rol oynayamazdı. Büyük öğretmenin öğrencileri olarak eğitilecekler, doğrusu büyük bir olanak. Başkan'ın da tüm çabası, didinmesi sabahdan akşama, akşamdan gece yarısına kadar günde beş saat süren ders anlatımları, günün en az on iki saatini ayakta geçirmesi gibi bitimsiz enerjiyle mücadele yürütmesinin hedefi, ülkede savaşı güçlendirecek yürütecek kadrolar yetiştirmeye yöneliktir. Sadece bu anlamlı çabaları izlemek, gözlemek bile başlı başına bir eğitim oluyor. Bir devrimci önderin bu örnek yaşamı, mücadelenin nasıl böyle hızla geliştiği az da olsa kavranabiliyor. Sadece bunları mı? Günlük olarak dünyanın dört bir yanında uzanmış geniş çaplı örgütsel siyasal faaliyetleri de yürütüyor. Yüzlerce komiteyi yönlendiriyor; bu komiteler Ortadoğu'nun dört bir yanında, hemen hemen tüm Avrupa ülkelerinden turalım, Avustralya'ya kadar, her taraftan gelen raporları okumak, değerlendirmek, cevaplamak, savaşın tüm sorunlarına anında ve yerinde çözüm getirmek vb daha yığınla stratejik taktik

sorunları içeren yığınla faaliyet ve mücadeleyi denetleyip yürütmek için gereken her şeyi yapmak ve tüm bu faaliyetleri günlük olarak yürütmek insanın dudaklarını uçuklatan bir çalışma oluyor. Bilmeyenler PKK'nın çalışma tarzını çok basit ele alırlar. Basit ele alıştan kasıt, klasik örgütsel faaliyetler ve klasik sosyalist önderlik olarak değerlendirme yanılığısına düşülmesidir.

Binlerce kilometre ötelerde hiç görmediği bilmediği yerler ve insanları sanki gezmiş, görmüş, tanıyormuş gibi her şey, yer, insan vb her konuda çok geniş bilgi sahibi olması. Yıllarca, tam 12 yıl ülkeden fiilen kopuk olmasına rağmen binlerce insanı ve adım adım her yeri ve her faaliyetin olumlu ve olumsuzluklarını ayrıntılarıyla aklında tutup çözüme kavuşturması, oldukça zengin bir beyinsel potansiyel gerektiriyor. Bilgisayar diyeceğim ama onca sayı tüm ayrıntılarıyla yıllarca sonra bile dün gibi ve yaşamında çok önemli bir olay gibi aklında tutmasının, unutmamasının sadece kapsamlı, derin bir beyin gücüyle sınırlamak doğru olmaz. Bunun için bir de çok geniş ve derin bir yürek gerekiyor. İnsanlar yaşamlarındaki önemli izleri anımsarlar. Fakat Başkan'ı, Başkan Apo yapan özelliklerden biri de dünyanın dört bir yanındaki günlük mücadelelerin ve yığınca olayın içinde direkt yaşayarak duyması ve en basitten en karmaşığına tüm öğeleriyle bütünleşmesi olayı rahatlıkla görülebiliyor. Öyle ki binlerce insanın günlük sorunlarının çözümüne dahi yürüttüğü kendine özgü faaliyetleriyle çözüm getiren bir çalışma tarzı ve temposu var.

İşte tüm bu öğeler Başkan Apo'nun liderliğinin nasıl bir sınıf ve ulusal önderliğe dönüştüğünün, kimi özelliklerinin en sınırlı bir ifade ile dahi anlaşılmasını sağlar. Birçok sosyalist önder yaşamıştır ve saygın yerleri vardır halklar tarihinde. Fakat hiçbirinin devrimde bu denli yoğunlaşması, yüzlerce faaliyeti günlük çabalarla güçlendirerek yürütmesi, böylesi bir tempo ve çalışma tarzına, enerji gücüne sahip olduğu görülmemiştir. Tüm bunlar belki övgü gibi gelebilir kuşkusuz ama Kurdistan'ın dört parça ve sömürgeci de öte ağır koşullarını, Kurdistan'daki düşmanın gücü, ihanet ve işbirlikçiliğin potansiyel ve örgütlü gücünü ve bunların uluslararası karşı devrimci bağlantılarını, devrimin taşıdığı sorunları, hepsi bir yana devrimci savaşımın kadro potansiyeli ve gücünü, partili

kadroların genel anlamdaki darlıklarını da eklersek ve buradan yola çıkarak Başkanın devrimdeki yeri düşünülürse, bu sıradan anlatımların övgü değil, oldukça yetersiz bir tanımlama olduğu ve hiçbir liderin zamanı bu kadar ustaca ve devrimi geliştiren bir güçle değerlendirmede Başkan Apo'nun gücüne ulaşamadıkları görülecektir.

Askeri ve siyasi devrimizin yürütülüşü işte Başkan'ın bu çabalarının sadece akademide bize yansıyan kısmını oluşturuyor. Sadece Soran arkadaşlar değil tümümüz için geçerli olan esaslarından biri de bu; dikkatlice bakıldığında görülebilecek olan devrimci enerjinin bir kısmına olsun ulaşım, bunu eğitimimizin bir parçası olarak alıp görevlere ve eğitime yönelmek olmalı kanaatindeyim. Yani Başkan'ın yaşam tarzını kendimiz için bir eğitim dersi olarak alıp tüm yaşamının bir gözlemcisi olmamız gerekiyor.

Soran arkadaşlardan ayrılıyor; onlar akademide kalacaklar, biz de arazide ve bu yüzden günlerce görüşemeyeceğiz. Mevcudumuz birden bire düşüyor. Alıştığımız arkadaşlar ayrılınca önce bir şeylerimizi kaybetmiş gibi oluyoruz. Sabah kahvaltısı çorba olarak geliyor gece üs alanımızdan ayrılmadan kahvaltımızı yapıp çayımızı içiyoruz.

Bu arada akademide yeni düzenlemeler de yapılıyor. Akif ve K. bölümümüzden alınıyorlar. Bu iki arkadaş yürüyüş sırasında arkadaşların çoğunluğunca eleştiri almışlardı. Bunun için sanırım değerlendirme toplantısında bu iki arkadaşla oldukça yüklenilecek. Eleştirilecek yönler var tabi. Fakat dozu kaçmasa iyi olur. Askeri yaşamın kuralları doğal olarak emir talimat ağırlıklı olur. Bu iki arkadaşımız ölçüleri zorlayacak yer yer kuralcılığa yersiz ufak-tefek biçimselliklere kaptırıyorlardı kendilerini. Bunlar eleştirilecek yönler kuşkusuz. Ama buradan yola çıkarak askeri yaşam kurallarının zorunlu disiplin öğelerini eleştiriye uğratmak, askeri anlayış ve yaşama ters olur. Bunun ayırımında olmak ve eleştirilerin ölçüsünü bu bağlamda kaçırmamaya bakmak, dikkat etmek gerekiyor. Kimi arkadaşlarda duygusal yönelimler görülebiliyor, sanırım bu da kuralcı anlayışa karşı çıkayım derken küçük burjuva demokrasi anlayışına düşülerek, gerilla savaşımızın zorunlu disiplin anlayışını yeterince algılayamamaktan kaynaklanıyor. Küçük burjuva demokrasi anlayışlarının birinin sağdan

diğerinin soldan görünen varlığı oluyor. Küçük burjuva solculuğunu eleştirirken, küçük burjuva sağcılığına düşmeye yol açıyor. Bunlar çok sıradan ve basit şeyler olarak kalıyor yaşamımız içinde. Ama bizdeki yaşam tarzı tümünü açığa çıkarıp mahkum etme ve çözümünü sergilemeye götürüyor. Tabii ki her şeyde olduğu gibi yanlış yaklaşımlarımızın bu alandaki yörüngelerinde de toplumsal şekillendirmenin sosyo-kültürel, sosyo-psikolojik ve hatta ideolojik-politik etkilenmeleri var. Tümü de özgürlük savaşımımızın kişilik sorunları olarak açığa çıkıyor.

Birlik komutanımız Akif'in yerine yine yönetimde yer alan arkadaşlardan biri verilir sanırım. Akif de Soran arkadaşların çalışmalarına katılacak galiba. K. başka bölüğe verildi. Gündüz üs alanımıza doğru ilerliyoruz yolda yine Başkan'a rastlıyoruz. Atış poligonunun olduğu yerden geçerken görüyoruz. Başkan da bizim gibi arazide kalıyor geceleri, yani bizim yaşamımızı her yönüyle paylaşıyor. Akademide onca kalınacak yer varken, çok sade ve mütevazı olarak, buralarda kalmayı, rahat etmeyi düşünmüyor bile. Doğrusu böyle davranması bir yandan insanı derin derin düşündürüp sevince boğarak böylesi bir Önderliğe sahip olduğumuz için mutlu ederken, diğer yandan da utandırıyor ve acı veriyor hazmedemiyor insan. Bizimle aynı koşulları paylaşarak kendisine reva gördüğü yaşam koşulları ağırlına gidiyor adamın. Bizler zar zor kendimizi idare ederken, o tüm mücadeleyi bin bir yönüyle idare ediyor ve buna rağmen yaşam koşullarında bizden bir adım fazlasını reddetmesi demeyelim de tenezzül etmemesi ondaki derinliğin, önderliksel büyüklüğün bir başka yönüyle yansıması oluyor. Biz kayalar, çalılar arasında yastıksız, yorgansız, yataksız tek battaniye ile yatarak ülkedeki savaş koşullarına adapte olmaya çalışırken, Başkan da kayalıklar, çalılar arasında, tek battaniyeyle yatmayı tercih ediyor. O da bizim gibi sabaha kadar uşüyor, çığ düşüyor üstüne. Ve hiçbirine aldırıyor bunların ve hem de bunu tüm yaşamında donatarak yapıyor. 12 yıldan beri böyle yaşıyor. Bildiğim, gözlemlediğim çok sınırlı yaşam ayrıntıları bunlar. Gördüğüm her şeyinde dağda düşmanla savaşan gerillanın tüm zorluklarını kendine yaşam edinmiş ve bir milim şaşmıyor.

Yeni düzenleme içinde kimi takım komutanlarımız da değişti. Bunlardan biri de bizim takım komutanımız Abuzer arkadaş. Bu

duruma Abuzer'in morali çok bozuldu. Kendisini takım komutanlığına iyi alıştırmıştı. Fakat daha sonra yeniden görevine getirildi. Öğlene kadar yeni düzenlemenin çalkantısıyla geçti. Öğlen sonrası ise, keşif dersinin teorik eğitimini göreceğiz.

Bölüğümüze yeni iki arkadaş verildi ikisi de doktor. Biri Cevahir, (.....) diğeri de Nasır (.....). Nasır Şehit Bawer Takımına, Cevahir de Şehit Rûbar Takımına verildi. Bir bölüğe iki doktor fazla geldi sanırım. Çünkü Nasır'ı durdurmadılar, bir sonraki gün alıp başka bölüğe verildi.

Öğlen yemeği sonrası, gündüz üs alanımızda ders düzenine geçiyoruz. Keşif gerillanın önemli bir parçasıdır ve gerilla keşifsiz hareket etmez. Gerilla El Kitabı'mızda keşfin tanımı şöyle yapılıyor; "Keşif, belirli bir alandaki düşman güçleri, çevre sakinleri ve araziye ilişkin, gözleme dayanan bilgi edinme faaliyetidir. Bu görev gerilla birliğinin, keşif bölümü tarafından görevlendirilen devriyelerce götürülür. Keşif faaliyeti gerilla birliğinin hayatı derecede önemli görevleri arasında yer alır. Çünkü düşman geçmiş sürede herhangi bir değişiklik yapmış olabilir."

"Keşif başlıca dört noktada somutlaşır." Düşman güçleri, ulaşım, haberleşme, yerleşim alanları, arazi vb konuları içerir:

a)Düşmanın güçleri hakkında keşif: Düşmanın bulunduğu yerin özellikleri, askeri gücünün nitelikleri, araçlarının nitelikleri, düşman güçlerinin bir birbirine uzaklıkları, sayısal oranı, silah düzeyi, savunma düzeyi hava desteği durumu, sivillerle olan ilişki durumu ve niteliği halkla ilişkileri, nüfus ve yerleşim yerlerine uzaklığı gibi konuları kapsar.

b)Ulaşım ve haberleşme ağına ilişkin keşif: Kara yolları, patikalar, demir yolları ve düşmanın bunlardan yararlanma oranı, düşmanın geçiş yolları, yolların cinsi ve tüneller, köprüler, geçitlerin tespiti, düşmanın her yerleşme sistemi ve haberleşme araçlarının tespiti, uçak, helikopter pistleri, hava alanları, radar ve askeri üsler, haberleşme merkezleri, enerji santralleri ekonomik dayanakları, işletmeler barajlar vs hakkında keşif yapılır.

c)Yerleşim alanlarına yönelik keşif: Köylerin stratejik konumları, uzaklıkları, merkezler ve yollara yakınlıkları, düşmanın yerleşim yerlerindeki durumu ve uzaklığı hakkında keşif.

d)Arazi hakkında keşif: Bölgedeki dağlar, hareket olanağı, ormanlar ve gerillaya elverişlilik oranı, düşmanın eğitim alanları, bölgedeki su kaynakları, stratejik geçitler, tehlikeli yerler, kolay yerleri düşmanın, bölge sakinlerinin bilme oranı vb konularda keşif yapılır.”

Keşifte uyulması gereken kurallar ise şöyle sıralanıyor: “Keşif devriyesi atık, hızlı, uyanık, tecrübeli, dayanıklı ve usta savaşçılardan seçilir. Fiziken de sağlam olmalılar. Kamuflaje dikkat edilmeli, görevlerinin bilincinde olmalı. Gizlilik, zaman süresine dikkat edilmeli, düşmanı müsait ve yakın yerden izlemeli, çarpışmaya girmemeye dikkat etmeli, çarpışma durumunda düşmana gerilla birliği hakkında hiçbir malzeme bırakmamalı, gerektiğinde kendini de imha etmeli. Görünmemeli, görüldüğünde görenleri zararsız hale getirmeli. Hafif silahlarla donanmalı, disiplin kurallarına harfiyen uymalı, düşmanın her hareketini incelemeli.”

Görüldüğü gibi keşif faaliyeti gerilla yaşamının önemli bir parçasını oluşturuyor. Keşifsiz gerilla adım atamaz, plan ve eylemde bulunması oldukça zorlaşır.

Keşif dersimiz de önceki dersler gibi pratikten örnekler verilip canlı tartışmalarla sürdürüldü. Ders bitiminden sonra iki grup oluşturulup temsili baskın için iki ayrı keşif grubu oluşturuldu. Beşer kişiden oluşan bu iki grubun yapacağı keşif faaliyeti plana dökülüp eylem hazırlığı buna göre yapılacaktır.

Akşama doğru daha sonra göreceğimiz baskın, pusu dersleri için keşif faaliyeti tamamlanarak, gündüz üs alanımızın ilerisinde bir yerde baskın için elverişli yer tespiti yapıldı. Her günkü gibi gece üs alanımıza döndük. İlk iş olarak nöbetçi arkadaşlar yerlerini aldı. Gecemiz saat ona kadar tartışmalarla günlük dersin sohbetleri ve TC'nin saldırı olasılığı üstüne konuşmalarla geçti. Bir gün daha bitiyordu.

12 Ekim 1991

Yepyeni bir güne başlıyoruz saat 5.30 içtima yerimizdeyiz. Akif'in yerine Adnan (.....) yeni bölük komutanımız olarak atandı. Kısa boylu, esmer bir arkadaş. Botanlı, partiye 12 Eylül sonrası katılım

sağlamış, yıllarca savaş içinde kalmış. Pratik alanda iyi bir arkadaş. Aynı zamanda akademimizin askeri komutanı. Henüz bölüğümüze gelmedi, yönetimde olmalı, sanırım bir saate kalmaz gelir.

Hava iyice ısıdı, halen gece konuklama alanımızdayız. Sabah kahvaltısı sonrası gündüz üs alanımıza döneceğiz. Bu sabah spor da yapılmadı. Bir grup arkadaş şehitliği sulamaya gitti. Orhan arkadaş da merak ediyor, şehitliği görmek istiyor, gidiyor. Şehitlikte 14 arkadaş yatıyor. İki arkadaş akademide şehit düşmüş mezarları var. Diğer arkadaşlar mezarsız, bir anıt yapılmış ve her birinin fotoğrafları var. Bu arkadaşlar Filistin İsrail savaşında, Filistinliler safında savaşa katılmış. Filistinliler İsrail'in ilerleyişi karşısında mevzilerini terk etmelerine rağmen bizim arkadaşlar İsrail'e karşı günlerce direnmiş ve kahramanca savaşarak şehit düşmüş 1982 yılında. Şehitlik akademimizin en güzel yeri.

İçtima sonrası, çevrede kuru çalı çırpı topluyoruz biraz. Bununla bir ateş yakıyoruz. Diğer iki takım da ateş yakmış çay demliyorlar. Ateşimiz oldukça gülr. Cabbar arkadaş çalı toplarken biraz da henüz olgunlaşmamış palamut toplamış pişirip yemek için. Közleri aralayıp dört küçük palamudu yerleştiriyor ateşe. Palamutları çiğken çok acı, pişmiş halini bilmiyorum. Bu tür palamutlar yenilmeyen cinsten olmalı. Cabbar “kabukları yanacak kadar pişirirsek belki tadı değişir” diyor. Palamutlar ateş içinde patlayarak iyice pişiyor, yine de acı, badem acısı gibi. Cabbar oldukça hareketli 1988 yılında partiyle tanışmış, bir süre faaliyet yürütmüş, şimdi de akademide eğitimle güçleniyor. G3 silahı elinden düşmüyor, çok sempatik, çalışkan, fedakar bir arkadaş.

Cabbar'ın palamut pişirmesi üzerine ateşin başında kümelenen arkadaşlar, palamudun mücadelemiz içindeki yeri üzerine sohbet ediyorlar. 1982-83 yıllarında arkadaşlar Irak Kurdistan parçamızda aylarca palamutla beslenmişler. O dönemin olanakları çok sınırlı, maddi imkansızlıklar içinde olan arkadaşlarımız palamuttan başka temel yiyecek maddesi bulamadıklarından, Kurdistan'ın doğasına sığınıp yaşamışlar. Palamudun mücadele tarihimizdeki anısı böyle. Arkadaşlarımız o koşullarda mücadele ederek maratonu bize kadar ulaştırdılar. Palamutların pişirilmesi o koşulların zorluklarını anımsatıyor adama. Aylarca palamutla beslenmek kolay olmasa gerek.

Şehitliği sulamaya giden arkadaşlar dönüyor. Kendileriyle birlikte sabah kahvaltımızı da getirmişler. Yemek sonrası BBC radyosunu dinliyoruz. Dün gece TC TV'sinde parlamento seçimleri için bir açık oturum düzenlenmiş. Oturuma Demirel, İnönü, Mesut Yılmaz (Başbakan) gibi isimlerin yanı sıra Doğu Perinçek de katılmış ve Türk, Kürt federasyonu gibi bir fikir atmış ortaya. Bunun üzerine Kürt sorunu tartışma konusu olmuş. Kürt sorunu TC'nin en can alıcı sorunudur. Zaten en sıradan bir politik adımı bile mücadelemize çarpıyor. Her şeyde mücadelemizin hesabı yapılarak hareket ediliyor. Perinçek'in de TV'de böyle konuşmasını sağlayan sadece ve sadece halk savaşımızın gerçeğidir. Bir süre federasyon tartışmasını konuşuyoruz ateş başında.

Daha sonra gündüz üs alanımıza doğru yola koyuluyoruz. Bu arada iki arkadaşın Şehit Ahmet'e gitmesi söyleniyor, bunlardan biri Orhan. Orhan, arkadaşı bırakıp dönecek. Diğer arkadaş Şehit Ahmet'te kalacak. Takımımıza yeni verilen bir arkadaş var Destan (Şü. Çi). Kalın çerçeveli gözlüğünün camlarını siliyor yürüyüş sırasında. Sağ camı ortadan ikiye bölünmüş. Çok ağır ilerliyor tepenin ortasına doğru. Yürüyüş kolunun gerisinde kalıyor. İki eliyle belini tutmuş, gövdesi öne eğik oflaya pufлая kayalara tırmanarak çıkıyor. Sanırım zindan yılları Destan'ı oldukça yıpratmış. On yıl zindanda yattı.

Gündüz üs alanımızdayız. Eğitim gördüğümüz düzlükte daire biçimi oluşturup oturuyoruz. Yeni bölük komutanımız Adnan ve bölük yönetiminden arkadaşlar bir köşeye çekilip, bölük içi yeni düzenlemeler yapıyorlar. Bizler de sigaralarımızı yakıyoruz. Arkadaşların toplantısı uzun sürüyor.

Bugün hava çok güzel. Masmavi bir gökyüzü var. Güneş gülümüyor bizlere. Bağdaş kurmuş kimimizin silahı dizlerinde kimi de dipçiğini açmış yere dayamış namlu kısmı omuzlarda birçok arkadaş yanındakilerle sohbet ediyor. Kimi arkadaşlar da çıkarmış günlüklerini yazıyorlar bu boşluktan yararlanarak. Kesik kesik de olsa notlar almak, daha sonra yazmada kolaylık sağlıyor.

Komutan arkadaşların toplantısı biter bitmez toplantıya geçiyoruz. Elinde kırmızı ciltli bir defter tutan Adnan arkadaş defterden bölüğün yeni düzenlemesini okuyor. Birlik yönetimi, takım komutan ve yardımcıları, manga ayrışması ve komutanları, lojistikçilerimiz, öncü, artçı, koruma ve kuryeler belirlenip görev dağılımı yapılıyor.

Günlük programımızı öğlen sonrası bir önceki günkü yürüyüşün değerlendirmesini yapmak ve zaman kalırsa dün keşfi yapılan temsili düşman karakollarına baskın düzenlemek olarak belirleniyor. Komutanlar tekrar bir köşeye çekiliyor görev dağılımı sonrası ara veriliyor.

Adil küçük bir kayaya oturmuş G3 silahı dizlerinin üstünde, dalgın dalgın sigarasını yudumluyor. Geçen gece elma toplamaya gidip yolda zehirlenen arkadaşlardan biri de Adil. Buldukları ekmeği yemeleri zehirlenmelerine yol açmış. Küçük Başûr'dan bir arkadaş buluyor ekmeği arkadaşlara da paylaşıyor fakat yolda tümü de zehirlenme geçiriyorlar. Kusuyorlardı bazıları da yürüyüşü tamamlayamadı bu yüzden.

Bir değişiklik oluyor. Baskın dersini önce göreceğiz. Henüz öğlene kadar üç saatlik bir zaman var. Ara sonrası hemen derse geçiliyor. Aceleyle toparlanıp ders düzenine geçiyoruz. Baskın gerillanın önemli bir eylem türüdür. Baskın da diğerleri gibi keşif, plan, örgütlenme olmaksızın istenilen sonucu vermez. Ayrıntılı keşif, iyi plan ve plana uygun yeterli sayı, güç ve donanım, örgütlenme gerillanın genel çalışma tarzının esaslarını oluşturur ve eyleme dökülür.

Dersi Adnan arkadaş veriyor. Kürtçe ve Türkçe. Gerilla düşmanın ummadığı yer ve zamanda düşmana öldürücü darbe indirip baskında imhayı hedefler. Varsa düşman elindeki dost güçleri kurtarmak, oldukça seri hareket etmek ve düşmanın toparlanıp karşı saldırıyla geçmesini mutlaka engellemek gerekiyor. Baskında tek saldırıyla plan uygulanmalıdır. Olası bir duruma karşı ikinci saldırıyı da planlamak gerekiyor. Düşmanın karargahı ve yardım isteyebileceği aracı imha edilip işlemez kılınmalıdır. Baskında hücum grubu esastır. Savunma grupları geri çekilmede aşamalı, saldırıda gizlilik, sessizlik ve inisiyatif, saldırı ruhu yüksek tutulmalıdır.

Esirler duruma göre serbest bırakılır veya cezalandırılır. Esirlere karşı her tür zalimane ve çirkin davranıştan kaçınılmalıdır. Geri çekilme süratli ve hedeflenen zamanda olmalıdır. Zafer sarhoşluğuna kapılmamalı, daha büyük zaferler düşünülmeli. Gözü karalık ve tutuculuk yerine mantıklı, kurallı hareket önemlidir. Geri çekilmede iz bırakılmadan üs alanına dönülmeli; saldırı, geri

çekilme, yaralı, şehit vb durumlarda parola önceden saptanmalıdır. Ganimetlerden değerli, taşınabilir, hareket, zaman kaybına yol açmayacaklar alınmalıdır.

Baskın öncesi keşif, istihbarat ve plan (hayali olmamasına, gerçekçi olmasına dikkat edilmeli) mutlak yapılmalı.

Grup içinde demokrasi işletilmeli ve plan üstüne görüşler alınmalı. Hücumda paylaşım ruhu esas olmalı. Gerilla silaha mutlak hakimiyet sağlamalı, rastgele kurşun sıkmamalı. Silaha hakim olmamak ya şehit düşmeye veya savaş dışı kalmaya yol açar. Göz, kulak, el, silah ve beyin bütünsellik oluşturmali. Sıkılan her kurşun düşünülmüş ve hedefi vuracak tarzda olmalı. Hedefe isabet refleks tavra dönüşmeli. Tabi bu en ideal biçimi. Fakat çaba buna ulaşmak olmalı. Baskın için gerekli tüm gruplar eylem planına göre örgütlenmeli, saldırı, savunma, yol kesen, ihtiyat grupları ihtiyaca göre ayarlanmalı.

Arkadaşlar daire çizip oturmuş derse tam bir sessizlik hakim. Dersi anlatan arkadaş daire ortasında arkadaşlara döne döne heyecanlı pratikten de örnekler vererek anlatıyor. Savaş içinde edinmiş olduğu tecrübeleri yaşadığı acı-tatlı olayları hikayeleştirerek örnekliyor. Adnan tam bir halk adamı; kendince yaşadığı pratik dersler çok daha önemli ve dersin de pratik tecrübelerin ürünü olduğuna inanarak anlatıyor. Gerçek o ki Adnan'ın canlı anlatımları kitaptaki yazılanlardan çok daha anlamlı ve derin. Çünkü Adnan dersi yaşayarak ve duyarak anlatıyor. Böylesi daha bir kavrayıcı ve sonuç çıkarıcı oluyor. Anlatımlarında hataları ve hataların yol açtığı zararları da göstererek ders içinde ders çıkarmayı öğretiyor. Tabii kimi arkadaşlar Adnan'ın bu anlatımından rahatsız. Sanırım bu biraz da derslerin kitabi işlenmesine alışılmış olmasından kaynaklanıyor. Adnan kıt Türkçesiyle, Türkçe anlatırken, Türkçe konuştuğunu unutarak sık sık Kürtçe anlatmaya başlıyor. Türkçe anlattığı sırada bazen cümlesi bile bitmeden Kürtçeye geçiş yapıp sürdürüyor. Nedense sonra hatırlayıp tekrar Türkçeye dönüyorsa da bir süre sonra yine irade dışı Kürtçeye kayıyor. Bunun nedeni Adnan'ın Kürtçe düşünüp, yaşayıp Türkçe anlatmaya çalışması ve Türkçeye hakim olamadığından düşündüğü dilde anlatıma götürüyor kendisini. Böylesi bir anlatım tarzı bölümümüzde sadece Adnan'a has. Hem Türkçe hem Kürtçe bilen

arkadaşlar bu durumdan rahatsız değil. Ama sadece Kürtçe veya Türkçe bilenler ise her anlatımın ancak yarısını anlıyor. Adnan da bunu biliyor olmalı ki mimikleriyle el-kol hareketleriyle yarımaları tamamlamaya çalışıyor. Zaman zaman tek dil bilen arkadaşlar anlatımların aynı dilden tamamlanmasını isteyen ifadelerde bulunarak uyarıcı oluyorsa da bu uyarılar uzun ömürlü olmuyor. Tüm bunlara rağmen Adnan'ın ders anlatımı gerilla savaşını eğitim alanımıza taşıracak nitelikte ve eğitici.

Birçok arkadaş ellerinde kalem not alıyorlar. K. dizlerini karnına doğru çekmiş ve kollarıyla kavramış oturuyor. Saçları kırışmış, atletik yapılı, orta boylu. O da 12 Eylül'ü zindanda geçirenlerimizden 10 yıllık tutsaklığı geçirdi. Kürtçeyi bilmiyor. Adnan'ın anlatımlarından yarı-buçuk anlayanlardan biri de o. Biraz fiziki rahatsızlığı da var devreyi tamamlayabilirse iyi olur.

Ders esnasında kimi arkadaşlar; dersi dinler dinlemez bir havada ellerinde saman çöpleriyle toprağı eşeleyen az değil. O anda dersi mi dinliyorlar yoksa kulakları açık başka sesleri mi duyuyorlar belli değil. Kim bilir hangi dünyadalar. Zaman zaman başlarını kaldırıp dersi anlatan arkadaşla baktıkları da oluyor. Kimilerinin gözleri Adnan'da fakat hayallere daldıkları imajını veriyorlar.

Aniden yakınımda bir yerde bomba ve otomatik silah sesleri yankılanıyor. Art arda birkaç bomba patlıyor. Üstümüzden uçuşan kurşunların vızıltısı işitiliyor. Şeritli bir silahın sesi tüm sesleri bastırıyor. Gök gürültüsünü andıran ses 5-10 saniye sürüyor. Bu doçka olmalı. Çevremizdeki ve bizdeki en ağır silah. Doçkalar Sovyet yapımı olup uçaksavar özelliğı var. Silah sesleri “intişar” olduğunu gösteriyor. Akademimizin hemen üstünde güney yönündeki tepede Filistinlilerin bir kampı var. Kamp “Demokratik Cephe”nin yani George Habaş'a ait. El-Fetih gibi Suriye ile uyumsuzluk içinde olan güçlerin kamplarına bu çevrede rastlanmıyor. Çünkü Bekaa Suriye'nin denetiminde.

Bir süre dikkatlerimiz silah seslerine yöneldiyse de ardından silah sesleri eşliğinde derse devam edildi. Bu tür görüntüler alışılmış ve sıkça yaşanan olaylar oluyor. Bundandır ki pek yadırganmıyor. Dersimiz arkadaşların da katılımlarıyla tartışmalı bir şekilde derinleşip öğlene doğru bitiyor.

Öğlen sonrası bir önceki günkü yürüyüşle ilgili değerlendirme toplantısı yapacağız. İki saat öğlen dinlenmesinden sonra toplantıya geçiyoruz. Toplantı için Akif ve K. arkadaşların da çağrılıp katılmaları isteniyor tüm arkadaşlarca. Adnan bir arkadaş gönderiyor gelmeleri için. Toplantı yürüyüş değerlendirmesi ama konu Akif ve K. Bir süre bekliyoruz gelmelerini, yarım saat kadar. Mesut da geliyor Akif'le birlikte, K. yok.

Toplantıyı Akif yönetmek istiyor. Buna itirazlar oluyor hemen hiçbir arkadaş Akif'in toplantıyı yönetmesini istemiyor. Toplantı için bir divan oluşturulması öneriliyor. Berfin ve birkaç arkadaş daha divan için öneride bulunuyor. K. da bu yönlü öneride bulununca Akif'in tavrı sert oluyor. Divan oluşturulsa da olur oluşturulmasa da ama Akif'in bu sert tavrı eleştirilmeye değer.

Toplantının bir değerlendirme toplantısı olduğu ve bu bakımdan eski bölük komutanının yönetmesi askeri anlayış içinde ele alınarak divan oluşturulması, Akif'in yaklaşımıyla engelleniyor. Arkadaşlar da pek önemsemiyor bu tavırdan sonra. Mesut söz alıp ortamı yumuşatmaya çalışan kendine özgü bir resmiyetle düşüncelerini dile getirdi. Sanırım toplantının biraz gergin geçeceği daha doğrusu değerlendirme toplantısı Akif'e yönelik bir eleştiri toplantısına dönüşecek olmasından hareketle Mesut böylesi bir konuşma yapma ihtiyacı duydu. Konuşması bittikten sonra akademi karargahından çağrıldığı söyleniyor. Gitmeden önce ülkedeki ana karargahından gelen telsiz haberinden ülkeden son gelişmeler hakkında bilgi veriyor. Türk uçakları Irak Kurdistan'ında bu sabah 7:30'da kampları ve çevredeki yerleşim yerlerini bombalamış. KDP kampları da zarar görmüş. KDP halen TC ile buna rağmen ittifak sürdürüyormuş. Akşama doğru akademiye Yunan televizyonundan bir ekip gelip Başkan'la görüşecek. Türkiye'deki seçim arifesinden dolayı Partinin seçimlere direkt müdahalesi var. Parti seçimleri direkt etkileyen bir güç konumunda vb haberleri var. Yorum yapma, sorular sorulup yanıtlamaya fırsat vermeden aceleyle kalkıp gidiyor.

Bu açıklamasından sonra yeniden toplantıya dönüyor, kaldığımız yerden devam ediyoruz. Arkadaşlar söz alıp konuşmayı sürdürüyor. Her arkadaş yığınla eleştiri yapıyor. Bir tek olumlu konuşan eleştirmeyen arkadaşta rastlanmıyor. Bu durum Akif'in canını sıkıyor

olmalı ki sık sık bu eleştirilere müdahale ediyor. Eleştiriler direkt yönetimi ve en çok da Akif'i hedef alıyor. K. ve Karasu arkadaşlar da eleştirilmelerine rağmen eleştirilerin odağı Akif oluyor. Müdahale ettikçe konuşmacı arkadaşlar daha bir eleştirici oluyor. Ortam giderek gerginleşiyor. Eleştirilere savunmacı yaklaşımın payı büyük oluyor. Fakat vurgulamak gerekir ki eleştiren arkadaşlar da bazen dozu kaçırıyorlar. Eleştiri noktaları elma toplamaya gönderilme, gece yarısına kalma, Zekiye'nin unutulması, aşırı derecede yorma vb konular oluyor. Kuşkusuz bunlar eleştirilecek noktalar ama onca ağır yönelmek de doğru değil. Kaldı ki bölükteki tüm arkadaşların gerektiği müdahaleciliği göstermemesi de eleştirilmesi gereken bir konu. Eleştirilerin üslup, hitabet yönü de önemli bir konu oluyor.

Toplantımız sürerken öğleden beri homurdanan bulutlar yağmura dönüşürken hızla yol alan kara bulutlar akşamüstü karanlığının çökmesine yol açıyor. Önce tane tane ardından şiddetli bir yağmur başlıyor. Utangaç damlaların, giderek acelesi varmışçasına ve hırsla toprağı dövmeye başlıyor. Kayaların üstünde “tıp tıp” sesleri çıkaran yağmur tanecikleri hızlanarak şapırtılı seslere dönüştü. Adnan arkadaş toplantıya katılmıyor. Yüksek bir yerde kayanın üstüne çıkmış toplantı halindeki bölüğümüzün nöbetini tutuyor. Yağmura rağmen toplantımızı sürdürüyoruz. Yağmurla birlikte gök gürültüleri dağdan yuvarlanan iri kayalar gibi sesler çıkarıyor. Düzensiz bir gürültü ile gökyüzünün ve yağmurun sesi birbirine karışmış durumda. Oturduğumuz yerde iyice ıslanıyoruz. En çok zorlanan tutanak tutan arkadaş oluyor. Akademi redaksiyonunda çalışan Serkan arkadaş, toplantının tutanağını üzerine eğilerek tutmaya çalışıyorsa da yağmur müsaade etmiyor. Bitişindeki bir arkadaş parkasını gererek Sercan'ın tutanak tutmasına olanak sunuyor. Sercan da üniversiteli arkadaşlardan, 22 yaşlarında, kıvırcık saçlı, esmer, ağırbaşlı, az konuşan çalışkan bir arkadaş.

İlk olarak bu mevsimde bunca şiddetli bir yağmura tanık olunuyor. Bu, mevsimin ilk yağışı ve tam Akif'in yoğunca eleştirildiği yürüyüş toplantısına denk geliyor. Bilmeyen bulutların da Akif'e öfkeli olduğunu sanır. Yağmur devam ederken Koordinatör Numan arkadaş toplantı yerine geldi. Gelişi esasen Mesut'un önermesi üzerine olmalı. Bir süre toplantıyı izledi. Daha sonra toplantı bitimine

doğru gelişinin nedenini yağmurdan dolayı arazide kalamayacağımız ve çadırlarımızda kalabileceğimizi belirtmek olarak açıklıyor.

Normalde arazide kalmamız gerekirken Parti Önderliğinin talimatıyla yağmurdan dolayı çadırlarda kalacağız. Bunun üzerine geceyi de tüm akademi çadırlarda geçirecek.

TC'nin kamplarımızı bombalayacağı yolundaki Parti Önderliği'nin tahmini doğru çıkıyor. Bir hafta kadar önce gerek akademide ve gerekse de ülkedeki kamplarımız ve savaş alanında TC'nin hava saldırılarına karşı, kapsamlı saldırılarına karşı da alarm ilan edilmiş. Buna göre tüm parti birimleri savaş güçleri olağanüstü alarma geçirilmişti. Bundan dolayı akademide de aniden Parti Önderliğinin talimatıyla siyasi devre kesilmiş araziye çıkılmış ve askeri devre başlamıştı. Bu sabah gelen telsiz haberi TC'nin hava saldırısının boşa çıktığı kayıp verilmediği ve düşmanın darbelendiğini anlatıyor. TC hava akımıyla birlikte kara saldırısı da başlatmış. Binlerce dağ komandosu ve özel savaş güçleri ülkedeki kamplara karşı saldırıya geçmiş.

Gece hava karardıktan sonra çadıra dönüyoruz. Günlerdir çadırda üstümüz kapalı yatmamışız. Yağmur çadırımızın kimi yıpranmış, sökülük yerlerinden içeri su sızdırmıştı. Çadırın içindeki toprak nemlenmiş. İki sıra halinde yan yana büzülüp yattık. Derin uyku derler ya işte öyle bir uyku çektik. Çadırın içi sıcaktı, ıslak giysilerimiz vücut ısımla battaniye arasında ılıklaştı. Henüz banyodan çıkmış gibi ılık ve nemli bir durumda uyuduk. Günlerdir ayaklarımızı ve çoraplarımızı yıkamadığımız için keskin koku vardı çadırda. Dışarıda olunca bu türden çorap ter kokuları pek hissedilmiyordu.

Her günküden farklı olarak dışarıya oranla daha bir karanlık olan çadırımız içinde uyandık. Sabahın serinliğinden olacak, sıcak battaniyelerin altından çıkmak istemiyor insan. Uyku göz kapaklarına ağır bir yük gibi inerek göz açtırmıyor.

Kahvaltımızı çadırda yapıyoruz. Her taraf çamur içinde kalmış ayakkabılarımızın altı yürürken kat kat çamurla örülerek boyumuzu olduğundan fazla uzatıyordu. Sık sık rastladığımız kayalarda ayakkabılarımızı siliyorduk. Çamurları attıkça ayaklar hafifliyor, bata çıka yürüyoruz. Bir grup arkadaş çadırın üstünü naylonlamak için görevlendirildi. Yağmur olasılığına karşı yönetim her çadırın

üstünü kaplayacak yeterlilikte naylon temin etmiş. Sabah kahvaltısı sırasında yağmur hafifçe çiselemeye başladı. Arkadaşlar pişirdiğimiz çayın ateşi etrafında toplanıp ellerini ateşin üstüne tutarak ısınmaya çalıştılar, kimi arkadaşlar ıslanan parkalarını kurutmaya çalıştı.

Çadırımızın önünden bir grup arkadaş geçiyor. Sanırım Sara (Sa. Ca) aralarında idi. İyi bir asker olmuş diyorlar. Olmasına olur elbette, biraz gayret ederse zor iş değil, olması da gerekiyor artık. Uzun süredir konuşamadık arkadan biri sarılıyor. Dönüp baktığımda Ma. olduğunu gördüm. Orhan'la gelmişti Eskişehir ve Aydında beraber yatmıştık. Birlikte şehit verdiğimiz ölümlü direnişler yaşamıştık. Zorlu ve yiğit bir arkadaş, sarıldık. Eski simaları görmek mutluluk verici oluyor. Ma. uzun boylu, esmer, içeride çok hamarattı, her işe koştururdu. Hep güler yüzlüdür. Partiden başka hiçbir şeyi yok. Önce idam aldı sonra cezası bozulduğu için çıktı. Akademiye gelmesi iyi oldu. Güçlü bir komutan olur sanırım. Sağlığı da yerinde, pek yıpranmamış.

Gündüz üs alanımıza Akif'ten önce Numan geldi. Sırtında portatif, dipçikli M16'sı var. Bugün hareketli bir gün olacak gibi.

Tepedeki nöbet yerinden Şam karayoluna doğru 2 kişinin patikada ilerlediğini gördük. Birinin sırtında sivil bir mont var. Işık çalarak gidenleri durdurdum. Avazım çıktığı kadar bağırarak kim olduklarını, nereye gittiklerini sorduğumda, sivil giysilinin cevap verişinden Suat (Tekin Kızılay) olduğunu anladım. Bir süre önce gece nöbetinde ayağına akrep sokmuştu Şam'a tedaviye gidiyor. Suat'la 1979 yılında yeni yakalandığım dönemlerde Diyarbakır 1.Nolu Askeri Cezaevi'nde kaldım. Hayri ve Mazlum arkadaşlar da yeni yakalanmışlardı. O dönem Suat için ajan olduğu şaibeleri egemen olmuştu. Aradan geçen uzun yıllar sonra söylendiği gibi olmadığı ortaya çıktı. Fakat yıllarca birçok arkadaşın gözünde ajan damgası ile kaldı. Bari devre bitmeden iyileşip gelse. Suat kampımızın en şişman arkadaşı. Biraz çocuksu bir arkadaş. Çok konuşur ama temiz yürekli. Bazen davranışlarına, sözlerine anlam vermek zorlaşıyor. Genellikle içinden geldiği gibi rastgele hareket ediyor.

Dün gördüğümüz baskın dersini bugün pratikte uygulamak amacıyla temsili düşman birliğine baskın için komutan arkadaşlar ön açıklamalarda bulunuyorlar. Baskın için akademi kameramanımız, İsmail (Ve. Ha)

arkadaş da baskını görüntülemek için bulunuyor. Sanırım iyi hazırlanan bir baskın olduğu için videoya alınıp arşive konacak.

İsmail orta boylu, sarışın, dalgalı saçlı, açık mavi gözlü. Sırtında iki çanta, boynunda fotoğraf makinesi, elinde video sehпасı ve üstünde videoyla koşturuyor. Sağdan soldan ilgi çekici görüntüler yakalamaya çalışıyor. İsmail gecesi gündüzü birbirine karışmış akademinin tüm teknik işlerinden anlayan, en gedikli. 5-6 devreden beri akademide bulunuyor. Fotoğrafçılık, kameramanlık, elektrikçilik, fotokopçilik, şoförlük vb işlerin emekçisi. Akademinin tüm yaşamını görüntüleyip tarihe geçirilmesinde önemli rol oynuyor ama kendisini görüntüleyen yok ne yazık ki. Küçük Başûr'dan. Eylem için gündüz üs alanımızdan uzakta eyleme katılacak arkadaşlar hazırlık yaparken diğerlerimiz de kenardaki tepede kayalıklar üzerine oturup izliyoruz. Biraz sonra Numan da geliyor. O da gözlemci olarak katılıyor.

Eylem grupları kendi içlerinde görev bölümü yapıyorlar. Bir grup eylemci hakim bir tepeye doğru eğilerek, hızla koşup uzaklaştı. Tepe üstünde beyaz çakıllarla bezenmiş yumuşak nemli toprağa siperleniyorlar. Her an ateş edecek bir pozisyonda karşıyı gözölüyorlar. Bulutlar eylemi izlemek istercesine seyirciler gibi hareketsiz duruyor gökyüzünde. Yağmur sonrası kanatlı iri karıncalar görölüyor. Oysa bir gün öncesine kadar bu karıncalara rastlanmıyordu. Nedendir bilmiyorum ama doğa kendini her zaman yenileyebiliyor. Hem de bilinç ögesi olmaksızın. Kısa uçuşları ardından düşüp kalıyor bu karıncalar. İnce, dört yaprak kanatları ağırlıklarını taşıyamıyor olmalı. Hedef ortasına yayılan boz renkli kayalar sipere yatanların çoğunu kamufle etmeye yetiyor. İzleyici arkadaşlar ikişer üçer gruplar oluşturmuş değişik konularda sohbet ediyorlar. Sararmış otlar arasında yeşil kalanları sonbahara direnircesine çarpıcı yeşilliklerini sergiliyorlar. Bunlar baharın son temsilcileri. Birkaç gün sonra artacak yağışlar ve ayaz karşısında direnişleri kırılacak ve doğanın yeniden canlanması için kökleri toprakta ama dalları sararıp kışa katılacaklar. Bulunduğumuz alan ağaçsız ve sık kayalık bir yer. Dört yanımız tepelerle çevrili.

Havada henüz yağmura doymamış gibi özlem var. Toprak da hasret olmalı yağmura, yazdan kalan bu sıcak ardından toprağın yağmura doyması büyük bir ihtiyaç. Toprak kokusu hissediliyor.

Doğayı ve birçok bilinmezliği bağrında sır gibi saklamak isteyen toprak teze bu kokusuyla baharın geleceğini, kaçınılmaz canlılığını soluklandırıyor adamı.

Art arda patlayan silah sesleri yağmur tanelerine ters istikamette kurşunları yolluyor. Merdan sırtında Bisivig nişan alıyor. Uzun boylu, atletik yapılı genç bir arkadaş. Üniversite öğrencisi. Zeki ve iyi bir eleştirici. Bir süre önce Botan'dan geldi. Yağmur tane tane yağmaktan vazgeçmiş olmalı ki hızlanıyor. Parkelerdeki nokta nokta ıslaklıklar giderek koyu bir renk oluşturuyor. Merdan'ın saçlarına birer inci tanesi gibi işlenmiş duran su damlaları artan yağmurla yüzüne doğru süzülerek akıyor. Merdan'ın yüzü gökyüzünün ağlmasına katılmış, hüznü duruşuyla gören ağlıyor sanır.

Yağmur biraz daha artarsa baskın eylemimiz oldukça renkli geçeceğe benziyor. Zekiye bağdaş kurup oturmuş, bir saman çöpüyle dişlerini karıştırıyor. M16 silahı dizlerinin üstünde, yağmura ilgisiz, çevresinde olup bitenlerden habersiz gibi dalıp dalıp gitmiş. Her arkadaş bir şeylerle meşgul.

Baskın grubu koşarak tepeyi iniyor. Ardından Akif eylemin durdurulduğu haberini veriyor. Numan, Yunan Parlamento heyetinden Pasok ve Yeni Demokrasi Milletvekillerinden bir grup, bir emekli General, Yunanlı gazeteciler ve bir kameramanın akademimizi ziyarete geldiklerini bizlerle tanışma istemlerini anlatıyor. Akademimiz sık sık basın ve ziyaretçilerin akınına uğruyor. Bunda belirleyici olan akademimizin önderlik sahası içinde olması.

Böylece eylem tam başlamışken bitiyor. Gündüz üs alanımıza giderek tüm silah ve teçhizatımızı bırakarak Akademi sahasına iniyoruz. İçtima düzeninde bekliyoruz. Akademi içtima sahası kaç gündür rap rap ayak vuruşlarımızla ses vermemişti. 600 kişiye yaklaşan mevcudumuz var. Nizami duruş sırasında saha bomboşmuşçasına sessiz, sağdaki yüksek tepeden güzel ötüşlü kuş sesleri çınıyor. İki kuş karşılıklı ötüşerek tümümüzün dikkatini çekiyor. Sesleri yankılanıyor. Akademide özellikle sabahları güzel sesleri, canlı ötüşleriyle şafağı müjdelercesine şakıyorlar. Gece uykusuna doymuş oldukları her hallerinden anlaşılıyor. Akademide sabahın ilk ışıklarına uyanıp kuş seslerini duymak tadına doymaz güzellikte bir doğa-insan bütünleşmesi sağlıyor. İçtimada durduğumuz sahanın

sağ tarafında tam karşımızda akademinin şehitlikten sonra en güzel yapısı olan misafirhane var ve bitişikte etrafı çiçeklerle, saksılarla çevrili, branda bezi ile örtülü yazlık bir çardak var. Misafirlerimiz kuş sesleri arasında, misafirhane ve çardağın bulunduğu yerden bize doğru ilerliyor. Sağ tarafımızda iki erkek bir bayan arkadaştan oluşan grup parti-cephe-ordu bayraklarımızı taşıyorlar. Numan bugün hep gülümsüyor. Bu gülümseyişte ev sahipliğinin ve resmîyetin görüntüsü yansıyor. Misafirlerin önünde bize doğru ilerliyorlar 10 kişiden fazla olan misafirlerimizi K. ve Selim Lübnan üstü getirmişler, İkiside kuzeyli arkadaş. Selim uzun yıllardır Lübnan'da. Partiyi de Lübnan'da tanımış. Cesur, fedakar ve atılgan bir arkadaş. Üstünde uzun bir pardösü misafirlerin içinde törene katılmış. K. Ortadoğu faaliyetlerine bakan arkadaşlarımızdan. Partinin grup aşamasından beri mücadele içinde o da uzun yıllar zindanda yatanlarımızdan. Uzun boylu saçlarına ak düşmüş, başı hafifçe öne eğik, misafirlerle birlikte ilerliyor. Misafirlere ev sahipliği yapıyor. Askeri komutan koşarak gelen misafirleri selamlıyor. Böylece tören başlamış oluyor. Misafirlerimizden 1-2'si bayan diğerleri orta yaşlı erkek. Tümümüzle selamlaşıp el sıkışıyorlar. Bir bayan misafir bize hitaben konuşma yapıyor. Söze "PKK savaşçıları" diyerek başlıyor. Kürt halkını Ksenofon'dan^(*) tanıdığını, tarihi bir halk olduğumuzu, TC'nin barbar sömürgeciliği altında yaşadığımızı, özgürlüğü hak eden bir halk olduğumuzu, mücadelemizin destekçisi olduklarını, Türkiye'nin Ege ve Kıbrıs'tan kendi halklarını da tehdit ettiğini söylüyor. Konuşması yaklaşık iki dakika sürüyor. Konuşmanın politik yoğunluğuna duygusal yoğunluğunu da katarak güven verici bir şekilde konuşmasını bitirdi. Bir diğer konuşmacı da benzer tarzda PKK'nin Kurdistan'daki rolünü savaşın anlamını dile getirdi ve partiyle dostluk bağları içerisinde destek sunacaklarına söz verdi. Galiba biri PASOK diğeri de Yeni Demokrasi Partisinden olmalı. Üçüncü konuşmacı da mücadelemizi, halk sorunlarımızı ve özgürlük davamızı herkese anlatacaklarını dile getiren ifadelerde bulundu. Konuşmaları Akif

(*) **Ksenofon:** Uzun yıllar Anadolu'yu işgal eden Pers ordularında bulunmuş, çoğunlukla İranlıların askeri eğitim ve öğretim düzenleriyle ilgili görüşlerini yazan, Pers ordularının tüm sefer kayıtlarını tutan kişi.

tarafından Kürtçeye, Sadun tarafından da Türkçeye çevriliyordu. Konuşmalarından sonra misafirlerimizi alkışladık. 10 kadar gazeteci, kameraman, fotoğrafçılar, konuşmaları kaydedip töreni görüntülemek için bir o yana bir bu yana koşturup durdu. Yunan basın ve Paramentosunun temsilcilerinin TC'nin hava hareketi sırasında akademimize gerçekleştirdikleri ziyaret iyi oldu. Başkan'la da söyleşi ve görüşmeler yapacaklar. Biraz çaba sarf etseler iyi destek sunabilirler. TC'nin içine girdiği çıkmaz da buna müsait.

TC Devleti ve hükümeti kritik bir dönemden geçiyor. TC ile savaşımız her yönden ve cepheden kıyasıya sürdürülüyor. Savaşımız karşısında saplandığı bataktan kurtulamıyor. İdari, siyasi, askeri, ekonomik vb her adımda halk hareketimiz dikiliyor karşısına, ne yapacağını şaşırmış. Partinin üst üste yaptığı askeri, siyasi ataklar usta taktikler karşısında bağlanıp kalıyor. 12 Eylül faşizminin iktidara getirdiği ANAP (Özal) hükümeti, Partinin Kurdistan halkını siyasal ordulaşma sürecine sokup hızla geliştirmesi karşısında dayanamayıp yıkılacağı benziyor. Tabi Özal'ın da Cumhurbaşkanlığı hikayesinin sonunu getirmedi büyük adım olur. Fakat TC seçimlerle hem mücadelemizin askeri yönünü darbelemek, esas olarak da siyasal alanda güç toplayıp, partimizi tecrit etmeyi hedefliyor kendince. Ama yanıldığını alacağı yenilgiyle yakında anlaması kaçınılmaz.

Erken genel seçim taktiğiyle ulusal kurtuluş mücadelemizi esas olarak boşa çıkarmayı hedefleyen TC'nin bu taktiğine karşı Parti Önderliği'nin seçimlere karşı taktikle cevap vermesi sadece düşman güçleri değil dost güçleri de büyük bir şaşkınlığa uğrattı. Kurdistan halkının siyasal desteğine sahip olduğunu seçimlerde direkt müdahaleyle herkese kabul ettirecek taktik ustalıklı atağa geçti. Parti dostu demokrat yurtsever insanların seçime katılmasına ve desteklenmesine onay vererek geliştirilen partinin seçimlere ilişkin bu taktikle dost düşman her güç Kurdistan'daki siyasal gücünü anlamış olacak. TC taktiğimizi anlayınca; Kurdistan'da seçim sonuçlarının siyasal otoritemizin görkemini doğurup, Türk siyasallığının ayaklarının havada kaldığının dünyaya yansıtacağını ve varlığını halk desteği değil özel savaşla sürdürdüğünün açığa çıkacağı korkusuyla kudurganlaşarak saldırıyor. Hava bombardımanlarının

nedeni de bu siyasal üstünlüğü zorla sağlamak. Kurdistan halkına göçdağı vermek ve gücünü göstermek için çırpınıyor.

Havadan yapılan saldırılardan sonuç alması bir yana basit kayıplar dahi verdirmesi mümkün değil. Zira savaş içindeki birliklerimiz bu tür saldırılara alışmış. Ona göre korunmayı sağlamlaştıracak tedbirler geliştiriyorlar. TC'nin yaptığı propaganda üstünlüğü sağlama dışında bir fiyasko. Akşam 7:30 BBC, pêşmergelelerden 3 ölü olduğunu TC'nin 3 bin kişilik bir komando birliğini karadan harekete geçirdiğini, havan toplarıyla saldırıya geçildiğini duyurdu. BBC muhabiri Ragıp Duran, geçtiği haberde, Güney Kurdistan'da 3 değişik yerde Türk uçaklarına rastladığını, hastanede sivil yaralılarla görüşüğünü bildiriyordu. Duran, öğlen sıralarında Başkan'ın telsizle gönderdiği talimat gereği bugün Zaxo'da PAK (Partiya Azadiya Kurdistanê)ın bir gösteri mitingi düzenlemesi, akşam BBC haberine konuk oldu. PAK, PKK ilkelerini esas alan bir programa sahip Irak Kurdistan'ında PKK'nin faaliyetlerinin sonucu oluşan, kadrolarımız tarafından kurulan yeni bir parti ama hızla büyüyor. Irak Kurdistan'ındaki ilkel-milliyetçi reformist güçlerin PKK'nin mücadelesi sonucu eriyerek güçten düşmesi ile PAK şimdiden önemli gelişmeler sağlamış durumda. Bu gelişmeler karşısında Mesut Barzani TC ile uzlaşma, parti gücünü kırarak ayakta kalıp Kürt halkı üstündeki ağalıklarını sürdürme peşindeler. Şimdiki rolleri özellikle de Barzani'nin çabaları ucuz bir ajanlık konumunda. 45 yıldır Kürt halkının üstünde ağalık sürdürüp kene gibi kan emen bu ilkel milliyetçi ajan güç mücadelemiz karşısında güç kaybına uğrayınca TC ile çıkar ittifakı temelinde bir araya gelip halkımıza katliamlar hazırlamakta. Ankara'da bir temsilcilik açma görüşmeleri yapmakta bir Kürt örgütünün sözde Kürtlük adına olsa da TC bünyesinde temsilcilik edinmesinin anlamı oldukça açık. Bir yandan TC komando ve uşaklarıyla bağımsızlık isteyen halkımızın iradi gücü PKK'ye saldırırken diğer yandan temsilcilik verebiliyorsa bu durum TC'ye nasıl bir ajanlık yaptığını gözler önüne sermeye yeter.

Şimdiki süreçte Güney Kurdistanlı halkımız yaşanan Halepçe ve '91 Newroz Katliamı'ndan sonra bu güçlerin ne denli kaçkın ve ihanet içinde olduğunu kavradı. PKK'nin TC ordusu gibi bu güce karşı yıllardır süren direnişinin de tanığı oldu. Bundan

dolayı PKK'nin Güney Kurdistan'daki örgütsel rolünü üstlenen Güney parçasındaki PAK örgütü halkımıza gelecek için büyük umutlar vadeder. TC Ağustos ayındaki saldırıda olduğu gibi yine kaçınılmaz olarak hezimete uğrayacak, ama erken genel seçimlerde Kurdistan'da halkı yıldırarak siyasal otorite olduğunu, PKK'nin halka dayanmayan bir güç olduğunu kabul ettirmek için çılgınca tırmandırdığı savaşa karşı birkaç gün sonra Başkan Apo'nun usta taktikleriyle seçimlere müdahalesi sonucu yiyeceği tokatla PKK'nin Kurdistan'da halkın bağrından çıkan ve siyasal ordulaşmayı sağlayan bir güç olduğunu görerek büyük bir darbe alacak. Dünya kamuoyu da Kurdistan halkının PKK'yi sahiplenişini kavrayacak, TC'nin tüm çırpınışları bunun için.

Öğlen sonrası baskın yapacağımız temsili karakol ve nöbetçilerini hazırlıyoruz. Bayan arkadaşlardan Rûken, Xunaf, Delal, Xezal; erkek arkadaşlardan Veli, Salman, K, Şahin, Xemgîn Bagok, Hêzil, Ekrem, Serbest, Kasım, Zaman arkadaşlardan oluşan grup baskın alanında karakolu hazırlıyorlar. Maket askerler, taş ve ağaçlarla hazırlanıyor. Bu hazırlıklar Yunan basınına çekim olasılığına karşı yapılıyor. Görevimiz bittikten sonra açık arazide yanımızdaki malzemelerle gerilla çayı demleyip içiyoruz. Üs alanımıza dönüyoruz. Bir grup arkadaş Yunan basınının çekimleri için gösteri atışları yapıyorlar. Onları bekliyoruz. Arkadaşlar halaya duruyor. Veli arkadaş başı çekiyor. Veli Botanlı, zayıf, ince, sarkık bıyıklı, hafif aksak (Savaşta yaralanmış). Savaş tecrübesi olan bir arkadaş. Botan oyunlarından Botaniyi oynuyorlar. Veli ezgisini söylüyor. Diğer arkadaşlar da peşi sıra tekrarlayarak eşlik ediyor. Canlı, hareketli ve insanın ruh derinliklerine işleyen dağların doruklarına alıp götüren bir söyleyiş tarzı var. Bu halk ezgileri Kürdün binlerce yıllık acısını, özlemini dağların güvencesini, fethedilmezliğini ve kükreten öfkesini dile getiriyor. Türküyü duymuş gibi çıplak dağların doruklarında, yağmur sonrası gök kuşağı belirliyor. Kurdistan doğasının tüm canlı renkleri mutlu bir parlamayla gerilla halayımıza yansıyor. Gerilla halayımız ezginin ve halayın ritmiyle gökkuşağının ortasında dans edencesine savaşan halk ordumuz ARGK'nin düşmana intikam yeminini tekrarlıyor. Binlerce kez gerilla halayının saflarında erkek ve bayan arkadaş-

larımız birlikte halay çekiyorlar. 15 yaşındaki ama yaşının üstünde gösteren Xezal isimli bayan arkadaşımız halayın orta yerinde özgürlüğe koşar gibi ritim tutturarak sanki havada uçuyor. Kurdistan’da yaşamış, Mardinli ailesi de yurtsever. Özgür bağımsız Kurdistan için saflarımızda savaş sanatını öğreniyor. Halay savaş türküleri ile devam ediyor. Türküler Kürtçe bir ara sözleri şöyle:

“Yükümüz savaştır
Kan dökülüyor
Uyanın kardeşler
Bacılar”

Sesler tepelerde yankılanıyor. Arkadaşlar, coşku dolu, bu yiğit insanlar gerilla halayında gökkuşağı yaratanlar. 15-20 gün kadar sonra savaşa gidecekler. Vurulacaklar, önlerinde kutsal bir şehadet yolu uzanıyor. Kurdistan’da özgürlüğe ulaşmak böylesi her biri can parçası arkadaşların şehadetleriyle olanak buluyor. Onları kaybetmek bitimsiz acılar veriyor insana. Ama başka seçenek yok. Ya bir halkın tutsak yaşamasına boyun eğmek veya savaşarak özgürleştirmek uğruna şehadeti kucaklayacak. Özgürlük için bedel çok acı ama bir o kadarda onur verici.

Savaş alanından akademimize uzanan özgür gelecek. Akademimiz de Başkan Apo önderliğinde savaşa inisiyatif kurma, yönlendirme ve savaşımızı zafere götürmede başlıca teminat oluyor. Bu savaş coşkusunu gerillacılığımıza ve Kürt halkına kazandıran temel öğe Başkan Apo’nun devrimi garantileyen ölümelerde zaferi yaratan yılmaz tükenmez çabasıdır. Baştan beri Önderliğe olan ölümüne bağlılık ve güven halk savaşımızı böylesi bir safhaya ulaştıran en temel etkenlerden biri oldu. Başkan Apo’nun önderliği olmasaydı bilimsel sosyalizm teorisi, ideolojisi Kurdistan’ın çoraklığında kuruyup gitmekten kurtulmazdı. Bu salt bir duyguya dayanan düşünce değil. Türkiye ve Kurdistan’da birçok rejim karşıtı olmak çabasıyla ortaya çıkan siyasal gücün TC terörü karşısında ve Kurdistan toplumunun çoraklığında yitip gitmesinin ispatladığı açık tarihsel gerçekliktir. İnanılabilir ama bilimsel sosyalizm devrimi

örgütlü halk kitlelerinin gücüne dönüştürerek çabanın yüksekliği, ideolojik-politik, stratejik-taktik ustalıklar olmadığı içindir ki birçok güç yitip gitti. Sadece ve sadece PKK'nin gelişmesinin önüne geçilemedi ve yok edilemedi. Bugün PKK milyonların özgürlük umudu olmuşsa bunun her adımında Başkan Apo'yu ve onun devrimci önder rolünü görmek mümkün. İşte can parçası yoldaşlarımızı devrime bağlayan gücün sırrı bu.

Yakınıımızdaki bölük baskın eylemi gerçekleştiriyor. Biraz ilerimizde ortalığı saran silah ve bomba sesleri halaydaki arkadaşların daha bir coşkuyla oynamalarına yol açıyor. Silah sesleri 10 dakikadan fazla sürüyor. Halay çekmekten yorulan arkadaşlar tatbikatı izlemek için kayalara tırmanıyorlar. Biraz öncesine kadar poligondan gelen silah sesleri de kesildi. Bölüğümüzün atışa giden kesimi dönmedi henüz. Biraz daha gecikirlerse günlük programımız hedefine ulaşmayabilir. Bir süre daha bekliyoruz nihayet bölümümüz dönüyor. Saat 16:10 Kasım arkadaş konaklama alanımızda nöbetçi olarak kalacak. Esmer teni güneşten ve günlerce su görmemekten daha bir esmerleşmiş. Son olarak Bartın cezaevinde yatıyordu. Yaklaşık 3 aydır akademide. Uzamış sakalıyla oturduğu kaya dibinde elindeki deftere günlük yazıyor. Bir yandan da sigarasını içiyor. Çoğunlukla neşeli biri. Yıllar bağlılığından bir şey koparmamış.

Birlik karargah alanına yetişir yetişmez baskın için hemen plan yapıldı ve koşarak baskının yapılacağı yere ilerlendi. Atıştan dönen arkadaşlarla birlikte kamp kameracısı arkadaşlardan Hikmet (İsmail'in yardımcı kameramanı) ve Yunan TV'sinden biriyle Numan, Yunan misafirlerden emekli deniz generali Matais isimli kısa boylu, tıknaz, alını hafif açık diğ görünümlü olanı da baskın yerine geliyor. O da genç bir insan gibi koşuyordu heyecanlıydı. Numan generali kayalar arasından baskını rahatlıkla izleyebileceği bir yere konumlandırdı. Hikmet de Yunan kameramanı yanına alarak baskını görüntülemek için uygun bir yere konumlandı. Eylemin tüm hazırlıkları bitme aşamasına geldi. İzleyici arkadaşlar yamaçta kayalar üzerinde oturdu. Kurşun sekmelerinden korunmak için baskın yerinden 300 metre kadar uzakta oturmamız için uyarıldık. Baskının ihtiyat grubunda yer alan Şîrvan da baskını izlemek için yanımıza geliyor. O da üniversiteli arkadaşlardan biri, çocuksu bir görünümü var.

Kürtlüğünü 18 yaşından sonra öğrenmiş. Partiyi tanınması ile Kürt olduğunu öğrenmesi aynı döneme denk düşmüş. Acı ama gerçek, Şîrvan şahsında TC'nin Kurdistan'daki beyaz terör ve asimilasyonunun katı sonuçlarının ne denli imhacı olduğu bir kez daha anlaşılıyor.

Son iki gündür yağmurla başımız dertte. Eylemimize misilleme yapar gibi yine başladı. Önce tek tük silah sesleri duyuluyor. Hava da kararmaya başladı. Uzaktan çakan şimşekler işaret vermiş gibi yağmurun şiddetlenmesine yol açıyor. İlk saldırı grubu 3 kişiyle sağdan diğer grup soldan hızla hedefe doğru ilerliyorlar. Düşman karargahı yarım daire şeklinde kuşatıldı. Soldan bir grup hedefin stratejik noktasını kuşatıyor. Numan ayakta durmuş saldırı grubunu işaretlerle yönetiyor. Bir grup önden koşarak temsili düşman nöbetçilerini ateş yağmuruna tutuyor. Silah sesleri vadide çığlık çığlığa yankılanıp duruyor. Aralıklı patlayan bombalar ve roket atışı karşı mevzileri paramparça ediyor. Yağmur gibi kurşun atılıyor. Bisivingin gümbürdeyen sesi tüm silahları bastırıyor. Karşı tepedeki düşman nöbetçileri ateş hattından kurtulamayıp bir bir devriliyorlar. Baskın temsili karakol duvarlarını, nöbetçilerini ve mevzilerini yerle bir ediyor. Bisiving sesinin ardından isabet alan yerde gür bir yangın başlıyor. Bunun üzerine silah sesleri tek tek atışlarla sürüyor. Arkadaşlar karakola hakim durumda. Kurşunlar çarpışan dalgaların sesi gibi hisıldayarak direnen karanlığı yırtarak uçuşuyor. İzli mermiler kayan yıldızlar gibi bir süre uçtuktan sonra kayboluyor. Bir ara kısa süren sessizliğin ardından patlayan bombalar eşliğinde, silah sesleri otomatik yayılıyor. Düşman karargahı çevresinde yükselen ateş ve dumanlar içinde boğulmuş durumda yükselen alevler kararan geceyi aydınlatıyor. Cevahir arkadaş; “Bulutlardan süzülen ince yağmura, namlulardan çıkan mermi yağmuru eklenmiş, insan adeta doğa ile bütünleşiyor” diyerek bir metre ilerimizde rahat duyulan bir sesle şiir okur gibi konuşuyor. Hareketsiz dimdik ayakta duruşu ve büyülenmiş gibi kıvılcımlar saçıp kayalara çarpan kurşunlara gözleri takılmış. Cevahir Tıp fakültesi 5. sınıftan ayrılıp partiye katılmış. Duru düşüncesi, sade ve ağırbaşlı bir arkadaş. Yüz hatları ve ten rengi İspanyol çingenelerini andırıyor.

Akademimiz revirinde doktorluk yapan Cevahir şimdi de bölüm doktorluğu yapıyor. Sırtında sağlık çantası, elinde kleşini hiç eksik etmeyen, çalışkan ve atik bir arkadaş. Diğer iki doktorumuz da değişik bölüklere verilmiş. Doktor Nasır gittiği günden beri bir daha görünmedi. Sefkan (Za. Bi) hangi bölümde doktorluk yapıyor bilmiyorum. Akademimizin üç doktorundan en genç olanı ince, uzun boylu, esmer. O da Tıp fakültesi 4. sınıftan ayrılma. Sanırım günde bir doktor revir nöbetçiliği de yapıyor. Sefkan Diyarbakır insanının doğal özelliklerini konuşmalarında ve davranışlarında yansıtan bir arkadaş. Hareketli, işine bağlı, gerillada sağlık sorunlarının önemine dikkat çeken doktorlukla gerillacılığın birleştirmiş bir arkadaşımız. Cevahir çivi gibi duruşuyla hala bir şeyler mırıldanıyor.

Baskının orta yerinden bir slogan sesi yükseliyor. Onlarca gök gürültüsünün arasında bomba sesleri ve silah sesleri arasında gerillanın attığı slogan bu seslere karışıyor. Sözler pek anlaşılamiyor. Daha çok silah seslerine eşlik eden bir nara gibi yankılanıyor. Tepenin üstündeki dik kayalıklara mevzilenmiş temsili düşman askerlerine isabet eden mermiler, erken çöken karanlıkta renk cümbüşü oluşturuyor. Zirvedeki dik bir kaya ateş böceği yuvası gibi yanıp sönen izli mermilerin ışıklarıyla baskını gerçekleştiren gerillaları coşturuyor.

Yan yana ve aralıklarla dizilmiş bir grup gerilla aralıksız ateş ederek ilerlerken, aynı tarzda biraz geride kayalıklar arasına mevzilenmiş başka bir grup yandaki küçük tepeyi kurşun yağmuruna tutarak ilerlemeleri için ateş hattı oluşturuyor. Sağ yandan uçuşan bir roket karakol duvarına çarpıp büyük bir patlamayla temsili binada büyük bir gedik açıyor. Hemen ardından yerden biter gibi o ana kadar orada olduğu fark edilmeyen bir gerilla ok gibi fırlayarak karakol kapısını indirdiği sert bir tekmeyle kapıyı deviriyor. Tekmeyi vurmasıyla kapıyı devirmesi ve otomatik ateş etmesi, içeriye kurşun yağdırması aynı anda oluyor ve aynı hızla yere kapaklanıyor. Ardından iki gerillanın daha kapının sağından ve solundan içeriye taradıkları görülüyor. Bu arkadaşların çeviklik, ataklık ve sesi, hareketleri seyrine doyulmaz bir akrobasi gösterisi gibi insanı hayran bırakıyor. Kim oldukları seçilemiyor. Bir el bombasının kapsül patlaması işitildi. Birkaç saniye sonra karakol binasına doğru fırlayan

el bombaları art arda patlayarak, ışık şemsiyeleri oluşturuyor. Yunanlı kameraman heyecanlanmış, hiçbir görüntüyü kaçırmak istemez gibi omuzundaki kamerayla seri hareketler yapıyor.

Gök gürültüsü silah seslerine yenik düşüyor ama, yenilgiyi hazmedemeyen savaşılar gibi kesik kesik gürlemesine devam ediyor. Düşman mevzileri ise çoktan yenilmiş. Gerillalar süzülürcesine korunaklı bir şekilde düşmandan arta kalan silah ve cephaneleri geri mevzilere taşıyorlar. Yunanlı deniz generali elindeki fotoğraf makinasıyla ilginç görüntüler saptamaya çalışıyor. Hala Generalin mimikleri imha edilen düşman gücünün gerçek TC hedefleri olduğu duygusunu yansıtıyor. Ruhen coşku dolu olduğu her halinden belli. Yakın olduğundan her hareketini gözleyebiliyoruz. Baskın sırasından düzensiz hareket eden, kural dışı davranan arkadaşların davranışları dikkat çekici bir tarzda, onca güzelliğe, estetiğe düşen karanlık lekeler gibi bir görünüm arz ediyor. Bu arkadaşlardan birçoğu, tatbikat yerine gerçek bir baskın olsaydı vurulmuş olurlardı. Şimdi ise çoğu vurulmuş olabileceklerini dahi düşünemiyorlardır. Bu eylemden de anlaşıyor ki birçok kaybımız böylesi kuraldışı davranışlardan kaynaklanıyor. Geri çekilirken sanki normal yürüyormuş gibi eğilmeyi dahi düşünmeyen bir arkadaş ağır ve hantal yürüyüşü ile adeta yaralı veya sağ kalmış bir düşmana, “hadi beni vursana” dercesine kendini hedef ediyor. Tabii bunların yanı sıra kaplan gibi hareket eden arkadaşlarımız da az değil. Böylelerine elbette ki düşman kurşunu ulaşmaya fırsat bulmaz. İki davranışta, ağır ve çevik; birbirine zıtlık oluşturduğu gibi gerillanın yengi ve yenilgisini de belirler. Geride bir arkadaş yarı doğrulduğu mevziden art arda basıyor mevziye, artık sadece bir tek silahın sesi iştiliyor. Geri çekilen son grubun savunması yapılıyor. Namludan fırlayan kurşunların anlık alevleri parlıyor. Geri çekilenler ateş hattı altında mevzisine ulaşıyor. Tertemiz bir havası barut kokusuyla dolmuş durumda. Silahlar tümünden susuyor artık. Duyulan sadece karanlıkta süzülen yağmurun sesi oluyor.

Baskın tahminen 10 dakika sürüyor. Beka Vadisi doğasında silah sesleriyle birleşmiş gibi bir özelliğe sahip. Gündüzün aydınlığı, gecenin karanlığı ne kadar doğalsa, her an bir köşeden silah sıkılması o kadar doğal. Genellikle her gün silah seslerine ek olarak uçak

sesleri ve patlamalar duyuluyor gökyüzünde. Görünmeyen fakat sestem hızlı giden uçakların motor patlamaları oluyor bunlar. SA-7'lerden korumak için yanıltıcı kızgın balonlar bırakıyorlar. Bol bol fotoğraflar çekiliyor. Beka'nın Suriye denetiminde olması Filistin kamplarının da Suriye denetiminde olmasına yol açıyor. Her tarafı, tüm giriş çıkışları Suriye polis ve askerleri tutuyor. Suriye füze rampalarından biri de akademimizin birkaç kilometre kuzeyinde. Suriye uçakları devriye uçuşlarını sürdürüyor sık sık. Lübnan her ne kadar sözde özgür bir ülke ise de bir yandan İsrail, bir yandan Suriye, diğer yandan Ortadoğu'nun hemen her örgütü kendince bir yer tutmuş durumda. Yani onlarca siyasi gücün cumhuriyeti yaşıyor diyebilirim. Beka ise tümünden Suriye denetiminde. Biz bile akademiye giriş-çıkışta Suriye muhaberatının kontrolünden geçmek zorunda kalıyoruz. Buralar nice savaşlar yaşadı kim bilir! Tarih boyunca Lübnan, Ortadoğu'nun deniz kapısında egemenlik savaşlarına, din savaşlarına, şimdi ise emperyalizmin bölgede Siyonizm ile el ele halkların katline oynadığı bir alan durumundadır. Bir Asur tabletinde görmüştüm, kitaplarda. Asur kralı bu bölgeleri fethederken yerli halkın Asur kralına toprak ve su sunduğu figürler işlenmişti tablette. Ne zaman egemensiz ve kendi efendisi olacak ve işgalden kurtulacak. Görünen o ki Ortadoğu'da öne çıkan ve hak savaşımı ile giderek çözümü dayatan PKK Kurdistan gibi Lübnan, Filistin gibi Ortadoğu'nun diğer sorunlarına da çözüm gücü olacak.

Lübnan sahasında özgün politika yürütmek bir hayli zor, imkansız gibi. Her güç politik esnekliği sonuna kadar uygulamak zorunda. Bu sahada öz gücü ile ve ilkelerine bağlı kalarak ayakta kalmak yüksek bir politik yetkinliğe ve günü gününe politikaya hakim olmaya bağlı. Partimizin 13 yıldan bu yana bağımsızlık savaşını başlatıp TC'yi çıkmaza sokması dışarıdan görüldüğü gibi basit değil. Lübnanlı oldukları halde birçok örgüt ve güç bile yaşamak için Suriye, İsrail vb güçlere dayanmak zorunda kalırken partimizin yıllarca bu sahada ilkelerden şaşmaksızın ayakta kalması bir tek usta önder Başkan Apo'nun her anı savaşı örgütleyen yüksek çabasıyla açıklanabilir. Bir tek insan ilişkisi olmaksızın bu sahaya gelip buradan savaşı yaratıp geliştirebilmeyi açıklamak çok zor. Her bakımdan güç gerektirdiği açıktır. Başkan Apo ol-

masaydı bırakalım savaşıla TC'yi dize getirmeyi, bu sahada karnımızı doyuracak bir parça ekmek bile bulmakta zorlanırdık. Egemen güçlere taviz vermezsek sökülüp atılırdık. Oysa bugün akademi ve ülkedeki savaşımı bile her bakımdan (ideolojik, politik askeri, ekonomik) besleyen bir güç durumuna getirilmiş bu sahalara. İşte önderlik sahası denilmesinin asıl anlamı da burada yatıyor zaten. Öyle ki Lübnan ve birçok bölge ülkesinde partimizin örgütlü kitlesel gücü, siyasal boyutları anında mevcut iktidarları bile sarsabilecek güçte. '91 baharında bir buçuk milyon insanın Suriye'de Newroz'u kutlamaları, parti kitle gücünün anlamını ve önemini göstermeye yeter de artar bile. Lübnan için de durum aynı sayılır. On binlerce insan örgütlü bir güç haline dönüştürüldüğü için bu sahada nefes alınabiliyor. Devrimi soluklandırıyor ve kan damarları olabiliyor. Hiçbir önderlik ve örgüt böylesi olanaksızlıklar içinde böylesi bir güç Ortadoğu bölgesinde yaşamamıştır. Bu bakımdan PKK önderliği istisnadır demek yerinde olur. TC gibi bir güce karşı 7 yıldır sürdürülerek gerilemek bir yana her gün büyüyen, zaferi yakalayan milyonlaşan bir örgüt, uluslaşan bir önderlik olmak gibi bir yüceliğe ulaşan PKK önderliği bu sahaya gelirken 12 Eylül faşizminin imhasından kurtulmak ve savaşa nefes aldirmayı önüne koymuştu. Yıllar süren sabır, cesaret, usta ideolojik-politik bir güçle "iğne ile kuyu kazar" gibi çalışarak bugünkü güce ulaşılabilirdi. Başkan Apo'nun bu sahada geliştirip yenilmez bir güç haline getirdiği çalışmasını görmek ve büyüklüğünü kavramak bir hayli zor. Garip bir ülkede bir başına bir adam, parasız, ilişkisiz, donanımsız, desteksiz, herkesin egemen olduğu ve birbirini boğazladığı bir alana geliyor. Yerli yabancı, uluslararası güçlerin kurban aradığı bir ortamda boğazlanmakla karşı karşıya kalıyor. Tüm kasapların, önünde bıçaklarını saygı ve korku karışımı kınına soktuğu bir insan olabiliyor. Başkan Apo kanımca bu durum kurbanlık koçun kendisini boğazlamaya çalıştığı kasapları alt etmesi kadar imkansızın başarılmasıdır.

Komutanlarımızdan Abuzer arkadaş baskın yerinde gözlüğünü unutmuş. Bombanın pimini çektiikten sonra yağmurun ıslattığı gözlük camlarından önünü görmeyince gözlüğünü çıkarıp bombayı sallıyor. Gözlüğü almak istiyorsa da eylem anında buna fırsat

bulmadan geri çekilmek zorunda kalıyor. Bunun gibi daha birçok ilginçlikler yaşandı bugünkü eylemimizde. Arkadaşın biri de ateş almayan silahla eyleme katılıyor. Sanırım Zekiye olmalı, eylem sırasında silahın çalışmadığını görüyor. O ortamda şehit düşüyor sayılmalı.

14 Ekim 1991

Dün gece de yağmur nedeni ile çadırda yattık. Bugün hava güzel, gerçi daha sabahın erkeni, akşama kadar hava aynı tarzda devam eder mi bilinmez. Görünen o ki şimdilik hava bozmayacak. İçtima ve spordan sonra bir grup arkadaş Yunan parlamento heyetine poligonda atış gösterisini yaptı.

Saat 8:10 hala çadırlarımızdayız. BBC sabah haberlerinde Türkiye'de Adnan Ersöz adında bir generalin vurulduğunu bildirdi.

Türk uçakları 2 günden beri Irak Kurdistan'daki güçlerimizi bombardımana tutuyor. Habere göre düünden bu yana 16 hava saldırısı düzenlemiş. Halktan yaralıların sayısı 30'un üstünde. 2. ve 3. derecede yanıklar görülmüş yaralılarda. Bunlar napalm bombasının veya kimyasal silahların izleri olmalı. Karadan da komando hareketi sürdürülüyormuş. Yine haberlerde dünkü gösterilerle ilgili yorumlar var. Gösteri Zaxo'da olay yaratmış, art arda iki gösteri düzenlenmiş. Parti Önderliğinin talimatıyla gerçekleştirilen gösterilere ilkel-milliyetçi güçler engelleyici tavır takınmış. Buna rağmen yapılan gösteriler Türk saldırılarını kitlesel protestoya dönüştürülmüş.

Irak Kurdistan'ındaki halkımız felaketlerden kurtulamadı bugüne kadar. Son katliamda bir milyonu aşkın insanımız Irak'ın kimyasal bombalarla katliamları karşısında dağlara çekildi. Oradan da Türkiye hududuna sığındılar. İlkel-milliyetçi önderlikler Körfez Savaşı sonrası Amerika'ya sırtını dayayıp emperyalizmin desteği ile Irak'ta otonomi kurmayı hedeflediler. Halkın öz gücüne dayanmak yerine emperyalist dengelerin birer satranç taşı oldular. Halkımızı çok ucuza sattılar. Newroz'da ayaklanan halkın özgürlük talebine halkın iktidarı ele geçirmesine, emperyalizmle işbirliği halinde komplolar

düzenleyerek binlerce insanımızın katliamına yol açtılar. İnsanlarımız evsiz, barksız kış ortalarında karlı dağlarda aç, susuz, çıplak olarak düşürülmüş, acınacak savunmasız bir halk konumuna getirildi. Kar ve yağmur altında ayakları çıplak analarımız, ninelerimiz ve kundaksız kalmış binlerce Kürt bebeği can verdi. Binlerce yıl zulümden, katliamdan kaçan Kürde, ana kucağı olan dağlarımız bu hain ve kan taciri işbirlikçi önderliklerin marifeti ile çaresiz bırakıldı. Halkımızın katlinden en az Saddam kadar sorumlu olan hain önderliklere duyulan öfke düşmana duyulan öfkeden daha da ağır basıyor Kurdistan’da. Emperyalizmin sadık dostu TC’ye sığınmayı marifet saydılar. TC de onlara PKK ile savaşma fetvası veriyor. Şimdi de o pek güvendikleri TC uçakları halkımızı bombalıyor ve Talabani-Barzani önderlikleri Özal’ın kuyruğundan düşmüyor. Çünkü halkın gösterilerine de bu yüzden karşı çıkmışlar. Buna rağmen gösteriler başarıyla gerçekleştirilmiş.

Özal dün Diyarbakır, Hakkari, Şırnak vb yerlerde Kurdistan turuna çıkmış. Bu turun hava saldırısı ile direkt bağlantısı var. Bir yandan saldırıyor diğer yandan halk savaşımızın en güçlü olduğu yerlerde PKK’nin halklaşarak siyasal ordulaşma yarattığı bu alanlarda tur yapması birçok şeyi birden içeriyor. Bir yandan bu tavırla PKK’yi provokasyona çekmeye çalışırken diğer yandan Kurdistan halkına karşı “iyilik meleği” rollerini oynuyor ve konuşmalarıyla da mesaj yolluyor. ‘Gelin anlaşalım’ demeye vardırıyor sözlerini. Seçim ortamı. TC’nin taktiği partiyi, gücünü tasfiyeye yönelik. ANAP iktidarının seçimlerde Kurdistan’da kaybedeceğini ve nasıl bir vahim sonuçlar yaratacaklarını bildiği içindir. Özal çok kurnaz ama, tilki gibi de kapana kısıldığında yaptığı en iyi şey ise hırsından kuyruğunu ısırmak oluyor. Mazlum yoldaşın bir sözü vardı: “Eceli gelen it gidip cami duvarına işer” diyordu. İşte Özal’ın durumu da tıpkı böyle. Bir yanda vahşi bombardımanlarla halkımızın üzerine ateşle ölüm yağdırıyor, diğer yandan Şırnaklı bir çocuğu alıp sevme sahtekarlığını sergiliyor. TC tarihinde bugüne dek rastlamadığı PKK gibi bir güçle karşı karşıya olması, belki de TC liderleri içinde en şanssızının Özal olmasına yol açıyor.

Saat 9:00. Gündüz üs alanımıza gidiyoruz. Bölük havanın açık olması nedeni ile dersi açık arazide görecek. Konumuz pusu. Dersten

kısa notlar almak iyi olur. Ders Kürtçe ve Türkçe olarak anlatılıyor. Toprak çamurlu olduğundan kayalara oturuyoruz.

Pusu: Gizlenen bir mevziden düşmana yapılan saldırıdır. Pusu düşmanın manevra gücünü daraltır ve darbeler. Gerillanın en çok başvurduğu ve sonuç aldığı bir taktiktir. Başlıca 2 türü vardır.

A) Ani Pusu: Keşif ve planlama için zaman darsa uygulanılır. İnisiyatif komutana aittir. Ani dururumlar için geçerlidir.

B) Planlı Pusu: Bu tür pusu keşif ve planlamasının yetkince uygulanması ile olur. Planlamada hazırlık için provalar da yapılabilir. Yine gizlilik önemlidir. Kamuflej şarttır. Pusu yeri düşmana iki yönden darbe vurmaya uygun olmalıdır. Düşmana ateş inisiyatifi, karşı saldırı olanağı tanınmamalıdır.

İşaret verilmeden ateş edilmez, emirlere kesin itaat şarttır. Konuşmak, öksürmek, ses çıkarmak, çay, sigara içmek yani düşmanın dikkatini çekecek her türlü ses ve davranış kesinlikle kural dışıdır. İki savaşı yüksek bir yere çıkarak düşmanın her hareketini izleyerek düşmanın her hareketini gözler, işaretleriyle veya kurye kullanarak komutana bildirir. Pusunun önü saldırı için açık olmalıdır. Komutan gruba, birlik düşmana tam inisiyatif sağlayacak şekilde mevzi almalıdır. Gerillaya plan çok iyi kavratılmalı ve istihbarat sağlam olmalıdır. Pusu yeri doğal örtü ile kamufle edilmeli doğa bozulmamalı. Geri çekilmede güzergah uygun olmalı, düşmanın takibine olanak tanınmamalı, gerekli muhtemel takip için geçiş yolları mayınlanmalıdır. Esir alma olanağı varsa imhaya gitmemelidir. Hız, silaha hakimiyet silahların etki derecesine göre konumlandırılmak, işaretler önceden saptanmalı, parolalar vb tespit edilmelidir.

Pusuda planın örgütlendirilmesine dikkat edilmelidir.

a-asıl düşman gücünü darbeleyecek ana grup

b-olası düşman destek gücünü pusuya düşürecek destek grup

c-kaçmaya çalışanları darbeleyecek ve geri çekilmede yer alacak olan geri çekilme grubu.

d-düşmanın silahlarını gasp edecek grup.

Pusu için elverişli alanlar, boğazlar, vadiler, tüneller, köprüler, geçitler, yollar, ormanlar düşman güzergahları, akarsular vs lerdir. Gece pusularının tekniği gündüz de uygulanabilir. Silahlar düşmanı iyi darbeleyecek şekilde mevzilenir ve geceleri otomatik olarak

kullanılır. Gerillalar birbirinin korumasına, birbirinin önüne girmemesine sessiz işaretlerle anlaşma yoluyla gidilmelidir.

Pusuda aşırı heyecan, komutanın rolünü oynayamaması yanlış konumlanması, eylemin akışı içinde doğacak sonuçlara anlık çözümler getirememesi, inisiyatif eksikliği, silahların, mermilerin kontrolden geçirilmemesi, zamansız ateş güçlerin rastgele konumlanması gibi özellikler pusuyu boşa çıkarır.

Pusuya karşı korunma: pusu ihtimali olan yerlerden geçilmemesi, yürüyüş emniyeti, kontrol, koordine, özel teçhizat, hareket tarzı, yürüyüşte savunma, anında geri çekilmeyi sağlayacak olanakları önceden oluşturmak, öncüsüz yürümek, tehlikeli yerlerde keşif kolu çıkarmak, güçlü düzenlemeler yapılarak hareket etmeli. Araziye yabancı olunmamalı, görüş açısı geniş olmalı, yürüyüşte ateş gücü ani olarak harekete geçirilecek tarzda düzenlenmeli. Dost alanlarda geçerken bile yürüyüş emniyeti sağlanmalı, işaretler, sesler, ışıklar, izli mermileri, gece ve gündüz düşünülerek düzenlenmeli, öncü, artçı, yani güçler araziye göre ayarlanmalı. Birliğin kontrolü için, sık sık denetim yapılmalı. Ana birlikle güvenilir ilişki ağı olmalı, pusuya düşüldüğünde hiç zaman kaybedilmeksizin en yakın sipere atlayıp savunma ateşine geçilmeli. Ateş gücünü düşman inisiyatifinden çıkarıp düşmanı mutlaka şaşırtmalı. En acele tarzda düşman mevzilerini tespit etmeye çalışmalı. Ateş hattından kurtulan ilk grup düşman mevziisine karşı saldırıya geçmeli. Zaman kaybetmeden ve seri hareket etmeli. Soğukkanlılığı elden bırakmamalı. Olanak varsa düşman kuşatmaya alınmalı. Araziye dağılıp düşmanın ateş gücünü zayıflatmalı ve ateşten kurtulunmalı. Geri çekilme süresi uzamamalı. Düşmanla mevzi çatışmasına girilmemeli. Saldırı için savunma hızlandırılmalı. Kesinlikle pasif savunma yapmamalı; düşmanı güçlendirir. Geri çekilme kayıpsız olmalı. Düşman takibine düşülmemeli. Birden fazla pusu olacağı anlayışından hareketle ilk pusudan kurtulduktan sonra, rehavete kapılmamalı ve tedbir elden bırakılmamalı.

Dersin teorik anlatımı bittikten sonra zaman kaybına uğramamak için, Kürtçe ve Türkçe grupların ayrışarak tartışmalara gidilmesi için arkadaşlar öneride bulunuyorlar. Mola sonrası, gruplar ayrışarak dersin tartışma bölümüne geçiliyor.

Mola sonrası dersimiz derinleştirilerek tartışma, soru-cevap, pratik bilgilerin aktarımı, örneklemeler vb tarzda zenginleştirilerek sürdürülüyor. Hemen hemen tüm arkadaşlar değişik yönleriyle katılım sağlayarak tüm bölüm derste kaynaşiyor. Pusu dersi gerilla için çok önemli olduğundan ders oldukça da derinleşiyor. Arkadaşlar dersi ayrıntılarıyla kavıyor.

Güneş bulutların üstünde bir görünüp bir kayboluyor. Bulutlar, doğuya doğru ilerliyor. Küçük ve daha aşağılarda kül rengi bir bulut geçiyor, pamuksu bir yumuşaklık yansıtan beyaz bir bulutun altından. Karşı dağlardaki tepelere, yer yer bulutların gölgesi düşmüş akşamüstü hafif karanlıklarını yaşıyor. Bulutlar arasından kurtulan güneş ışıkları, bulutların köşe biçimlerini alıyor bir tepe yamacında. Gökyüzündeki mavilik bulutların üstünü örten sonsuz bir okyanus gibi uzuyor, her taraftan.

Verilen ders arasında her takımdan ikişer arkadaş akademi mutfağından öğlen yemeği getirmek için üs alanımızdan ayrıldı. Doğa manzaraları her yönüyle cezbedici güzellikte. Öylesine özlemini çeker ki zindanlardaki yoldaşlar.

Tutsak olmak, yıllarca mücadeleden kopmak, sevgili yoldaştan, silahtan ayrı ve hasret yaşamak, uğruna ömür çürütülen devrim kavgasında dört duvar arasına sıkıştırılmak, gökyüzü ve topraktan koparılmak, doğadan, canlı yaşamdan, özgürlükten sökülme, tek kelimeyle kahredici. Elleri kilitleyen bileklerdeki zincirlerden kurtulup, emeğin ustası ellerle silah kavramak, halkın özgürlüğü için silah tutmak. Zindanlardaki arkadaşları düşünüyorum. Avuçlarımın arasında tüfeğim, çevremde özgürlük savaşçıları yoldaşlarım.

Pusu dersinin son molasındayız. Üstümüzde bulutlarla oynayan güneş, Kurdistan yönünden yüzlerimizi okşayarak esen tatlı rüzgârın fısıldayarak zaferin kaçınılmazlığını müjdeleyen esintisi. Doğaya meydan okurcasına sivri tepesinden aşağı inildikçe huni biçimini alan yüksekçe ve asi bir kayaya sırtını dayamış, dört duvar arasına sıkıştırılmış, üstleri demir kapılarla kilitli, çevreleri yüksek duvarlar ve düşman askerleriyle kuşatılmış o canlı insan mezarlıklarına, inanç ve irade mezarlığına dönüştürülmek istenen zindanları görür gibi oluyorum. Orada yaşamı diri tutan, onurlu ve devrime ve Başkan Apo'ya bağlılığı yaşam ilkesi edinen yoldaşları düşünüyorum,

Ayata'yı Avreş'i, Cevdet'i, Sait'i, Cinco'yu, Deza Hamit'i ve tümünü. Bir bir geçiyorlar gözlerimin önünden. Tümüne hasretlerimi yolluyorum. Sohbet ediyorum her biriyle bir parça. Kahırlarını soluyorum. Silahın kabzasını sıkıyor elim, izi silinmeye yüz tutmuş zincirin oturduğu bileğime kayıyor gözlerim. İntikam için yaşamak, intikamdan özgürlüğü yaratmak, savaşmak tutsak yoldaşların intikamı için ve her şey için bizim olan emeğin, halkımızın olan tüm değerleri için savaşmak savaşarak yaratmak. Yoldaşları düşünüyorum.

Öğlen molasında güir bir ateş yakıyor arkadaşlar, eğitim yerimizin toprak sahasında. Bayanlardan Mizgîn ve Şîrvan arkadaşlar omuzlarında tüfekleri, ellerinde kuru çalı çırpı, karşı kayalıklar arasından çıkıp ateşe doğru ilerliyorlar. Yakılan ateşi harlandıracaklar. Tıpkı özgürlük savaşımına katılışları gibi. Kamp ateşimiz sık ve kısa diken dolu dallarından ağlar gibi sesler çıkaran çalılarla giderek güçleniyor. Cevahir bir ayağını ateşin bitişiğindeki taşa dayamış, tanrıların büstleri gibi kıpırtısız duruyor. Yine şairliği tutmuş. İki eli avuçları açık uzanmış yükselen alevlerle ısınırken, Nazımın:

“hava kurşun gibi ağır !!

bağır

bağır

bağır

bağırıyorum

koşun

kurşun

eritmeye

çağırıyorum ...” mısralarını okuyor.

Bedrettin (.....) arkadaş harekete yeni katılmış. Lübnan havasını küçük burjuva oportünistliğiyle suçluyor. Biraz öncesine kadar güneşli havasının yağmura dönüşmesi ve ardından yeniden açmasıyla, yağmasının peşi sıra gelişmesinin siyasal tahlilini yapıyor. Şer arkadaş da Bedrettin'i doğrulayarak tahliline katılıyor. Bedrettin uzun narin boylu çocuk yüzü kadar saf görünüşüyle Lübnan yağmurlarının siyasal çözümünü yaparken yağmurdan ıslanmış parkası iliyor gözüme. Şer (.....) arkadaş hareketli dinamik biri. Seyrek sakalı bir haftalık olmalı. Xemgîn devrettiği nöbetten dönmüş kaya dibinde zeytin, çay, ekmekten oluşan yemeğini yerken, diğer

yandan Türkçe yapılan sohbetlerin esprilerine gülüşmelere katılıyor. Arkadaşların gülüşlerini paylaşıyor. Gülüşleri paylaşmak içten sade ve ruhunun derinliklerinden gelen bir paylaşım olduğu yüz hatlarındaki ifadelerde yansıyor. Ruh ve düşüncenin her bakımdan bütünselliği oluyor, Xemgîn'in gülümseyişi.

Bu yoldaşlar; devrimci savaşımızın korkusuz askerleri, özgürlük için öncülük yapıyorlar. Yüzyıllardır Osmanlılar ve mirasçısı TC'nin halkımızdan gasp ettikleri özgürlüğü için. Yaşamak hakkı kadar kutsal ve evrensel olan özgürlük için savaşan bu insanların her biri bir savaşçı ve komutan adayı. Savaşa gidecekler. Böylesine her şeyde bir canlı yaşam yaratabilen; duygulu, canlı insanların korkusuz birer savaşçısı olduğu, özgürlük savaşının anlamını bilmeyenler tarafından inkar edilebilir. Böylesi insanların savaştan nefret edeceklerini sanır. İşte çelişki burada zaten. Bu insanların hiçbirisi savaşa rastgele yaklaşmıyor ve istisnasız tümü de savaştan kaçman, yaşamı en azından her insan kadar ve herkesten çok seven insanlar. O kadarki uğrunda ölecek kadar. Ama yine bu insanlar savaşı bir yaşamı da düşünemeyecek kadar savaşıla bütünleşmiş durumda. Özgür vatan için savaşmaktan başka hiçbir olanak tanımayan düşmanın esaretinde yaşamaktansa, yeryüzünün meleği ve sömürgecilik, emperyalizm gibi güçlere karşı canavar olmayı tercih ediyorlar. Biz buna insanlık için meleklerle kötülüklerin savaşı da diyebiliriz. Fakat bu savaşın yükü çok ağır milyonların özgürlük istemini beyrinde ve yüreğinde taşımak ve bunun gereklerini yaşamın her alanına aktarmanın yoğun insani çaba gerektiren ve öncelikle de manevi ağırlığı var.

Bilimsel sosyalizmin ışığında özgürlük savaşçısı olmak, yani tüm insani özellikleri savaşa katmak yiğit, alçak gönüllü, duygulu, fedakar olmak, insanları sevmek her şeyini insanların çıkarlarına feda etmek. Tüm bu özelliklerin sahibi olarak bir kelebeğin kanatları kadar canlı ve hafif, bir kartal kadar özgür ve yırtıcı olarak yaşamak; yani gerilla olmak. Kürt halkının binlerce yıllık kahrını sırtlamak, Apocu olmak. Başkan Apo'nun savaşçısı olmak, milyonların umudu haline gelmek, oldukça onur verici ve bir o kadarda zor. Tüm bu özellikler Xemgîn'in gülümseyişine yansıyor.

Havada ustura ağzı gibi bir rüzgar esmeye başladı. Biçiyor nöbet yerindeki arkadaşları. Rüzgarın hızına, yağmur tanelerinin, acelesi

varmışçasına yetişmeye çalışıyor. Nöbet yerinde bir arkadaş, yağmurdan korunmak için, yağmur ve rüzgar almayan nöbet yerindeki dik kayanın kenarına dayanmış duruyor. Kafasına çektiği parkasının kukuletasından yüzü görünmüyor ama Ömürcan (.....) arkadaş olduğu bize doğru bakınca anlaşılıyor. Ömürcan, Avrupa'dan gelen arkadaşlarımızdan biri, hafif dalgalı saçlı, esmer ve atletik yapılı bir arkadaş. 12 Eylül öncesi kimi düz yaklaşımlarında olduğu gibi özellikleri taşıyor olsa da, Avrupa etkilenmelerini rahatlıkla atabilecek durumda, mücadelede de kararlı.

Şiddetlenen yağmur dersimizi sabote etmeye yetti. Arkadaşların bir kısmı genişçe bir kaya yarığına girmiş pusu dersinin tartışmalarını yapıyorlar. Askeri devremizin eğitimi son üç gündür iyiden iyiye kesintili sürdürülüyor yağmur nedeniyle.

Gök kuşağı oluşuyor yine yağmur ardından. Karşı dağların eteklerindeki bahçelerin yeşil örtüsünü yarım daire olacak genişçe tutmuş kırmızı sarı ve diğer renkleri iç içe. Renkler partimizin cephe bayrağını simgeliyor. Cephe bayrağımız gök kuşağıyla Lübnan doğasına egemen olmuş. ERNK bayrağımızın yeşil rengi Kurdistan doğasını, sarı (başak sarısı) bereketi, Kurdistan'ın zenginliklerini kırmızı ise direnişi mücadeleyi simgeliyor. Yine bu renkler Kurdistan halk tarihinde önemli yer tutar. Kurdistan toplumunun toplumsal birçok özelliklerinin yanı sıra inanç, ideoloji sosyo-ekonomik, siyasal konuları direkt içerir. Yeşil cenneti simgeleye gelmiş. Yeşilin önemi özellikle İslamiyet'in Kurdistan'da kurumlaşmasından sonra artar. İslamiyet'teki cennet doğa yeşiliyle düşünüldüğü için yeşil rengi, Kurdistan'da olduğu gibi diğer İslami toplumlarınca da çoğunlukla benimsenen bir renk. Kutsal yerler genellikle yeşil renkli, değerli bezlerle örtülür, süslenir. Sarı rengi Zerdüşt inancıyla bağlantılıdır. Güneşin kutsallığı egemendir, tanrı özelliğidir. Güneşin oğlu Zerdüşt'ün, güneş tanrısı Ahura Mazda aydınlık ve ışığın yanı sıra iyilik tanrısıdır da. Kırmızı rengi ise bir başka kutsallıktadır ve aynı zamanda Kürt kültürü içinde derinliğine yer etmiş binlerce yıldır sürüp gelen bir geleneğe dönüşmüştür. Zerdüştlikle de ilintilidir. Ateşte güneşin kutsallığı içinde ele alınır ve kızıl ateş rengi dinsel kültürle iç içedir, sarı renk gibi. Binlerce yıl akıtılan kanı simgeler ve kızıl, Abu-Lağma önderliğindeki Şonke Alem is-

yanında direnmenin bayrağının rengi olur. Bu özelliğiyle de kutsallığının yanı sıra yaşadığı katliamların ve direnişinin rengi olarak toplumsal yaşamda derinliğine yer eder. Belki birçok Kürt insanı bilincinde değildir ama kırmızı rengi çok sever. Düşünlerde bayramlarda evlerinin damına kırmızı bayrak asar, giysilerinde kırmızı renge yer verir. Süs eşyalarına kırmızıyı da işler.

Cephe (ERNK) bayrağımızın renkleri biraz derinliğine incelendiğinde tarihselliği derin ve Kurdistan toplumunun tarihsel birçok özelliğini simgelemekle kalmaz, güncel siyasal sorunlarla Kurdistan doğası ve ekonomik kaynaklarının zenginliğini, toplumun tarım ekonomisini de yansıtır.

Öğlen sonrası Başkanın tüm partililere, cephe ve ordu örgütlerine yönelik genel bir talimatını okuduk. Devletleşmeye giden özgürlük mücadelemizin hukuki sorunları, kurumlaşma önündeki engelleri, örgütlenme, suç ve ceza konuları gibi konuları içeriyordu. Ana başlıklar halinde formülleştirilen konular, tüm siyasal örgütsel askeri sorunlarımızla büyüme sorunlarının çözümünü veriyordu. Ayrıca talimatın üç ay içinde kurumlaşmayı hedeflediği vurgulanıyordu. Bu talimat Botan-Behdînan Savaş Hükümeti kararının örgütsel hazırlıklarından birini kapsıyor. Tüm parti ve devrim güçlerimizin geleceğe hazırlanmasında izleyeceği-izlemesi gereken mücadeledeki yol ve yöntemin perspektiflerini çiziyor. Talimatın mücadele yaşamında kurumlaşmaya dönüşmesi, savaş hükümeti kararımızın yaşama geçirilmesinde önemli bir hazırlık işlevi görecektir. Tüm arkadaşlar talimatı topluca okuyoruz. Gece de çadırlarımızda parti merkezi imzalı yayınlanan talimat ve perspektiflerden oluşan bir broşür okuyoruz. Önümüzdeki siyasi sürecin birçok görev dayattığı ve genelde bölgedeki politik dengelerin güçlü çıkışlar gerektirdiğini kavratan, konuları kapsamlı ele alan bir broşürdü. Bu dönemi yetkince bir çabayla her arkadaşın kazanması için, atılım yapmasının gerektirdiği, yakıcı bir tarzda dayatıyor kendisini. İnanıyorum ki iyi bir çabayla görevlere sarılırsak, Botan-Behdînan Savaş Hükümeti'ne ulaşmak için koşullar elverişli durumda. Talimat-perspektif broşürünün adı da, **“Başarmaya mahkumuz”**, Başkan'a ait. “Başarmaya mahkumuz”. Bu sihirli formül ulusal kurtuluş savaşımızın, halk geleceğimizin, parti

mücadelemizin, gelişim-büyüme sorunlarımızın, gerillanın ve her şeyin kaderini içeriyor. Devrimimizin bu formülleşmesi tarihsel önemde. Önderlik bu formülle devrim sorunlarına yüklenip, güncel siyasal görevlerle geleceği şekillendiriyor ve görevleri saptıyor.

Kimi sözler vardır “Başarmaya mahkumuz” gibi, salt sözcük düzeyinde ruhsuz, sorumsuz ve mücadelesiz ele alınırsa hiçbir anlamı kalmaz. Ama sözlerin içeriğine doğru yaklaşıldı mı anlamı kavranabiliyor. Başkan Apo'nun bu tarihsel formülünü anlamlı kılan, devrimimizin içinde geçtiği tarihsel dönemeçtir. Bu formül, böylesi bir anlamda dile getirilmiştir. Rastgele yan yana getirilmiş ya da salt kimi konularla (daraltılarak) düşünüp sınırlamak, algılamak çok tehlikeli sonuçlara götürür militanı. Olduğu gibi devrimin ileri bir hamlesinin ilkesi olarak ele almak ve dayattığı görevlerin büyüklüğü çeşitliliği, karmaşıklığı, ruh, düşünce, çaba, inanç, umut, irade vb tüm yönleriyle değerlendirmek gerekir. Soruna böylesi bir yaklaşım aynı zamanda örgütlü, kolektif, mücadele karar ve düşünce sorumluluk gücüyle bireysel güç, çaba ve sorumluluğun ne kadar kapsamlı olmak zorunda olduğunu, olunması gerektiğini kavratır.

Önemli sözler büyük toplumsal gerçeklikleri, tarihselliği ve geleceği formüle edebiliyorsa tarihseldir. Bir de tarihsel sözleri rastgele her insanın ortaya atamayacağı gerçeği vardır. Büyük sözler büyük önderliksel kişiliklerin mücadele, ruh ve düşünce dünyasının ifadesi olarak topluma, toplumsal devrime ve tarihe yansır. Sıradan insanların sözleri çoğunlukla söylendiği andan itibaren anımsanmaz bile, hatta sözün sahibi bile unuttur veya çok kısa ömürlü olur. Zira sözlerinin toplumun yaşamına ve geleceğine yön vermesi olmaz da ondan. Söylenen söz toplumda çelişki ve çelişkileri derinleştirmez, hızlandırmaz, dönüştürmez. Bunun nedeni kişinin toplumsal sorunların çözüm gücü olamayışından, toplumsal sorunları ve çözümünü kişiliğinde derinlemesine yaşayamayışından, yani topluma her yönüyle kendinde temsil edemeyişi ve milyonlarca insanın tüm sorunlarını, gereksinimlerini ve mücadele kapasitesini kendisinde somutlaştıramaması, milyonlarda yaşayarak onları tek bir insan gibi düşünme ve hareket ettirme gücünde olamayışından kaynaklanır,

İşte önderliklerin sihirli sözcüklerinin tarihe ışık tutmasının neden ve sonuçları bilimsel bir temelde ele alınırsa, karşımıza birey insan

değil halklaşmış milyonlaşmış insanın toplumsal taleplerinin dile gelişi görülür. Yani milyonların ruhu beyni mücadelesi ve gücü bir insanda formüle edilir. Önderliğin sözleri böylesine derinlik ve kapsam arz eder. Zira önderde toplumsal tüm çelişkiler derinlemesine yaşanır, toplum ve mücadele bir bütün olarak bireyde içselleştiğinde, o artık birey değil toplumun kendisidir. Ve bundandır ki çözüm gücü çok yüksek olur. Bir söz yaşanan ve gelecek tarihi tanımlar ve milyonları ayağa kaldırır. Sözlerin anlamını toplum tüm benliğinde yaşar ve bunun için kavgaya atılır. Sözler milyonların acıları, özlemleri ve mücadelelerinden süzülüp geldiği için toplumun sihirli formülü olur. “Anda çözümlenen tarih olur.”

Büyük önder, büyük insan, Başkan Apo'nun “Başarmaya mahkumuz” sözlerinin derinliğini yakalayabilmek, andığımız tarzda ele alınırsa neden “Başarmaya mahkum” olduğumuz da görmüş oluruz. Görevlerin büyüklüğü, taşımanın ağırlığı, devrimimizin geçtiği tarihsel kavşak, halkımızın içinde bulunduğu siyasal süreci, düşman cephesinin gerçek durumu vb daha birçok sorunu detayıyla kavramaya ve mücadeleye sevk etmeye götürür. Ki bu noktada gösterilecek çaba ve güç de “başarmaya” götürmede paralel olur.

Bir özellik daha vardır ki can alıcı öğelerden biridir. Büyük ve tarihsel önemde sözleri sadece büyük önderler değil çok zeki bilgin insanlar da söyleyebilir. Fakat bu sözler hayatın gerçeğini sadece bilmek saptamak değil, değişime götüremiyorsa, fazlaca bir maddi değeri de olmaz. Zira toplumdaki mevcut yaşama hükmetme ve dönüştürmeye kudretli olmaz. Burada gücün önemi açığa çıkar. İşte bu bağlamda soruna yaklaşıldığında tarihsel önderlerin sadece bilgin değil, güç insanları olduğu da görülür. Gücünü milyonlarca insanın beyninde, yüreğinde ve kas gücünde taşır. Örneğin bir İsmail Beşikçi milyonlarca insanı bir sözle ayaklandıramaz ama, Başkan Apo bir sözle milyonlarca insanı düşmanın üstüne yürütmektedir. Milyonlar bir sözle düşmanın üstüne yürüyebiliyorsa eğer bu Başkan Apo'nun gücü, cesareti ve düşmanı alt edeceğine olan milyonlarda ifade bulan gerçeğidir. Görülüyor ki, sözler ne denli tarihsel doğruları ifade ederse etsin uygulama gücünden yoksun ve toplumda ete kemiğe bürünemiyorsa sadece doğrular olmaktan öte gitmez. Kuşkusuz toplumu düşündürür

ama yaşatmaz. Yaşatan doğrunun güç ile yaşamı fethetmesi ve toplumu dönüşüme götürmesidir. “Başarmaya mahkumuz” formülünde dile gelen bir diğer öge ise, andığımız önderlik gücünün toplumu harekete geçirme karakteristiğidir.

Bilimsel sosyalizmin Önderlik gerçeği de bu formülde en canlı şekilde yaşanır. Sadece yorumlamak ve formüllemek değil bunu toplumsallaştırıp yaşamını değiştirmek esastır. Marks’ın ‘bizden öncekiler dünyayı yorumladılar, biz değişmesini koyuyoruz’ belirlemesi devrimci diyalektiğin de ifadesi oluyor. Başkan Apo’nun “Başarmaya mahkumuz” formülü, artık devrimi yaşatarak sonuca gitmek ve devrimin meyvelerini toplamayı, bunun için “Savaş Hükümeti”ne ulaşmamızı zorunlu kılıyor.

15 Ekim 1991

Güne içtima sonrası sabah sporuyla başlıyoruz. Sporu Akif yaptırıyor. Son iki gün yaptığımız normal tempodaki sporun acısını çıkarırcasına yoruyor bizi. Kendisi ise hala cıva gibi, fiziği çok sağlam.

Sabah sporu koşusunda yerde hala baharı yaşayan pembemsi renkte, serçe parmağı uzunluğunda, taç yaprakları olan bir çiçek türü var. İlk olarak rastlıyorum bu çiçeğe. Dalından koparılmış, yere düşmüş izlenimi veriyor insana. İlk gördüğümde eğilip almak istedim birini bir an. Dalsız yapraksız bir çiçek türü, adını bilmiyorum. Bayan arkadaşlardan Bengülü koşunun ikinci sırasında, yerdeki çiçeği işaret ederek “bak bak” diyerek sesleniyor. Adını soruyorum o da bilmiyor. Koşumuz devam ediyor. Aynı çiçeğin beyaz, mavimtrak renkli olanlarına da rastlıyoruz. Yerden bitivermiş gibi duruyorlar. Öğle sıkça rastlanmıyor. Değişik aralıklarla toprağa serpilmiş gibi tek tük rastlanıyor bu güzelim çiçeğe.

Spor sonrası pusu dersinin pratik uygulaması için komutanlarımızdan Adnan arkadaş öncülüğünde, atış poligonumuzun olduğu yere doğru yürüyoruz. Normal adımlarla ilerliyoruz. O çiçeği düşünüyorum çok çekici, mağrur bir güzelliği var. Asi çiçek olsan

diyorum kendi kendime. Dağlarda vuruşan gerilla yoldaşlarım gibi, düşmana boyun eğmeyen mağrur asil ve güzel, yiğitçe duruyor. Koparsam mı birini acaba ona hayat veren toprağından. Birkaç saat sonra solar herhalde, sadece daha yakından görmek ve incelemek isteğı benimkisi. Belki kokusunu da duymak isterim. O güzel canlı renklerle süslenmiş diri taç yapraklarını parmaklarımin arasında hissetmek. Güzel tabii. Ama bu güzelim çiçeklerden birini doğasından koparmak, birkaç saat sonra solmasını sağlamaktan başka neye yarar. Bir gün fırsat bulursam koparmadan uzanıp koklayacak inceleyecek ve parmaklarımla yapraklarına dokunacağım incitmeden. Asi güzelliğini Kurdistan'a taşıyıp kan renginde yaşatmak için.

Yürüyüşümüz devam ediyor. Bir arabanın geçebileceğı genişlikteki dar bir boğazdan geçiyoruz. İki yanımızda tek parça dev kayalar var. Çatlak yerlerinden değişik türde, bilmediğim ağaçların dalları uzanmış kökü kayanın bağına iniyor olmalı. Kayanın bağına yeşermek, yaşam kavgasının ne denli zorlu geçtiğini anlamaya yetiyor. Bu ağacın dalı gibi olmak imkansızlıklardan yaşamı yaratmak. Hele Kurdistan'da devrimi yaratmak imkansızın başarılması bu. Kaskatı taşın bağına damar damar delmeyi, ince dokunsan kırılacak-kopacak köklerle yeşermeyi başarmak. Partimizin Kurdistan'da kaskatı sömürgecilik ortamında devrimi yaratmasına ne de çok benziyor. Partimizin grup çıkışı döneminde dost düşman her kesim yok olacağımız konusunda tartışmasız bir inanca sahipti. Fakat tıpkı kayanın orta yerinde yemyeşil ve rüzgarın hafif esintisiyle narin narin yapraklarını oynatışı gibi yeşermesini bildik. Kim bilir ne zorluklar yaşamıştır bu asi dal parçası bizim gibi, katı doğasına karşı tarıfsız, bitimsiz bir sabırla ve direnişle yaşamı yaratmış ve imkansız başarmış. Zor yani henüz kayanın bağına kök salmadan dallanıp yapraklanmadan tohum hali. Bir küçücük ama içinde kayanın katılığı kırarak, delik deşik edecek saçaklarını taşıması, inadı, sabrı yaşama olan tutkusuna, kendine güvenini taşıması ilk bakıldığından görülmez, anlaşılmaz. O içinde yaşamı yaratacak tüm özellikleri taşıyan küçücük tohum. Rüzgârla savrulacak hafiflikte yapısıyla bakıldığında, bugün kökleşmiş kayanın bağına kuşatmış fırtınalara karşı duran bir kuvveti taşıdığıının farkına bile varılmazken, şimdi tohumlar saçan bir güç olmuş ve dev kayalar bu tohumlarından

ürker duruma gelmiş. Tıpkı Başkan Apo gibi o da bir başınaydı bundan yirmi yıl önce. Küçük bir tohum gibi bağrında yaşayan bir kuvvet taşıyordu. Kayanın katılığı gibi Kurdistan'daki sömürgeci kurumlaşmanın ve kayanın cansızlığı gibi Kurdistan toplumunun bağrına bir tohum olarak düştü. Ekim Devrimi rüzgârlarının savruluşunda yalnızdı. Bir başınaydı. Yoldaşsız, silahsız, parasız, ilişkisiz ölüm uykusunda yaşayan Kurdistan toplumunun kulağına iki sözcük fısıldadı. Bu tohumun kayanın bağrındaki ilk kabuk çatlamasıydı. İki sözcük, biri “Kurdistan” diğeri “Bağımsızlık”. Bu iki sözcük ilk saçakları oldu ince iki parmak arasında tutulmaya bile cesaret isteyen bir incelikte. Kaya önemsemedi, katılığına olan inancına güvendi. Öyle ya dinamitler balyozlar gerekiyordu parçalanmasına. Ama iki ince saçak aldırmadı güçsüzlüğüne, kayanın katılığını o inceliğiyle sabır kavramının, ifadede yetmezliğe düştüğü bir sabırla, o incecik bedeninde güçsüzlüğün korkunçluğunda güç buldu kendi gücünden ve uzadı görünmez, anlaşılmaz bir sadelikle ve kayada ilk, ince fark edilmez ayaklar oluşturdu. Kaya alay etti ve herkes “yaşam bulamaz çıktığı gibi kurur” dedi kendilerinden emindiler. Ama iki sözcük iki saçak olmuştu ve kayanın görkemine sertliğine direndi. Bu direniş korkunçtu. Bir güzelim saç teli inceliğinde ve bir kelebeğin tüyü kadar güçsüz gücüyle kayaya direndi ve kendine yol buldu. Başkan Apo oldu. Uyuyan Kürt halkı derin ölüm uykusunda bu sesi, bu direnişi duyar duymaz hissizlikte, etkilenmedi bile. Onu ayağa kaldıracak dev bir güç ve yakıcı bir kudret gerekiyordu Başkan Apo biliyordu bunu. Yılmadı, saçaklarını saldı sabırla “örgüt” dedi. “Tutsaklık içinde yok olmaktansa savaşarak yok oluruz” dedi. Çok büyük sözdü bunlar. Tohumdan beklenmeyen direnişin yaşam bulma kavgasının iradi inanç gücüydü. Tabii alaya alındı duyanlarca. Ama savaş korkunç bir direniş oldu. Ona inananlar çıktı bir iki üç, beş güçsüzlük içindeki korkunç gücünü gördüler. Başkan Apo'nun yüreğinde ve beyninde yenilmezleri yenecek, yaşanmamışları yaşatacak, imkansızlıkları başaracak gücü gördüler. Haki, Kemal, Mazlum, Hayri ilk can yoldaşları oldu. Kayanın katılığını delmeye başladılar dört bir yandan. Ağrı'dan Antep'ten Urfa'dan ve kuşattılar kayayı saçtıkları kül oldu köklerinden binlerce saçak tohum tümünde yaşıyordu artık. Kayadan dışarı uzanmış,

dalları üstünde yeşil yaprakları fırtınaların kasırgaların yaydığı bir güç. İşte Başkan Apo'nun büyük kavgasının hikayesindeki tılsım.

Kayadan dışarı uzanan bu yeşil dalın heybetini düşünüyorum. Sadece bakıp geçmek değil, kayayı yenilgiye uğratan onca büyüklük ve sertliğine karşın yemyeşil dala yenik düşüşünü derinliğine büyümesini, an an direnişinin görkemliliğini hissediyorum. Ruhumun sevda sonsuzluğunda ve hayran kalıyorum. Bakışlarımda, beynimin gözleriyle saygıyla selamlıyorum önünden geçerken. Ve o güzelim çiçeği düşünüyorum Botan'da Behdînan'da. '92 baharında taç yapraklı giyimli o çiçeği taşıyacağız akademimizden Botan, Behdînan çocuklarına.

Kayanın üstüne tünemiş yerinde asil ve seri hareketlerle oynaşan renkli kanatları ve mor boynu üstünde yürüyüş öncülüğümüzü yapan gerillanın silahı gibi sağa, sola dönen başıyla bir kuş canlılık katıyor yürüyüşümüze. Çınlatan sesiyle kayaya hükmetmiş o dalı ve güzelim çiçeği düşündüğümü anlamışçasına ötüyor. Daldaki güç çiçekteki güzellik ve renkli kuşun gerillanın zafer türküsünü seslendiren ötüşündeki coşturan müzik. Alıp götürüyor bizi. Dar boğazdan Kurdistan'a akıyor yürüyüşümüz, kardelenlere özgür vatan müjdelemeye.

Soğuk ve kar. Kar altında kalmış binlerce Behdînanlı çocuk, bebek geliyor gözlerimin önüne. Onlara doğru yürüyoruz. Kar altında beyaz tenleri morarmış, bebelerimiz üşümüş. 1991 Baharındaki katliamın dondurucu soğuğu, kor ateş olup yakıyor insanı. Karın beyaz ölümü kızıl ateşin intikamına dönüşüyor. Botan-Behdînan Hükümeti'ne ulaşmaktan özgürlük taşımaktan başka her şey anlamsız geliyor. Kefenleri kar olan ölülerimizi düşünüyorum. Şaklayan kuşun kanat vuruşlarındaki yiğitlik, cesaret gerillamızın düşmanı iflah ettirmeyen vuruşlarını andırıyor. Şimdi gerillalarımız savaş hükümetine hazırlanıyor. Kuş gibi uçup uçup vuruyor düşmanı, düşman şaşırılmış yaralı bir hayvan gibi körce saldırıyor. Savaş gücümüz güney Kurdistan'ı da sardı.

Düşman vahşi katliamlarla saldırıyor. Saddam ve TC söz birliği etmişçesine saldırıyor halkımıza. Gazetelere yansıyor fotoğraflarda acı çeken insanlarımızın yüz ifadeleri unutulacak gibi değil. '91 katliamında kimyasal silahların kullanımı, Halepçe'den sonra

geleneksel katliam aracı oluverdi. En kötü savaşlar bile kıyamazken, yaşamı henüz tanımamış bebelerimize TC kıyıyor. Kürt olmaları farklı bir ulustan olmaları önemli değil önemli olan bu utancı insanlığa yaşatmamak ve bunun için de savaşmaktan başka hiçbir seçenek tanımıyor düşman bize. Katliamların yaşanmaması için tüm bunca savaşımız, kinimiz, intikam duygularımız. Düşman adına bile utanıyor insan yaşanan katliamlar karşısında. TC, katlediyor insanlarımızı ve bebelerimizi, dünya suskun katlimize. Çaresi yok. Çocuklarımıza özgür bir gelecek bırakacağız. Dünya suskun kalsın isterse. Özgür geleceğin ilk adımını Botan-Behdînan savaş hükümetiyle açacağız. Kök salmalılar toprağımıza özgürce büyüyecekleri bir vatan armağan edeceğiz. Katliamları, sefaletleri yaşamayacak, kar kefen olmayacak artık halkımıza. Granit kayanın orta yerinde yaşamı yarattık çünkü Başkan Apo'nun önderliğinde. Tıpkı o adsız asi çiçek gibi özgür olmalı Kurdistanlı çocuklar. Ve biraz eğilip koklayacak ve kadife yumuşağı saçlarını okşayacağım tetik çekmekten yorgun düşen parmaklarımla. Yaşayabilirsem eğer o güne kadar. O an akademimizde gerillaya bitimsiz baharları yaşatan o çiçeği düşüneceğim.

Yürüyüş kolumuz atış poligonunun önünde duruyor. Şehit Bawer Takımı pratik pusu eğitimi için ayrılıyor saftan. Şehit Abdurrahman ve Şehit Zozan Takım'larından oluşan birliğimizin geri kalan kısmı, poligon sahasının karşısındaki tepenin eteğinde dizilerek, yan yana oturuyor. Adnan Şehit Bawer Takımı'na bir şeyler söylüyor, ardından takım yola koyulup iki tepe arası yoldan geçerek gözden kayboluyor.

Bagok arkadaş oturduğumuz yerin üst tarafındaki armut ağacından, ceviz iriliğinde mayhoş tatlı yabani armut toplayıp getiriyor. Birer ikişer dağıtıyor arkadaşlara. Abdurrahman (.....) arkadaşla oturmuş sohbet ediyoruz. Abdurrahman Botanlı arkadaşlarımızdan kararlı ve yiğit uzun boylu esmer. Suudi Arabistan'a işçi olarak gitmiş orada katılmış mücadeleye. Bagok geliyor yanımıza. Bize de ikişer armut veriyor. Sabah yürüyüşünde spordan dönerken, konaklama yerimize yakınlaşmışken, kesik kuru iri bir dal kaldırdı yerden. Sabah kahvaltısında çay pişirmek için. Yağmur ıslattığı için kuru çalı çırpı bulmamız zorlaştı bu günlerde. Bagok henüz dalı almışken sağ tarafta yürüyüş koluna paralel yürüyen Akif M16 ile bir el ateş

etti. Bagok'un yarım metre ilerisinden hafif bir toz kalktı. İrkilen Bagok ne olduğunu bile henüz anlayamadan elindeki kuru dalı, silah sesi ardından gelen "at elindekini yürüyüştesin" komutuyla dalı elini yakıyormuş gibi atarak hızla koşup yürüyüş kolundaki yerini aldı. Bagok bugün olay adamı oldu velhasıl. Herhalde bu olay onda hatıra olarak kalır.

Pusu eylemi başlıyor. Pusu için ayrılan bir grup arkadaş, iki tepe arasındaki yoldan geçmek isteyen temsili düşman askerlerini pusuya düşürüyor. Açılan ateşle birkaçı devriliveriyor. Akif bir kayanın üstüne çıkmış havaya silah sıkarak pusu ateşi oluşturuyor, diğer yandan Adnan'la birlikte komuta ediyor eyleme. Birkaç arkadaş tepedeki kayalıklar arasından ilerleyerek iki tepe arasındaki boğazı tutuyor silahlar patlıyor bir süre daha. Boğazdan geçiş yapmaya çalışan düşman askerleri imha oluyor. Vurulmaktan kurtulup kayaların arasına sinen ikisi ise tepeden kayalıklara mevzilenmiş gerillalarca teslim alınıyor. Sessizce ilerleyerek namluları enselerine dayayıp teslim alıyorlar. O denli gerçekçi oluyor ki temsili düşmanı oynayan arkadaşlar namlular enselerine ansızın dayanınca şaşırıp kalıyorlar. İzleyici olarak oturduğumuz yerden birçok arkadaş kendini tutamayıp basıyor kahkahayı. Yerde ölü yatan düşman askerlerini oynayan arkadaşlar da kalkıyor kahkaha seslerine onlar da katılıyor gülmeye.

Pusu eylemi göz açıp kapayıncaya kadar sonuçlanıyor. Adnan tüm birliği topluyor, eylem sonrası değerlendirme yapılıyor. Eksikliğin komutlardan kaynaklandığını sorguluyor Şahin arkadaş. Delal arkadaş da gizliliğe ve sessizliğe yeterince uyulmadığına dikkat çekiyor. Ayaküstü toplantı çok kısa sürüyor.

Akif ve Adnan yeniden bir köşeye çekilip toprak üstünde şekiller çizerek sessizce kısa bir tartışmayla yeni bir plan çiziyorlar.

Ferhat, Serbest ve Derviş arkadaşların üçü de Küçük Güneyden. Bir araya gelmiş sohbet ediyorlar. Birbirlerini akademi süreci öncesi tanıyor olmaları ki, sohbetleri sivil yaşama ilişkin ve ortak tanıdıkları üstüne.

İkinci eylem planı hazırlanıp toparlanmamız isteniyor. Bölük ikiye ayrıştırılıyor. Yarısını Akif yarısını da Adnan yönlendirecek. Akif grubuyla bir kilometre kadar aşağıda Adnan'ın grubuna pusu atacak. Grup uzaklaştıktan sonra oturup eylem planı yapıyoruz.

Eylem için pusu yerine geldiğimizde Akif 13 dakikamızın kaldığını vurguluyor. Pusu patika yolun iki tepe arasında sıkıştığı dar boğazda gerçekleşecek burada pusuya düşecek olanlar kurtulamaz. Pusuya düşecek arkadaşların bundan haberi yok ama grubu komuta eden Adnan dolaylı açıklamalarla grubun dikkatini çekip, her an pusuya düşülecek gibi hazırlıklı yürütecek arkadaşları.

Düşman tam ortaya düşmeden ateş açılmayacak. Öndekiler düşmanı taradığında kaçmak isteyenleri yandakiler ve daha gerideki mevziler imha edecek. Üçgen türü “V” pususu atılacak ilk ateşi öndeki mevziler açacak diğer mevziler bekleyecek ve düşman hangi yöne kaçarsa orası vuracak. Geri çekilme tek tek sıkılan üç kurşunla olacak. Şehit verirken Şêr (Aslan) Yaralımız olursa Piling (Kaplan) işaretlerini kullanacağız. Yamaçları tutacak gruplar ikişer üçer mevzilenecek, kamuflaj yapılacak. Bir arkadaş tepeci olup düşmanın tüm hareketlerini gözleyecek.

İki ayrı yeri geri çekilme noktası olarak saptıyoruz. Toplanma noktamız bulunduğumuz alanın arkası. Yani dağın arkası. Pusu tam imhayı hedefliyor. Geri çekilmede de “V” çekilişi izlenecek olası bir düşman saldırısında “V” ateşle kapanıp düşman makaslanacak. Geri çekilme mutlaka savunmalı olacak ve düşmana mevzilerimiz fark ettirilmeyecek. Gündüz pususu olduğu için atışlar tek tek yapılacak, gerekmedikçe otomatik sıkılmayacak. Pusu seri ve ateş, “V” birleşik noktasından ileri mevzilere doğru yayılacak.

Pusu atan grupta Kılavuz Berfîn, Rojda, Zaman, Yılmaz, Şêr, Zekiye, Bengi, Sercan, Dilnas, Bahoz, Şahin, Derviş, Rênçber ve Akif arkadaşlar yer alıyor.

Pusu kuruldu, temsili düşman askerleri dikkatlice ilerlemelerine rağmen pusunun tam ortasına düştüler. Gözcülerin geçişine izin verildi. Grupla “V” noktasındaki pusu grubu arasında 10 Metre kadar bir mesafe kalınca Akif ‘in ateşiyle, temsili düşman neye uğradığını şaşırıp ateş sağdan ve soldan yayılan “V” harfi şeklini aldı, düşmanın her hareketi canına mal oldu. Silah sesleri tepeler boyunca yankılanıp, tepeler haber verdi birbirine. Dikkatli düzenli yürüyüşleri pek bozulmadı, fazla bir panik de yaşanmadı ama bir süre yaşanan şaşkınlık, ardından geri çekilmeye çalışmalarını ağır darbe almalarına yol açtı. Tüm mevziler ateş başlayınca

yerlerinde çakılıp kalmalarına yetti. Pek azı kayaları siper aldıysa da karşı yamaçların ateşi altında kaldılar. Düşmana tam inisiyatif sağlandı tek tük silah sesleri duyuldu düşmandan.

Rojda ile aynı mevzideydik. M16'sıyla "V" pususunun sol en uç mevzisini tutuyorduk. Hemen başının önündeki kaya yarığına bir çalı sıkıştırmış, öyle ateş ediyordu. Rojda orta boyda saçlarını arkadan örüklemiş. O da Üniversiteli arkadaşlardan. Pusu sırasında sessiz ve heyecansız oluşu en dikkat çekici yanıydı.

Pusu başarılı geçiyor. Düzenli bir şekilde birinci üs noktamıza çekiliyoruz. Kimi kayalarda sivri ve bıçak gibi keskin çıkıntılar var, dikkat edilmese bir yerlerini keser insanın. Geri çekilme noktasında ilk nokta eylem değerlendirmesini yapıyoruz. Toplantı çok kısa sürüyor. Bağok Şêr, Sercan, Klavuz, Dilnaz, Rênçber, vb arkadaşlar söz alıp düşünce belirtiyorlar. Ortak görüş kamuflajda ve kimi grupların geri çekilmelerinde kimi dikkatsizliklerin yaşandığı, dikkatsizliğin ağır hareketten kaynaklandığı vurgulanıyor. Bunlar dışında pusuya hakim olanın başarı olduğu saptaması yapılıyor.

Poligonun olduğu yere bir saat sonra geri dönüyoruz. Adnan, arkadaşları toplayıp her arkadaşına bir fişeklik atış yaptırıyor. Yüz metre ileride bir kayanın üstüne konulmuş el büyüklüğündeki teneke kutuya ateş ediliyor. Hedefi Cevahir ve Zaman arkadaşlar vuruyor.

Öğlen sırası yönetime çağırılıyorum. Yönetimde K. ile karşılaşıyorum. Seçimlerde partinin desteklediği adaylar var. Kimi dost çevrelerin karışıklık yaşanmaması için seçimlere müdahale edilecek. K. Lübnan'dan ülkedeki dostları arayıp partinin onayladığı adaylara çalışılmasını örgütleyecek. Bir iki telefon numarası eksik; Onları tamamlamak için çağırmışlar. K. Selim (.....) ve birlikte çalıştığı arkadaşların işi çok ağır. Lübnan gibi bir alanda politikacılık yapmak, örgüt yönetmek, ekonomik kaynaklar, güçlü ilişkiler yaratmak oldukça zor. En önemlisi de hiçbir örgütle çatışmadan, tersine saygılarını toplayarak bunu becermek daha zor. Fahri ve Delîl arkadaşlar da Lübnan faaliyetleri içinde, ikisi de sessiz, sakın ağırbaşlı ve çalışkan arkadaşlar. İkisi de Kuzeyli Fahri (.....) ağarmış saçlarıyla yaşının oldukça üstünde gösteren bir arkadaş. Delîl (Ge. Ku) de öyle. İkisi de uzun yıllardır Lübnan faaliyetlerini yürüten gedikli arkadaşlardan. Fahri beş, Delîl sanırım on yılı buluyor.

Bir süre sohbet ediyoruz K. ile. Seçimlere 30 civarında parti dostu aday katılacak. Parti bunların etrafını güçlendirecek girişimlerde bulunacak. “Biraz müdahaleyle büyük çoğunluğunun seçilebileceği” vurgulanıyor. K. bu müdahale Başkan adına yapılacak. Seçim sonrası TC parlamentosu açıktan açığa Kürtlüğü, Kürt halkının meşru haklarını savunacak. Parlamantonun o kokuşmuşluğunu iyice sarsacak. TC halkımızla oynamanın hesabını gün gün verecek, çektiğimiz acıları ödeteceğiz. O parlamentosunun içinde Türk ırkçı faşist, terörist politikalarının teşhirini sağlayacağız. Çok yönlü mücadelemiz içinde TC parlamentosu da bir mücadele alanı olarak açılıyor. Büyük Önder Başkan Apo'nun usta taktikleriyle, silahlı mücadelenin temellik ettiği her yeni alan, ulusal kurtuluş sesimizi biraz daha yükseltiyor. Burada belirtmek gerekir ki ulusal kurtuluş mücadelemiz hiçbir sömürge halkın tarihinde rastlanmayan bir gelişim seyri izliyor. Hiçbir sömürge halk silahlı mücadelenin en kızgın ve sömürgeci özel savaş terörü ve katliamının yüksek olduğu noktada, sömürgeci parlamentoysu siyasal bir güç olarak girmeyi başaramamıştır. Ülkemiz koşullarının özgünlüğünün yanı sıra tarihsel liderimizin düşmanı olduğu kadar dostları da hayretlere düşüren taktikleri sayesinde düşmanın bizi vurmak için hazırladığı her silahı elinden alıp onunla düşman vurulup işlemez kılınıyor. Başkan Apo'nun çok yönlü şaşkına çeviren taktikleri sadece Özal ve hükümetini değil, Türk siyasetinin en akıllı adamlarının dahi şaşkınlığına çaresizliğine yol açmış durumda. Hele Demirel ve Ecevit gibi politikacılar hırslarından şapkalarını yiyorlar. Ecevit inanıyorum ki her gece uykusunda Başkan Apo'nun kabuslarını görüp korkuyla fırlıyordur yatağından. Türk devleti bir terörist devlet olarak ordusu, Özel Harp Dairesi gibi devleti yöneten örgütü, siyasal partileri, kurmay politikacı ordusu, bilime düşman ve faşizmin emrindeki (YÖK) profesörler ordusu, parlamentosu ve her şeyiyle aylarca plan geliştirip ulusal kurtuluş savaşımımızı darbeleme, Başkan Apo'nun politik planda elini kolunu bağlamayı hedeflerken, Başkan Apo'nun ani bu karşı çıkışı her şeylerini alt üst etmeye ve halk savaşımımıza güçlü bir adım daha attırmaya yetiyor. Bin yıl geçse de hiç kimse TC'nin bu yapısıyla, PKK'nin Türk parlamentosunu da halk hareketimizin bir mücadele sahasına

dönüştüreceğine akıl erdiremezdi. Başkan Apo'nun politik ustalığına, akıllılığine hayran kalıyor insan. Halkın Emek Partisi(HEP)'nin kontrole almayı, onunla Kemalizm'in klasik sahte sol partiliğini vurması ve parlamentoyu çıkmaza sokması usta politikacılığın ne olduğunu anlatmaya yetiyor.

Bildiğim birkaç telefon numarasını çeviriyorum. Seçim havası iyice sarmış. Başarılar dileyip ayrılıyorum.

Faşist sömürgecilik ülkemizden defolup gidene kadar düşmana Kurdistan'ı mezar edeceğiz. Bölüğüme doğru yürürken; Seyit Rıza'nın idama götürüldüğünde “İnanıyorum ki Kürt gençleri bir gün intikamımızı alacaktır” sözleri çınlıyor kulaklarımda. Her biri bir kurşun patlaması gibi beynimde yankılanıyor. Katledilen on binlerce Kurdistan şehidinin Başkan Apo'da nefes aldığını duyuyorum. Barbar Türk sömürgeciliği o kadar çok akıttı ki halkımızın kanını damarları kurudu adeta.

Ruhsuz, ölü bir halk konumuna düşürüldü. Bu halkın göğsünde yürek olmak damarlarına kan pompalamak, diriltmek ve en önemlisi insani ulusal ve siyasal kimlik kazandırıp savaştırmak, savaş gücü olmak. Başkan Apo'yu düşünüyorum milyonlarca namlu patlıyor beynimde. Beynim genişliyor sanki kafatasıma sığmıyor, zorluyor beni. Darağaçlarında sallandırılan, süngülenen, kurşuna dizilen, zindanlarda çürütülen, dağ başlarında faşist sömürgecilikle çarpışarak, çıplak kayaların üstüne vurularak düşen, yaşamın baharındaki kızlarımızın, erkeklerimizin acıları, çığlıkları, intikamları, özgürlük tutkularının nakış nakış işlendiği kıpırtısız yüzleri geliyor gözlerimin önüne. Ve tümü haykırıyor “intikam intikam.” Dayanılacak gibi değil bu seslere. Başkanın “İntikamımızı alacağız” sözleri ve gülümseyen gözlerini görüyorum. Acılarım hafifliyor. Sımsıcak sarıyor gözleri, sözleri binlerce yıllık yaraya vurulan merhem misali rahatlatıyor.

Bölük gece üs alanımıza gelmiş öğlen yemeğini yiyecek. Takımlar, mangalar grup gurup oturmuş değişik konularda sohbetler yapılıyor. Arkadaşlar öğlen sonrası akademimizin 15 günlük genel toplantısının yapılacağını söylüyor. “Toplantıya Başkan da katılacak” deniyor. Yıllardır görmemişiz gibi.

Öğlen sonrası M.S akademi okulumuz “Şehit Hamza” Dershanesinin açık hava platformuna gidiyoruz. Günlerdir görmediğimiz arkadaşlarla

karşılaşıyoruz, tümü orda, çok özlemiş herkes birbirini küme küme sohbetler, selamlaşmalar bitecek gibi değil. Düdük çalıp platformda oturmamız için işaret veriliyor. Başkanın gelmesini bekliyoruz sabırsızlıkla. Saha tarafında çevresinde bir grup arkadaşla görülüyor. Ağır adımlarla yanındakilerle sohbet ede ede geliyor. Üstünde bir askeri pantolon ve ayağında spor ayakkabı. Geniş adımlarla ama yavaş yürüyor. Platforma birkaç metre kala tüm arkadaşlar kalkıp ayakta karşıyoruz Başkan'ı. Tümümüzü gülümseyerek selamlıyor. Sözlerine elleri ve başıyla güç katarak "buyurun oturun" diyerek, oturmamızı istiyor. Gündemimizin ve toplantımızın programını soruyor Numan arkadaştan. Numan yanıtlıyor saygılı ve askeri bir ses tonuyla. Başkan sade, bir devrimci alçakgönüllülüğüyle bir kenara çekilip Numan'ın 15 günlük yönetim faaliyet raporunu okumasını dinliyor. Daha sonra raporu alıp bir göz gezdiliyor. Yönetime yönelik eleştirilerin rapora yansıtılıp yansıtılmadığını soruyor.

Ardından Başkan'ın sorunları çözümleyen, çıkış yolu gösteren, aydınlatan konuşması başlıyor. Yönetimdeki arkadaşlar yerlerine geçip oturuyorlar. Başkan'ın konuşması ayakta ve aralıksız olarak beş saat sürüyor. Yorgunluk belirtileri görülüyor bile beş saat sonunda hala canlı ve konuşmaya ilk başladığı gibi. Beynin bir kapasitesi var. Bir noktada durur. Kimi insanlar kimi konularda uzun konuşabilir, derin bilgi ve birikimine dayanarak. Başkan'ınki daha farklı hemen her konuda derinliğe sahip ve her konuda günlerce yorulmadan konuşma gücü var. Sade bir anlatıma sahip. Konuşmaları monolog tazında gelişiyor. Kendi içinde derinleşerek sürüyor. Her konu olmasında düşmanla savaştığını gözlemek mümkün. Konuların birbirleriyle ilk bakışta fark edilmeyen bağlantılarını zekice ortaya koyuşu, bir satranç ustasının rakibinin hamlelerini izleyip karşı hamleler yapmasına benzer konuşması ve bunu detaylarıyla göstermesi oldukça anlamlı ve kendine özgü. Konuşmalarından algılama, yorumlama, sentezleme, teze dönüştürme, özgünlüğü çok güçlü. Sanırım bir başka devrim işlerinde böylesi bir konuşma tekniği ve ustalığına rastlanmamış olmalı. Konuşmaları birer ihtilal gibi, düşmanı görüyor. Kendi gücünü düşünce sistemini mevzilendiriyor, defalarca ayrıntılarıyla yetkinleştiriyor ve karşıt düşünce anlayış ve mantık yürütmeleri mevzilerini tek tek ele geçiriyor. Konuşmalarda

tekdüzeliğe düşmüyor, sıkıcı olmuyor. Her sözün ardından gelecek sözlerin neler olabileceği konusunda düşündürüyor insanı. Böylece söylediklerini dinleyicilerini algılamasında kolaylık sağlamasına götürüyor. Önce düşündürme ardından kavrama. Bu teknik dinleyiciyi kendisiyle birlikte konuya katma ve akışkanlığı sağlama kendisiyle birlikte düşündürme, duygulandırmaya götürüyor. Konuşmanın sonunda mutlaka çözülmez gibi görünen konuları çözmesi, insanı rahatlatıp dinlendiriyor. Bu yüzden konuşmalarını kaçırmamak ve düşünce akışı içinde yürümek için çoğunlukla konuşmalarında not alarak kimi cümlelere yalnız takılıp kalmak istemiyor insan. Zorunlu olmadıkça not almak istemiyorum.

Konuşmalarda felsefe, edebiyat, tarih, sosyoloji, siyaset, psikoloji ve daha birçok yönü yakalamak mümkün. Herhangi bir konuyu salt bir yönüyle değil bilimin sanatın değişik yönleriyle veriş, konuşmalarını oldukça çekici kılmaya yetiyor. Ve konular derinliği içinde çeşitli açılardan sunularak geniş ufuklu bakış açısıyla düşündürölüp kavratılıyor.

Bilimsel bir araştırmaya göre uzun konuşmaların dinleyiciler tarafından yüzde kırkı algılanabiliyormuş. Ve konuşmacıda düşünce sisteminin dile akışında birçok şeyi, sözü ve ayrıntıları önceden tasarlayamıyormuş. Konuşmacının elinde yazılı bir metin yoksa düşüncelerinin ana hatlarını tasarlayabiliyor, bunu sözcüklerle de konuşma öncesi beyinde belki bir dizine dönüştürebiliyormuş. Ama sonraki birçok söz ve ayrıntı düşünce dile dökülünce açığa çıkıyormuş. Yani dil bir bakıma beyni açan anahtar işlevi görüyormuş. Dille beyin bağlantısı, sözle düşünce ilişkisi usta konuşmacılar ve bilim adamlarında düzenli bir sistematiğe sahip olmasına karşın, yine de beyin kapasitesi, bilincinde oluşan şeylerin ifade edilişinde birçok ayrıntı ve sözcükler dizinini düşünce akışı içinde dile getirebiliyormuş. Başkanın konuşma tekniği incelendiğinde birçok ayrıntının da düşünsel çerçevenin dil akışından anlaşılabilir. Ve birçok şeyin çok seri bir akışkanlıkla ve sözcükler dizinin de karışıklık yaratmadan, konuşma planında önceden yer verdiği görülüyor. Oysa Başkanın yaşamı gözleendiğinde böylesi uzun konuşmaları ne metinden okuyor, ne notlar tutuyor, ne de önceden kapsamlı düşünmesine zamanı var. Yine konuşma

enasında çok uzun cümleler kurabiliyor. Dikkatle dinlenmesine rağmen dinleyici cümlelerin başını kaçırabiliyor ama, Başkan imla hatası, sözleri tekrarlama ve duraksamalara gitmeden sanki metinden okuyor gibi tamamlayabiliyor.

Tüm bu özellikler konuşma tekniğinde beyin faaliyetinin seri işleyişi, dille beyin arasındaki güçlü bağı açığa çıkıyor. Beynin sistemli işleminin yanı sıra konuşmalarında ruhsal bir derinlik de var. Bu da bir başka özelliği oluyor, konuşmalarının ve hissederek yaşayarak konuşuyor. Aynı duyguları dinleyiciye de aktarabiliyor. Biraz dikkatli bir dinleyici birlikte aynı duyguları yaşayabiliyor.

Konuşma tekniğinde bildiğim kadarıyla özel bir eğitim almamış. Bunca güçlü bir tekniğe sahip olmasının temel nedenini önderlik vasıflarının beyinsel gelişkinliği ve derinliğiyle büyük devrim inancına bağlıyorum ve sanırım temelini bu iki öge oluşturuyor. Tabii bunda bilgi derinliği faktörü de var. Bunlar beyin sisteminin aynı anda çok yönlü düşünme ve tümünü bir kaynaktan, yani asıl konudan akışını konuşmaya dönüştürmesine götürüyor.

Bilimsel deneylerin uzun konuşmaların yüzde kırk olarak belirledikleri algılama, Başkanın konuşmalarını dinlerken oranı artırıyor. Tüm konuşması olmamakla birlikte daha sonra düşünüldüğünde konulan ayrıntıların birçoğu anımsanabiliyor. Bunda bir neden de dikkat çeken formüllemeler oluyor. Formüllemeler konuşmadaki konuları algılamada anımsamada anahtar işlevi görüyor. Birkaç sözcüklü formüllemeler derin kapsamlı kavrama gücü oluşturuyor.

Yine bilimsel tespitlere göre bir konuşmada ya konuşmacının ya da konunun dinleyicilere çok ilginç gelmesi gerekiyor. Ya çok nefret edilen bir konu ve konuşmacı ya da çok sevilen sayılan değer verilen bir konu ve konuşmacı olması gerekiyor ki dinleyici, izleyiciler derin etkilenebilsin ve algılayabilsin. Konu ve konuşmacı vasatsa o oranda algı, kavrama gücü zayıf oluyor. İşte Başkan'ın iyi dostlar ve tehlikeli düşmanlarca çok iyi izlenmesi ve her sözünü derinliğine kavramalarının bir nedeni de bu oluyor, kanımca. Fakat dinleyiciler konuları ruh ve düşünce düzeyinde yaşamıyor veya yaşamaya hazır değilse veya bilgi derinliği çok yüzeysel ise Başkan'ın konuşmalarının çok azını algılamalarına yol açıyor. Başkanın sık sık vurguladığı "İyi dinlemiyor, algılamıyorsunuz"

sözlerinin nedeni de bu oluyor sanırım. Biraz duyarak, yaşayarak ilgi gösterilirse sanırım oldukça algılanır. Zira böylesi bir konuşma tekniği yormayan ama sorgulayan, derinliğine indiren ve dinlendirerek ruh ve düşünce dinginliğini sağlayan çözümleyici gücü yüksek konuşmalardan anlamamak, algı, kavram gücünün yanı sıra, ruh ve düşünce sistemi kapsamında oldukça geri olmayı gerektirir. Konuşmalarında soyutlamalar, genellemeler detaylandırmalar da var ama her konuşması bilimsel ölçülerde değer ifade eden maddi hayatı direk kapsayan, sorunları bulup çıkaran, tartıştıran, olumlu ve olumsuz özelliklerini birbirinden ustaca ayırtıran, çözüm yolunu gösteren ve çözüm araçlarını da sunma gücü var.

Olmayacak bir şey ve dünyanın şaşırıp kaldığı, Kürt halkının dahi uyandığı ölüm uykusundan, uyanmış oluşuna henüz alışmadığı, dünyanın Kurdistan devrimine alışmakta zorlandığı bir süreci yaşıyoruz. Devrimimiz her gün baş döndürücü bir hızla gelişim kaydederken bu baş döndürücü gelişmenin beyin gücünü oluşturan Başkan Apo'yu kendi yetmez devrimciliğimiz ve çapsızlığımıza, darlıklarımızla çok uğraştırıyoruz. Öğretmenliğine layık zeki, algı, kavram gücü yüksek, çözüm kapasitesi yüksek öğrenciler olmaktan zorlanıyor onun politik kapsam ve düzeyini yeterince yakalayamıyoruz. Bu da onu zor durumda bırakıyor. Öyle ki kendisini oldukça sıkı durumlar yaşıyor ve konuları tekrar tekrar anlatmaya zorluyoruz adeta. Bu durumun onu birçok yararlı çalışmadan alıkoyması ve devrimin daha değişik sorunlarıyla uğraşmasından geri çektiğini de belirtmek gerekir. Bu yetmezliğimizin tarihsel önderimize saygısızlık olduğunu da vurgulamak lazım. Düşmanın bile her an gözlemlemeye, anlamaya çalıştığı Başkan'ı, küçük sorunları devrimci yaşamımıza musallat ederek yormaya hakkımız yok. Devrimimizin ustasını anlamakta zorlanan acemi çıraklar gibi davranıyoruz. Kim olduğumuzu, nasıl bir devrim yarattığımızı, görevlerimizin ve sorumluluklarımızın ağırlığını, nelerle savaştığımızı anlayamıyoruz çoğunlukla. Yığınla eksik ve yetmezliklerimizi aşmakta, devrimin güncel-siyasal sorunlarına çözüm gücü olmakta önemli oranda eksik kalıyoruz.

Başkan'ın konuşmaları akşama kadar sürüyor. Toplantımız geceye de sarkıyor. Başkan bu toplantıda yönetime eleştirilerde bulununca,

yapı cesaretlendi mi desem, yönetimi eleştiriye boğuyor. Yığınla eleştiri geliyor. Makinalı bir silahın patlaması gibi, sorunlar biriktirilip aktarılıyor. Hiç de iyi olmuyor. Yerinde ve zamanında eleştirici olmak en doğrusu. Bir önceki toplantıda tersine bir tek eleştiride bulunulmamıştı yönetime. Hoş olmayan geçmişten kalan eleştirilerin de ortaya atılması. Eleştiriye böyle yaklaşmak demokrasi anlayışımızla örtüşmüyor. Birçok arkadaş eleştiriye böyle sıradan yaklaşan arkadaşları eleştiriyor haklı olarak. Çünkü platformumuz gölgeleniyor.

Başkan'ın hedefi bizdeki sıradan basitliklerle uğraşan küçük adamlar olmaktan kurtarıp büyük görevlere sarılan, büyük devrimciler, önderler olarak yetiştirip devrimimizin önder kadro ihtiyacını karşılamak. Bunun için hiçbir çabadan kaçınmıyor. Bizler yaşantımız ilişkilerimiz, taşıdığımız proletarya dışı birçok anlayış ve davranışı sergileyerek, milyonları devrim için ayağa kaldıran, amansız düşmana ecel terleri döktüren Başkan'ın çalışma tarzına kısmen de olsa ulaşmak bir yana, çalışma tarzını özünde sabote etmekten başka bir sonuca ulaşmıyoruz. Bu toplantıda böylesi bir örnek sundu aslında. Kimimiz az kimimiz çok, iyi yaptığımızı sanarak çalışmaların yığınla sorunların önüne koyuyoruz kendimizi.

Gece devam eden toplantımız saat 00:24'te bitiyor. Başkan bu toplantıda da dört buçuk saat süren ve ayakta devam eden konuşma yapıyor. Başkan'ın bir gününü düşündüğümde ne kadar çok yorulduğunu daha bir kavırıyorum. Ve bu durum bir yandan insanı vicdanen rahatsız ediyor, diğer yandan temposu hayran bırakıyor. Uyuyana kadar gecenin en az saat 0.1'i olur. Sabah 5'te uyanmıştı. Saat 7'ye kadar yürüyüş yapmış, ayaküstü bir kahvaltı sonrasında başlayarak öğlene kadar gazetecilerle görüşmeler, yönetimle toplantılar ve değişik birçok sorunla uğraşmıştı. Öğlen yemeği de dahil çok kısa süre oturabilmiş öğlen sonrası ve gece de hep ayakta idi. Yani 18 saat çalışmış. Bunun iki saat kadar kısmını bireysel ihtiyaçları için (yemek, haber dinleme vb) 16 saati ise ayakta ve konuşarak gününü dolduruyor.

Günde 16 saat ayakta ve konuşarak yaşamak oldukça zor bir iş. Böylesi bir çalışmaya bir insanın sürekli dayanabilmesi imkansız. Günde beş saat uykuda düşünülürse ve okuma olanağına hemen hemen hiç zaman kalmaması hesaplanırsa. İnsan enerjisi

ve kapasitesiyle sağlığının dayanamayacağı açıktır. Başkan aynı tarzdaki temposunu bazen bir ay boyunca sürdürebiliyor. Bir süre önce 15 Ağustos ve Zindan Direniş Konferansı döneminde bu çalışma temposunu iki ay kadar sürdürmüştü. Konuşmaları ciltler dolusu kitaplara dönüştü. Akademideki yaşam her zaman aynı çalışma temposuyla sürüyor. Günde 16 saat ve her defasında 4 saatten az olmayan aralıksız konuşma oldukça zor. Başkanın azim ve çabasının büyüklüğünü gösteriyor. Tüm bunlar bilgide derinlik, beyinsel faaliyet kapasitesinin genişliği ve çözüm gücündeki yetkinliğini de göstermeye yetiyor. Fiziki dayanma gücünü de inanç ve iradede alıyor olmalı.

Toplantı sonrası tümümüz bitik düşüyoruz. Başkan konuşuyor biz dinliyor, Başkan ayakta biz oturuyor olmamıza rağmen dinlemekten beyinsel yorgunluk ve beyinsel yorgunluktan kaynaklanan fiziki yorgunluğu yaşıyoruz.

16 Ekim 1991

İçtima spor ve kahvaltı sonrası komutan arkadaşın gelmesini bekliyoruz. Her arkadaş bir şeylerle uğraşıyor. Radyo dinleyen, kitap okuyan, silahını temizleyen, söküğünü diken ve sohbet eden arkadaşlara rastlamak mümkün. Her manga kendi yerinde oturmuş, her arkadaş bir şeyler yapıyor.

Bu sırada ileride bizim takımın (Şehit Rûbar) çadırının alev alıp yandığını görüyoruz. Çadırın olduğu yere koşuyoruz, yetişene kadar birkaç dakikada dev gibi alevler çadırımızı ve içindeki her şeyi yutan bir canavar iştahla alev dilleri metrelerce yükseğe çıkıyor. Ürküten homurtular çıkıyor. Onu söndürmeye geldiğimizi anlamış gibi. İlk yetişen arkadaşlarla alevlere aldirmeden çadıra dalıyoruz. Belki kalan bir şeyler olur da kurtaralım diye. Duman ve boğucu alevler oldukça vahşi, cehennem ateşi dedikleri bu olmalı. Geniş çadırın içinde kurtarılacak hiçbir şey kalmamış her şey ya tamamen yanmış ya da halen yanıp işe yaramaz hale gelmiş. Lojistik çantamızın nerede olduğunu bulmaya çalışıyoruz. Bu

sırada silah sesleri işitiliyor, yarım metre kadar arkamdan. Neden silah sıkıldığına anlam veremiyorum. Mermiler sanki ayağımın altında patlıyor gibi. Tek tek ama sıkça patlıyor silahlar. Arkadaşın biri geri çekilmemi söylüyor bağırarak. Hala şaşkınum “Silah sık-mayın” diyorum. Kolumdan tutup çekiyorlar geriye dışarı çıktığımda, hemen arkamda patlayanların silah değil, Lojistik çantamızdaki mermiler olduğunu görüyorum. Isınmış patlıyorlar art arda patlayan mermiler. Ardından ağız yarık kovan bırakıyor. Çekirdekleri sağa ola dağılmış, uzağa fırlamıyor. İstisna olmasa isabet sırasında öldürme güçleri yok. Bir arkadaş üstlerine su döküyor. Lojistik torbamızda bulunan en değerli şeylerimizden biri olan Bisiving roketatarımızın dürbünü de yanmış. Sağlam kalan hiçbir şey yok. Tüm bireysel eşyalarımız ve takım eşyalarımız yandı veya kullanılmaz hale geldi. Bir alüminyum su matarası yalnız kullanılacak durumda. Mermilerin üstüne ıslak bir battaniye atıyoruz. Kalabalık dağılıyor yavaş yavaş birkaç arkadaş kalıyoruz. O sırada karşıdan Başkan’ın geldiğini söylüyor bir arkadaş. Öncü korumalar ardından başkan görünüyor, birkaç saniye sonra ağır adımlarla bize doğru ilerliyor.

Çok kötü oldu, çadırın kül ve kömürleşmiş eşyalarından çıkan dağınık küçük alevler ve duman içindeki yangın yerinde koskoca ayıbımız duruyor ortada. Gizlenecek gibi değil. Ateşin kızartmadığı is ve dumanın karartmadığı yüzlerimiz, Başkan’ı görünce utanarak kızarıp kararıyor, utanıyoruz. Bu yanmış çadır bizim gerillaya, gerillacılığa nasıl yaklaştığımızı göstermeye yetiyor. Resmen bir sorumsuzluk örneği. Başkan usulca yaklaşıyor, yüz ifadelerinde ne tebessüm ne kızgınlık görülüyor. Yangın yerinden çıkardığımız kömürleşmiş işe yaramayacak durumdaki önümüzde duran eşyaların başında, kollarımız yana sarkık mahcup mahcup duruyoruz. Başkan karşımızda durmuş, ellerini arkadan kavuşturup bir önümüzdeki kömürleşmiş ne olduğu belirsiz eşyalara, bir yangın yerine, bir bize bakıyor, sessizce. Ateşlerden çıkan çıtırtılı seslere, rüzgârın sağa sola savurduğu dumanlar eşliğinde. Ne diyeceğimizi bilemiyoruz. Kısa süren bu sessizlik çok uzun geliyor. Hiç bitmeyecek gibi. Kızs, azarlasa bu sessizlikten daha iyi olur dercesine derin bir nefes alıp veriyor takım komutanımız Abuzer, sarı teni daha da sararmış, kırmızıya çalıyor.

Nihayet ne olduğunu nasıl olduğunu soruyor yumuşak bir ses tonuyla, biraz olsun rahatlıyoruz, bu sözlerle. Fakat nasıl cevaplayacağımızı bilemiyoruz. Sıkıntımızı anlamış olmalı ki “nasıl yandı” diyerek soruyor merak ve gizli bir kırgınlık ve ayıplayan ses tonuyla. Yanımdaki arkadaş “Sigaradan olmuş olabilir” diyerek yanıtlıyor Başkan’ı. Tam bu sırada sigaranın yakamayacağı, sabotaj olabileceği düşünceleri geçiyor kafamdan. İradem dışı sigaradan olamayacağını yakılmış olabileceğini ifade ediyorum uykudaymış gibi bir sesle. Bunun üzerine Başkan’ın “Kim yakmış olabilir” sorusu, sert bir tokat gibi çarpıyor yüzüme. “Bilmiyorum” oluyor yanıtlım. Başkan kızarak “nasıl bilmezsin? Bilmelisin, insan yaşadığı yeri bilmelidir” diyor haklı olarak. Aklım kim olabilir sorusuna takılıyor. Aklıma koğuşumuzun gaz bidonu geliyor. Bir anda çadırın yanıp kül olmasının, ancak gazla tutuşturulursa olanaklı olabileceğini düşünerek, “Biraz gaz vardı” yerinde mi bakayım diyerek gaz bidonunun olduğu yere koşuyorum. Gaz bidonunu alıp geliyorum. Bidondan gaz eksilmemiş ve bidonun etrafında döküldüğünü gösteren ıslaklık yok, kullanılmamış.

Baştaki arkadaş utana sıkıla titrek bir sesle “sabah çadırdan çıkarken mumu söndürmeyi unutmuştuk mum yakmış olabilir” diyor. Bunu söyleyen takım komutanımız Abuzer arkadaş, konuşurken bakıyorum, yüzü kıpkırmızı kesilmiş. Başkan onaylar gibi yüz hatlarıyla konuşmadan cevaplıyor Abuzer’in dediğini. Evet sabah çadırda mumu söndürmeden gitmiş olmamızın, yangına yol açması en mantıklı olanı. Ateş önce yerdeki sünger yatakları tutuşturmuş, yayılarak çadırı sarmış olmalı.

Başkan “işte evinizi yaktınız” diyerek iki elini iki yana açıp, “size ne söylemeliyim?” der gibi, kısa bir duraksamanın ardından “bir çadırı koruyamadınız bu dikkatsizliğinizle devrimi nasıl koruyacaksınız? Kedinizi nasıl yaşatacaksınız? Engin Ardıç sizin için, “bunları abartmayalım, bunlar devlet kuramaz” diyor. Kendi evinizi yakarsanız nasıl devlet kuracaksınız. Bu halinizle hiçbir şey yapamazsınız, kendinizi bile taşıyamazsınız. İçinde bulunduğumuz acımasız savaş, dikkatsizlik, vurdumduymazlık tanımıyor, bu halinizle yutar sizi. Engin Ardıç popolarını kaldıramıyorlar diyordu sizin için yazısında. Şimdi ne olacak işte eviniz de gitti”

diyerek, ağır ağır uzaklaşıyor. Utanma ve kendimize duyduğumuz öfkeyle Başkan'ın sözleri balyoz gibi vuruyor kafamıza. Ne desek? Kendimizi hiçbir şekilde savunamayacak durumdayız. Öylece başımız önümüzde olduğumuz yerde kala kalıyoruz...

Saat dokuzda gündüz üs alanımızın yakınında üslenen diğer bölükle birlikte bomba atar ve makinalı silahlar sütüne eğitim göreceğimiz geniş bir alanda toplanıyoruz. Dersi Numan, Adnan ve iki soran arkadaş verecekler. Geniş bir daire oluşturuyoruz. Yüzün üstünde bir sayı oluşturuyoruz. Dairenin ortasında, havan topları Sam7, Bisiving (Arbici-RPG-7), Bitu gibi roket-bomba atar silahlarla, şeritli silahlar var.

İki ayrı havan topu üstünde teorik eğitimle dersimiz başlıyor. Havanlardan biri Sovyet, diğeri Yugoslavya yapımı. Havanın kullanımında en zor yan dürbününü kullanma ve hedefe nişan alma, geri kalan kısmı kolay.

Hava sabahtan bu yana açık güneşli. Takımlar karışık oturmuşuz. Ders merak ve ilgiyle izleniyor. Yüksek yerlere nöbetçi arkadaşlar yerleştirilmiş çevreyi gözlüyorlar. Olası bir baskına (diğer bölüklerden gelecek baskına) karşı üç yanımız tepelik ve yüksek kayalarla çevrili bir alanda ders görüyoruz.

İkinci silah olarak Bisiving öğretiliyor. Bisiving silahının roketi 25 santim çeliği delebilecek etki gücünde, çeliği eritecek güçlü bir ısı oluşturuyor. Bu silah tek kişi tarafından kullanılır. Silahın değişik özellikleri tanıtılıyor. Roketi, bomba kısmı, ateşleyici ve korteks^(*) denilen iticiden oluşuyor. Büyüklüğüne rağmen görüldüğü kadar ağır olmayan bir silah, Roketin başında uç kısmında ikinci bir kapsül var. O da çarpma anında roketin bombasındaki TNT'yi patlatıyor. Roketi ağız kısmından yerleştiriliyor. Silahı ateşlerken ağzın açık olmasına dikkat çekiliyor ki kulak zarı basınçla zedelenmesin. Dürbünsüz ve dürbünsüz olarak kullanılabilir. Dürbünsüz kullanıldığında göz gez, arpacık ve hedef noktası sistemine göre sağ omuzdan ve tüfek nişanı gibi kullanılır. Bisiving roketi 500 metre kadar bir mesafeye sahip. 500 metre sonra hala hedefe ulaşmamışsa hedef daha uzaktaysa

(*) **Korteks** haşve anlamında kullanılmış. Haşve, roketin daha hızlı gitmesini ve daha verimli olmasını sağlar.

havada kendiliğinden çarpma olmadan ısının etkisiyle patlar. Roketin üstüne takviye korteks konursa etki gücü artar. Roket fırlarken ateşleyici yerinde pervane açılır, pervane dönerek hız almasını sağlar.

Soran arkadaşlardan dersi anlatan Pîxan deneyimli bir arkadaş. O da yıllarca Irak Kurdistan'ında pêşmergelik yapmış. Hemen her silahı tanıyor. Uzun boylu anlı açık esmer, dili peltek, 30-35 yaşlarında. Pîxan Kürtçe, Numan da Türkçe anlatıyor dersi. Bisivingden sonra Bitu tanıtılıyor. Bisivingle aynı işlevi gören Çin yapımı ve biraz daha hafif ve ince bir silah.

Bu silahlar halk savaşımızda en çok kullanılan gerillanın ağır silahı. En yaygın kullanılan ve kullanışlı olan da Bisiving. Ülkede her gerilla grubumuzda en az bir tane bulunuyor.

Numan'ı yönetimden çağırdıkları için gidiyor. Numan'ın yerine Adnan arkadaş başlıyor ders anlatmaya. Kavraticı ve ilginç ders anlatımını sürdürüyor. Bisivingin geri tepmediğini anlatırken “İstersen sıkarken Bivingin üstüne yumurta koy düşmez, sen sallamadıkça bir şey olmaz” diyor ve omuzunda Bisivingi sarsarak bir de uygulamalı gösteriyor. Bu sözler ve davranış güllüşmelere yol açıyor kendisi de katılıyor güllüşmelere. Dersimiz moral ahenk içinde, Adnan arkadaşın romansı anlatımıyla sürüyor.

Bu silahların tanıtımı bittiğinde derse on dakikalık ara veriyoruz. Bizim Amed Bölüğü ile komşu Sason Bölüğü'nden arkadaşlar iç içe karışmış, bağdaş kurup oturmaktan uyuşmuş ayaklarını açmak için volta atıp geziniyorlar. İki arkadaş küçük bir çay bardağıyla su dağıtıyor arkadaşlara.

Sara da Sason Bölüğü'nden. Ders arası biraz sohbet ediyoruz. Ayak üstü hal hatır sormaktan öteye gitmiyor sohbetimiz. Sara'yı iyi gördüm, askerileşmiş. Parkasının iki yanında, belinde kütüklük içinde şarjörleri, palaska, elinde portatif kleşi duruşuna daha bir askeri hava veriyor. Saçları arasında yer yer ak düşmüş olanlar iliştiriyor gözüme. Orta boylu ince yapılı, duygulu. 12 yıl yattı zindanda. Birçok tanıdık yüzü görüyorum, tümünü yazmak gerekir aslında. Savaşa gideceğiz, kimin ne kadar yaşayacağı bilinmez. Tümüne yer veremeyeceğime hayıflanıyorum.

Aradan sonra yeniden derse oturuyoruz. Adnan M16 silahıyla roketin nasıl kullanılacağını öğretiyor. Roketi 60'lık havan topu

mermisinden biraz küçük. Kullanırken özel mermiyle ateşlendiğini, silahı otomatikte takmamak gerektiğini, pistonu kapatan yan taraftaki düğmeye basmak gerektiğini M16 roketinin 250 ila 300 metre etkili mesafeye sahip olduğunu anlatıyor. G1, G3, ve kimi kleş türlerinin de roket attığını anlatıyor Adnan.

Yaklaşık bir saat sonra bir düdük sesi işitiliyor, öğlen molası veriliyor. Bölükler yerlerine çekiliyor.

Öğlen sonrası dersimize kaldığımız yerden devam ediyoruz. Lav silahının tanıtımı yapılıyor. Bu silahtan Bahtiyar (.....) arkadaş anlıyor. Bahtiyar 30 yaşlarında ama, yaşının üstünde gösteriyor. Sivil yaşamında işçilik yapmış, ağır ve tane tane konuşan, saçları kısmen kırlaşmış bir halk çocuğu. Ülkede mücadeleye katılmış. Savaşta yer almış. Lav silahının kullanımını orda öğrenmiş. Düşman depolarına baskınlarından ele geçiriliyor. Düşman bu silahı çok kullanıyor.

Lav silahı tek atımlık sıkıldıktan sonra bir daha kullanılamıyor. Fabrika imalatı sırasında roketi borusuna yerleştiriliyor. Üç buçuk kilo ağırlığında, geri tepmesiz bir silah olduğunu, beş bin derece ısı oluşturduğunu, ormanlık alanlarda kullanımının tehlikeli olduğunu anlatıyor Bahtiyar arkadaşımız. Böylece bomba atar silahlarımızın teorik tanıtımı bitiyor.

Makinahlı silahlardan orta otomatik Grinof silahını tanıtıyor. Adnan arkadaş önce şeridini takıp mekanizmayı sürerek silahı kullanılacak hale getiriyor. Söküyor ardından. Grinofun da Bikisi gibi Sovyet yapımı olduğu, tetik yerine ellerle kavranan arkadaki kısımda baş parmak hizasına gelen bir metal parçası silahı ateşliyor. O da Doğa gibi mekanizması arkada elle kavranıp çekilen bir koldan oluşuyor. Grinof'un üç bin metre etkili mesafesi var. Altan açılan iki ayak veya sehpa üstüne oturtularak kullanılır. Gerilla için fazlaca kullanışlı bir silah değil ama kullanılır. Ağır ve kolay zapt edilmeyen bir silah. Yani biraz hantal. Orta otomatik silahlardan en güçlüsü Sovyet yapımı Bikisi silahı ve gerilla tarafından tercih ediliyor.

Ara veriliyor derse küçük bayan arkadaşlardan Helîn (.....) nöbet değiştirip geliyor, sol tarafımda oturuyor. Kampımızın küçük bayanlarından biri. K. Başûrlu (Küçük Güneyli) oldukça çocuksu bir yapısı var. On üç on beş yaşlarında olmalı. Soruyorum

“on beş” diyor “on beş” derken bir an önce ülkede gerillaya katılmak ister gibi cevaplıyor. Uzun örgülü saçını ensesinde toplamış, elinde kleşi, üstünde askeri giysiyle tam bir savaşçı adayı, yaşı küçük ama yüreği büyük. Biraz ileride dizinde silahı bir kayanın üstüne oturmuş K. Başûrlu bayan arkadaşlardan Ararat (.....) yanımıza yanaşarak sohbetimize katılıyor.

Akademimizde bu dönem yüze yakın bayan arkadaş var. Her devre ülkenin ve Avrupa’nın dört bir yanından bayan arkadaşlar akademide savaş sanatını öğrenmeye, parti eğitimi almaya gelip erkek arkadaşlarla birlikte aynı askeri, siyasi eğitim görüyor. Bu durum Ortadoğu’da bugüne kadar yaşanmamış bir olay. Sanırım dünyanın hiçbir yerinde de böylesi bayan ve erkeklerin aynı askeri sahada eğitim gördükleri ve eşit koşulları paylaştıkları bir başka özgürlük okulu yoktur. Devrimler tarihinde ancak bayan gerillaya sahip Nikaragua ve El Salvador’da böyle, incelendiğinde Mahsum Korkmaz Akademisi gibi bir devrim okuluna rastlanmaz.

Kurdistan devrimi ilginçlikler ve özgünlüklerle doludur. İşte Akademimiz bayan, erkek gerilla adayları bileşimi de bunlardan biri. Ortadoğu’da en geleneksel özelliğe sahip Filistinli güçler bile Filistin kadınları için böylesi bir özgürlük mücadelesi olanağı yaratamamıştır. Bu konu çok derin ve birçok yönüyle ele alınıp incelenmeyi gerektiriyor. Bunları ana başlıklar halinde sunmak bile oldukça derinlik arz ettiğini göstermeye yeter.

Ortadoğu bir İslam coğrafyası. İslami kültür ve geleneğin egemen olduğu Ortadoğu’da böylesi bir askeri okul yaratmak, yığınla geleneğin korumasında kadının İslam bünyesinde çağdaş bir çıkışını yaratan bir güç olmayı getiriyor. Ve Ortadoğu özgür kadın hareketinin en görkemli çıkışının gelecekteki alt yapısını oluşturuyor. Bu yönüyle çağdaş Amazonların yaratılmasıdır.

Kurdistan toplumu feodal, geri yapısı içinde tam bir kadınlar zindanıdır denebilir. Kadın namus ölçüsü olduğu kadar bir egemenlik aracı ve erkeğin malıdır da. Kürt insanından-toplumundan kadını, binlerce yıllık kültür ve geleneğe meydan okuyarak koparmak ve özgürlük hareketi içinde akademi sahasına çekip burada elini ve beynini silahlandırıp özgürlük savaşçısı haline dönüştürmek Kurdistan’da başlı başına bir devrim olayıdır. Bu

aynı zamanda Ortadoğu için de yukarıda belirtildiği gibi kadın hareketinde büyük bir özgürlük çıkışıdır.

Kadın Ortadoğu ve Kurdistan'da evinden komşusuna bile adım atarken yığınla sorun olup aile içinde çatışmalara yol açarken, Kurdistan kadınına sınırları aşırıp, binlerce kilometre uzaklarda silahlı bir güç içine alıp eğitmek bugüne dek ne Kurdistan'da ve ne de Ortadoğu ve dünyanın hiçbir ülkesinde, devriminde yaşanmamış bir olaydır. Bu, çağdaş kadın hareketinin uluslararası boyutta bir özgürlük hamlesini yaratmak oluyor.

Ve yine hiçbir devrimde görülmemiş olan bir özellik de Lübnan gibi bir ülkede bugün kadını silahlandırıp, toplumda kadın cinselliğiyle metalaştırılmış tüm insani nitelikleri (üretkenlik, cesaret özgür irade, yaratıcılık, saygınlık, özgür düşünebilme güç yöneticilik vb) öldürülüp toplum dışı, bir zevk ve egemenlik aracı haline getirilmişliğinden kurtarıp salt kadın sorununda değil özgür geleceğin simgesi ve yaratıcıları olarak çağa kazandırmak ve en önemlisi de bunu savaşı her yönüyle yaşayan bir ülkede gerçekleştirip bir gerilla ordulaşmasına dönüştürmek, oldukça büyük cesaret. Kadına verilen en anlamlı değer ve geleceği yaratmaya duyulan mutlak güvenle bir o kadar politik güç ve yetkinlik ister. Lübnan'da birçok örgüt bulunmasına ve adeta bir örgütler cumhuriyeti olmasına rağmen hiçbir güç böylesi gerilla temelinde özgür kadın ordulaşması yaratmaya güçleri yetmemiştir. Lübnan gibi yabancı ve kimin elinin kimin cebinde olduğunun bilinmediği, her yönüyle karmaşık bir sahada ve dağlar arasında bir askeri sahada bırakalım gerilla temelinde kadının özgür ordulaşmaya yürümesini, buna adım atmak dahi, herkese mantıksız anlamsız ve yürüyemeyecek bir iş olarak gelir.

Kadını erkeklerle eşit koşullarda ve özgür bir ortamda bir arada savaşa hazırlamak ve bunu yaparken ilk olarak ve dünyanın hiçbir ordusu ve gerilla hareketinde rastlanmayan bir tarzda eğitimle, kadının cinselliğini kullanmadığı, erkeğin kadını bir cinsel meta veya cinsel çekim aracı olarak görmediği bir özgürlük ortamı ve cins ayrımının silindiği cinselliğin değer ifade etmediği bir okul yaratmak büyük yürek ve cesaret ister.

İşte Kurdistan devriminde bugün bunca bayan gerilla düşmanla savaşı bir orduya dönüştürülmüşse bunu büyük ustalık, cesaret,

emek ve çabalarla Mahsum Korkmaz Akademisi'nde 13 yılı bulan Başkan Apo'nun önderlik gerçeğindeki faaliyetlerinde aramak gerekir. Yine bu faaliyetinin ürünüdür ki bugün ülkemizdeki kamplarda ve savaşılan gerilla birliklerimizde yer alan binleri bulan kadın gerilla vardır. Büyük özgürlük tutkunu çağdaş önder, Başkan Apo gerçeğinin bir yönü de devrimimizin özgürlük demokrasi ve kadın sorununun çözümünü devrimden sonraya ertelememiş, ilk günden başlayarak, yıllarca süren sabırla bugün devrimimizin temel güçlerinden biri olan çağdaş demokratik kadın hareketini kan ve ateş içindeki savaşılan kadın gerçeğiyle yaratmıştır. Bu gelişim kendisini sadece parti saflarında değil, Kurdistan'da halk ayaklanmalarında başı çeken özgür demokratik ve siyasal ordulaşmayı yaratmaya yol açan kadın gerçeğine dönüştürmüştür. Bugün Kurdistan yurtsever demokrat kadın yüreğine binlerce yılın tutsaklığı ve baskısından kurtuluş için özgürlük mücadelesini yerleştirmiş ve yüreğinin tahtına Başkan Apo'yu oturtmuşsa, bunda özgür kadın hareketinin yaratılması için garip bir ülkede Başkan Apo'nun nasıl bir savaşım yürüttüğünü görmemek olmaz. Başkan Apo'nun kadına verdiği değer, saygı ve sevgisi, yüce bir savaşımın Kurdistan kadınına aktararak toplumda kadına değer, sevgi ve saygınlık kazandıran özgürlük savaşının gerçekliğine dönüştürülmüştür. İşte Kurdistan kadınının Başkan Apo'ya olan bağlılığının temeli böylesi bir yüceliktir. Bundandır ki düne kadar evin tutsağı, hizmetçisi ve toplumda aşağılanan, küçümsenip horlanan, alınıp satılan her türlü çağdışılık ve gerilik içinde yitikleştirilen Kurdistan kadını düşman karşısına geçip göğsünü kurşunlara hiç çekinmeden siper ederek özgürlük için şehadete ulaşmaktadır. Bu durum sadece bir değil her gün yaşanan sıradan olaylar haline dönüşen Başkan Apo'nun özgürlük ustalığının, Kurdistan kadın gerçeğinde ifadesini bulan, akademiden ülke dağlarına, oradan ovalara, evlerin içine ve kadının yüreğine süzülen güneş selidir. Öylesine yakıcı, aydınlatıcı, zapt edilmez ve öylesine erişilmez yücelikte ki özgürlük ustalığı. İşte Başkan Apo'nun günümüzde dünyanın hiçbir yerinde yaşanmayan çağdaş kadın hareketini yaratan önderlik gereğinin bir yanı bu oluyor.

Devrim denilen güzel rüyayı maddi bir gerçek haline dönüştürmek kabaca bakıldığında ruhsuzlaşır, anlamsızlaşır, coşkunluğunu yitirir.

Devrime ulaşabilmek için, toplumda tutsak edilmiş, bastırılmış, gölgelenmiş, sindirilmiş, yitirilmiş ve sömürgeci kurumlaşmayla tarihsel gerilikler ve gerici kurumlaşmaları asgari olsa da parçalayarak mücadele güçlerini, güzelliklerini, açığa çıkarıp özgürlüğü yürütecek faktörleri yaratmak olmaksızın bir tek adım bile atılamaz. Toplumu ulusal bağımsızlık ve toplumsal kurtuluşa götürebilmek için, toplumun derinliklerinden en hassas dokularından başlayarak dönüşüme uğratmak gerekir ki düşman sökülüp atılabilsin. Halk yenilmez bir güç olabilsin. Ve devrim toplumun derinliklerine nüfuz ederek, sürekli içsel gelişim ve dönüşümle, toplumsal yenilenme, ideolojik, politik, yasama, yürütme, yargı, kültürel, sosyal, eğitsel, ruhsal, düşünsel, teknik ve her bakımdan gelişerek, ekonomik, üretim düzeyini arttırsın. Üretim ve ekonomik büyüme de toplumu kalkındırarak, devrim süreklilik kazanarak yenilmez kılınsın.

Başkan Apo'nun kadın sorununda özgürleşme ve demokratikleşme hareketini yaratmasındaki temel; bugünden başlayarak devrimi yenilmez kılmanın, toplumsal içselleştirme ve yepyeni sosyo-kültürel ve sosyo-politik bir toplumsal doku oluşturduğu, anlamının ise oldukça derin olduğu, gelecekte bile reel sosyalizmin bugün yaşadığı çöküşü Kurdistan halkına yaşatmamayı hedefleyen, oldukça hassas bir mücadele yürüttüğü görülür.

Sadece düşmanla kaba anlamda bir savaşla devrimin yürümeyeceği, yenilgiye giden bir devrimin hazırlanmasından başka bir sonuç yaratılamayacağı gerçeğinden hareketle, Başkan Apo'nun önderlik ettiği ulusal toplumsal devrimimiz Kurdistan toplumunun binlerce yıllık tutsaklığı ve geriliği içinde daha şimdiden, devrimlerle eşdeğer, çağdaş ulusal önder, ulusal birlik, halk ordulaşması, siyasal ordulaşma, ulusal demokratik kişilik, kültür ve gelenek, ulusal demokratik ruh birliği, çağdaş ve özgürlükçü kadın hareketi, çağdaş insan ilişkilerinden tutalım birçok toplumsal özelliği yaratmış ve güçlendirme sürecine koyacak devrimimizin köklü gelişimine yol açmıştır.

Denebilir ki birçok devrim şu veya bu oranda benzer gelişim seyri izlemiştir. Kurdistan'da da böylesi bir gelişim seyrinin izlenmesinden doğal ne olabilir. Böylesi bir soyutlamayla Başkan Apo, PKK ve Kurdistan devrimine bakıldığında oldukça doğal karşılamak gerekir. Çünkü ulusal kurtuluş devrimleri, toplumsal devrimler,

ulusal güç ve dinamiklerin ulusal kurtuluşu, güçlü sınıf özellikleri toplumsal devrimleri yaratır. Yani tümünde çürüyen sömürgeci-egemen zor ve ilişkilere karşı güçlü bir ulusal toplumsal bünye vardır. İdeoloji, politika, örgüt, mücadele vb devrim için gerekli tüm öğeler bu güçlü bünyeden çıkar. Yani bünye zaten saat gibi işlemektedir. Yapılan şey saatin ayarlanması olayıdır. Yani devrim için her şey hazırdır yapılacak olan gerekli düzenlemeleri yapmaktır. Böylece devrim süreci başlamış olur. Örneğin Vietnam’da olduğu gibi yüzyıllık bir mücadele geleneği üstünde bağımsızlık gelişti, zorlu oldu ama miras tarihseldi ve çok güçlüydü.

İşte fark burada. Kurdistan toplumu tüm tarihsel varlığıyla toplumsallığıyla, ulusallığıyla, Kürt olan her şeyiyle çürütülmüş ve yok olmanın uçurumuna yuvarlanmış, kuruma sürecini tamamlamak üzere olan bir kökün toprakla tüm bağlarını koparmış, yaşam belirtisi olmayan, yeşermeyecek bir hal almıştı. Bırakalım devrimi özgürlüğü geliştirmeyi Kurdistan bağımsızlığı için silahlı savaşım yaratmayı, bir Kürdü ulusal-toplumsal çıkarlar için kişisel çıkarlarından vazgeçirmeye ikna etmek bile başlı başına zorlu bir çaba gerektirirdi. Kurdistan için bir Kürt kadınının tek başına bir kentten başka bir kente gitmesini beklemek onun aile bireyleri tarafından ve çevresince fahişe olarak damgalanıp katliamı için yeterli bir neden olurdu. Yurtseverlik öldürülmüş, insani ilişkiler alabildiğince yozlaştırılıp çürütülmüştü. Kurdistan, Kürt halkına koskoca bir mezar haline getirilmişti. Halk ulusal kimliğini savunmak bir yana Kürtlüğünü aşağılayan horlayan ve tiksinen bir konuma getirilmişti.

Bunun için Kurdistan’da en basit gibi gelen her devrimci ögenin yaratılması başlı başına bir devrim çabası içeriyor. Kurdistan devrimi kendi içinde devrimler geliştirerek ilerliyor. Devrimler tarihinde eşine rastlanmayan bir devrim süreci izliyor. Ve ilginç olan, eşine hiçbir devrim tarihinde rastlanmayan yanı ise, tüm bu gelişmeleri bir tek insanın başlatması ve dev gibi geliştirerek devrimi garantileyecek güç ve olanakların yaratılmasında önderlik gibi zorlu ve olmayacak şeyi olur kılması; kendi düşmanı ve kurdu haline getirilmiş, her yönüyle paramparça edilmiş ve bunu çok doğal sayıp hiç gocunmayan Kürt halkının önderliğine yürüyüp ulusal önder olarak Kürt halkını sınıksız etrafında kenetleyerek devrimi yaratması. İşte

Başkan Apo olarak devrimler tarihine geçmeye başlayan ve şimdiden dünyanın ilgisini çeken Kurdistan devriminin biricik önderinin yarattığı gelişmelere bakıldığında, Kurdistan devriminin tarihsel anlamıyla PKK'nin rolü anlaşılır.

Kurdistan devriminde özgürlük savaşçısı kadınlardan gerilla ordulaşmasının yaratılması ve bunun tarihsel-toplumsal olarak şekillenen erkek egemenliğinin cumhuriyeti Ortadoğu'da, kendi ülkesinden uzak, savaşın bin parçaya böldüğü Ortadoğu'nun siyasi mozaigi Lübnan'da imkansızlıklar içinde başlatılması, Kurdistan'a taşırılması savaşın, ayaklanan Kürt kadın hareketine dönüşmesi de devrimimizin en çarpıcı yönlerinden birini oluşturuyor. Bu bile PKK önderi Başkan Apo'yu ve onun şahsında Kurdistan devrimini anlamaya yetiyor.

Yanımda oturan, devrim soluyan Hêlîn'in burada bulunuşunun devrim hikayesini düşünüyorum; Kurdistan kadınının özgürlük tutkusu için silaha sarılışını ve Başkan Apo'nun sevdasının yüceliğini... Hêlîn bir şeyler anlatıyor düştten uyanmış gibi ne olduğunu anlamadığım ilk sözlerine başımı sallayarak dinlediğimi anlatmaya çalışıyorum, saygısızlık olmasın diye. SA-7'lerle düşman uçaklarının saldırılarının durdurulabileceğini anlatıyor devamla. Onaylıyorum. Ne yazdığımı soruyor, adını sorduğumda günlük, anı türü bir şey diyorum “iyi” diyor, iki eliyle sıkıca kavradığı portatif kleşini birileri elinden alacakmış gibi oturuyor. Akademimizin moral-kültür gecesinde şiir okumuştum ve halay ekibinde yer almıştım. Üstünde Kürt milli kıyafetiyle titrek ve yüksek bir sesle, uyumlu el hareketleriyle şiir okurken oldukça heyecanlıydı ve bol alkış toplamıştı şiir sonrası.

Öğlen öncesi derste tanıtılan havan topuyla atış yapacağız. Karşımızda bir tepe var. Oraya nişanlıyor Pixan arkadaş. Bulunduğumuz yeri, güneş ışıklarını engelleyen iri bir bulut gölgelemiş. Beş on kilometre (Doğu yönünde) uzaktaki bir Suriye köyünün dağınk beyaz renkli binaları dağın yamaçlarında güneş ışıklarıyla parlıyor. Havan topunun mermisi karşımızdaki yedi yüz metre ilerideki tepeye doğru fırlıyor hafif bir silahın patlamasını andıran sesin ardından. Birkaç saniye sonra karşı tepenin orta yerinde önce siyah bir duman ve ardından patlama sesi işitiliyor.

İki bölük toplanıp düzenli bir yürüyüşle patlamanın olduğu yöne doğru ilerliyoruz tepeye yetişmeden geniş kayalık bir alanda duruyoruz. Numan tümümüzün göreceği bir şekilde bir kayanın üstüne çıkıp, elinde tuttuğu bir Bisiving roketiyle konuşmaya başlıyor. Askeri kurallara doğru yaklaşmanın önemli bir özelliğinin, silaha doğru yaklaşmak, kullanılacak silahın niteliklerini tanımaktan geçtiğini anlatıyor. İyi tanınan silahın dost, tanınmayanın düşman olacağını vurguluyor. Silahı iyi tanımak için sevmek, ihtiyaç olduğunun bilincinde hareket etmek gerektiğini açıklıyor. Bisiving atışı yapılacağını, Bisivingin ateşlendiği anda arkaya kuvvetli bir ısı verdiğini, bunun için oda içinde ateşlenemeyeceğini, arkasının boş olup yirmi beş metre kadar bir mesafede kimsenin ve yanıcı, zarar görecektir bir şeyin olmaması gerektiğini bu konuya dikkat edilmesi gerektiğini belirtiyor. Bayan arkadaşlardan Hêja (Gü. Ca) arkadaş konuşmak için araya girmek istemesine Numan'ın tavrı sert oluyor ve susturup konuşmasını engelliyor. Askeri kurallar dışına çıktığını belirtiyor çok kısaca. Hêja arkadaş çok bozuluyor bu davranışa. Numan daha sonra bilerek bu tavra girdiğini askeri kurallara uymada dikkat çekmek için böyle davrandığını anlatıyor.

Bisiving atışı için üç arkadaş isteniyor. Tüm arkadaşlar el kaldırıyor. Üç arkadaş seçiliyor. İki erkek bir bayan arkadaştan oluşan ekip atış yapmak için düzlüğe iniyorlar. Karşıda yüz metreden az bir mesafede bulunan bir varile ateş ediliyor. İki arkadaş vuramıyor hedefi. Üçüncü arkadaş vurmayı başarıyor ve alkışlarımızı topluyor.

Atışlardan sonra eğitim dersi gördüğümüz yere dönüyoruz. SA-7 silahının tanıtımı yapılacak. Dersimizin son tanıtılacak silahı SA-7 oluyor. Akademimizin küçük erkek gerillalarından 12-13 yaşlarındaki algı gücü oldukça yüksek adeta ateş parçası gibi biri olan Mazlum (.....) arkadaş Sam-7'nin etrafında dönüp duruyor. Omuzuna almasını ve fotoğrafını çekeceğimi belirtince önce utanıp sıkılıyor, biraz cesaretlendirince gidip omuzluyor, fotoğrafını çekiyorum. Mazlum babası, annesi ve kendisinden bir iki yaş büyük kız kardeşiyle birlikte akademiye gelmiş Xoşnav'ın oğlu.

Akademimizde birkaç çocuk yaşta arkadaş daha var. Dilsoz da bunlardan biri, 7 yaşında, o da ailesiyle birlikte gelmiş. Babası

İzzettin, (Ma.Ma) uzun yıllar Zindanda yatıp çıktıktan sonra ailesiyle birlikte akademiye gelmiş. Bu yaz akademimizde küçük bayan misafirlerimiz de vardı. Lübnan'da faaliyet yürüten Selim arkadaşın biri sanırım 6-7 diğeri de bir iki yaş büyük, Têkoşîn ve Ciwana isimli kız çocukları ve Şehit düşen Sarı Hüseyin (Süleyman Aslan) arkadaşın 10 yaşlarındaki kız çocuğu Dılar arkadaşlardı.

Akademide çocuk yaştaki arkadaşlara çocukça ilgi gösterip davranmak yasak. Onlara çocuk değil, birer küçük gerilla arkadaş olarak davranıyoruz. İlişkilerimiz buna göre oluyor. Başkan çocukları birer mücadele arkadaşı olarak görüp değerlendiriyor. Mücadele arkadaşlığının, yoldaşlığın cinsi ve yaşı olamayacağını ilkeleştirmiş. Çocuk yaştaki bu gerilla arkadaşlarla saatlerce oturup karşılıklı, ciddi sohbetler yapıyor bazen. Düşüncelerini alıyor. Başkanın çocuklara verdiği bu değer onları müthiş olgunlaştırıyor ve verdikleri cevaplar olgun insanların cevaplarına eş değer oluyor kimi zaman. Çocuklar da Başkan'a oldukça büyük değer veriyor. Selimin kızı Têkoşîn'e (mücadele) bir gün, “babanı mı çok seviyorsun Başkan Apo'yu mu?” diye sorduğunda, iki elini üstündeki komando pantolonunun ceplerine koymuş sağa sola salınarak “Serok Apo” (Başkan Apo) demişti. Akademide rastladığım küçük gerillalar Başkan Apo'ya ve devrime oldukça bağlı.

Numan SA-7'yi tanıtmaya çalışıyor Pîxan arkadaşla birlikte. Numan 1981 yılında yine burada (o dönem akademimiz yoktu, şimdiki akademimiz Filistinlilerin Helvê isimli askeri kampıydı. Arkadaşlar Filistinliler içinde kalıp Filistinlilerce askeri eğitimden geçiriliyorlardı. Kamp '82 savaşı sonrası Filistinlilerin çekilmesiyle elimize geçti) Filistinlilerin verdiği eğitimde SA-7'yi tanımış ancak birçok şeyi anımsamıyor şimdi. Pîxan ise pêşmergelik yaşamında tanımış ama onun da bilgileri sınırlı. SA-7 haki renkte bir buçuk metre kadar uzunlukta, göz ve arpacıklı. Uçak hedefe girdiğinde tetik açikken sinyal veren, tek kişinin taşıyıp kullandığı ağır olmayan hassas bir silah. Uçağa arkadan ateşlenmeli zira ısıya doğru gidiyor. Uçak güneşe doğru gidiyorsa roket hedefini şaşırp güneşin ısıısıyla güneşe doğru gider. Uçaklar sıcak “balon denilen kızgın metaller atarak” roketi şaşırtmak ister. Roketi, kapsülü ve bilgisayar gibi elektronik sistemi dış kabı içinde yer

alıyor tek parça soba borusu gibi dış kabı var. Fabrikada yerleştiriliyor tüm parçaları. Tetik sistemi sökülüp ayrı taşınabiliyor, çok hassas ve özenle taşınması gereken bir silah. Boru içindeki roketin baş kısmı camlı ampülü andırıyor. Ön ve arka kapaklar ateşlenmeden önce açılıyor. Arka kısmında pervanesi görünüyor. Roketi hafızalı tetiğin önünde bir halka var. Halka çekildikten sonra ateşlemeye hazır hale geliyor. SA-7 hakkında bilgilerimiz çok sınırlı. Her arkadaş biraz anlatıp bilgiler bilgilere eklenerek zenginleşiyor. Bilgimiz yine de yetersiz. Namlunun hemen altında bir dinamosu var. 3 dakika kullanıldıktan sonra tükeniyor ve silah işe yaramaz oluyor. Çok güçlü sesi olduğu ve sadece bir kez kullanıldığı yeniden doldurulamayacağı anlatılıyor. Pîxan'ın bilgisi daha derin bu konuda. Birçok eksik kaldığını tüm yönleriyle tanıtamadıklarını açıklıyor.

Akşama doğru günlük dersle ilgili bir değerlendirme toplantısı yapılıyor. Değerlendirme toplantısı kısa sürüyor. Numan'ın bayan arkadaşına karşı tavrına değiniliyor kısaca ve disiplin amaçlı olduğu vurgulanıyor.

Akşam üstü hava kararmaya yakın bir sırada hergünkinden farklı olarak Filistinlilerin kampının hemen yanından geçerek akademiye geliyoruz.

Yanan çadırımızın kurulması için, Welat (Hü. De) arkadaş ve bizim takımdan da Adil, Abdurrahman, Cabbar, Rojhat, Abuzer arkadaşlar kalmıştı gün boyu. Welat arkadaş da uzun yıllar zindanlarda yatanlardan. Bizden iki üç yıl önce tahliye olmuştu. Çıkınca partiyeye katılmış. Akademide eğitim gördükten sonra savaş alanına gitmişti. Bir devre daha görmek için yeniden gelmiş akademiye. Sason Bölüğü'nde kalıyor. Ama yanan çadırımızın kurulmasında yardımcı oluyor. Akademi yönetimi durumumuzu anlatmış olmalı ki yağmur altında kalmayalım diye bir çadır göndermişler. Welat iyi çadır kuruyor. Geldiğimizde çadır kurulmuştu, kenarları ise henüz açıldı. Çevresi kazılı, yağmur sızması için kanal yapılacak ve ayrıca taşlarla yarım metre kadar çevresi örülüp sağlamlaştırılacak.

Gece yine Başkan'ın konuşması vardı. Halk sevgisi, düşmanın halkımıza kini, seçimler, kadın sorunu vb konularda sohbet biçiminde geçen, yine ayakta ve beş saat kadar süren bir konuşma yaptı. Bu

defa konular çeşitliydi. Daha çok güncel, siyasal konular üzerine birer saat kadar süren konuşmalar yaptı.

Başkan Apo'nun önemli bir özelliği dikkat çekiyor konuşmalarında. Eleştiri yönü çok güçlü. Kurdistan halkına ağır eleştiriler yöneltiyor. Kurdistan halkının yaşamını, anlayışlarını düşünce ve duygularını yargılayıp mahkum ediyor ve yerine yurtsever; demokrat anlayış ve ilişkileri koyuyor.

Sanırım devrimler tarihinde hiçbir çağdaş önderlik kendi halkına bu denli ağır eleştiriler yöneltmemiştir. İnceleyebildiğim kadarıyla böyle bir şeye rastlamamıştım. Bunca ağır eleştiri ve yer yer ağır suçlamalara rağmen, Kürt halkının tarih boyunca ilk olarak oldukça bağlandığı bir önderlik oluyor yine de. Kürt halkının tutsaklığı köleliği, geriliği, çağ dışına itilmişliğine ve bunları yaşam olarak kabullenişine korkunç öfke duyuyor. Duyduğu bu öfkeyi de açık dile getiriyor. Eleştirileriyle halkın yaşam prensibi edinmiş birçok toplumsal değer ve toplumsal hukuk ölçülerini paramparça ediyor. Bu öfke düşmanın Kürt halkı içinde derinliğine kurumlaşmasına, Kürt halkının beynine ve yüreğine girerek ulusal imha ve vatansızlaştırmasına duyulan büyük öfkedir. Sömürgecilik sadece ülke topraklarında ve sosyal yapıda değil, Kürt'ün düşünce ve duygu sisteminde de kurumlaşmış ve düşman içselleşmiş olduğundan Başkan Apo'nun Kürt halkına yönelik bu ağır eleştiri ve mahkum eden konuşmaları halkı sarsarak kendine gelmesine, içinde yaşattığı düşmanı öldürmesine, bunda başarılı oldukça da Başkan Apo'ya daha çok bağlanmasına yol açıyor.

İşte diğer çağdaş devrimlerde, devrim önderlerinin kendi halklarına çok ağır yönelmemesinin nedeni, düşmanın halkta içleşip, halkı kendi adına düşündürüp duygulandırması özelliğinin olmaması veya Kürt halkında olduğu gibi ölümcül yaşamamasından kaynaklanıyor. Bu da devrimimizin bir başka özgün yanını oluşturuyor. Başkan Apo'nun halka bunca ağır yüklenmesinin altında yatan gerçek, düşmana duyulan öfke ve halka duyulan sevginin büyüklüğünü göstermeye yeter. Biraz çelişkili gibi yansımalarına rağmen halkın nasıl sevilmesi, yaklaşılması, güvenilmesi gerektiğini ve hangi özelliklerinin hedeflenerek halkın yaşamından ve devrim önünden engel olmaktan çıkarılması gerektiğini ustaca saptayıp, ulusal birlik ve

mücadeleyi sağlayan bir tarzda öğretmeyi sürdürüyor. Bu yönüyle, Başkan'da bağımsızlık ve özgürlük savaşımımıza olan inancın nasıl büyük bir öfkeye yol açtığını ve bu büyük öfkeden nasıl büyük bir sevgi bağı yarattığını gösteriyor. Kürt'ün ölü ve varlığını inkar eden her türlü geriliği taşıyan yaşamına en az düşmana duyduğu öfke kadar saldırıp, eleştirip, mahkum ederken; yerine özgür, bağımsız, çağdaş, yurtsever öge, kişilik ve yaşam, anlayış ve ilişkileriyle mücadeleyi yerleştirip bu temelde güçlü bir politik yönelimi ve gerilla savaşımıyla ulusal dirilişi, ulusal birliği ve anti-sömürgeci demokratik mücadeleyle donatarak Kürt halkının sevilen, saygınlığı olan, bir hak konumuna yüceltiyor. Öfkeden sevgiyi bu tarza ve ulusal çapta yaratmak bireyin duygulanışını ulusal duygulanışa dönüştürmek, böylesi maddi temellerde ve geniş kapsamlı duygulanışla yaşamak, taşmak ve milyonları kucaklayan bir derinlik oluşturuyor. Bu yön Başkan Apo'nun önemli bir özelliği durumunda.

Kenarları dört yandan açık rüzgar alan çadırımıza dönüyoruz gece yarısından sonra. Başkanın konuşmaları duygu seli yaratıyor bizlerde. Sözleri hala kulaklarımda çınlıyor. Düşünceler alıp götürüyor beni. Saate bakıyorum gecenin üçü, gün doğumuna iki buçuk saat var. Işığı görünmesin diye battaniye altında yaktığım sigarayı avuçlarımdan arasına alıp içiyorum. Bütün devrimlerden bildiklerimi geçiriyorum aklımdan. Devrimin duygularını, beynin yüreğe hükmedişi ve milyonlarca insana aktarılması görkemli bir şey. Devrimle yaşamak her an devrimi düşünmek, devrimle duygulanmak, öfkelenmek, sevmek. Başkanın duygu ve düşünce dünyasının yorumlanmasını yapmak istiyorum. Karşıma Diyarbakır Zindanı'nda vahşetin çılgınlıkları arasında ölümde yaşamı yaratan Mazlum, alevler arasından uzanan Ferhat, ölüm oruçlarında erimiş bedenleriyle Hayri, Kemal, Diyarbakır surlarında bedenini Newroz ateşiyle tutuşturan Zekiye, Cizre'de tank paletleri arasında ezilmiş bedeniyle parmakları zafer işaretiyle kilitlenmiş çocuk, Cizre, Nusaybin, İdil, Dargeçit, Şırnak, Midyat, Kızıltepe, Batman, Derik, Diyarbakır, Lice, Kulp, Hani, Silvan'da, kurşunların üstüne yürüyen okyanus dalgaları gibi insan selinin oluşunda şiddetli bir çarpışmanın, kan barut kokusu sarmış dağlarında yankılanan, "Yaşasın Başkan Apo" sloganlarını duyuyorum. Ve

tümünün duygularında, düşüncelerinde “Apo”ya olan bağlılık, güven ve inanç öne çıkıyor.

Devrimimizin kaçınılmaz zaferini yakaladığımızı anlıyorum, her zerremde hissediyorum bunu. İçim içime sığmıyor. Milyonların Başkan’da ihtilali yaşaması özgürlüğü müjdeliyor. Başkanın konuşmalarında yürüyen bayraklı, silahlı milyonlarca insanı Diyarbakır meydanlarında görmek pek uzak değil artık. Zaferin o tanımsız coşkusu bin yılların esaretini alıp götürecektir. Zulmün kararttığı Diyarbakır surlarının kara taşları, inci parlaklığında gülümseyecek Kurdistan’ın bağımsızlığına. Bu düşüncelerle gökyüzüne uzatıyorum elimi tüm yıldızlar birikiyor avuçlarımda ve duygu seli olup akıyor gökyüzü sonsuzluğunda.

17 Ekim 1991

Bütün gece boyu Bağımsız bir Kurdistan’da güneşin doğuşunu düşündüm ve kendi kendime söz verdim; eğer ömrüm yeterse bağımsızlık gecesi Diyarbakır’da olmaya çalışacağım. Sabaha kadar uyumayıp kurtulan Diyarbakır’da yüksek bir yere çıkıp güneşin doğuşunu seyredeceğim. Akademide nöbet yerinde seyrettiğim gibi. O günün bahar olmasını, mart ile mayıs karışımında temmuz sıcaklığını yaşatan bir gün olmasını isterim. Karı erimiş dağların mart olup akmasını, mayıs esintileriyle kanatlanıp temmuz sıcaklığıyla ısınmalı o gün Diyarbakır’ın kalbi. O gün Başkan Apo’yu karşılamalı.

Gündüz üs alanımızdayız. Yakınlardan bir silah sesi işitiliyor. Takım dinlenme yerinde oturmuşuz birkaç arkadaşla. Başkan’ın geceki konuşmalarının değişik yönleriyle sohbetini yapıyoruz. Nöbet yerindeki kayalıklar arasından Akif görünüyor. Sol elinde bir şey tutmuş sallıyor bize doğru gelirken. Sağ elinde keleş. İyice esmerleşmiş yüzünde gülümseme var. Yaklaştığında elinde ölmüş bir kuş olduğunu görüyoruz. “Bak bunu yaz işte” diyerek, nasıl keskin bir nişancı olduğunu yazmamı ima ediyor. Kuşu tam tepesinde vurmuş gagası ve gözlerinden biri duruyor. Kafasının üst kısmı uçmuş. Bu kuşla basıyor havasını, nasıl nişan aldığını,

kuşun hareketlerini anlatıyor canlı bir ifadeyle. Adını bilmiyoruz ama bu kuş türü çok çevik ve seri hareketler yapar hep durduğu yerde. Konduğu yerde fazla kalmaz uçar ve yakın bir yerlere konar. Akif'in kuşu, olduğu gibi ilk anda can vermiş olmalı ağırsızı duymadan. İyi nişancı. Keleşiyile attığını vuruyor. Bunu fazla mermi kullanmasına borçlu olmalı.

İçtima yerinde toplanıyoruz, içtima düzenine geçiyoruz. Tam bu sıra artarda silahlar patlıyor. Hemen arkamızda istisnasız tümümüz kıpırtısız duruyoruz. Konuşan Akif sesini kesiyor ama o da öylece duruyor bizim gibi. Silah sesleri hala sürüyor. Ne olduğuna anlam vermeden bir an sinek uça duyulacak sessizliği yaşıyoruz. Akif'in "ne duruyorsunuz. İntişar. Düşman bastı" sesiyle irkiliyoruz tümümüz. Bir iki kurşun da o patlatıyor. O an herkes intişar (alanı) yeni başlamış gibi fırlıyoruz mevzilerimize. Bir dakika sürmeden kayalar arasında kayboluyor bölük.

İntişar başarisız oluyor haliyle. Reflekslerimiz çok hantal. Gerilla olduğumuzu unutuyoruz bazen. Uyuyoruz resmen. Böylesi bir durumda hemen mevzilerimize fırlamak, anında savunma ile düşmana yanıt vermek, düşmanın yerini saptamak, ateş üstünlüğünü elinden alarak en zayıf halkasına yüklenmek ve kırarak kurtulmamız gerekirken, bu intişarda bizim yaptığımız "allahlıklar" gibi düşmana kurban olmak oldu. Bölük imha olmuş sayılır. Hele düşmanın elinde MG3 türü bir silahın olduğunu var sayarsak, bölükten tamamen umudu kesmiş olmak gerekir.

Akif haklı olarak intişar sonrası bölüğe hitaben eleştiride bulunuyor. İntişarı değerlendirirken yaptığı konuşmanın dozu ağır, üslubu doğru değil ama gerçeğimizi ifade ediyor. Sanırım bu konuşma birçok arkadaşı rahatsız etti. Farklı biçimde de ifade edilebilirdi. Buna rağmen özüne bakıldığında bölüğün imha edildiği gerçeğiyle karşılaşıyoruz. Ölmüşüz işte bu kadar açık. Yıllarca partimizin verdiği emeği bir çırpıda basit bir dikkatsizliğimize kurban etmişiz. Tabii ki bu da bizim devrimi ne kadar yaşadığımızın çelişkisi oluyor. Savaşa böyle yaklaşmak ölümden başka bir şey değil. Ve bizler de ölmüş kabul edileceğimize göre kendimizi savunmaya hakkımız yok. Çünkü ölümler konuşmaz da ondan. Akif'in yaklaşımı ölmüşlüğümüz yanında ayrıntı olarak kalır artık. Ayrıntılar düzeltilmeli,

eleştirilmeli ama önce düşmana yem olmamayı öğrenmek, savaş sanatının ustaları olmayı kafalara takmak gerekiyor.

Başkan'ın "kendinizi özgürlük savaşımına yatıracaksınız. Ölmeye bile hakkınız yok. Gerekirse kendinizi bıçak altına yatırıp doğrayacaksınız...." sözlerinin anlamı daha iyi çıkıyor ortaya. "Doğramak", "ölmeye hakkı olmamak" ve "özgürlük savaşımı" sözcükleri. Bu sözlerin sınıf, parti, kural, savaş dışı her şeyi kişiliğimizden atmak, bunu yapamıyorsa kesip atmak, devrimi kuralınca yürütüp kendi şahsımızda devrimi süreğen kılmak ve böylece özgürlük savaşımını halkın özgürlük umutlarına dönüştürmek anlamını ifade eden, her gerillanın kendisine özgürlük savaşçısı diyorsa yaşam odağı haline getirmesi gereken savaşım gerçekliğimizin yoğunlaşmış ifadesi olduğu açıktır.

Başkan'ın bu belirlemesini gerilla yaşamımızın formülasyonu olarak almazsak, şahsımızda savaş dışı kalacak olan gerçek partinin, önderliğin bizlere verdiği onca emek, değer, şehitlerimizin bizlere, yoldaşlığımıza olan güvenleri, devrimimizin bizden beklediği görevleri bir kenara atmış oluruz. Vasat bir devrimcilikle ise Kurdistan'da bir tek adımın bile sahibi olamayız. Ve her şey bir yana kendimize olan inancımızı, güvenimizi ve saygımızı bile yitiririz ki bunun da ne denli sonuçlar içereceği açıktır.

Gerçek olan o ki bu tarz duyarsızlıklar bizleri birey olarak mücadeleden koparıp savaş dışı bırakır. Ölmek de savaş dışı kalmanın kendisidir gerillanın güç kaybıdır. Ölmeye ya da savaş dışı kalacak hiçbir şeye hakkımız olmadığı oldukça yerinde bir formüldür.

Demek ki devrimci yaşam ve sıcak savaşa yaklaşım bir anlayış, üslup, kültür, düşünce, mantık, duygu, sanat, siyaset, ideoloji felsefe ve insan yaşamını kapsayan her alanda refleks bir yaşantı halini almak zorunda. Biz buna ne kadar ulaşabiliyoruz? Çabamız ne kadar? Soruları uzatılabiliriz. Kuşkusuz ulaşmaya çabalıyoruz. Bunun aksi söylenemez, ama oldukça da gerideyiz. Özgürlük için savaş sanatını öğreniyoruz, savaşmaya can atıyoruz. Sakat, eksik olan yan kendimizi doğramayışımız. Her şeyimiz savaşımımızın zaferine bağlı. Zaferin yolu da kuralınca savaşmaktan, hakkını vermekten geçiyor.

Başkan Apo bazen "sizi sevmiyorum" diyor, çocukların bile yaşamayacağı basitlikteki olumsuzluklarımızı görünce. Bunun için

savaşmayı ama doğru savaşmayı koyuyor önümüze. Sevgiyi formülle ederken savaşla iç içe bir sevgi tablosu çiziyor. “**Savaşan Özgürleşir, Özgürleşen Güzelleşir, Güzelleşen sevilir**” diyor. Savaş, özgürlük, güzellik ve sevgi. Devrimin çocukları olabilmek, özgürlüğün savaşçıları halkın sevgilileri olabilmek, kendimizi mücadelede doğru katmaktan ve gerekirse “doğramak”tan geçiyor.

İçtima durumunda değerlendirmeyele intişarı değerlendiren Akif’in konuşmasından sonra yapacağımız silah atışı için davranış kurallarını öğreniyoruz. Silah nasıl tutulur, seri olarak şarjör nasıl değiştirilir, silaha nasıl hükmedilir, nasıl ateş edilir gibi konuların ayrıntılarının provalarını yapıyoruz. Kuşkusuz tüm bunları biliyoruz ama uygulamada gerçekleştirmek bilgiyi kalıcılaştırıyor. Tekrarlana tekrarlana süreç içinde doğal davranış özelliğine dönüşüyor. Eğitimdeki hedeflerden biri de savaş kurallarının başında gelen savaşla bütünleşmek için silahla bütünleşme ve silahla bütünleşmenin doğal refleks bir hale kavuşması.

Provalar sonrası gündüz üs alanımızdan atış poligonuna gidiyoruz. Atış poligonuna ulaştığımızda bölüklerimizden Hakkari Bölüğü’nün atış için bizden önce gelmiş olduğunu görüyoruz. Bizim bölük de yüz metre kadar aşağıda tepelerle çevrili bir düzlükte atış yapacak. Hedef olarak çizili beyaz kağıtlar yüz metre kadar ileride arkası kayalık bir yere teneke kutulara ban-tlanarak yerleştiriliyor. Birer metre kadar aralıklarla yerleştirilen hedeflerin yeri uygun değil. Hedefi bulmayan kurşunlar sert kayalara çarpıp sekecek çoğunlukla. Kaza olabilir endişesi taşıyoruz. Fakat oradan uygunu da yok durduğumuz yerde. Başka bir yere gidebilirdik aslında. Kalıyoruz.

Altışar mermi kullanacağız. Üç sıra halinde oturuyoruz ön sıranın sağından başlayarak dörder kişilik gruplar halinde nizami atışları yapıyoruz. Her dört kişi tek insan gibi sol baştaki arkadaşını izleyerek aynı anda aynı şekilde ve kuralınca davranıyor. Kimileri şaşıyor, erken ya da geç davranarak düzeni bozuyorsa da genelde iyi geçiyor. İsabet ortalaması da iyi sayılır kayalardan seken kurşunlar ısıklık çalarak uçuşuyor.

Öğlen sıcaklığı iyice yakıyor atış taliminin sonuna doğru, iki gündür hava güzel geçiyor. Atış bitince olduğumuz yerde bulgur pilavı ve

yeşilbiberden oluşan öğlen yemeğimizi yiyoruz. Suyumuz tükendiği için içemiyoruz. Yemekte atışlar üstüne sohbet ediyoruz.

Yemek sonrası atışları değerlendirmek için toplantıya geçiyoruz. Akif ayağa kalkıp esas duruşta sağ eliyle tüfeğini namlusundan tutup dipçığı yerde bacağına yapıştırmış dimdik duruşuyla başlıyor, “anlamak ve uygulamak” diyerek çerçevelediği konuşmasına. Bir gün önce Başkan kullanmıştı bu sözleri, platformdaki konuşmasında. Bizdeki “anlamak ve uygulamak” arasındaki farkı koymuştu. Akif de bu doğrultuda uygulamayı atış sırasındaki uygun-suzluklarımızla açıklamaya çalışıyor.

Akif’ten sonra Orhan, Dicle, Rûken, Veli, Ekrem, Xemgîn, Sinan, Şîrvan arkadaşlar konuşuyor sırayla. Eksiklerimiz saptanıyor. Yeterince disiplinli hareket edilmediği anlatılıyor. Kısa değerlendirme toplantımız Akif’in sözleriyle bitiriliyor. Eleştirilerin seviyeli ve ağırlık ifade etmesi gerektiğini vurgulayarak, sıkıldığı fazla mermiler için arkadaşların kendisine yönelik eleştirilerine katılıp, özeleştirel bir tarzda sözlerini noktılıyor.

Cevahir arkadaş toplantı sırası sigara molasında yerdeki yabancı buğday tanelerinden birini alıp iki parmağı arasında incitmekten korkar gibi tutarak gösteriyor. Çok kısa süre önce -yağmurlardan önce olmalı- toprakla bağ kuramayan tohumu, dış kabuğundan ayırıyor. Kabuk içindeki tohum, sarıdan yeşile çalan bir renkte, suyu, havayı, güneşi ve toprağı içmiş gibi doygun bir şişkinlikte, doğurmak için sabırsızlanıyor imajını yansıtıyor. Bir iki gün daha kalsa yaşamı doğuracağına emin. Bende inanıyorum tohumlara, yaşamın sırrı onlarda gizli. Önce incecik bir fidan doğuracak. Belki güneşle ilk tanışması utangaç bir mahzunluk oluşturacak, ilk karşılaşacağı hafif bir esinti üşütecek, yeryüzüne ilk merhabanın ardından. Başını geri çekmek isteyecek, anası tohumun rahmine geri dönmeye çalışacak belki. Ama yaşamdan geri dönüşün anlamsız olduğunu mücadele etmesini, direnmesi gerektiğini anlayacak çok geçmeden. Ve kendi doğasını yaratacak maddi çevresi içinde. Bu tohumda gerillayı görüyorum. 15 Ağustos Atılımı’nı, geliştirilen savaşımızı, ordulaşmaya yürüyüşümüzü. Mahsum Korkmaz Akademisi’nin ve eğitilip savaşa aktarılışımızın hikayesi gibi. Parti bizi alıp düzenin çevrelediği dış kabuğumuzu parçalıyor.

Yurtseverliği demokratlığı, insanlık değerlerinin nasıl yaratıldığını ve korunması gerektiğini bilimsel sosyalizmi Başkan Apo'nun öğrettikleriyle içirip, bunlar için savaşım sanatını öğreterek yepyeni bir kimlikte özgölük mücadelesinin yaratılmasına hazırlıyor. PKK gerillacılığımızın hikayesinin tıpkı bu tohumun yaşam hikayesini andırması, tohumun yaşamı üretmesinin doğallığı kadar, özgölük mücadelemizin zaferini anlatıyor.

Yaşantımız içindeki ayrıntılar o kadar belki tümünü aktarabilmek ve anlatabilmek güç, yetenek ve zaman istiyor. Ancak çok kabaca kimi günleri ifade edebiliyorum. Bir sanatçının beyni, gözü ve duygulanışıyla inceleyici bir tarzda akademi yaşamımız yazılabilirse oldukça harika şeyler çıkar ortaya.

Sade yaşamımız içindeki kimi günler bile tohumun büyümesinin görünmez durgunluktaki hızı gibi bir toplantımızda olsa da dile gelen eksikliklerimizin saptanıp çözölmesi savaşla, savaşın kurallarıyla bütünleşmemize yol açıyor. Farkına varmıyoruz çoğunlukla, bu sade yaşamdaki ayrıntılarla adım adım ölkemizin kutsal dağlarına yürüdüğüümüzün. Oysa bilmeliyiz özgölük yürüyüşünde olduğumuzu. Akademideki yaşamımızda an an hudutları aşarak zincirlere vurulmuş ölkemizde zincirleri kırmaya yürüdüğüümüzü.

Bölüğüümüzün Şehit Bawer Takımı'nda Hamit (.....) isimli Kuzeyli bir arkadaş var. 19 yaşlarında. Adana'da büyümüş olmalı, konuşma tarzı adana ağızını çağırıştırıyor. Takımdan arkadaşlar su getirmesi için göndermişler. Gündüz üs alanımıza dönmüş dinlenme molasındayız. Hamit suyunu içiyor. Öğlen yemeğinden artan bir ekmek var ikram ediyoruz yiyor. Biraz sohbet ediyoruz. Çocuksu konuşmalarında bilinçten süzölmediğı anlaşılan sözler kullanıyor. Plansız, programsız bir konuşma tarzı var ayrıca gideceğini söylüyor. “Su götürmedin, su götür” diyor Adil ve Bagok arkadaşlar. “Ben içtim. Arkadaşlar gelsin kendileri içsin” oluyor cevabı. Çok iyi bir şey yapıyormuş gibi ve zekice bir tavırmışçasına söylüyor. Doğru olmadığını anlatmaya çalışıyor arkadaşlar. Farkında olmadan ve bilinçsizce davranışlarıyla parti ortamımıza yabancı bir arkadaş olduğı anlaşılıyor hemen. “Gemisini kurtaran kaptandır” anlayışıyla hareket ediyor. Ama PKK gemisinde olduğunu, geminin tek olduğı anlatılmalı arkadaş. Toplumun yetiştirme tarzı ve egemen burjuva düzenin şe-

killendirdiği kolektivizm ve yoldaşlık ruhuna aykırı anlayışta olduğunu kavratmak gerekiyor arkadaşta. İknacı ve eğitici yaklaşmak gerekir ki kavramada güçlensin, uygun bir zamanda birimizin mutlaka konuşması gerekiyor.

Takımlarımız içtima yerinde toplanıyor. Akif günlük yaşantımızı, ilişkilerimizi konu alan yoldaşlık ilişkilerimiz ve partili yaşamımızın güçlendirilmesinin özgürlük savaşımımızın zorunlu kuralları olduğunu, her şeyden çok yoldaşlık ilişkilerine önem vermemiz gerektiği doğrultusunda bir konuşma yapıyor. “Parti saflarında düzenin hastalıklarını yaşattığımız oranda bizim sağlığımız bozulur güçten düşeriz” sözleriyle bağlıyor konuşmasını.

Kısa ve eğitici bir konuşmadan sonra derse oturuyoruz. Dersimiz gerillanın kitle ve köy toplantıları. Toplantılara giderken, hazırlarken, istihbarat ve keşif faaliyetlerinin tamamlanmış olması, stratejik özelliklerinin neler olduğu, düşman saldırısına açık olmayan, saldırıda düşmana inisiyatif kurulacak bir alanda olması gerektiği, toplantının güvenliğinin sağlanmasının zorunluluğuna, basitliklerden kaçınılması, kabalık ve saygısızlık yapılmaması halkın sosyal, ruhsal kültürel yapısının hesaplanması vb konulara özellikle dikkat çekiliyor.

Halka kitle toplantılarında, propaganda-ajitasyonla bilinç verilmeli, halk ordusunun ve cephe siyasal faaliyetlerinin güçlendirilmesi temel hedef alınmalı. Toplantı amacından saptırılmamalı, disiplin kurulmalı, halka söz hakkı verilmeli, dinlemesini de bilmeli, halkı sıkıkmamalı, demokrasi ölçülerine uyulmalı. Toplantı sonrası, kitle moral gücünü arttıracak oyunlar, halaylar, ezgiler ve türküler de koşullar uygunsa söylenip yapılmalı.

Dersi Veli ve Karasu arkadaşlar veriyor. Veli deneyimli olduğundan ayrıntılarıyla anlatıyor ve pratikten örnekler veriyor. Karasu da yardımcı oluyor Türkçe olarak. Çevremizde silah sesleri yankılanıyor. Bomba patlamaları silah seslerini bastırıyor bir ara. Yönetimdeki bayan arkadaşlardan Sozdar (.....) arkadaşın komuta ettiği bölük biraz aşağıdaki kayalık alanda tatbikat yapıyor. Sozdar arkadaş tez canlı, girişken, bayan mı erkek mi olduğu belli olmayan kısa saçları, erkeksi ve sert tavırlarıyla dikkat çeken biri. Yaşamının önemli bir bölümü Avrupa’da geçmiş orda partiyi tanıyarak siyasal etkinlikler

içinde yer almış, yabancı dil de bilen, şimdi de savaşa katılmak amacıyla akademide bulunan bayan arkadaşlarımızdan biri.

On günü aşkındır ayağımı yıkayamadım. Korkunç kokuyor. Son olarak Askeri devre başladığından bir gün önce yıkamıştım. Çorabım da öyle, o da çok kirlenmiş. Yağmurda çamurda bata çıka ayakkabımın içi çamur deryasına dönüşmüş. Bu gidişle yakında solucanların üremesi lazım. Ayağımdaki sulu mantar hastalığı da çok rahatsız ediyor, iyice azmıştır şimdi. Yıllardır kurtulamadım bu illetten. Ayaklarımı yıkamayışımın hatası, ben de biraz da inada vurdum. Yıkanmamaya alıştırmak, alışmak için. Askeri devreden bu yana ayak-kabılarımızı da çıkarmadan uyuyoruz. Günde iki üç defa ter içinde kalıyoruz ve kendiliğinden kuruyor. Her tarafımız terden korkunç kokuyor, tekkeler gibi tıpkı. Sanırım bu da gerillanın esansı oluyordu. Onca olanaksızlıklar içinde, su ihtiyacımız kilometrelerce ötedeki bir kentten tankerlerle taşınıyor ve 15 günde bir banyo yapma olanağımız yaratılmış. Yerimiz Beka vadisinin en yüksek yerlerinden olduğu için çevrede su kaynağı yok. Banyo günü dinlenme ve moral-kültür günümüz oluyor. Birkaç ton su kapasiteli bir tankerin altına ateş yakılıp ısıtılan suyu tankerin musluklarından plastik bidonlara doldurarak alıyor ve kayaların uygun, yerlerinde çevresini battaniyelerle örttüğümüz yerleri de banyo olarak kullanıyor yıkıyoruz.

Saat akşamın 20:00'si. Şehit Hamza Platformu'nda toplanıyor tüm akademi öğrencileri. Başkan'ın konuşması var. Kampımıza elektrik sağlayan koca bir jeneratörümüz var. Platformumuzu süsleyen yeşil, sarı, kırmızı ampullerle aydınlanan renkli ışıklar içindeyiz. Giriş kısmında ise gümrük ışık saçan bir projektör var. Bu projektör video çekimi için gerekli ışığı sağlamaya yarıyor. Başkan'ın platformdaki konuşmaları görüntülenip belgelenerek arşivleniyor. Bitişikteki Şehit Hamza Dershanesi'nin kapalı bölümünün duvarına büyükçe bir cephe bayrağı, bayrağın altına açık duran bir kitap ve sağına soluna birer keleşin resmi çizilmiş yağlı boyayla.

Yüzlerce arkadaş sessizce oturmuş Başkan'ın gelmesini bekliyoruz. Tümümüz ayakta karşıyoruz Başkan'ın gelişini.

“Nerede kalmıştık” sözleriyle başlıyor konuşmasına. Yapacağı konuşmanın planını çiziyor bir iki cümleyle. Partili yaşam ve kadroların mücadele sorunlarına ilişkin konuşacak.

“... Yaşadığımız her ilişki, her olay büyük yankı vermeli. Yapmayalım. Sizin duygularınız eksik. Bu ilişkileriniz korkutuyor beni. Bu ilişkilerden korkmasaydım bu gelişme olmazdı. İspatlıdır. Nedenleri ve sonuçları ortaya çıkmıştır. Yüksek kararlaştırma düzeyine çıkın. Şiddetle öfkeleniyoruz. Toyluğu aşın. Sonuçları çok kötü, felaket. Öyle bir noktadayız ki kaybetmeyi af etmiyoruz. Birçok şeyi kaybetme pozisyonunu bize dayatıyorsunuz. Bu kişilik de sevilmez, sayılmaz. Bu da biziz. Başarmaktan başka şansımız yok. Başaramayacak durumdaysanız, yontun kendinizi. Biraz elinizi vicdanınıza koyun. Bu söylenenler karşısında, vaziyetiniz nedir. Bu edebiyat kimin edebiyatıdır. Ve ne kazandırmıştır. Ağlamaklı, muğlak, ikircikli, tereddütlü ağızlar beni öfkeye çektiği için, kendimi büyük hitap gücü haline getirdim. Bir itirazınız var mı? Yoksa eğer, gerekler neden yerine getirilmiyor...?”

Başkan’ın ilk andaki konuşmalarından birazını not alıyorum. Uzun bir konuşma yapıyor. Devrimin, partinin savaşın, halkın bizden beklediği görevleri, bizim içinde bulunduğumuz, yetmez ve yanılırlı yaklaşımlarımızın, devrimsel sorunların çözümünü nasıl bir tıkanmaya götürdüğünü anlatıyor uzun uzadıya. Her birimiz konuşmasının bütünselliği içinde kendimizden bir iki yön yakalayabiliyoruz. Tümümüzün amaçlarını sergilerken bir tek kişiye hitap eder gibi çözümlüyor. Açmazlarımızı gördükçe bir yandan utanıp sıkılıyor bir yandan çözüm gücüyle perspektifler ediniyoruz.

Dört saat süren aralıksız konuşmasından sonra, güçlüklerimizi yeneceğimize, başaracağımıza olan inancını, bize cesaret veren bir ses tonuyla, vurgulayıp başarılar dileyerek ayrılıyor. Platform “yaşasın Başkan Apo” ve alkış sesleriyle çınlıyor. Alkışa ve slogana gerek olmadığını el işaretleriyle anlatıp susmamızı isteyerek uzaklaşıyor. Platformdaki arkadaş yapısı daha bir alkış tufanı koparıyor, bu durum bir-iki dakikadan fazla sürüyor. Ardından uğultulu ve onlarca arkadaşın toplantıya ilişkin ilk izlenimleri veren konuşmaları başlıyor yanlarındakilerle. Gökte ay ışığı ve sel gibi platformdan dışarı akıyoruz, gürültülü onlarca ses eşliğinde. Tüm sesleri bastıran “Şehit Çektar buraya,” “Şehit Hacı Musa, Şehit Hacı Musa”, sesleri ile her takım bir yerlere. Her arkadaş kendi takımının olduğu yere toplanmaya başlıyor yavaş yavaş.

18 Ekim 1991

Yeni bir gün başlıyor. Her günümüz bir diğerinden farklı ve yepyeni şeyler öğrenilerek yaşıyor. Hızlı akıyor zaman. Zaman içinde Kürt halkının özgürlük tutkuları devrimi yaşıyor an an. Ve her an yepyeni bir gelecek hazırlanıyor, gerillanın gece baskını sonrası, sabahı bulan uzun yürüyüşünde. Baskının henüz heyecanın üstünden atamamış yaralı bir gerillanın kan sızan yarasına sabah ilk ışıklarını verir, kanla doğan yaralı şafakları iyileştirmeye çalışır Kurdistan'da.

Kampımızda henüz güneş doğmadı. Bugün sabah sporunu pantlegon sahasında gösteri olarak yapacağız. Gazeteciler gelmiş yine. Bir grup arkadaş ateş çemberlerini yakma, ateş barikatları kurma, ateşten geçiş hatları oluşturma vb hazırlıklar için pantlegon sahasına gidiyor önceden. Gerekli düzenlemeleri yaptıktan sonra, bizde pantlegon sahasına gideceğiz.

Bizim Amed Bölüğü geldikten hemen sonra Sason ve Hakkari. Bölükleri de geliyor. Tatbikat ortak yapılacak. Akif, Mesut, Adnan, Sozdar ve Salih'ten oluşan bölük komutanları da hazır bekliyorlar. Sara Sason bölüğünün ön sırasında, sanırım ilk olarak katılıyor, bu tatbikata. Bölükler art arda başlıyor, tatbikat gösterisine. Canlı güzel hareketler yaşıyor. Bölük komutanları arkadaşların ayakları altına, sağlarına sollarına sıktıkları eğitim mermileriyle ateşler içinden geçmelerini daha bir canlandırıyor. Pantlegon sahası ateşlerden yükselen alevler ve dumanlar içinde kalmış, arkadaşların terden ıslanmış gömlekleri sırtlarına yapışmış ve çoğu toprağın renginde bir görünüm olmuş, sürünmekten.

Düşenler, elini, dizini yaralayan arkadaşlar oluyor. Bayan arkadaşlardan Hêlîn tel örgü engelini koşarak aşmak isteyince bir metre kadar yükseklikteki tel örgülerin ikincisine takılıp yüzüstü düşüyor. Hep sımsıkı tuttuğu kleşi fırlıyor elinden, yüz üstü yerden hafifçe başını kaldırıp acılı yüz ifadesiyle sağ elini yumruk yapıp, hırsıyla vuruyor yere. Bir anda oluyor tüm bunlar. Hêlîn'in düştüğünü gören Mesut refleks bir hareketle oturduğu kaya üstünde doğrulup koşup kaldırmak istercesine "yardım edin, yardım edin" diye söyleniyor. Hafif ve telaşlı içten gelen bir ses tonuyla. Yüz

hatlarının aldığı ifade ses tonunu daha bir belirginleştiriyor. Ve sanki düşen kendisiymiş gibi dikenli tellerin tenine battığının acısı yansıyor. Düşen arkadaşın acıyla gerilen yüz hattı Mesut'un mimiklerine yansıyor. Mesut henüz bir adım atamamışken, çevik bir hareketle yerinden fırlayan özgürlük savaşçısı, Mesut'a teşekkür eder gibi gülümseyerek silahını kaptığı gibi kalın direklerden oluşan artarda basamak gibi yükselen yatay engelleri aşmak için koşuyor. Gök yüzüne merdiven dayamışçasına uçuyor, sanki; uzun örgülü saçı rüzgarla yarışıyor. Yüzündeki gülümse takılıp kalıyor. Birkaç saniye önce duyduğu acının bir anda fizik olarak durması olanaksız. Ona bu acı gerçek içinde tebessüm ettiren özgürlükten başka ne olabilir? Bu coşku milyonlarca Kürt insanımız özgürlük için ayağa kalkışının bir genç insanda vücut bulmasından öte ne olabilir? Dört parçaya bölünmüş sömürgeci de öte Kurdistan'ı parçalayan tel örgüleri aşarak emperyalist hudutları engel olmaktan çıkarmanın sevinciyle ateşlerden barikatlardan, namlu kuşatmalarından geçiyor. PKK'de yaşamın baharında doğmuş kanatlanarak uçuyor, özgürlüğün yüceliğini yaşayarak.

19 Ekim 1991

Günler tüm akademi öğrencilerine, partiyi kavrama, doğru yaşama, siyaset sanatını, askeri sanatı ve en önemlisi de Başkan Apo'nun öğretmenliğinde yaşamın her alanında karşılaşılacak devrimsel ihtiyaçların çözümüne nasıl katkı sunulacağı ve yaklaşımın ne olması gerektiği öğretilerek geçti. Arkadaşlar çok kısa sürede hızla yapısal değişiklikler ve dönüşümleri yaşayarak güçlendi.

Ve geldik askeri devremizin son günlerine. Birkaç gün sonra ülkeye yönelik planlama dönemi başlayacak ve arkadaşlar özgürlük okulundan aldıklarını, ülkede halk savaşımıza aktaracaklar. Akademimizden savaş alanlarına özgürlük ve onun gücü akacak. Bunun anlamı Başkan Apo'nun o devasa önderlik gücünün her bakımdan ülkeye akıp özgürlüğe bir adım daha atılmasıdır. Başkan Apo'nun aylarca, yıllarca bin bir zahmet ve tehlikeyi aşarak “olmaz” denilen

hayatın içinden oluru yaratarak özgürlük savaşımında Kurdistan'ı düşmana mezar etmesi sanatıdır. İşte düşmanın cenneti, Kürt halkının cehennemi olan bir Kurdistan. Kürt halkı için cenneti düşman için cehenneme çeviren Başkan Apo'nun Önderlik sahası böylesi imkansızı yaratan bir önderliksel güç oluyor. Dünya siyaset tarihi, incelenirse kendi ülkesi dışında en güçlü liderlerin bile tam anlamıyla olanaksızlıklar içinde düşmanına hükmedecek bir güce kavuştuğunun Başkan Apo tarzında bir önderliksel gelişmeyi yaşayamadığı görülecektir. Bu anlamda liderler tarihi içinde apayrı bir yer tutarak, siyaset tarihine önemli katkılar sunan bir lider olarak tarihte yer almayı hak kazanmış önemli bir şahsiyettir.

İşte bizler böylesi bir liderin öğretmenliğiyle özgürlük sanatını öğrenen insanlar olmak gibi tarihsel bir imkanı yakalama şansını edinmiş bulunuyoruz. Bu gerçeğin halk tarihimiz içinde kuşkusuz büyük bir yer tuttuğu da bugünkü mücadele gerçekliği ispatlanmış bulunuyor. Ama bizler buna gerekli tarihsel kavrayışta yaklaşmakta sınırlı kalıyoruz. Bu da bir gerçeklik.

Günümüz köy toplantılarıyla geçecek. Bölüğümüz ikiye ayrılıyor. Bir grup köy toplantıları, bir grupta halk mahkemesi kuracak. Köy toplantısında, kurallara uygun olarak propaganda ve ajitasyon eylemi gerçekleştirilecek.

Köy toplantısı grubu kendi arasında işbölümü yapıp eyleme geçiyor keşif, istihbarat, plan ve örgütlenmeyle yönelinen köy toplantısı başarılı oluyor.

Halk mahkemesi grubu da bir köyde kontrgerilla örgütlenmesini imha edecek. Köydeki korucu başı, muhtar ve öğretmenden oluşan bu karşı-devrimci çete, köye gelen bir gerilla grubunu imha ettiği için, köy basılıp halkla toplantı yapılacak ve ele geçirilen çete yargılanıp cezalandırılacak. Mahkeme için jüri heyeti köy halkından seçilecek. Son kararı köy halkından seçilen jüri verecek.

Yapılan örgütlenme ve gerekli hazırlıklardan sonra, köy basılıp kontrol altına alındı, ardından ajan çete üyeleri ele geçirilip köy meydanına getirilerek toplanan halk önünde yargılandılar. Yargılamada çetelere savunma hakkı da tanındı halk tanıklığı ve jüri kararı esas alındı. Köy halkı sonuç olarak gerilla katillerine kurşuna dizilme cezası verdi.

Yargılama bir tiyatro havası içinde canlandırıldı oldukça güzel ve film gibi gerçekte. Bölüğümüz dışından izleyicilerimiz de vardı. Bunlardan biri de Lübnan sahasında görevli Selim arkadaşı.

Öğlen arasında çadırlarımıza dönüp yemek yiyip dinleniyoruz. Bu arada Selim'le birlikte Barelyas'tan (Lübnan'ın Bekaa'daki bir kenti) gelen filozof (Ha, Y1) arkadaş çadırımıza misafir oluyor. Filozof arkadaş uzun yıllardır parti içinde yer alan uzun süre zindanda yatmış arkadaşlarımızdan biri. Hala Filozof gibi konuşmaları yer yer görülüyor. Fedakar ve kararlı bir arkadaşımız. Sohbet ediyoruz bir süre geçmişe ve geleceğe ilişkin.

Öğlen sonrası M. Sabri arkadaşın getirdiği bir bombayı patlatıyoruz. Bu bomba Filistin-İsrail savaşından kalma, İsrail uçaklarının hava bombardımanında kullandığı patlamamış bir bomba yarım metreden uzun. Bombaya kapsül yerleştirip kabloyla büyük bir kayanın arkasına geçerek uzaktan, pille patlatıyoruz.

İsrail bombası yeri sarsan büyük bir gürültüyle patlıyor. Patlamanın elli metre kadar çevresinde kayaların arkasına gizlenip patlamayı izliyoruz. Patlamanın olduğu yere gittiğimizde geniş bir çukur açıldığını görüyoruz. Bazı şarapnel parçaları duruyor. Dumanı tüten çukurda parçaları alıp bakıyoruz, elimizi yakıyor.

Bir şarapnel parçası iki kilometre uzakta tepelerin arkasında eğitim gören bir gerilla birliğimize kadar uçup orada bayan arkadaşlardan Şimel (Ba. Y)'in kafasından yaralanmasına yol açıyor. Önce ne olduğunu anlayamıyorlarsa da daha sonra bunun bizim patlattığımız bombanın marifeti olduğu anlaşılıyor.

Akşama doğru günün değerlendirmesini yapmak amacıyla toplantıya geçiyoruz. Toplantımız kısa süreli oluyor. Bölüğümüzün en iri yarı arkadaşlarından ve en az konuşanlarından olan Dicle (.....) isimli K. Başûrlu bayan arkadaş, Veli, Bagok, Bahoz, Bengi, Şahin ve bir iki arkadaş daha söz alıp değerlendirmelerde bulunuyorlar.

Her günü bir başka coşku ve anlam ifade eden askeri taktiklerimiz bitiyor. "Halk tipi" patlayıcılara ilişkin üç günlük bir ders programımız daha var. Onun da görülmesi gerekiyordu ancak, yaşanan süreç çok yoğun siyasal gelişmelerle dolu geçtiği için, Başkanın değerlendirme, çözümleme dersleri işlenecek. Halk tipi bombaların yapımı derslerini

ise daha sonra göreceğiz. “Halk tipi” patlayıcıların da yapımını buraya aktarmak iyi olurdu fakat okuyan yapmaya denemeye kalkışırsa bir kazaya yol açar diye aktaramıyoruz. Böylesi daha akıllıca olur kanaatindeyiz.

Son bir-iki gün oldukça heyecanlı geçiyor. Ülkedeki her siyasal gelişme ve düşmanın darbelenmesinin yüksek boyutları büyük coşku kaynağı oluyor. Ve istisnasız tüm gelişmeleri de. Başkan akademi sahasındaki çalışmaları, verdiği perspektif ve talimatlarıyla yönlendirip sonuca götürüyor. Başkanın toplantılarındaki konuşmaları ise, yaşamımızı adeta depreme uğratan alt üst oluşlara götürüyor. Olumsuzluklarımızı çelişkilerimizi, yanlışlarımızı, eksikliklerimizi konu olan değerlendirme ve çözümlemelerle, bir bütün olarak devrimin acil sorunlarını, kadro sorunlarını, kişilik sorunlarını çözerek bireyden devrime ve halka uzanan, bir güçle dönüşümlü alt üst oluşlar yaratıyor.

20 Ekim 1991

Bugün dinlenme yıkanma ve temizlik günümüz. Gecede Moral-Kültür düzenlemesi var.

21 Ekim 1991

Askeri devre bitti. Sanırım bir iki günlük Başkanın çözümleme-perspektif, talimat ve yapıyı güçlendirme faaliyetlerini kapsayan konuşma ve çalışmalarıyla beslenecek olan akademi sürecimiz, askeri devreye başlarken yarı kalan siyasal devremizin dersleriyle devam edecek.

Seçimler dün gerçekleşti. TC parlamentosuna partinin politik desteğiyle seçilen 22 milletvekili gönderildi. Bugün heyecanlı bir günümüz. Türk siyasal tarihinde bugüne dek yaşanmamış bir şaşkınlık egemen durumda. İstisnasız tüm Türk siyasetçileri kendi yenilgilerini ve Kürt halkının ulusal kurtuluşçu siyasal zaferini,

PKK'nin Kürt halkını TC'nin siyasal kuşatmasından nasıl kurtardığını ve Başkan Apo'nun önderliksel büyüklüğü ve gücünü büyük bir düşmanlık ve gizli bir kıskançlıkla konuşuyor olmaları, büyük bir düşmanlıkla. Çünkü Başkan Apo'nun önderlik gücü ve usta taktikleri sayesinde zorla, hileyle çaldıkları Kürt halkını kaybettiler. Kıskanıyorlardır, çünkü hiçbirinin arkasında, bilerek ve isteyerek bağlanan sonsuz inanç besleyen milyonlarca insan yok. Hem de milyonlarca insanın önemli çoğunluğunun ölümüne bağlandığı bir güç. Bunu açık ifade etmeseler de hepsinin derdi Başkan Apo'nun TC otoritesini kitleler nezdinde yerle bir eden önderlik gerçeği olmaktadır. “Seçimin galibi yok” denmese de açıkça ifade etmese de, Başkan Apo'nun galibiyeti vurgulanıyor.

Günümüzün heyecanlı geçeceği anlaşıyor. Tümümüz coşkuluyoruz. Biraz sonra Başkanın seçimleri değerlendiren bir konuşması gerçekleşecek. Saat sabah 8'de Şehit Hamza dershanesinde toplanıyoruz. Fazla uzun söze gerek yok artık. Büyük insan Başkan Apo'nun seçim sonuçlarını değerlendiren tarihi 21 Ekim 1991 günlü konuşmasına bırakalım sözü. Uzun konuşmasından kimi kıyımları olduğu gibi aktaralım.

“... 20 Ekim seçimlerinin sonuçlarına bakıldığında; halkımız nezdinde girilen büyük siyasal ulusal uyanışa, bilinçlenmeye örgütlenmeye ve son tahlilde ulusal kurtuluş savaşımıza karşı özel savaşın bir taktik olarak geliştirildiği göz önüne getirilirse, Kurdistan'ı esas itibarıyla teşkil eden 25 civarında il bazında daha şimdiden, kesinlikle bağımsızlık çizgisinin kazandığı söylenebilir. Yüz birlerce jandarma, özel tim, korucu ve bunun ezici-baskı, sindirme, işkence yöntemlerine maddi gücü sınırsız kullanma, her türlü aldatma siyasetlerine karşın özellikle siyasal örgütlenmemizin en az donanımlı ve geri olduğu, buna fırsat bulamadığımız bir dönemde ve yine her türlü çizgi-dışılığa ve özellikle kitleye bir türlü doğru oturtulmayan parti çizgisine rağmen, önderlik hattının büyük bir azim ve kararlılıkla ortaya çıkardığı bir gelişme, hiç şüphesiz gerek güncel, gerekse yakın gelecek üzerinde çok ciddi sonuçları ortaya çıkaracaktır. Her şeyden önce cumhuriyetin kuruluşundan beri ve hatta kuruluştan daha öncesi de dahil olmak üzere, Türk-egemen-siyasal sisteminin bir darbe alması söz konusudur. Sistemde bir gedik açılmış olup bu,

onun için onulmaz bir yara anlamına gelmektedir. Aslında özel savaşın seçim taktiğinin esas hedefi, büyük bir ivme kazanan siyasal gelişmenin ve halkımızın özgür iradesinin bu sistemde delik açmasını engellemektir. Fakat bunu başaramadı. Bu anlamda bu seçimin kesin başarısı nedir? Galibi kimdir? Diye sorulursa; daha şimdiden gerek Türk, gerekse uluslararası yorumcuların yaptığı gibi parti çizgimizin başarısı ve halkımızın mücadelesinde çok önemli bir mevziye bir tırmanış göstermesi gerçeği görülecektir. Hiç şüphesiz bunun üzerine birçok değerlendirme yapılacak ve öngördüğümüz bu gelişmenin gerçekleşeceği söz konusudur.

Her şeyden önce Kemalizm'in Kurdistan halkı için bir soykırımdan ibaret olan politikası ve imha siyasetinin kesinlikle en kudretli çağında, en büyük askeri-siyasi-ekonomik, kültürel özel savaş yöntemlerine rağmen, bir bütün olarak iflası ve buna 12 Eylül'ün yoğunlaşmış ve esas itibariyle Kurdistan'daki gelişmeleri boğmaya yönelik gelişiminin de bu on ikinci yılında başarısızlığa uğraması kesindir. Bu bizim açımızdan özellikle de benim açımdan çok büyük bir olaydır. Çok büyük bir karşı koyuşu, çok amansız bir direnişçi takipçiliğini, düşünce kadar yürek, inanç, stratejik yaklaşım kadar taktik üretkenlik ve belki de denilebilir ki, partiyi gittikçe daha doğru temellerde bin defa yeniden yeniden yetkin ve yaratıcı geliştirme an be an dikkat etmemiz kadar üretkenlik gerektiriyordu. Karşımızdaki özel savaşın esas itibariye gerçekten, partiye parti çizgisine, parti önderliğine yönelik olduğu bunun çok tartışmasız olduğu göz önüne getirildiğinde ve bunda Türk siyasi sisteminde, onun ekonomik, kültürel askeri yapılarının hepsini kapsayan esas itibariyle Evren-Özal önderliğinde ve hatta Demirel, İnönü, Ecevit, Erbakan, Türkeş ve benzerlerinin buna çok alçakça ve onlardan beter bir alçaklıkla Barzani, Burkay gibi Kürt işbirlikçileriyle; TKP Haydar Kutlu ve benzerlerinin yer aldığını eklersek, hepsinin son tahlilde devrimci, direnişçi bağımsızlık çizgisine karşı Özal icazeti altında bir araya gelerek, bu çılgınca savaşı sürdürdükleri ve en son güne kadar özünde devrimci ulusal bağımsızlık savaşımıza karşı birleşik hareket ettikleri görülecektir.

Biz kendimizi böyle bir başarıyla avundurtmayız. Bunu ciddi bir veri gelişme sayar, ne anlama geldiği ve olası sonuçları üzerine

önemle dururuz. Şu hatalara düşülmeyecek. Sözüm ona bu demokratik seçimler nedeniyle koparılan gürültü bir defa gerçeği örtbas etmek içindir. Fırtına ANAP, DYP, SHP ve benzerleri arasında değildir. Bu tamamen bir özel savaş aldatmacası oluyor. İşin özüne bakmak gerekir. Seçim taktiğinin öne alınması, özellikle bizim etkilediğimiz kitle tabanımızın giderek kendi kimliğini vurduğu HEP; hepsinin çok somut biçimde dışlamak istemesi gerçeği vardır. ANAP tamamen dışlamak istedi. SHP çok açık bir şekilde “Milli bütünlük içine alıyoruz” diyerek içine alıp eritmek; İnönü’nün oğlu İnönü tarafından sosyal demokrasi adına bir özel savaş politikası dayatılmak isteniliyordu. Ve reformistler, bunu daha da solda tamamlıyorlardı. Sanki HEP oluşumunda herhangi bir katkıları varmış gibi İnönü’ye “satılıyor” dediler. Kim kime sattı, kim kimi eritti?

“... Dolayısıyla gizli açık, siyasi askeri, maddi-manevi planda yürütülen savaş, kendini bu seçim olgusunda oldukça iyi ele verdi, bir temel dönüm noktası olarak öne koydu ve başarısız olduğunu bunlara gösterdi. Gerçekten de bu bizimle özel savaş arasında kıran kırana geçen bir taktik savaştır.

Genel stratejimizde, ulusal kurtuluş savaşımı yürüyor; ulusal kurtuluş savaş stratejisinin gelişmesi, yürürlüktedir. Fakat içinde bulunduğumuz süreç veya güncellik, müthiş bir taktik evre anlamına geliyor.

“... Hatta en önemli sonuçlardan birisi de Kurdistan halkını silahlı, silahsız bir politik savaşımın içine çekmedir. Bence en büyük sonuç, bu oluyor. Kurdistan halkının kendi öz çıkarları temelinde, öz kimliğiyle çok radikal-devrimci bir çizgi altında savaşa kaldırmak, olağanüstü güç dengesizliğine rağmen onun savaşımını parlamentonun içine kadar yansıtmak, sanıldığından çok daha fazla büyük bir siyasi zafer olsa gerek.

Bunu özellikle Türkiye Cumhuriyeti’nin egemenlik sisteminde; temel amacı Kurdistan halkının en ufak siyasal-ulusal uyanışını ezmeyle görevli kılınan 12 Eylül faşizminin bu en yoğunlaşmış sürecini dayatmak; Kurdistan halkının savaşımına böyle büyük bir siyasi hamle kazandırmak, dostun da, düşmanın da daha şimdiden üzerinde çok durduğu gibi bizim de üzerinde en çok duracağımız; altın değerinde bir dönem, bir fırsat, bir olanak olarak değerlendirmemiz

gereken ve bu anlamıyla gerçekten devrimci politikacılığın ne olduğunu biraz da Türkiye devrimciliğine de öğretecek, hatta Türkiye halkına ve aynı şekilde bölge halklarına da demokratik bir atılımı yaptıracak denli anlamı yüksek olan bir siyasi hamle olmaktadır.

Ben bundan sonra bu temelde bütün partililere, bütün halkımıza ve dostlarımıza mücadelesini üstün bir sorumlulukla ve başarıyla yerine getireceklerine inanıyorum. Bunu diliyorum. Bir kez daha halkımızın zaferini sağlamak için yükleneceğiz ve mutlaka başaraacağız diyorum...”

23 daktilo sayfası tutan bu uzun değerlendirme konuşmasının çok sınırı birkaç noktasını sunduk. Çok kapsamlı parti içi mücadeleden tutalım ülke, halk, Türkiye, düşman, bölge, uluslararası güçlerin de yaklaşımlarını ele alan bir köklü değerlendirme, konuşmasının birçok yönünü haliyle veremiyoruz burada.

Bundan birkaç yıldır önce birileri kalkıp “gün gelecek Kurdistan'da Kürt halkı bağımsızlığını isteyecek, bu amaçla milyonlarca bir güç olarak hareket edecek, Türk devletinin askeri siyasi gücünü işlemez kılacak ve üstünde denetim kuracak bir güç yaratacak” deseydi herkes buna gülerdi ve “bu adam gece gördüğü rüyasını anlatıyor” derdi. Ve yine biri kalkıp “tüm bunları bir adam geliştirecek ve bu adam ne bir şeyh, ne bir ağa. Servet sahibi olmayan parasız, etkisiz, yetkisiz biriyken milyonlarca Kürdün ölümüne bağlandığı, Kürtlerin tarihi ulusal lideri olacak deseydi herkes sadece gülmez “bu adam zavallı bir deli” diye ya alay eder ya da acırdı.

İşte bugün yaşanan gerçek. Ne “deli” diyen var, ne de gülen. İşte Başkan Apo'dan PKK'ye, PKK'den Kurdistan'a, Kurdistan'dan bölgeye, bölgeden uluslararası sahaya gün gün yayılan Başkan Apo'nun liderliği ve PKK gerçekliği. Ve bunun içindeki akademimizin tılsımlı rolü, Kurdistan'da özgürlüğün kaçınılmaz zaferinin garanti-lenmesi, gerçekleşen rüya...

“Mutlaka başaracağız” diyor Başkan Apo. Güvenle üstüne basa basa söylüyor bu sözleri. Zaferin coşkusu sarıyor akademi öğrencilerini. Bir alkış tufanı pathıyor. Büyük insan, ulusal önder ve büyük öğretmenimiz halk tarihimizin tutsaklık kaderini dönüştüren özgürlük önderi “yaşasın Başkan Apo” sloganıyla çınlıyor salon. Kürt'ün üç bin yıllık gerçekleşen rüyası, Başkan Apo.

ÖNDER APO’NUN MUSTAFA GEZGÜR ARKADAŞLA DİYALOGLARI

Devrim, Çağı En Üst Düzeyde Yakalamış Olanların Eseridir

- Devrim, çağı en üst düzeyde yakalamış olanların eseri olabilir. Çağın en gelişkin, düşünce ve yaşam biçimine ulaşamayanlar, asla devrimde başarılı olamazlar. Bu formülü kendimize uyguladığımızda, bırakalım çağın varolan gelişkin bilincine ulaşmayı, nereden geldiği, nasıl geldiği konusunda güçlü bir değer yargısına ulaşmadan, kendini körkütük ortaya atmanın, başa bela getirmekten öteye bir sonuç vermeyeceği açıktır. Kurdistan’da son yıllarda yaşanan trajediler de bunun diğer bir ispatıdır. Şimdi bunları görmek, bu temelde eğer bir işe yarayabilecekse kendini yararlı kılmak, sıradan insan olmaktan çıkmanın da kesin sonucudur. Benim talihsizliğim, akıllıların durumunun çok zayıf olmasıdır. Hiç bir gerekçe, hiçbir tedbir, hiçbir güvencesi alınmayan bir ekonomik, sosyal, siyasal yaşam veya yaşamdan başka her şeye benzeyen bir durumun ürünü olarak karşımıza çıkıyorsunuz. Bunu sizi suçlamak için söylemiyorum, gerçeğinizi ifade etmek için belirtiyorum. Ben, bütün bunlara bir kerede çözüm gücü olamam ve siz de kendinizi böyle koşullardan geliyorsunuz diye, bütün çirkinliklerinizle dayatamazsınız. Bu konularda biraz anlayışlı olacaksınız. Bırakalım yüce yoldaşlık, dava arkadaşlığını, sıradan bir insani durumu korumak için bile biraz kendinize gelmeniz gerekiyor.

Çabaların durumunu değerlendirirken, her yönüyle sizleri anlamaya çalışıyoruz. Sonuçta vardığımız, bazı önemli hususlar bunlar oluyor. Bir yandan da ağır savaş sorunları vardır. Bu olmadan doğru düşünceye, hareketlenmeye imkan bulamayacağız. Ama öte yandan buna hiç yetmeyen toplumsal, ulusal koşullar ve öncülük adına yola çıkanın, kendi eğitimine bile gereken ciddiyeti gösterememesi çok bariz yaşanan ve yaygın olan bir gerçektir.

Kürt sorunu büyük bir problemdir. Dilsiz halk denilir. Kendini formüle etmekten çok aciz bir halk gerçeğiyle karşı karşıyayız. Kendini bir kuruşa satan insanlar, lanetliler, vatansızlar diyarıdır. Kendisine, düşmanın her şeyini yakıştıran, ama insan olma adına, vatansever olma adına hiçbir şey yakıştırmayanlar ülkesi deniliyor. Eğer bunlar bir gerçekse, herhalde kurtuluş hareketini düzenlemenin sanıldığı kadar kolay gelişemeyeceği kendiliğinden anlaşılıyor. Yüzeyselliğinize ve havanıza bakıyoruz; günlerin oldukça anlamlı değerlendirilmesi gerekirken, sizi iç açıcı görmek olmuyor.

PKK'nin bir itibar kaynağı olduğu biliniyor. Çok çeşitli biçimlerde bu itibarın vücut bulduğu biliniyor. Kalkıp bu itibara sığınarak, kendine pay çıkarmak yanılgıdır. Maalesef artık yüz binlerce kişi, çok ciddi bir çabanın sahibi olmadan, bu itibarı olduğu gibi normal kabul ediyor. Hatta muhalifler bile bunu çok açık bir biçimde kendilerine yakıştırıyorlar. Biraz itibar kazandırdığımız doğrudur. Kürtlerin de insanlar kategorisinde ele alınabileceğine dair işaretler verilmiştir. Ama hikayesi belli, oluşumu belli bu itibar kaynağını, hiç düşünmeden, hatta onunla ters düşerek “biz de bu kadar itibarlıyız” demek, kendi içinde bile kendini buna inandırmak, kabul ettirmek veya kabul görmeyi istemek, şu anda çok ciddi bir tehlike olarak karşımıza çıkıyor. En kötüsü de, bu iyi niyetlice yapılıyor, buna kendini çocukça kaptıranlar oluyor. Özgür yaşamı, itibarlı yaşamı kendisine layık görmeyeniniz yok gibidir. Bu, mütevazı bir değerlendirme değildir. Benim henüz kendime bile yakıştıramadığım onurlu yaşamı, itibarlı yaşamı, benden kırk kat daha kendinize yakıştıırıyorsunuz. Şaşırdığım nokta burasıdır, ölçüler burada karışıyor. Bütün çabalarıma rağmen, ne kadar itibarlı yaşamın sahibi olabileceğime dair kendimi henüz ikna etmiş değilim, ama sizin yaşantınıza bakıyorum, öyle yerli yerine oturmuş iddialarınız var ki, hayret

etmemek mümkün değildir. Bu bir sahtelik ve aldanmadır. Bu yaşamı, bu itibarı sürdüremezsiniz. Ben size bu itibarın dayanaklarını gösteriyorum. Onu bile anlamaktan uzak olursanız büyük bir yanılgı içinde olduğunuzu çok kısa süre içinde göreceksiniz.

Genç topluluklarsınız, hayat tecrübeniz yoktur. Gerçeklerin fazla farkında değilsiniz. Kendi özlem ve niyetlerinizi gerçekler yerine koyuyorsunuz, ama biz yakıcı gerçeklerden birini yaşayan bir hareketiz. Sizi böyle kabul etmek demek, hiçbir sonuç vermez. Gençliğin iyi niyetleri ve özlemleri bir şey kurtaramaz. Ölmek çare olsaydı, zaten bizden daha fazla ölen bir halk yoktur. O yüzden kendinizi ölüme yatırmanız bir kurtuluş gerekçesi olamaz ve çoğunuzun ana eğilimlerinden birisi de budur. “Kendimi ölüme yatırmışım, ölümüne kabul ettim, bu iş bitti” diyorsunuz. Size göre can feda edildikten sonra bu iş halledilmiştir. Gerçekten düşünemeyeceğimiz bir kanıdır veya öyle olma durumundadır. Mesele ölme ile halledilseydi, yaşamdan bahsetmemize hiç gerek kalmazdı. Ölüm teorisine göre, kendimizi cayır cayır yakmak çözüm için yeterli olurdu.

Muazzam mesafeyi kapatmak için biraz daha açıklık getirebiliriz. Varolan yaşam, varolan eğitim, varolan bütün kalıntılar olsun, oldukça yüklenilen özellikler olsun, edinilmeye, somutlaştırılmaya çalışılan bütün özellikler, direkt veya dolaylı olarak çok ileri bir oranda düşmanın koşullandırması altındadır. Düşmanın oluşturduğu hususlardır ve bu çok egemendir. Öylesine egemen ki, çokça kraldan daha kralcı denilir. Böylesine düşmanın yaşanması durumu vardır. Şunu hemen belirtiyim ki; bilinçli bir ajanlıktan hiç bahsetmiyorum, ona hiç gerek de yoktur. İçine düşülen durum, ondan da kötü bir durumdur. Söylenilenler, yaşananlar; vatana ihanet, özgürlüğe ihanet ve kendine ihanettir. Kendine karşı savaşıyor. Bu yaşamın vereceği sonuç ne olacak? Bunu görmezlikten gelmek çözüm müdür? Kürt probleminde bir adım ilerletir mi? Çeşitli dereceler halinde, PKK’ye de kendini biraz değişik biçimlerde dayatan durum budur. Bunun için büyük hassasiyetten bahsettik. Günlük olarak kendi üzerine durum değerlendirmesinden bahsettik. Bunun yerine çocuklardan da öte, kaptırsal bir cüce inadına kapılmış gibi, kendi çirkinliğini, kendi zavallılığını görmemek için yoğun çaba vardır. Buna direniş karşı direniş, en hafif deyişi ile tutuculuk denir.

Bizde daha çok egemen olan cesaret türü, müthiş geriliğin verdiği gözü karalıktır. Kurdistan’da yaşanan nedir? Gericiliğin verdiği gözü kara cesarettir. Bilimin biraz yol gösterdiği cesaret var mı? Ona göre yaşam ayarlanıyor mu? Hayır! Kendi açımdan söyleyeyim; oldukça farklı bir cesaret türü geliştirmeye çalışıyorum. Ama kendimi bile ne kadar cesaretli kıldığım, günlük olarak değerlendirmelerim dahilindedir. Cesaretinize şaşıyorum, cesaretiniz halkın içinde bulunduğu yaşama karşı körcedir. Bütün eylemleriniz çok açık, son derece kör bir cesarete dayanıyor. Bunları söylememin nedeni; bana burada bunları dayatmanızdır. Çok tehlikeli bir kaynağa dayanan, ister çok ölgünce ölüme yatmak, isterse kendini daha değişik biçimlerde ifade etmek olsun, temsil edilen yaşam, bana çok seviyesiz ve sonu olmayan bir yaşam biçimi gibi geliyor. Bunu açmaya kendimi mecbur hissettim. Çünkü, ne de olsa, parti çerçevesinde yürütülmeye çalışılan bir yaşam ve cesaret vardır.

Demagojik süreç egemen olurken, parti çözümüne ulaşamayız. Bu bir Türkiye gerçeğidir. Aslında sadece Türkiye gerçeği de değil, yüzyılların gerçeğidir. Dualarla bu insanları yönetmişler, aslı olmayan her türlü değerlendirmelerle idare etmişler. Devrim yapmış, kendini tanımış bir toplum değildir. Yıllardır sultanların sürüsü olmaktan öteye gidememiştir. Kemalizm’de de bunun acımasızlığını yaşamaktan kurtulamamış. Böyle bir halkın söz gücü ne olabilir? Zaten söz ve eylem gücü yoktur. Sizin sözcük diye bellediğiniz, tamı tamına demagojiyi aşmıyor. Bazılarını utandırmak istemiyorum, acı duyuyorum. Tek kelimeyle Kemalizm’in demagojik üslubu veya Kemalizm’in kendi halkında, bir bütün olarak toplumda yaratmış olduğu demagojik düzey fecidir. Herkes konuşuyor; üniversitelere, kahve kültürüne, politik kültüre bakalım; siyasi sahtekarların her günkü demeçlerine bakalım, büyük demagoji vardır. Eski Yunan’da bu biraz gelişkindi, Anadolu’daki onu kırk kat aşıyor. Kürt’e sorarsanız, o iki kelimeyi bilemez, onda sözcük de, demagojik düzey de yoktur. Demagojik olarak daha geri bir düzeydedir.

O zaman halklarımızı doğru söze ve eyleme nasıl yücececek? Düzey bu olduktan sonra, bilimsel çıkış, toplumun özgürlük temelindeki düzenlenişi düşünülebilir mi? Türkiye’de “örgütüz, iktidara yakınız” diyenlere bakın; güç olarak kendini tutanlara bakın; açıklar

örtbas edilerek yürütülür, fakat adına mücadele denilen şey incir çekirdeğini doldurmaz ve dünyanın hiçbir ülkesinde de düzey bu değildir. Bunu şunun için söylüyorum; yansımaları bizde de var, terbiyeyi buradan alıyoruz, mevcut olanla konuşuyoruz. Bize okullarda, çevrede, televizyonda, bir bütün olarak yaşam tarzında verilen düzey, bizde biraz ifade ediliyor. Bu düzeyin önemli bir kısmı demagojidir veya dilsizliktir. Konuyu daha fazla açabilirim, tek tek her birinizin demagojik durumunu, dilsiz durumunu daha iyi ortaya koyabilirim. PKK bu değildir, parti buna karşı bir çözümdür, ciddiye alacaksınız.

PKK, TC'nin alternatifidir, dilsizliğin alternatifidir. Hem ahlaki, hem bilimsel olarak PKK'de çözüm vardır. Bu konuda samimiyiz, bilinçliyiz ve bilimseliz. Sözcükler yerindedir, pratik yerindedir ve birbirleriyle bağlantılı kılınmaya çalışılıyor. En azından sorumluluğumuz böyledir. Eğer bu esas alınır, sizin bir dayatma olarak yaşadığınız hususlara açıklık getirebiliriz. Bu söylenenin temeli biraz iyi kavransanız, içinde bulunduğunuz durumlara açıklık getirmek zor değildir ve bu ilerlemeye yol açabilir. Partilisiniz, bir partili yalnız saygılı olmakla kalmaz, ölümüne bağlanır. Hele bir önder devrimciyse tamı tamına böyledir. Eğer bu demagojik, dilsiz ve beyinsiz ortam aşılmasaydı, bu pratik meydana gelir miydi? Bazı formasyonlar, bazı kalkışlar var, bunlar gerçekleşebilir miydi? Bir partili, bir dost, bir insan olarak biraz anlamaya çalışın, en az düşmanı anladığınızı kadar anlamaya çalışın. İnsan kendi gerçeği karşısında bu kadar tutucu mu olur, bu kadar fanatik mi olur, bu kadar sapmayı mı yaşar? İlgi, hamle ve sözcük düzeyiniz zayıftır. Bununla nereye kadar gidilecek? Bu durumunuzla hiçbir yere varılamaz.

Türkiye toplumunun hali dilsiz, Kürt'ün ne durumda olduğunu görüyorsunuz. Dünyanın en düşürülmüş halkı durumunu yaşıyoruz. Bunu hücrelerine kadar parçalarım. Bunları yaşamak veya yaşatmak ne demektir? PKK, buna karşı çözümdür. PKK'nin önderliksel gelişiminin esası ve özü budur. Yalnız size yönelik söylemiyorum, özellikle dağda olanlar ve tüm partililer için söylüyorum. Birisi almış ağzına demagojik üslubu durmadan konuşturuyorsa, buna karşı ne yapacağız? Ben kendimi ahım-şahım biri yerine koymuyorum, ama anlayışla hepinizi dinleyebiliyor, süreçleri kavrama ve ilişkileri

saptamaya çalışıyorum. Onlar sürekli dağıtmakla, karıştırmakla uğraşıyor. Köylü yaklaşımıyla bunların karışımı dayatılmaya çalışılıyor. Ben bu tipleri nasıl idare edeyim? Nefes nefese bu tipleri biraz yaşıtmak, doğruya çekmek için çaba gösteriyorum, ama onlar kendilerine gelmiyor, vazgeçmiyorlar. Çünkü “bir gün paşa gibi yaşayayım, bu da bana yeter” diyorlar. Gerçek bu!

Bunları bu kadar vurgulamamın sebebi; kesinlikle yaşadığınız bazı gerçeklerden ötürüdür. Biz yanlışa onay vermeyiz. Verirsek, bu en çok size zarar verme olur. Ne kadar toy olursanız olun, hatta ne kadar sorumsuz bir yaşamınız olursa olsun, son tahlilde size zarar verecek bir gidişata onay vermeyiz. Ölümüne de olsa onay vermeyiz. Bugünü doğru değerlendirmezsek, yarın ölüm sizi kolay bulabilir. Bundan dolayı sorumluluk duyuyorum, döne dolaşa üzerinde duruyorum. Belki içinizde yaşam gücü gösterenler olabilir. Bizim yoldaşlığımız başka anlama gelmemeli. Birbirimizi başka türlü idare etmek bize yakışmaz, yaşadıklarımıza yakışmaz. Ne kadar toy, acemi, amatör olursanız olun, yine de bizi biz edecek bu temel doğrulardır. İnsana en çok yaraşan da budur.

Birbirinin zaaflarını idare etme, birbirinin olmayan dualarına amin deme, benim sizi böyle idare etmemi beklemeniz hiç sağlıklı olmaz ve kimseye de bir hayrı dokunmaz. Belki keyfiniz böyle isteyebilir, ama bu söylediklerimin üzerinde biraz da düşünün. Bu olmayacak duaya amin demedir. Heveslerinize biraz prim verilse, en büyük darbe bu hevesler nedeniyle sizi bulur. En azından kavrayışta olgunluğu elden bırakmayın. Üslubu, demagojik olmaktan kurtarın. Olay, ilişki, olgu sizin sözcük bağlamanızda kesin yer bulsun. Pratiğiniz mutlaka doğru bir söz gücüyle açığa çıksın. Yaşadıklarınızı örtbas etmeyin, yaşadıklarınızı demagojik olarak yansıtmayın. Buna çok büyük ihtiyacınız vardır. Müthiş bir itirafçı olun! Her itiraf kötü değildir, iyi itiraflar da vardır. Bu bir çözümdür, ama örtbas etme çözüm değildir. İtirafklar yalnız düşman karşısında olmaz; en büyük itiraflar kendi gerçekliği karşısında olur. Böyle itiraflarla tarihi gerçekler konuşturulur.

Öyle görüyorum ki, hepinizin sağlıklı itiraflara ihtiyacı var. İtirafklar demagojik dilden olmamalı. Allayıp pullayıp söylemekten daha değerli olmalıdır. Benim bütün üslubum gerçeklerin itirafıdır. Daha çok söylenmesi insanı utandıran, sıkıntıya sokan ve örtbas edilmiş

gerçekler söylendiğinde bu itiraf anlamına gelir. Benim bütün objektif değerlendirmelerim, bir halk adına itiraf anlamına geliyor. Kendimde bunun bir parçasıyım, ayıp değil! Gerçeğimizin bir sonucudur. Demagojik üslup ne kadar süslenip bezense de hiçbir şey yapamaz ve sizi kişilik sahibi de etmez. Türkiye’de çokça gördüğünüz gibi, yetmiş yıldır sosyalisttirler, ama kokuşmuşlardır. Biz buna geçit vermemeliyiz. PKK’de anılara, büyük değer biçilmesi gereken dava militanlarına sahip çıkılacaksa, bu ancak demagojiyi kesmek, söylenilmekten çekinilen bütün hususları çok güçlü itiraf etmekle mümkündür. Bütün bunları belirtirken, en çok kendim itiraf ediyorum.

Bu kadar cesareti biz verdik. Bazı önemli vazgeçilmez gerçekler var, onların emrinde olmalısınız. Mesele benim emrimde olup olmama değil, gerçeklerin emrinde olmaktır. Gerçeklerinize ne körce, ne sahte sözcülük yapın! Ama düşmanın dayattığı gerçeği de buraya kadar getirmeyi, buna onay istemeyi, insanın ne vicdanı, ne kalbi, ne de beyni kabul eder. Kendi içinde bin bir problemi olanlar, tamamen kaybetmiş olup katmerli bir yabancılaşmayı yaşayanlar, özellikle PKK söz konusu olunca onun savaş gerçeğine, örgüt gerçeğine, yaşamına karşı çok büyük bir demagojik değere sahiptirler. Bu hiçbir şeydir veya çok tehlikeli bir sapmanın varlığına işaret eder. Bu, son tahlilde partiyle ve varolan değerlerle çarpışmaya götürür veya hainane bir niyetin sonucu olabilir.

En doğrusu PKK’nin çözüm gücüne inanmaktır. PKK’nin savaşı esas alan çözüm gücüne inanmak, direnişi esas alan çözüm gücünü esas almaktır. Son tahlilde bugün yürüttüğümüz bir savaş vardır. Bütün çabaların onu yaşatmaya yönelik bir taktiği vardır. Buna gücünüz oranında ölçülü bir yaklaşım içinde olmalısınız. En doğru yol bu oluyor, bunun dışındaki yollar PKK’de sapmaya götürür; nasıl süslenilirse, nasıl adlandırılırsa adlandırılın ona götürür. En sonunda düşmanın yanında bir taraf yapar, orta yolcu yapar. Belki parti içinde de kalırsınız, ama son tahlilde yine böylesine durumlarla karşı karşıya getiren bir sonuca yol açar.

Peşinen bu kadar vurgulamamın nedeni, heveslerinizi ve yaklaşımlarınızı görmemdir. Halen bazı ısrarlarınızı tehlikeli görüyorum. Yıllardır yerine getirilmeyen görevler var. Yıllardır derinleşmeme, çözülmememe durumlarınızı görüyorum ve hesabınıza üzülerек

bunları vurguluyorum. Mesele sizleri burada mahkum etmek değildir, rahatlıkla karşılık verilebilecek taleplerinize bir karşılık da değildir. Onlarda bizzat en büyük zararı görüyorum, onun için karşı duruyoruz. Mesele özlemlerinizi, tutkularınızı, bazı düşüncelerinizi görüp görmeme değil, kolektif gerçeğin mutlak temelde ertelenmeksizin sahip çıkılması gereken bir gerçek olduğudur. Kolektif gerçek bireysel gerçekle çelişebilir, ama PKK'yi de hepiniz kabul ediyorsunuz. Kabul etmeyenleriniz olsaydı, bu kadar vurgulamazdım. Hepiniz görünüşte PKK gerçeğini, PKK çözümünü, PKK'nin kişiliğini kabul ediyorsunuz, ama onun kolektivizminin kabul görmüş genel çözümü nedir? Buraya gelince önyargılar, çok farklı yorumlar söz konusu oluyor. Ama bunun devam ettirilmesinin parti inkarına götürebileceğini de görebiliyor musunuz? O zaman PKK'yi kabul etmeniz demagojik anlamdan öteye bir anlama sahip midir? Bunun lafazan anlamda bir kabulün ötesinde bir anlamı var mıdır? Bu tip kabul edişler bir hiçtir. Bu, “inanıyoruz, bağlıyız” dediğiniz PKK'nin gerçekten inkarıdır.

Bütün gücümle, PKK kolektivizmi ve bundan sağlanmış çözümü göstermeye çalışıyorum. Bu hepinizi bağlar. Ben, burada bu yılları boşuna tüketmiyorum; büyük kolektif bir yaşam için çalışıyorum. Bu kolektivizm, partinin toplantılarında, bütün savaşımında resmen kabul görüyor. Bu konuda halk onay veriyor. Bütün bunlar bağlar, bunları dikkate alacağız. Temel gerçek, partiyle olmanın temel şartı budur. Bu konuda öyle anlaşılıyor ki, geçmiş yaşantıların bazı izleri var, sizi zorlamıştır. Benim de üzerimde izleri var, ama parti gerçeği söz konusu olduğunda bastırırız, bunları ikinci, üçüncü plana atarız. Aksi halde, birinizin ağzındaki bir sözcük, bir diğer sınıfın saldırısı anlamına gelir. Bu bir Kemalist etki ise, düşmanın saldırısı anlamına gelir. O açıdan dilinizi, eğilimlerinizin düzeyini çok iyi tayin edin. Gerçek partililik bu konuda kendini biraz belirleme, parti doğruluğu temelinde ölçüye sahip olmadır.

Benim yılların tecrübesiyle edindiğim en önemli sonuç budur. Farklı yorumlar, farklı bireysel duygular, ne kadar dürüst, masumane olursa olsun, kolektivizm içinde bir olaydır, bir durumdur. Bu aşamada ısrar ederse, özellikle çatışmayla kendi kendini karşı karşıya bulur. Bu sizin de amacınız değil, ama üslubunuz önemli oranda demagojiktir. Bu tamamen Türkiye'nin et-

kisidir. Pratik biraz kördür, bu da Kurdistan etkisidir. Bu özellikler etkili olduğu için, çok geri bir özümlenme durumu, kavrama durumu ya da onu tamamen söz düzeyinde anlama durumu, çatışmayı kaçınılmaz kılar. Botan'dan gelen arkadaşlarda bu kendini çok iyi yansıtıyor, zindandan gelenlerde de demagojik düzey kendini yansıtıyor. Birisinde demagojik üslup, diğerinde kör pratikçilik, PKK'nin çizgisine tutarlı bağlanmama biçiminde yansıyor. İkisi de dürüst, ama bir işe yaramıyor.

Teorik olarak yaşanan durumlara biraz daha açıklık getirmek istedim. Bu değerlendirmeler karşısında, halen alınganlık gösteren var mı veya anlam ve öneminin tam idrakı içinde olmayan var mı? Biz yoldaşlık ilişkileri içinde kalarak tartışabiliriz. Hatta hizip bile kurabilirsiniz. Dinleme gücünüz var, ama gerçekten söylediklerimizi derinden kavlıyor musunuz? Aleyhte de görüş belirtebilirsiniz, ama ezop dili olmasın, demagoji olmasın. PKK çözümünde biraz mesafe alalım. Artık bu topluluğu, bu kalabalığı, çok az veya çok ayrı kavrayan, çok çocukça, amatörce ve yanılgılı bir biçimde yaklaşan olmaktan kurtaralım. Bu hiçbirinize yakışmıyor, yakıştıramıyorum. İnsanlık anlayışımızda en iyisini yapabileceğinize inancımız vardır. “Adam olmaz, beş parasızın tekidir” biçiminde en ufak bir olumsuzluğa yer yoktur. Düşmanımıza bile bunu yakıştırmayız; düşmanımızı bile gerektiğinde ıslah ederek insanca yaşayabileceğimize inanırız. Bizim savaşımızın amacı da budur. Fakat, artık sahip çıkacağız. Biz kudretli, olgun, çözebilen insanları karşımızda isteriz. Kendine hakim olamayan insan istemiyoruz. Tutkuların, cehaletin esiri olmayalım, çocukluğun esiri olmayalım. Bunların önemli anlamları vardır. Kendimize terbiyesizliği, adam olmazlığı bu kadar yakıştırmayalım. Diyalogları, çoğunuzun ısrarla yaratmak istediği yoldaşça yaşam istemleri gibi yapmayalım, buna yol vermeyelim. Verecek olursak sonuç itibarıyla hepimiz için kötü olur.

Bu konularda dediklerimin ne anlama geldiğini, bazı arkadaşlar kapsamlı anlamayı beceribildiler mi? Kitle formuna, özellikle gerillaya yansımaları çok önemli görüyorum. Bu değerlendirmelerin bir sonucu olarak bir grubumuz bu konuda özellikle yetkinleşmeyle yüz yüzedir. Önemli sonuçları yansıtmaya büyük özen gösteriyoruz. Bunlar aynı biçimde kitleye de, halkın gerilla dışı savaşına da yansıtılacaktır.

Ona da yönelmeye, yansıtılmaya çözüm gücü olabilecektir. Önemli bir iş bölümümüzün de şimdiden bunun farkında olması, giderek kendini buna tabi tutması gerekir. Bazı yanlışları aşmadan bunu yapmak mümkün olmuyor. Yanlışların aşılmasıyla, parti çözümüne güçlü yaklaşacağız. En çok da sizin gibi militan kişilikteki düzeyin tutturulması, savaşın kaderini tamamen lehimize döndürebilecektir. Önümüzdeki aylarda bile bunu yansıtmada yeterli olursak, nitelik ve nicelik bakımından savaşın kaderini lehimize çevirebiliriz.

Söylediklerimiz çok önemlidir. Artık biraz seviyesi ileride olan arkadaşların, “komuta düzeyinde ben de varım” diyenlerin, bu dediklerimize hiç olmazsa bir anlam vermesi gerekir. Diğerleri zordur, belki ulaşamazlar, ama sınırlı sayıda bir komuta düzeyi önemli sonuçlara yol açabilir. Bu nitelikleri olanlara ısrarla vurguluyorum, kendinizi biraz toparlayın. Bu temelde verdiğiniz bir söz varsa, bu söz bunu biraz karşılamalıdır.

Çok çeşitli nedenlerle bizden uzak kalmış olanları da, partiye doğru katmaya azami çabamız olacaktır. Özellikle zindan direnişine yönelik yaklaşımlar vardır, mesafeyi kapatmaya çalışacağız. Yine çeşitli alanlardan gelenler vardır, onlarla da mesafeyi kapatmak istiyoruz. Buraya çok genç gelenlerin durumlarına bakıyorum; çok geriler, yeniler. Birbirinizin elinden tutun. Partiyi biraz bilenler, bunların kollarından sımsıkı tutup biraz düzelsinler. Bu yalnız benim görevim değil, sizin de görevinizdir. Bu anlamda yenilere sahip çıkılmalıdır. Eğitim, yalnızca bir kişinin burada konuşması değildir. Sağınıza-solunuza bakın, eğitmeniz gereken öğeler vardır. Bunu alışagelen memurvari yaklaşımlardan kurtaralım. Her anımız, çevremizi eğitme olsun, gücümüzü eğitelim. Gücümüzün eğitimi bugüne kadar sağlıklı başlanmamıştır, eğitimi çok sınırlıdır. Çoğu da büyük yanlış izlenimlerle, hatta bazı olumsuz yönlerini geliştirerek, bunu konuşarak ayrılacaklar. Bu, işleri daha da ağırlaştırıyor. Sizler, biraz sorumluluğunuzun gereğini yapsaydınız, bunlara asla müdahale etmemeniz gerektiğini bildiriniz. Devrimciler vicdanlı insanlardır. Bütün bunlar sizi ilgilendirir.

Çok ciddi bazı sonuçlara ulaştığını iddia eden var mı? Değerlendirmeler sizi bazı önemli sonuçlara getirmelidir. Ne diyorsun Zamani, seni bazı önemli sonuçlara getirdi mi? Sorumlusun, çözümlemeler karşısında ne söyleyebilirsin?

Zamani: Anlaşıldı Başkanım. Ulusal özgürlüğü sağlamadan, elimizdeki bu silahla doğru savaştan –ki onu da doğru kullanamıyoruz- gelişme olmaz.

- Şimdiye kadar ne kadar büyük bir yanılgının eşiğinde olduğunuzu anladınız mı? Bunlar büyük yanılgılarla yüklü bir yaşam, hem de devrim adına, büyük güç adına, büyük çözüm adına yaşanan durumlardır.

Za.: Sadece birey olarak baktığımda bile durumumuzun vahametini görebiliyorum.

- Birey zararı genelleştiriyor. Sadece kendinizi bitirmiş, bela etmiş değilsiniz.

Za.: Bireyden toplumun çözümünü yapmak mümkün Başkanım.

- Büyük problemdir ve bizim de bu kadar kıyamet koparmamızın nedeni buradadır. Kendini formüle etmekten, gerçekliğini kavramaktan aciz olan bir kişi, topluma neyi sunacak? Yalnız sen değil, genelde yapı bunu yaşıyor. Ne yapacağız? On yıl zindanda yatıp akıllanmadıktan sonra, biz diğerlerini ne yapacağız? Ölmek de kar etmiyor ki! Sizin en büyük gerekçeniz “silahı elimize aldık, sıktık, bizden büyüğü yoktur” demenizdir. Kurdistan’da yiğitlik biraz da bununla ölçülür. Bu yiğitlikle hiçbir şey kurtarmamışlar. Peki sizin çözümlemenizi nasıl sağlayacağız? Dayanma gücünüz olacak mı? Acaba kendinizi yeniden yapılandırmanız mümkün müdür? Diğer arkadaş için de vurguladım; bu temelde kendinize çıkış yaptırma imkanı var mı?

Za.: Başkanım doğru sonuçlara ulaştığımı düşünüyorum.

- Eskisi gibi olmasın yalnız.

Za.: Hayır Başkanım, eskiyi aşabilecek güçteyim.

- Unutma! Yılların demagojik iddiacılığıyla yaşadın.

Za.: Bütün bunların nedenini çözümlemelerle birlikte daha iyi anladım ve artık kendime daha gerçekçi yaklaşabiliyorum Başkanım.

- Yiğitlik ve direnişçilik adına, öyle kolay aşılabacak sorunlar değildir. Yine benden ne istiyorsunuz? Al sana silah, hepsi senin olsun. Amacım, sizi sıkmak ve eskisinden daha kötü duruma düşürmek değildir. Ne istiyorsan iste benden, ama bana açık bir tasfiyeciliği dayatamazsın. Bana “PKK’den vazgeç” de diyebilirsin. Bunu düşman savaşla başarmaya çalışıyor, herhalde sen bir yoldaş

adına bunu diyemezsin. Belki sen buna gelemezsin, ama tasfiyeciliği de dayatamazsın. Eğer yürütemiyorsanız, bir misafir veya dost gibi sizi karşılar ve yollarız. Başka bir şey isteyebilir misin?

Za.: Biz buraya gelirken, belki biraz usta olduğumuzu sanıyorduk, ama öyle değilmiş. Ne kadar çok şey yaşadığımızı ve öğrendiğimizi sansak da gerçeklerle karşılaşınca aslında fazla bir şey öğrenmediğimizi anlıyoruz. Bu da bize öğrenmenin sınırsızlığını gösteriyor Başkanım.

- Ben devrimcilik derken, boşuna konuşmuyorum. Objektif olarak tasfiyecilikten bahsediyorum. Dayatmalarınız partiye katkı değil, tam tersidir ve bunun gerekçesi de olmaz. Sizi siyaset dışı bırakmayı istemiyoruz, sen bunu kendin yapıyorsun. Bir devrimci kendini bu duruma düşürmeyendir. Örnek olarak sizin durumunuzu söylüyorum, özelliklerden bahsediyorum, buna şaşmamak elde mi? Hepsi vatan uğruna, önemli işler yapma adına buraya gelmiş, ama gözlerinden okunan sadece zavallılıktır. Bunu çeşitli anlamlarda söylüyorum. Kudret var mı gözlerinizde?

Biz bir meseleye el atarız, mutlaka bazı sonuçlara ulaşırız. Benim yüreğim sizler konusunda titriyor ve sizlere de, bütün halka da en zayıf durumlarda bir korku kaynağı olacağımı sanmıyorum. Bilakis, gerekli çözüm kaynağı olduğuma inanıyorum. Sanırım yaşadığınız süreçte, benim cephemde bir şeyler oluştuğunu biliyordunuz. Ama bir yiğit olarak sizin cephenizde ne var desem, tiril tiril titriyorsunuz. Ne kadar hata yapılmış, ne kadar uğraşmış, ne kadar uğraştırmış, ne kadar hakkınızda itiraz var? En çok direnenler hakkında üç ölümcül eleştiri bana geliyor. Bazılarınız hakkında öyle kötü iddialar var ki; değil yoldaşa, bir insana bile yakışmayan ithamlar söyleniyor. Bütün bunları ben ciddiye almazsam, bütün bunların anlam ve önemini mesele yapmazsam çözüm gücü olamam. Siz birçok durumu elinizin tersiyle itiyorsunuz. Zaten bu duruma düştükten sonra, bu durumu kendine layık gördükten sonra bu iş biter.

Eğer bir şeyler anladıysanız, bunu üslubunuza da yansıtın. Bu yeni değerlendirmeler karşısında, kendinize çok geç de olsa ilkokula başlamış bir çocuk gibi bakın. Edepli, saygılı bir öğrenci gibi durun. Bu konuda kendinize güveniniz olmalıdır. Hatta mümkünse örnek bir biçimde yapmalıyız. Olgunluğun, ölçülülüğün, alçakgönüllülüğün bir örneği olmayı esas alın. Kendinizi siyaset dışı bırakmaktan böyle

kurtarabilirsiniz. Başka türlü çevreyi kazanamazsınız. Eski üslup ve yöntemlerle yeniden yaşayacağınıza inanıyorsanız, bu kötü bir yenilgidir ve size yakışmıyor. Çıkışı tamı tamamına biraz gerçeklerin ışığında yapın. Gerekçeler ne olursa olsun fazla sonuç almıyor. Komuta ve önderlik sahasında bunun fazla değeri yoktur.

Köklü ve özlü anlayışlar ne kadar geliyor? İçinizden beş on tane güçlü kişi çıkar mı? Bu dört yüz kişi içinde, bir düzine iyi militan çıkabilir mi? PKK çizgisinde komutaya “varım” diyecek birkaç kişiye ihtiyacımız var. Keşke arkadaşlarla, işlere büyük bir gönül rahatlığıyla uzanabilseydik. Mesela legal faaliyet, gerilla faaliyeti diyorsunuz. Her türlü faaliyete güç getirebilen eller olsaydı çok daha iyi olur. Sizde var mı iddialı olan? Gerçeklerimizle çakışmayan ve iddiasını gerçekleştirebilecek olan var mı? Herhalde bizi eskisi kadar uğraştırma olmaz. Eskisi kadar bizi uğraştırabilir misiniz, buna gücünüz var mı?

Za.: Başkanım anlamaya çalışıyorum.

- Sanırım buna ne imkanınız, ne gücünüz, ne de isteğiniz var.

Za.: Bunları oluşturma çabasındayım Başkanım.

- O zaman PKK ortamında sonuçlarını hemen görmeliyiz.

Za.: Kendimde ciddi gelişmeler görüyorum, ama bunu ortama yansıtmada yetersiz kalıyor olabilirim Başkanım.

- Olumlu yönde söylüyorum, tek yanlı da olsa olumlu olmalıdır. Aslında gündemi zenginleştiriyoruz. Zindanı yaşayanlar çok büyük bir olumluluk sınavı verdiler. Değerlere sahip çıkmanın en önde gelen sorumluluğunu gösterdiler. Bu konuda benim yaklaşımım yine böyledir. Büyük eleştirilere rağmen, zindanın temel güç, dayanak olma rolünde hala iddialıyız. En kararlı parti çekirdeği olarak değerlendirmedeki iddiamız güçlüdür. Böyle de oluyor, olacak da.

Devrimcilik diğer alanlardan daha fazla zindanda sınanmıştır. Bütün zaafalarına, eksikliklerine rağmen bu yapılmıştır. Yalnız oradaki yaşamın geçici sonuçları var, anlayışlı olun. Diğerlerinden daha fazla anlayış, olgunluğu sergilemeniz gerektiği açıktır. Partinin sizi kucaklayışı güçlü geliyor. PKK’de, size verilen sözlerin veya sizin verdiğiniz sözlerin yerine getirilmesi ucuz olmayacak. Sözler PKK’de büyük verilir. Ben bunu vurgulamak istiyordum. Yani

PKK’de sonuçlara güçlü gidilir, görkemli gidilir. Kesinlikle düşmanın bütün düşürme çabalarına rağmen, buna fırsat vermedik, siz de aslında vermediniz. Büyük kavganız bu anlamda çok önemliydi. Şimdi bunun gereklerinin yerine getirilmesi, bunun PKK’deki buluşması, bunun bir zaferde buluşması bambaşka bir olaydır.

18 Eylül 1991

Devrim Bir Hesaplaşma, Savaşma ve Ateş Sahasıdır

- Bazı şeyleri aşarken, bazı şeyleri değiştirme ve bazı şeylere de ulaşma gereklidir. Bu olmazsa “kendimi kattım, çalıştım, inandım, ölümüne katıldım” demekle mesele hallolmaz. Bunların hepsi kendi başına olumsuzluğa zemin de hazırlayabilir, ona da götürebilir. Ben yapıyı her zaman bir gösterge olarak değerlendiriyorum. Bir alışkanlığa verdiğiniz değeri de bir uyuşma nedeni olarak değerlendiriyorum. Bizim en değme kadromuzun yıllarca kendini bir alışkanlığa bu tarzda kaptırması çok açıktır. Çok çirkin bir davranışa yıkıcı tarzda sevdalanır, onu kişiliğinin ayrılmaz bir parçası sayar. “Canımı alırsın, o alışkanlığımı alamazsın” der. Bununla devrim yürümez!

Sizin şu anda bile ileri düzeyde yaşadığınız alışkanlıklarınız var. Kuru iddiacılık, kendine yönelmeme, kendini eğitime gereği duymama var. Biraz kendinizi bastırıyorsunuz, ama fırsat bulduğunuz zaman da kendinizi konuşturuyorsunuz. Şoförümüz de öyleydi. Tek başına kaldığında “kaldır, uçur arabayı” diyerek kendini konuşturdu. Çok çarpıcı bir örnek olduğu için söylüyorum. Eylem olduğunda da Donkişot gibi aynen yel değirmenine saldırırcasına karakola saldırıyorlar. Böyle olmaz! Aslında tek kaldığı için yapıyor. Burada sorumluluk düzeyi çok önemlidir. Sorumluluk olsa işler farklı gelişir.

Tek kaldığınızda kendinizi alabildiğince ileri düzeyde konuşturuyorsunuz. Ben de tek başıyım, ama dost-düşman herkes bilir ki işleri olumlu çabalarla yürütüyoruz. Bireysel inisiyatif sahibi olmayın demiyoruz, ama bu olumlu değerlerin oluşumunda kullanılmalı. Bir dakika tek başına kalmayı saldırma, birden ileriye fırlama diye anlıyorlar ve sonuç binlerce maddi zarar, yıkım getiriyor.

Devrim söz konusu olduğunda, özgür yaşam konusunda başarısızlığa ve yenilgiye düşerseniz, yeriniz ya zindandır ya ölümdür. Düşman başka bir son hazırlamıyor. Devrim bir hesaplaşma, savaşma ve ateş sahasıdır. PKK'nin yaşadığı gerçek budur. Her gün ani kayıplar, beklenmedik kayıplar ateşte yanmadır. Düzeltmeye, gerçekleri kavratmaya çalışıyoruz, ama halen çok önyargılı ve dogmatik kalınıyor. Düzeyiniz farklı, iyi sonuç alma fazla gelişmiyor. Bu tarzda yaşamı ilerletemeyiz. Aslında hiç olmazsa eğitiminizi bireysel düzeyde tamamlayıp “bu işi kavrayabilirim” diyecek noktaya inandırıcı bir biçimde çoktan gelmiş olmanız gerekirdi, ama sanıyorum halen bu noktanın çok gerisindesiniz. Ciddi bir sorumluluk üstlenebilecek konumlarda değilsiniz. Kendinizi kontrol etmeniz şart, ama kendinizi kontrol ettiğinizi sanmıyorum. Sizde savaş gibi çok ciddi bir olgunun yöneticisi olma, bir inşa kuvveti olma ne kadar güçlü? Bu konuda gerçekten bir savaşla yüz yüzeyiz. Örgütsel, siyasal, askeri her yönüyle yaşadığımız gerçek, kızılca kıyamet bir savaştır. Yola çıkıyorsunuz, biz de güveniyoruz. Hepsini umutla uğurladığımızı gördünüz. Bir savaşçıya ihtiyacı olabilecek her şeyi verdik. Ama buna rağmen gidip düşüyorsunuz. Herhalde gittiğinizde yaptığınız ilk iş bir güzel uykuya yatma oluyor. Birisi bizim denetimimizden kurtulduğunda, yaptığı ilk iş sinirlerini yumuşatma oluyor, ucunda ölüm bile olsa, Önderliğe, savaş gerçeğine gelememeyi yaşıyor.

Gençsiniz, hiç olmazsa kendinizi disiplin altında tutmayı becerin. Başka nasıl komutan olacaksınız? Kurdistan'ı kurtarmayı bırakın da bir çorbayı nasıl kurtaracaksınız? Başkalarının emeklerine çörekelenmeden, bırakalım bir vatan parçasını kurtarmayı, birkaç ilişkiyi, birkaç örgütü, hatta kendinizi kurtarmayı becerebilecek misiniz? Bir sosyalist, bir ulusal kurtuluşçu olmak ne anlama gelir? Sorun yaratma, mevcut bazı değerler üzerinde oyun oynama, birbirini

itekleme ve boşa çıkarma, bunalım yaratma düşman faaliyetidir. Bunun devrimci faaliyetle alakası olmadığı açıktır. Bunun sübjektif olması önemli değil, aksine objektif olması daha tehlikelidir.

Şu soru halen önemini koruyor; biz kurtuluş istiyor muyuz? Biz, kurtuluşa ve özgürlüğe kalkmış bir halkın yılmaz savaşçısı mıyız, bunda tutarlı mıyız? Bunun gereklerini kabul edip kişiliğimizde esas almış mıyız? Bu sorular hepiniz için önemini koruyor. Bu halinizle düşmanla değil, olsa olsa kendinizle hesaplaşmaya gireceksiniz. Şu veya bu biçimde kendi kendinizle, partiyle yapacaksınız. Aslında esas çelişki düşmanladır. Onunla hesaplaşacaktınız, siz onu da yapamıyorsunuz. Birincil düzeyden tali düzeylere kadar, onun sıralamasından şaşmadık. Ama mesele önderlik hattı değil, PKK çizgisi değil, sizin ona katılma gücünü gösterememeniz, sizin düzeyi tutturamama durumunuzdur. Geç fark ediyorlar, büyük darbeler yedikten sonra, ölüm burnunun ucuna geldikten sonra fark ediyorlar, o zaman da fazla bir şey kurtarılmıyor. Böyle kişilik, böyle bir dayatma seyri aslında bir kaçıştır veya bir açığa çıkmadır. Bu kişilik artık kısıtılmıştır, genelde topluluk düzeyinde de kısıtılıyor. Sizin göreviniz parti içinde bunu temsil etmek olmamalıydı. Bu kısıtlanmış kişiliği, devrimi mi, düşmanı mı yaşayacağını henüz kararlaştırmamış kişiliği yaşamak sizin göreviniz değildir. Ama yaşayanlar oldu. Bu tutuculuğun, bu gafillliğin nedeni nedir? Partinin başarı hattına gelememe, bunun yaratıcılığını gösterememe nedir? Bunlar bu kişiliğin yaşandığının ifadesidir. “Bu kaderdir” diyemezsiniz. “Esaslı bir kişiliktir, değiştirilemez, tanrı vergisidir, öyle kalacak” diyemezsiniz.

Biz bu kişiliğin aşılması gereken, yaşamaya hakkı olmayan bir kişilik olduğunu, ciddi bir değeri her düzeyde yaratamayacağını ispatladık. PKK’nin bütün olumlu tarihi bunu ispatlıyor. Örgüt sorunları, parti sorunları, savaş sorunları bu tür kişiliklere takıldığından, zaferin önünde ısrarla engel olarak durduğundan dolayı yenilgiye götürebilir. Mevcut kişiliklerin kadrolardaki yansıma düzeyleri tehlikeyi gündemde tutuyor. Biz burada aşmaya çalışıyoruz. Görev almayın demeyeceğiz, her türlü görevi alabilirsiniz. Bu konuda inandırıcı olmalıyız, kendimizi aldatmamalıyız. Ben de bir görev içinde kalayım, hepiniz de kalın, ama bu bir aldatma

temelinde olmamalı. Kendi kendinizi başarılı bir pratikle mutlaka ispatlayabilmelisiniz.

Ülkeye olanca gücümüzle yükleniyoruz. Sonuçlarına bakıyorum, sınırlı gelişme var. Bu, devrimci kararın, bunun emredici pratik yaşamının fazla başarıyla yapılanmamış olduğunu, eski hafif durumun, kendi kendini inceltmeyen, yontmayan, kendini gelişmeye hasretmeyen durumun devam ettiğini gösterir. Sonuç; yanmadır, yakılmadır, hem de kısa sürelerde tasfiye değildir.

Ülkeden ve buradan yazılan bazı raporları okudum. İyi cümleler sıralıyorsunuz, fakat bir devrimcinin yazmaması gereken cümlelerdir. Alışmışız bir ölüm tarzı vardır. Kurdistan’da buna “yaşamadan ölüm tarzı” denir. Bu şerefsiz, iddiasız, intikamsız ölüm tarzıdır. Bunu yaşamak ahım şahım bir olay değildir. Bildiğimiz doğrultuya, yürüyüş tarzına nasıl getireceğiz. Bunu biz halen bir kader gibi görmüyoruz. Bunu zamana da bırakamayız. Şu andaki başarı tamı tamına günlük pratiğimize düzen verme, buna hakim olmayla ilgilidir. Biz kaderci anlayışla kendimizi başarı havasına kaptıramayız. Zaten böyle bir başarı da yoktur. Kendimizi ne oluruna, ne ölüme terk edebiliriz, ne de sonuçta zafer kesindir deyip kendimizi aldatabiliriz.

Zafer günlük pratikle, yapıcı çalışmayla ilgili bir olaydır. Büyük bir duyarlılıkla, sorumlulukla, nefes nefese, günü gününe kazanmakla mümkündür. Sizin durumunuz bu tarza gelmez, böyle yaşayamaz, böyle başaramaz. Kaderi eskiden neyse şimdi de öyledir. Biz bütün bunları her bakımdan ele alıyoruz. Kişilikleriniz bir hayli aşınmış, artık bunu anlamalısınız. Bir öndere ihtiyacınız olduğunu kabul edin ve en azından ona layıkıyla karşılık verin. Bunun imkan ve olanağı var. Ortam açısından buna da ulaşılmıştır. Eskiden sizi çok yorduk, zorladık veya ortam bazı gelişmelere hiç müsait değildi diyelim, ama şimdi de müsait olmadığını iddia edemezsiniz. Her yerde bir gelişmeye damgamızı vurabiliriz. Kurdistan tarihinin bilinen özelliklerini hortlatmayalım. Bu halkın çok kötü bir kadercilikle yaşadığı onursuzluğa bir daha meydan vermeyelim. Onurlu, şerefli bir yaşam veya başka türlüüne rıza gösterilemeyecek bir yaşam imkanı yakalanmışken, çocuklarının buna kastetmesine uygun bakmayız. Asıl namussuzluk, şerefsizlik buna kastetmektir. Mesele az yemek çok yemek veya rahat yaşamak kötü yaşamak değil; mesele şerefli

ve onurlu bir noktada kayıp vermemektir. Bu PKK'nin büyüklüğüdür. PKK'nin Kurdistan'da en büyük olmasının temel özelliğidir.

Bu konuda izlenimlerini aktarmak isteyen var mı? Sen Zamani, durumun nasıl? Raporunu okudum. Hep alma durumundayım diyorsun ve verme durumuna geçemedin.

Zamani: Başkanım daha çok almam gerekiyor.

- En azından bir patlamayla insan çok şey verebilir. Yöntem olarak yanlış! Sürekli alıp vermeme yöntem olarak sakıncalı.

Za.: Doğru almak ve daha sonra doğru vermek istiyorum Başkanım.

- Doğru almasını bilmeyenler vermesini de bilemez. Fakat alma ile verme at başı gitmelidir. Yöntem olarak doğru budur. Bir şeyler vermek istediğiniz doğrudur, onların birçok tersliğe yol açtığı da doğrudur. Çekindiniz, ama bu sürekli şüphe yaratarak “ne kadar almalıyım” gibi karışık bir yanlışlığa fırsat vermemelidir. Yöntem olarak hatalı oluşan şekillenme sonuç olarak da hatalı olur. Alınması gerekenler vardır, verilmesi gerekenler vardır.

Za.: Başkanım, yaşanan bir süreç ve bu sürecin yarattığı bir güvensizlik var. Ben bunu hissediyorum. Bunu dengeli bir şekilde aşmak gerekir. Herhangi yeni bir olumsuzluğa, yeni yoruma, yeni bir anlayışa yol açmadan bunu dengeli tutmak da öyle kolay olmuyor. Yani yerle bir edeceğim dediğim zaman da farklı bir anlayışa yol açtım veya onun etkileri farklı bir yerde ortaya çıktı. Benim sorunum budur.

- İhtiyatlı olmak iyidir. İhtiyatlı ve dengeli hareket önemlidir. Bunun böyle olması gerektiği açık, fakat çalışma hızınız doğru temelde olmalı, çalışma hızı ve katılım zayıf olmamalıdır. Geçmiş ne kadar vahim olursa, yanlış ne kadar vahim olursa olsun, bunun verdiği ürküntü tersi, aşırı bir etkiye yol açmamalı. İhtiyatlı olmak iyidir. Geçmiş iyi gözden geçirmek, bu sefer katılımı gerçekleştirmek çok önemlidir. Bu asla göz ardı edilmemeli, ama yine de faal eleştirisel olunmalıdır. Partinin doğruları vardır, bunlara ısınmada yapılacak çok iş vardır. Bu konuda kararlılık ve çaba gösterilmeli. Bunun cesareti ve bunun çabası da belli düzeyde olmalıdır.

Raporunuzu okudum, o pratikle çalışma bence erken. Sonunda bazı değerlendirmeler yerine gelecek, fakat şu anda sanırım daha

çok özümsemek, PKK’de olup biteni kavramak gerekir. Zaten siz “parti gözüyle mi, genel bir gözlemci gözüyle mi yazmalıyım” di-yorsunuz. Partiyi iyi kavramadan genel bir gözlemci olmak da çok zor. Bu açıdan yazmak için PKK’nin kendi içindeki önderlik altüst oluşunu kavramak şarttır. Bu açıdan da fırsat kavramaya uygundur. PKK’de yazan bazı arkadaşlara ihtiyaç duyulacak, içinizde bu ya-şanılanları uygun edebi bir dille dönebilecek var mı? Ortada çok ciddi, edebi sorunlar var veya edebiyatla anlatılması gereken çalışmaya ihtiyaç var. Buna gücünüz yeter mi? Sanırım geçmişte yazdıklarınızın yüzeysel, biraz da bireysel kaldığını ve PKK boyutlarını yakalamadan da güçlü bir faaliyette bulunmaya veya bir konuyu ele almaya güç getiremeyeceğinizi görüyorsunuz.

İddianız kesilmemeli, ama olaylar, ilişkiler çok çapraşık. Benim durumumu veya PKK’de önderlik gelişimini kavramak için çok daha gözleme, incelemeye ihtiyaç vardı. Bırak başkasınıninkileri PKK’yi, PKK’nin içini anlamaya ihtiyaç var. Ne kadar anladığımı anlamak için öğrenmek gerekir. Yani gözlem kabiliyetinizin olması iyi, ama bu bilgi ile beslenmelidir. Başarıyı ya da başarısızlığı doğuran kaç kişiyi çözümlediniz?

Za.: Bu süreç içerisinde kendim ve diğer bireysel çalışmam için arkadaşlara da söylemişim.

- En önemlisi buradaki çözümlemelerdir, buradaki belgelerdir.

Za.: Fakat bu konuda yoğunlaşmak için, özellikle bu konuda bir çalışma yapmak istiyorum.

- Zor bir çalışma, başarabilecek misin?

Za.: Denemek istiyorum Başkanım.

- Bu edebi bir yazı mı olacak, yoksa siyasi bir yazı mı olacak?

Za.: Başkanım, siyaseti edebi bir tarzda ele almaya çalışacağım.

- Mesela bir roman gibi mi, yoksa siyasi tahlil gibi mi yazmak is-tiyorsun?

Za.: Roman tarzında düşünüyorum.

- Evet, anlıyorum. Tabii bu tür çalışmaların gelişmesi gerekiyor. Önemlidir. Bazı arkadaşlar bu süreci acaba edebi dille ortaya dönebilir mi? Tarihi yaklaşımın, siyasi yaklaşımın hepsi zaten iç içedir, hatta romanlaştırmak gerekiyor. Bizde çözümlemeler neredeyse yarı yarıya roman durumuna indi. Diğer siyasilerin böyle çözümle-

meleri yok, ama bizde oldu. Demek ki bizde yarı yarıya biraz da romansı ele alınması gerekiyordu.

Beşikçi tarzı var; O da bir şeyler yazıyor. O da bir tarzdır. Beşikçi tarzı aslında hayli iyi bir tarz. Sadece sosyolog olduğunu söylüyor, ama değme siyasiden daha siyasi, daha tarihi, daha gerçekçi yaklaşıyor. Sizden de güçlü bir edebi yaklaşımın sahibi olanlar çıkabilir mi?

Za.: Çıkabilir Başkanım.

- Sonra karikatürü çıkmasın.

Za.: Ben şu anlayışta değilim; önce öğrenmek, sonra yapmak yanlış değil.

- Tarihi, felsefi, siyasi. Bir defa tarihilik nedir, felsefeli nedir? Sen bizim yürüttüğümüz ilişkilerin felsefi boyutlarını tanıyabiliyor musun?

Za.: Biraz.

- Siyasi, hatta edebi boyutunun farkında mısın?

Za.: Başkanım, benim öğrenmem şudur; yani önce öğrenme, sonra yapmak değil, öğrenip yapmayı bir arada yürütmek. İç içe bir tarzda yürütmek. Bu böyle olur. Öğrenip yapayım dediğimde, sonra bir şey yapamam.

- Ben bile yaptıklarımı zaman zaman görüyorum, yani zaman zaman yaptıklarımla savaşıyorum. Daha sonuçlandırmamışım, dikkat etmek gerekcek. Her gün günlük oluşumlar var, günlük süreçleri etkiliyor. Onları yakalamak bence iyi bir parti bilinci almakla mümkündür. İyi bir parti bilincini alamayanlar, belki bir şeyler yazabilirler, ama en güçlüsünü yazamazlar. Biz izleniyoruz. Lehte de, aleyhte de çok yazılıyor. Gittikçe daha da artan bir biçimde yazılmalıdır. Sizler, özellikle zindan, kendini biraz daha yazabilir, yazıya dökebilir. Faydalı da olur.

Bugün, Kürt yaşamı romana, edebiyata, sinemaya, sanata, ressamlığa dökülmeye çalışılıyor, ama bunlar bizim istediğimiz gibi olmaktan uzak, bizim karikatürümüz bile olamazlar. PKK'deki ilişki, PKK'deki olgunluk, PKK'deki yaşam nedir, sorusuna tam ulaşmış olduğunuzu sanmıyorum. PKK'de öngördüğümüz yaşamdan ziyade, PKK'de her gün mahvolan, mahkum edilen bir yaşam var. Belki de PKK her gün sizin yaşamınızla çarpışıyor. Ve yerine neyin

konulacağını tam kesinleştirememişsiniz. Bunu da yadırgamayacakınız. Yapacağınız şey ağır bir biçimde düşmanı yaşarsa olmaz. Örneğin; Zamani arkadaş ilerde güzel bir şey yazabilir. Yaşama değer verme, sevgiye değer vermeyi olumlu gördüler, ben bunu ilke olarak uygun buldum, hatta çoğuna göre bu iyidir de. Fakat adına yaşam dediği, sevgi dediği öyle bir olay ki, ne kadar düşmanlık teşkil ettiği, kendisinin bile inanamayacağı boyutlarda ortaya çıktı ve ilerde daha çok kavrayacak. Yani “umduğum ile bulduğum” veya “uğruna savaştığım ile yaşadığım bu çelişki nereden doğdu” diyecek. Onu zaten çok kapsamlı ele alması gerekir.

Bir çoğunuzun “devrimci yaşam” diye sarıldıklarınızın koca bir yılan olması işten bile değildir. Yaşam adına koynunuzda yılan besliyorsunuz. Bu diğer ülkelerde de böyle yılanlar var. Mesela Sovyetler’deki yaşananlar nedir? Stalin reel sosyalizmi geliştirdi, peki onun canına okuyan bu gelişmeler neye benzer? Kocaman sosyalist sistem her gün küfür dünyasına dönüşüyor. Rüya değil, bir gerçek! Size hayal kırıcı gelmemeli. Onun için bizim çözümlerler biraz gerekiyor. Yani daha sonra karşımıza çıkanların bizi ezmemesi için gereklidir. Sovyetler de inanılmaz bir biçimde, utanç verici bir biçimde eziliyor. Biz bunu önlemeye çalışıyoruz. Yine çatışma ve çelişkiler olmalı, ama utanmaz bir biçimde karşımıza dikilmemeli. Benim çabalarımın sonucu çatışma olmalıdır. Ben bundan kaçmıyorum, tam tersine gece-gündüz açığa çıkartıyorum. Fakat sonradan bu büyük bir yanılgıya, bizim çabalarımızın canına okuyan bir olumsuzluğa yol açmamalıdır. Ne benimseme, ne de karşı koyma çok tehlikeli olmamalıdır. Zaten dikkat ederseniz, bu yöntemi çok dikkatle götürüyoruz. Ne karasevda, ne kara ihanet bir kader olmamalı. Bu önemlidir.

Sovyet deneyiminde “şöyle güzel sosyalizm, böyle sosyalizm” diyorlardı, başka bir şey demiyorlardı. Bir dönemin edebiyatı öyleydi. Şimdi sosyalizm edebiyatından tek bir kelime yok, en çok nefret edilen kelime “sosyalizm” olmuş. Sosyalizm ne bu kadar kötü bir şeydir, ne de onların o çok kara sevdıyla taptıkları bir şeydir. Düzeltiyoruz. Aslında yaşadıklarınız bir yanılgıdır. Bizim tecrübemiz bence anlamlı, bu işe bir derinlik kazandırıyor. Mücadele azminizi yitirmeme, dogmalara teslim olmama, sahte

yaşam, basmakalıp, dogmatik yaşama esir olmama, devrimi sürekli ilerletme şartıyla herhalde ciddi yanılgılara düşmeyiz. Bu PKK'yi geliştiriyor. Canlı ilişki, çelişki içinde sürekli ilerleyen, ne dogmatizme ne kuyrukçuluğa ne de teslimiyete kendini vermeyen, PKK tarzında bir yürütüşe önem veriyoruz. Biz kimsenin canına okumak istemedik. Fakat herkes kendi dogmasında, kendi canavarlığında, aşağılık güdülerinde, katilliklerinde partiyi bitirmek istedi. Biz buna fırsat vermedik.

PKK'de hak-hukuk, PKK'de özgürlük, PKK'de demokrasi, PKK'de eşitlik nedir? Kimler hırsız, kimler ele geçirmek istiyor ve bu konuda PKK'nin büyük ilkesi, PKK'nin büyük edebi, ahlaki doğruları ne olmalıdır? Bunlara ortam açık tutuluyor. Kimse kimseyi bastırmasın, kimseyi otoritesiyle, yetkisiyle egemenlik altına almasın. Kimse kimseyi hak etmediği bir biçimde dışlamasın. Önderlik olayı burada büyük önem kazanıyor. Öyle bir şey gelişmiş ki, bana dayanarak kendini bir gün bile olsa paşa ilan edebileceklerini sanıyorlar. Bu ne demektir? Biz bunları asla kabul etmiyoruz. Sizin belirttiğiniz durumda belki biçimde rahatsız olursunuz, bu hiçbir şeydir, ama bizden aldıkları yetkiyle canavar kesilenler var. Astığı astık, kestiği kestik geçinenler var. Bunlar asla kabul edilemez!

Tarihte size bir örnek verecek olursak; Hz. Muhammet vefat ettiğinde çatışmalar çıktı, günümüze kadar belki de milyonlarca insan amansız bir şekilde birbirlerini katlettiler. Aslında kendi tarihlerinde sosyal düzey, estetik teferruat olarak görülüyor. Fransız Devrimi, Rus Devrimi halen tartışılıyor. Buharin öldürülmeli miydi, Troçki öldürülmeli midir? Zinceyev ne olacak? Fransız Devrimi'nde de yalnız Marov eceliyle ölmüş, diğerlerinin hemen hemen hepsi birbirini öldürmüştü. Tüm bunlardan çıkarılması gereken ders nedir? Herhalde birbirlerinin sonunu getirmek için mezhep çatışmalarına kapıyı açık tuttuklarının kanıtı olur, Sovyetlerdeki eğilim de nitekim öyledir. Onların şu anda yaşadıkları da bununla bağlantılıdır.

Za.: “Devrimler çocuklarını yer” diye bir söz vardır.

- Bunu kader olarak kabul edemeyiz. Tüm devrimlerin bir yüzü odur. Az yemiş, çok yemiş, ama yenilmesi gerekenler vardır, yenilmemesi gerekenler vardır. Yenilmeyi hak edenler vardır, hak etmeyenler vardır. Bütün bu yenilenler yenilmeyi

hak etmiş miydi? Yok. Yaşatılsaydılar dünya çok değişik olurdu. İşte biz onu gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Bazılarına göre yer. Bu, kaba bir mantıktır. Herkes herkesi yemeli mantığı, tarihin kör sınıf mantığının tekerrür etmesidir. Özgürlük ve sosyalizm bunu önlemelidir. Yenilmesi gerekenler ile yenilmemesi gerekenleri, yaşaması gerekenler ile yaşamaması gerekenin tam tespit edilmesi önemlidir. Diğeri egemen üsluba girer, sömürücü sınıf derecesine girer. İslamiyet de kendi çocuklarını yemiştir, burjuvazi de yemiştir. Ama biz sosyalizmi temsil ediyoruz, bizde olmamalı. Bunlar önemli sorunlardır. Bir sorunu ele alırken, kendinde bile büyük bir gelişmeyi gerçekleştirmelisin.

Za.: Doğrudur Başkanım.

- Marifet kendini yemek değil. Bir akıllı çıksın, bu kadar değeri hiç olmazsa sağlıklı bir kanalda götürsün. Elinize bu kadar imkan ve olanak verilmiş, içinde hiç mi sağduyulu, olgun, vicdan sahibi biri yok. Önderlikten sonra çıksın ortaya. Biz temelleri sağlam atıyoruz. Fakat içinde hiç olmazsa bazıları “bu işi götürmek gerekir” iddiasında bulunmalıdır. İleri düzeyde adamlar ortaya böyle çıkar. Senin görüşün; “eğer size bir şey olursa, birbirimizi kaç günde yiyip bitiririz” endişesidir. Ve bu birçok arkadaşın kaygısıdır, aynı zamanda çok ayıp bir durumu ifade eder. Hepinize yazık. Birbirinizi böyle yemeye şimdiden göz geçiriyorsanız, bu sizin küçüklüğünüzü kanıtlar. Küçüklüğü, cüceliği veya kaderciliği bu kadar yaşamak, ne kadar devrimci bir tarzıdır? Önderlere ne kadar yaraşır ve bunu gördüğüm için size soruyorum. Önder olmada biraz iddialıydınız, ama bu da bir anlamda sizin bir gözleminiz.

Bizde diğer ülkelerdeki gibi devrim olmaz. Fransız Devrimi oldu, Rus Devrimi oldu, etkileri büyüktür. İslam Devrimi oldu, etkileri büyüktür. Bizim de geride bırakılacak bir eserimiz olmalıdır. Hiç olmazsa birisi onu andığında “bir şey kurtardı” denilsin. Siz bir şey kurtarmadan birbirinizi yerle bir etmeyi düşünüyorsunuz. Genelde Kürtlerin yaptığı zaten budur. Hiç olmazsa bazı değerleri kurtarabilsin, ama gözleminizde bu da yok. Bir tarafın güçlü bir şeyler kurtarabileceğine dair fazla umutlu olmadığınız anlaşılıyor. Yani haklının da, haksızın da gideceği biraz açık diyorsunuz.

Za.: Başkanım, her şey yarım kalıyor.

- Evet, her şey yarım! Her şey gelişmek istiyor, her şey filizlenme halindedir. Onu bu düzeyde tutturmak bile ağır bir me-
lesedir. Bazılarınız kırk yaşına gelmiş, doğru dürüst bir özel
yaşamınız söz konusu olamıyor. Çünkü sizi özel yaşama daldırırsak,
ikinci günde ne olacağınızdan çekiniyorum. İlerde bu konu üzerinde
çok şey söylenecek, söyleniyor da. Bir özel yaşamı düzenleme ka-
biliyetinde olan kaç arkadaş var? Kendime bile daha tam güvene-
miyorum. Ayıp da değil. Düzenlediler de, ama ne yaptıklarını gör-
dünüz. Sizi düzenle yaşama daldırırsak, bu saygınlığınız bile kalır
mı? Bence şimdi üç ay öncesine göre daha saygınlıklı durumdasınız.
Eski resimlerinize şimdiki resimlerinizi karşı karşıya getirin.
Şimdiki resimlerinizi beğeneceksiniz. Eski onur durumu ile
şimdikini karşılaştırsın, şimdikininki daha onurlu ve iddialı konumda
seyrettiğini görürsünüz. Bunlar kendiliğinden olmuyor. Zor bela
sizi size rağmen tutuyorum. Yaşamayın veya yaşama hükmetmeyin
demiyorum. Bu konuda istenen ideale en yakın olanı gerçekleştirmek
gerekıyor. Herhalde bu da bize özgü olmuş.

Peygamberin bile yaşamını her düzeyde gözden geçiren bazı
pratikleri vardır. Fransız Devrimi'nde, en iyi bildiğimiz Rus Devri-
mi'nde bile onların o devrim süreci ilişkileri, yaşam tutkuları,
felsefe, sanat konularında gösterdikleri eğilimler var ve şimdi "biz
kopuyoruz, unutmak istiyoruz" diyorlar. Hani o yaşamın o kadar
büyük kahramanları vardı? Hani böyle çok büyük bağlılıkları,
sadakat ve sevgileri vardı? Niye kaçınıyorlar şimdi? Kapitalizmin
batağına kaçmak istiyorlar. Basını izliyorum; çok kötü bir ticaretçilik,
sokak düşkünlüğü Türkiye, Karadeniz, İstanbul pazarlarında aranılıyor.
Herhalde o romanlar o kadar gerçekçi değilmiş. O yaşamın bir
eksikliği var ve ben bu konuda hiç olmazsa bu tür bir sonuca gide-
bilecek bir gidişata yol açmamakla kendimi daha müsterih, rahat
hissedebilirim. Böyle olacağına, olmasın daha iyidir.

Za.: Zaten devrimden sonra pek romanlar yazılmamış.

- Ama devrim sırasında yazılanlarda da bugünün sonuçlarını ya-
kalamak mümkündür. Sorunlar çok yüzeysel ele alındı. Bir yerde
çok kara bir düzen, bir yerde cennet. Bu, cennet-cehennem ortamı
hemen gider mi? "Emperyalizm, kapitalizm şöyle kötü, komünizm
gelecek" demekle olur mu? Ne komünizmin öyle cennet olduğu, ne

de kapitalizmin öyle cehennem olduğu anlaşılmıştır. Dinlerdeki cennet, cehennem nedir? Aslında benzer bir şeydir. Sovyetlerdeki reel sosyalizm cenneti-cehennemi çok kötü bir biçimde emperyalizm tarzında tahlil etmiştir. “Hiçbir şey yok, her şey yapmak için” ilkesi, Sovyetleri belli bir yere getirdi, sonra bir baktı ki kapitalizm pek o kadar değilmiş, yaşayabilirmiş, bazı gelişmeleri daha da doğurabilirmiş. Bu sefer de ona özlem ve bu komünizm cehenneminden kaçış başladı. Bunlar gerçek! Müslümanlardaki veya bütün dinlerdeki cennet-cehennem kavramı bir basite kaçmadır. Gerçeğini sorarsan ne öyle bir cehennem, ne de öyle bir cennet var.

Zamani arkadaşın yaşadığı buna benzer bir durumdur. Üstelik yaşamakta cesurdur. Biraz geri bir durumdur, erken iddialarda bulunmuştur. İhtiyatlı olacaksın. PKK’de çok az kişi ihtiyatlı davranıyor, çokları da yazıyor. Yalnız sen değil, bazı arkadaşlar bazılarına şiir de yazıyorlar, ama aslında kestirmeden atıyorlar. İkinci günde tersi yaşanılıyor. Yani meleklikle canilik iç içe yaşanılıyor. Biz bunu çözmeye çalışıyoruz. Canavarla melek; aslında bu dramatik şeyler neden ortaya çıkıyor? Bu çözümlemenin gelişmeyişinden mi oluyor? Kocaman bir Rus kültüründe bunlar ortaya çıkıyor, bizde nasıl ortaya çıkmaz. Bizde çok daha felaket olması mümkündür.

Za.: Başkanım, bu örnekler güzel yaşam tasvirini netleştiriyor.

- Güzel yaşam istiyorsan güzel yaşamın imkan olanaklarını esas al, yaşa! Zaten sömürgecilik bireyi bu noktada düşürmüş, şaşırtmış, apolitik, ölçüsüz kılmış ve dolayısıyla rahat. Çünkü dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş bir yönetim gücü haline gelmiş. Sizin objektif olarak yaşamak istediğiniz bu, üzerinde sömürgeciliğin yürüdüğü kişilik bu. Yapmayalım, buna hakkınız var mı? Bunlar özgürlük olabilir mi? Hiç olmazsa siz ve her alandaki PKK’liler; bunun militanları, halen “kararlıyız, varız” diyenleri, bu temelde bir doğruya gelme, doğruya gelirken de onu başarıya açık tutan tutuma sahip olma, bu konuda yanılmayan, “sözünün eri olabilme” anlamında bir partililik istiyoruz. Bunun kararlaştırılmasını istiyoruz. Aksi halde bunun bizimle savaş olduğunu söylüyoruz. Zorlama yok, var olduğunuzu ısrarla tekrarlayan sizsiniz. O halde varolmayı bu temelde başaralım. Bunu istemek hakkımızdır. Siz bu konuda çocuk da değilsiniz. Başaramam gibi bir durum kaderiniz olamaz. PKK’ye

kendini mal etmenizin temel şartı budur. Bunu uzatmak, bunu yıllarca daha ileriye döñüştürmek kime ne yarar sağlar?

Raporlarınıza baktım. Başta yönetim olmak üzere yüzde doksan amaca ulaşmama durumundan bahsediliyor. Diğer raporlar da herhalde ağırlıklı olarak böyledir. Yüzde doksan kendine yenilgiyi kabul ettiren bir kişilik, yenilmiş kişiliktir. Başka yerde daha tehlikeli olur. Bizim yakın görev sahamızda böyle olduğuna göre, başka yerde ya bu son şehitlerimizin durumuna benzeyeceksiniz veya her gün “kaçtı, yakalandı, yakalattı” diye anılacaksınız. Kolay kaybetmeyen devrimci böyle olur mu? Devrimcilik; sürekli gözden geçirme, kendini planlama ve mutlaka “bu iş böyle başarılı” demedir. İyi niyetiniz var, ama boş bir tarzda bırakmayın. Ben de gittim. Bir aylık faaliyetimde bir şeyler yaptım, buraya geldim. Her şeyden önce sağlığını korudum. Bu önemli! Halk için, bizler için önemlidir. Ardından en az imkanları olan benim, yine de bir şeyler yaptım. Ben de yaşamla oynayabilirdim. “Her türlü yaşam imkanı eldedir, ne olursa olsun yapacağımı yaptım” diyebilirdim. Ama sıkça söylediğimiz gibi, her geçen ayımız veya günümüzü, geçmiş yılları daha da içine sığdıran, daha yoğunlaşmış, daha gergin, daha sorumlu, daha nefes nefese bir tarzda değerlendirmek gerekir. Bir de bu, gaflete yer bırakmayan, kolay kaybetmeye yer bırakmayan bir tarzdır. Bu tarzda parti hattından taviz yok, gerilemeye fırsat verme yok, işlerle oynamaya, içte-dışta geçit yok.

Yine bir gafletle çıkmanın, yanılma ve pratikte daha fazla tahripkar sonuçlara gitmenin rıza göstermememiz gereken bir sonuç olduğu açıktır. Onayımızdan geçmeniz, bizi de bu kayıplara karşı sorumlu kılar. Artık bu konuda yanılmamalıyız. Biz de bir iş yaparken, kendi kendimize emin olmalıyız ki bu iş yürüsün. İmkan dahilinde olan gücü göstermeme, hayal kırıklığı biçiminde sonuçlara götürme kabul edeceğimiz durumlar değildir. Bu kadar büyük hazırlıktan sonra sonuca gittiğinizde, “artık PKK çizgisinde yürüyebilirim” denildiğinde bir şeyler yapılabilmeli. Çok bireysel sorunlarınız olabilir, ama eğer devrimci görevler her şeyin önünde geliyorsa engelleyici olamaz. Ne maddi, ne manevi hiçbir yetmezlik veya rahatsızlık devrimin görevleri önünde engelleyici olamaz. Bu konularda sonuca gitmeliyiz.

Baştan belirttiğim gibi, bunun için geldik ve sizlerle tekrar tartışmamız olmalıdır. Her ne kadar içinizde bazı eskiler varsa, ülkeden

gelenler, zindandan gelenler varsa da, umudumuzu koruyoruz. Çık-mayan candan umut kesilmez denilir, sizden de umut kesmemeliyiz. Yine de her zamanki gibi umut edelim ki, sizlerden de önemli başarılar vaat eden önder militanlar çıksın.

Kısa bir değerlendirme yaptık. Bu bir aylık süreç çok yoğun geçti. Önümüzdeki bir ay içinde hem bu devre sonuçlanır, hem de ülkede bir mücadele yılı sonuçlanmaya doğru gider. Özellikle mevcut faşist hükümetin durumu sonuca gidebilir. Bu da başlı başına bir dönemin ve yeni koşullarla, imkanlarla birlikte yeni bir dönemin açılmasıdır. Sizin devreniz bunu karşılayacak bir devredir. Her bakımdan çok önemli tarihsel gelişmeleri geride bırakan, ama önemli görevlerle de karşı karşıya olabilecek büyük bir tecrübeyi, imkan-olanağı arkasına alarak geleceğe daha başarı ile yürüyebilecek bir militan konumu yakalama şansına sahipsiniz. Bu konuda ciddi engel olmamalıdır. Hiç olmazsa bundan sonrasını güçlü karşılayacak yeteneği gösterebilmeliyiz, geç sayılmaz.

Daha önce özellikle zindan çıkışlı olanlarınızla oldukça tartıştık, yine ülkeden gelenlerle tartıştık. Gönderdiklerimiz oldu, gelenler oldu. Sizi baş başa bıraktığımızda biraz düşünebiliriz. Görevlere gittikçe daha yetkin yaklaşma imkan dahilinde olmalı. Biz iddiamızı kaybetmiş değiliz. Gerillada iddia, serhildanda iddia, parti öncülüğünü oturtmada iddia eskisinden daha gerçekçi ve güçlü bir biçimde söz konusudur. Sizler de bu gerçeklerle karşı karşıyasınız. Umarız hem öзде, hem biçimde bir gelişme vardır.

Madem ortada bir amaç var, o amaca ulaşmanın büyük çabasına güç getirmek gerekir. Ben burayı fazla önemsemiyorum, fakat ülke söz konusu olduğunda dehşet olmak gerekir. Bir halkın kaderini tayin etme söz konusu olduğunda ayaklandırmayacak yetenek, göz kestirilip de alınamayacak bir sonuç söz konusu olabilir mi? Ben bir bütün olarak yaşamınızı çok tehlikeli buluyorum. Hiç olmazsa bundan sonra aşmanızı umut ederim.

Önderlik tarzım olarak küçük bir iş de karşımda olabilir, ama onu başardığımda o günü aştığımı bilirim. En azından o gün ölmedim derim ve o gün ölmek de bir başarıdır. O gün beni ezip geçmedi derim. Dikkat edin sizin değerlendirmelerinizde günden haber yok, günün sizi ezip geçtiğinden haberiniz yok. Gün nasıl geçmiş, ay

nasıl geçmiş haberiniz yok. Oysa bende öyle değil. Mesela geçen ayı bütün zorluklara, bütün engellemelere rağmen genelde Kurdistan halkı için bir kazamın, PKK'nin önderliğini egemen kılma, PKK'yi bütün mevzilerde geriletmeme ayı olarak kazandık. Önderlik olmazsa, bunlar kendiliğinden olur veya bizim varlığımız olmadan kendiliğinden yürür sanmayın. Hayır, hepsi somut kazanılmıştır. Burası da somut çaba ile sorumlulukla götürülmüştür ve bir kazanımdır. Biz bir ayı böyle somutlaştırdık. Tarih şahittir ki, bu ay bütün olumsuzluklara, bütün kabul edilemez nedenlere, birçok dayatmaya, karşı faaliyete rağmen ite-dışta yine de kazanılmıştır. Ben kazanmayı bir militanda böyle örnek verebilirim

4 Ekim 1991

Devrim Özünde Yaşamı Özgürleştirme, Kurtarma, Güzelleştirme, Yaşanılır Kılma

- Bize yapılacak en büyük kötülük; bizi küçümsemek veya kötümleştirmektir. Kördüğüm üstüne kördüğüm atmışsınız, duygudüşünce tarzlarınızda karşımıza daha çok tutuculuk, darlık, yüzeysellik biçiminde sınır tanımayarak çıkıyorsunuz. Buna hakkınız yok.

Köle insanın sevilip sayılamayacağını, kimsenin fazla değer vermeyeceğini bilmelisiniz. Bunun altındaki ilişki düzenini aşmaya çalışıyoruz. En büyük suç ve günah yaşamla oynamaktır. Devrim özünde, yaşamı özgürleştirme, kurtarma, güzelleştirme, yaşanılır kılma. Savaşırken de öyledir, savaş sonrasında da bu amaca ulaşmayı esas alır. Bunlar önemlidir. Bu yaşam sadece benim uğrunda savaşabileceğim bir yaşam değildir. Bu konuda açın kendinizi, çekinmeyin, utanmayın. Ayıp değil. Büyük bir durumu yaşıyoruz, madem ki biraz yiğitlik taşıyoruz, o zaman bunun hakkını verelim. Delikanlısınız, yorulmamışsınız, yıpranmamışsınız, biraz doğru katılın.

Yaşamak için, sevgiyi, saygıyı yakalamak için neyiniz var? Savaş geliştirmemek, son tahlilde yaşam konusunda iddiasını yitirmekle bağlantılıdır. Korkuyorum sizin gidişatınızdan. Bu halkın gidişatından zaten müthiş korkuyordum, korkmasaydık bu duruma gelebilir miydik? İlişkilerden müthiş kaçırıyordum, korkuyordum;

yoksa bu ilişkilere yol açabilir miyim? Sizin bu duygularınız eksik. Korkunç öfke duyulması, kaçınılması, savaşılmaması gereken duyguları unutmamız, hiç akla, yüreğe bile getirmemeniz kişiliğinizi belirliyor. Neden yaşamımız böyle bir coşkuya yol açıyor, neden çocuklar, yaşlılar sloganlaştırıyorlar, bayraklaştırıyorlar? Bu bir şeylerin yapıldığını gösterir, bir şeyler ispatlıdır. Sınırlı da olsa bu çerçevenin gerçekleştirdikleri bellidir, nedenleri ve sonuçları ortaya çıkmıştır. Bunu biraz kendimize yedirelim. Halen doğruya, yetkinleşmeye, yüksek ilgiye, yüksek bakış açısına gelememeyi; yüksek ilişki tarzına, değerlendirme, kararlaştırma, eylem düzenine ulaşmamayı anlamıyoruz. Şiddetle öfkeleniyoruz, tepki duyuyoruz, olmaz diyoruz. Yaşam tehdit altında, lime lime edilmiş elden gidiyorken, siz böyle duramazsınız. Bu halkı ayakta tutmak yalnız benim işim mi? Bu milleti hareketsiz bırakmak en büyük namussuzluk değil mi? Bu açıdan geliştirin ilişki düzenini; gerçekten biraz yaşama emareleriniz varsa, mutlaka ulaşmanız, yaşamamız gereken tek doğru bu oluyor.

Bunları bu kadar tekrarlamamın nedenleri var. Yılların bize getirdiği bir sonuç! Sizin delikanlılığınızla tecrübe arasında büyük fark var. Bu toy delikanlılığın muazzam siyasi gerçeklerden yoksunluğunu, sık sık bir macera gibi düşünmesini kesinlikle aşmalısınız. Ne kadar genç olursanız olun, bu toyluğu aşın! Sonuçları çok kötü! Toylukla, acemilikle hiçbir yere varamazsınız. Öyle bir noktadayız ki, kaybetmeyi affetmiyoruz, kaybetmenin gerekçesini de kabul etmiyoruz. Bırakalım bu duygulara sahip olup birçok şeyi kaybetmeyi, savunma pozisyonunu dayatıyorsunuz. Sizin kişiliğiniz, bir bütün olarak çok ölgün, vaat etmeyen, çekemeyen bir kişilik. Bu kişiliğe kıymet verilmez, bu kişilikten selam alınmaz, bu kişilik sevilmez, sayılmaz. Aşamayacak mıyız, mezara böyle mi gideceğiz?

Bir tartışma açmak, çerçeve çizmek istiyorum. Her şeyi yaratamayacağım açık, fakat doğru yolu açmak görevimizdir. Neden bu yolun büyük yürüyüşçüsü olamayacaksınız? Ne derdiniz, ne ek-sikliğinizi var? Niye görkemli bir yürüyüşün öncüsü olamayacaksınız, başka neyle uğraşacaksınız, neyi yaşatacaksınız? Siz başarmaktan başka neye yararsınız veya başarmak isteyen adamın durumu nasıldır? Durumunuzu kıyaslayın, ne kadar başarılabilecek durumdasınız? Başaramayacak durumdaysanız, savaşın kendinizle,

vurun kendinize, yontun, bir şekle sokun. Israrla iflah olmazlık sınırında seyretmek, iflah olmazlığın savunuculuğunu yapmak ne kazandırıyor? Elinizi biraz vicdanınıza koyun, bu söylenenler karşısında vaziyetiniz nedir? Eskiden Allah rızası için, Peygamber hatırı için derlerdi, siz de kendiniz için elinizi vicdanınıza koyun, ne olduğunuzu söyleyin. Bakın ortadaki halka bakın, düzeye bakın, insana bakın, ne yapacağız biz bunu? Gemisini kurtaran kaptan hikayesi kimin edebiyatıdır? Ne kazandırmıştır?

Önemli ve doğru şeyler söylemeye çalışıyorum, fakat dün söylenenleri bile iyi hatırlayamamanız gerçekten kötü! Acizleri oynamak istemem, ağlama-sızlama en çok nefret edilecek şeylerdir. Bundan nefret ettiğim için, devrimin gür sesi olmaya çalıştım. Ölgün, ağlamaklı, boğuk, muğlak, ikircikli ses; tereddütlü, uçucu, belli olmayan, paramparça edilmiş sözcükler; düzenin eliyle konuşan ağızlar beni sürekli öfke içine çekmiştir. Bunun için en yüksek sesle, ki bu devrimin sesidir, konuşmaya çabaladım. Kendimde bunu büyük bir eylem, büyük bir ses, söz, hitap gücü haline getirdim. Kendinize bakın, bu konuda ne kadar yol alıyorsunuz? Benim davranışlarımda olumlu temeldeki düzenlenişi bozan bir şey varsa, beni amansız bir eleştiriye tabi tutun. Düzeninizi bozuyorsam, olumlu temelde gidişatınızın hızını kesiyorsam, yürüyüşünüzü frenliyorsam yüklenin. Ama benim de sizden isteme hakkım vardır. Sizi bu ağır yolda yeterli bir hızla ve görkemli bir yürüyüşle görmek istediğimizi vurgularken haklıyız.

Buna itirazı olan var mı? Eğer itiraz yoksa neden gerekleri yerine getirilmiyor? Neye yönelmeliyim? Beni iyi şeye yöneltecek bir arkadaş yok mu? Beni yazmak isteyen arkadaş nerede? Zamani nerede? Madem beni yazmak istiyordun, sen söyle bakalım.

Zamani: Önderliğin yoldaşlar topluluğuna verdiği emek, yoldaşlar tarafından önderliğe verilen emekle kıyaslanmıyor.

- Saygılı olamıyorsunuz değil mi? Dün söyledim aklında mı? Ben yoldaşlara gösterdiğim saygının gereklerini ispatladım, halka da gösterdiğim saygıyı ispatladım. Ortada değerler var, inanılmaz bir takipçilikle bağlı kaldık ve saygı budur dedik, namus da budur. Namuslu olmak gerekir, fakat hepiniz açık bir yüreklilikle bunu söyleyemiyorsunuz.

Za.: Kabaca yansıtılmaktadır sadece.

- Neden bu kabalık? Neden bu seviyesizlik, neden bu anlayışsızlık? Ben öyle yaptım mı? Tek tek her biriniz karşıma çıktığınızda tüm sözlerim, davranışlarım ölçülü değil mi? Kendiliğinden mi sanıyorsun? Hayır! Ölçülü-biçili ve edeplidir, saygılıdır. Ben yalnız size karşı da değil, bütün halk yığınlarına karşı, sıradan dostlara karşı, hatta çocuklara karşı sürekli hazır olda pozisyonumu sürdürmedim mi? Siz bu gücü nereden alıyorsunuz? Her şeye karşı çok zayıfsınız. Bir saygı düzeni var mı, yok mu, o da belli değil. Nedir bu peki? Etrafa sürekli saygısızlığı, güçsüzlüğü da-yatmak marifet midir? Yiğitlik midir?

Askeri sanatın en temel yönü nedir? Siyasi bakımdan yetkin olabilirsin, askeri yönden de tartışma götürmeyebilirsin, fakat bence devrimcilik sadece siyasi ve askeri yönden ibaret değildir. Onun en önemli diğer bir yönü, ahlaki ve moral yönü oluyor. Devrimcinin duruşu saygılı bir duruştur. Eğer devrim siyasi-askeri doğrultusunu, moral ve ahlaki düzeye yansıtamazsa o devrim tehlikededir. Sanıyorum reel sosyalizmdeki en büyük eksiklik budur. Burada devrimin moral ve ahlaki düzeyi yok. Büyük bir boşluk var. Bu boşluk reel sosyalizmi bugünkü duruma getiren en önemli nedendir. Sizin de yaşadığımız biraz reel sosyalistliktir. Yani sadece işin ideolojik-siyasi, eylemsel yanıyla düşünen kısmıdır. Bunu kabul edemiyorum. Böyle sosyalistlik anlayışını şimdiye kadar kesinlikle kabul etmedim ve bundan sonra da olmayacak. Sizin moral ve ahlak değerleriniz, gırtlığına kadar feodalizmi, burjuvaziyi, kapitalizmi ve onun sınıf özelliklerini yansıtıyor. Kaba bir feodalsiniz, bir küçük burjuva liberalisiniz veya onların karmakarışık tiplersiniz. Sonuçta sosyalistleşememe ve bu topluluk içinde her yerde yüksek bir saygı-sevgi düzeyini tutturamamaya götürüyor.

Kendim için her zaman belli bir ölçüyü tespit ediyorum. Davranışlarım yeterince çekici olmazsa kendimi kahrederim, yeniden yeniden düzeltirim. Eğer davranışlarım böyleyse, düzeltmediysem dünyanın en namerdi benim. En büyük savaşlarımdan birinin bu olduğunu biliyorsunuz. Gece-gündüz halk karşısında, dostlar ve partililer karşısında davranış düzeyini görkemli kılma, yüce kılma, toz kondurmama budur. Bugün eylemi ortaya çıkaran, bu halkı

biraz kimlik sahibi kılan yaklaşım karşısında kendi davranışlarınıza bakın! Zorla güzellik olmaz veya zorla sevgi yaratılamaz. Bu, otoriteye dayanılarak olmaz. Bazı arkadaşlarımızın belli bir otorite gücüne ulaşıldıktan sonra yapmadıkları kalmıyor. Burada reel sosyalizmin bürokrasiye kaymasının nedeni ortaya çıkıyor. Otorite gücüne dayanarak her şeyi benimsetmeye kalkışma, insanları ayaklarına kadar kapandırmaya kalkışma gibi hatalar işlendi. Moral ve ahlakla halledilmesi gereken bir sorun bürokrasi ve otoriteyle, gizli servislerle, üstün askeri güçle başarılmak istendi. Biz bunu da önlemeye çalışıyoruz. İstesem otoriteyle kendimi müthiş kılabilirim, bu kadar konuşmama da hiç gerek kalmaz. Sert bir emir düzeni oluştururum, hepsi yere de yatar, bu da bir yöntemdir; ama onu tercih etmiyoruz, asla etmeyeceğiz de.

Za.: Başkanım, uzun zamandır belirtmek istediğim bir şey var, ancak şimdi fırsatını bulabiliyorum: Eskiden benim bildiğim bizdeki saygı-sevgi ölçüleri çok farklıydı. Bir arkadaşımızın bin kilometrelerce ötede, diyelim Ankara’da, Dersim’de veya Antep’de başı ağrıdığında, hepimiz adeta hastalanıyorduk. Şimdi bakıyorum, bu bana çok yabancı geliyor.

- Her gün şehitlerimiz var, duymuyorsunuz. Birçok şey oluyor, duymuyorsunuz. Bu duyarsızlık düzeyinizin bir ölçüsüdür. Çok duygusuzsunuz! Ne olacak bu duyarsızlık veya duygusuzluk? Ne yapacağız? Kaç kişi bana yardımcı olabilir? Unutmuşsunuz duygularınızı, ama ben unutmadım, benim duyarlılığım devam ediyor. Hiçbir ikiyüzlülüğe kapılmadan yapıyorum, birçok şeyi sineye oturttum. Siz sıvıştınız, köşeye bıraktınız, bu yüzden kişilikleriniz aşındı. Bazı gerçekleri size anlatabilmek için belirtiyorum.

Duygusuz insanlar hiçbir şey elde edemezler. Büyük değerler karşısında büyük duygulara ulaşamayanlar, çorak insanlardır. Çorak ve kurumuş kaynaklar oluyor. Bu bir kader midir? Hayır! Ben halen bir anımı hatırlıyorum; otuz yıl önce, yaşlı bir ihtiyara, günlük köylü menfaatlerinin üstünde soyut, ama bana göre bugünkü devrimci değerlere benzeyen sözler söyledim. O küçük yaşma rağmen, altmış-yetmiş yaşındaki adama gerçekleri anlatmaya çalıştım. Kim bilir bizi nasıl görüyordu? Yaşlı adam diyordu ki, “sen bunları bize anlatma, biz bu kurumuş tahta gibiyiz, yeşeremeyiz.” Sizin durumunuz

bunu anımsattı. Ulusal sorunla ilgiliydi konuşmamız. Sizin böyle yeşermemeniz, duygulanmamanız, kupkuru kişilikleriniz; bu ihtiyarın durumunu anımsatıyor. Bunlar önemlidir.

Ben karşınızda böyleysem, kendimi gözden geçiririm. Ben mecbur muyum bir halkın huzurunda, bu kadar partilerin huzurunda kendimi paralamaya? Bu tek benim mi görevim? Sizin bu konuda hiç mi görevleriniz, yükümlülükleriniz yok? Yapmayın, sergilediğiniz köylü kurnazlıklarını bırakın! Alışıyorlar, ikide bir beni aldatmaya çalışıyorlar. En çok öfkelendiğim husus budur. Bazılarının üsluplarına yanıyorum adeta. Nasıl cesaret ediyorlar? Ben tek ölçüsüz bir davranışı yansıtmıyorum. Bir tek sözcüğü boş yere sarf etmiyorum. İnsana duyduğum saygının bir gereği olarak, kesinlikle saygılıyım ve bu saygıyı zedeletmeyeceğim. Eminim ki benim kazanmamın en önemli nedeni de budur.

Kritik ilişkiler vardır; kritik ilişkilerin sağlanmasında PKK'nin siyasi ya da eylemsel ölçüleri değil, daha çok benim kurduğum duygusal ve etkileyici ölçüler esastır. Ama öyle etkilerim ki, orada siyaset, örgüt yoktur; duygusal yönden bağlarım biter. Ve orada PKK kazanır. Kurduğum ilişki PKK ilişkisidir. Ama PKK'li olduğum için değil, bir insan olarak ilişki kuruyorum, daha sonra o PKK'ye kanallı ediliyor. Bunları siz anlayamazsınız. Yetişme tarzınız, büyüme tarzınız tamamen bunları dışlamıştır.

Za.: Başkanım daha önce, ilk tanıştığımızda yalnız bir defa gece konuşmuştuk, gece yarısına kadar.

- Ne konuştuk?

Za.: Daha çok o zamanki durumlardan ve ulusal soruna yaklaşım üzerineydi.

- Eski Apo'culardan geriye ne kaldı? On beş yıl Apo'cu oldun da şimdi niye bu kadar zayıf çıktın? Eski Apo'cuların da gelme durumu söz konusu, ama ben eski Apo'cu değilim, ilerlemiş durumdayım. Hatırlıyorum, biri daha vardı senin gibi. En çok kuralla-kaideye gelmeyenlerdiniz. O dönemin en belalı adamları, ilk Apo'cular bunlardı aslında. Neden ölçüyü tutturamadık? Bu da Apo'culuğun bir cilvesi veya bir kaybı. Benim gibi Apo'cu olsaydın, kılı kırk yarar tipte bir Apo'cu olsaydın müthiş olurdun. Bu kadar tekleme durumuna düşmezdin.

Za.: Başkanım, kolektif ilişkiler konusunda Parti Önderliği'nde dile gelen bir düzey, bir ölçü var. Kişisel olarak da olsa, bu kolektif bir biçime yansıtılabiliyor, kolektif bir güce dönüştürülebilir. Bunun bize yansıtışı, siyasal, örgütsel, kültürel ve ahlaki olarak yerleştirilmesi nasıl olacaktır?

- Her gün onun kavgasını veriyoruz. Bence kendinizi çok beğenmişsiniz veya beğenmekten de öte kendinizden vazgeçmişsiniz, kendinizi tanımaz duruma getirmişsiniz. Ben yüksek bir kolektivizmi ifade ediyorum. Size yansıtamamak beni de düşündürüyor. Örnek teşkil ediyoruz, az çaba sahibi de değiliz, bu kadar açıklamanın dünyada eşi-benzeri de yok, fakat sizin yine başaramama, yenilgiyi yaşama, tek düzey kalma, tek kalma durumunuz var. Bazı şeyler çok açık olduğu halde, bu durumu sürdürmeniz beni de düşündürüyor. İnsan üzüntü duyuyor. Bunu yaparken, bir sınıfın savunucusu da değilsiniz, arka cepheden bilinçli bazı değerleri korumak istiyorsunuz da diyemeyiz. Açmak gerekir; neden böylesiniz?

Ben kendimi acındırmamak için, utandırmamak için bu formasyonu sürdürüyorum. Eskiden halime gülerlerdi, zavallı bulurlardı. Şimdi tutturduğum düzey kesinlikle farklıdır. En büyük utancım şuydu; herkes beni kandırmaya çalıştı, herkes beni kendine göre istismar etmek istedi. Kendilerine göre onlar akıllı, biz deliydik; ben her şeyi yitirmiş biri, onlar en iyisiydi; ben kötü çocuk, kendi çocukları iyi çocuktı. Yaşadıklarım buydu, fakat bir çelişki meselesidir, bir çelişkili durumu ifade ediyordu. Bende o kadar kendisini çelişkili kılan bir kişilik de yoktu. İlişki kadar çelişkiyi de iliklerine kadar yaşadım herkesle. Müthiş çelişkilerle yaşadım adeta.

Benim diğer bir özelliğimi biliyorsunuz; ilişki ustası olmak kadar, müthiş çelişki ustası olurum ve çelişkileri ortaya çıkarırım. Siz sanıyorum ikisinde de zayıfsınız. İlişki sistemine de, çelişki sistemine de yol açamıyorsunuz. Tıkanma, tutuculuk kelimeleriyle anlaşılması gereken de bence bu olmalıdır. İlişkiler ve çelişkiler donmuş sizde. Benim en önemli özelliğim; sürekli ilişkiyi ve çelişkiyi derinleştiriyorum, genişletiyorum. Bir sahadan diğer sahaya, her şeye de koşturuyorum. İlişki ve çelişki ile canlılık ortaya çıkıyor. Siz birbirinizle bile konuşamıyorsunuz. Gırtlığım şişmiş, her şeyi yoğun bir çabayla ele alıyorum. Sizse konuşmaya bile tenezzül etmiyorsunuz.

Bir Kürt ağasını inceleyelim; aşiret ağası, aile ağası az konuşur, kimse yanına gidemez, kendi içinde tam kurumlaşmış, bir anlamda ilişkiler donmuş, çelişkileri donmuştur. Ağalık budur aslında. Bir ağayı incelemeliydik, ama biliyoruz ki bir ağa ilişkisini dondurmıştır, kırmıştır, bozmuştur, çelişkileri susturmuştur ve böylece ağa ortaya çıkmıştır. Sevilmez, canlı değildir ve toplumumuzun yüz karasıdır. Bir kadın dilsizdir, konuşamaz. Bu daha da somuttur, çelişki ve ilişkilere daha da boğulmuştur, nefes bile alıp veremez durumdadır.

Durumunuza aydınlık getirmek için bu örnekleri sıralıyorum. Sizde ilgisizlik, iddia zayıflığını görüyorum ve en çok esef ettiğim durum budur; bu da yaşamın öldürülmesidir. Burada bu durumun tersyüz edilmiş bir ifadesi olarak şu durumlara giriyorsunuz; bir tane ilişkiyi sivriltmek, yani genel ilişki, çelişki düzenini boğmaya getirdikten sonra, bunu telafi etmek için ne uğraşıyorsunuz, ne de tırmanıyorsunuz. Bir ilişkide tırmanıyorsunuz, ama bu kez bu özellikte inatçı oluyorsunuz. Dengeyi yitirmişsiniz, düzen elden gitmiş, elinizde kala kala “benim huyum” demek kalıyor ve “ölürüm de vazgeçmem” diyorsunuz. Kesinlikle bu bir yalandır. Bu tipte, bu karakterde olmak, tek boyutlu, tek ilişkili, en tehlikeli karakteristik özelliklerden birisini yaşamaktır. Sanırım çoğunuzda egemen olan budur. Durgun ilişki tarzı, sivri ilişki tarzı; sizi az-çok karakterize eden birkaç ilişkiniz vardır ve bu da sizin ölçünüz oluyor.

Benim durumum kompledır, dengelidir, kapsamlıdır. “Tek düzey, yüzeysel kalıyoruz, birçok şeyi hesaplayamadık” diyorsunuz; bu kişiliğinizi yansıtıyor. Biz, çok aleyhte kurulmuş bir düzeni kader olarak görmemeliyiz. Bazı ilişkilerin esiri olma durumunu, aslında tam bir özgürlük karşıtı olarak değerlendirmeliyiz. Buradaki platform, aslında ilişkilenemeyi, çelişkileri gün yüzüne çıkarmayı oldukça mümkün kılıyor. Eğitim açısından da ustaca değerlendirmeyi bilemediğiniz sizin noksanlığınız oldu. Birbirinizle tartışacaksınız. Biraz tarih bilinciniz olsaydı, biraz tarihin emrettiklerini göz önüne getirseydiniz, birbirinizle sağlam ilişki kurardınız. Tutar, söker, adeta öyle bir pozisyonda olurdunuz. İddiasızlık değil, taş kesilmiş bir iddianız olurdu.

Kürt halkının derin bir özelliği de; duyamaz-işitemez, göremez-söyleyemez, sevemez-sevilemez durumuna gelmiş bir halkın

gerçeğidir. Siz bundan gıdanızı almışsınız. Fakat benim farkım nedir? Halk bir yana, ben bir yana. Araya mesafe koydum, çelişki koydum ve çelişkilerle boğuştum. Siz bir bebeğin annesinin karnına bağlı olması gibi, topluma göbek bağı ile bağlı kaldınız. Halen de öylesiniz. Topluma göbek bağıyla bağlısınız. Ben öyle değilim, çoktan göbek bağıımı kestim. Toplumsal, geleneksel bütün ilişkilerden bağıımı kestim. Eminim ki sizin bağlarınız daha güçlü, kopmamış. Her biriniz değişik bir göbek bağı olmuştunuz. Bunun için böylesiniz. Köprüleri uçurmama, mesafe koymama durumunu devam ettiriyorsunuz. Bu yüzden de cesaret doğmaz, kurtuluş kişiliği gelişemez. Sizlere anlatmaya çalışıyorum, daha hangi yönlerden anlatmaya çalışalım? Açıklık getirmeye çalışıyoruz.

Kürdün namus anlayışıyla ihanet arasında sıkı bir ilişki var. Namus nedir? Bu uzun bir konu, ama kısa bir tanım yapalım: Çok komik bir roman yazılabilir, ismi de bence “ayıptır söylemesi” gibi bir şey olabilir. Benim zaten en önemli bir buluşum da, geleneksel namus anlayışını şüpheyle karşılamamdır. Bu önemli bir olaydır. Nasıl şüpheyle karşıladım, ben de hayret ediyorum. Sanmıyorum hiçbiriniz benim gibi namus anlayışını şüpheyle karşılasın. Çok önemli bir ilişki tarzı! O küçük yaşında, nasıl geleneksel namus anlayışını çiğnedim? O anlayışla çeliştiğim oranda, yurtseverlik için bazı temel adımlar atıldı. Bu geleneksel toplumun temel yargı-larıydı, namus anlayışıyla çeliştiğim oranda özgürlüğe uzandığımı hatırlıyorum. Fakat siz geleneksel namuslu olduğunuz için, yurtseverlik duygularınız halen çok zayıf. Bu anlamda ne kadar eski anlayışınız varsa, o kadar ihaneti yaşıyorsunuz demektir.

Aslında ben bunu savaşla elde ettim, öyle kendiliğinden olmadı. Ben de uzun süre bu namus etkisi altındaydım. En yakınlarımız tarafından benim hakkımda çok şeyler söyleniyordu. Sevmeyenler çok sevinirdi, sevmesi gerekenler de kızardı. Bu durumda biz tam aykırılığı yaşadık. Her şeyde, herkesle aykırılık! Bu aynı zamanda birliğe yol açtı. Hangi birliğe? Emekçiler birliğine, ulusal birliğe yol açtı. Sizde bunlar yok. Çok kapsamlı gelişmeyişinizin çok önemli bir nedeni de, aykırı kişiliği geliştiremememe, aykırılıkla birlikte emek birliğini, ulusal birliği geliştirememedir. Sizde bunlar olmadığı için bu kadar zayıfsınız.

Ben geleneksel anlayışlardan nefret ediyorum. Çok tuhaf! Halen sürüp gidiyor ve buraya kadar böyle geldik. Dizginleri koparma gibi bir şey. Sizleri tanımaya çalışıyoruz; siz dizginleri koparmamışsınız. Bu da ilişkilerle bağlantılıdır. Bazı karakteristik ilişkileriniz var, onunla bağlantılıdır. Aslında birçok duygu var. Örneğin; ölüm duygusu karşısında olsun, hemen hemen bütün duygular karşısında olsun -gayet açık birçok duygu var- hepsiyle çelişki yaşadım. Yani mesele toplumla bağı koparma meselesidir. Sizin tutuculuğunuza anlam getirmek için söylüyorum. Taktiki olamama, komple olamama olayına açıklık getirmek için söylüyorum. Biz aykırı olurken, bunun yanında ölçülüydük de. Korkunç ayrılık kadar, büyük düzen, büyük sistematik düşünceye ulaşma vardı. Sanırım sizde bazı kopukluklar var; düzen, sistematik düşünce, sistem arama yok. Ben de sistem arama çok güçlüdür. Aykırı olmak, ama sistemi yaratmamak felakettir! Siz bir aykırılık içine düşünce sistem darmadağın oluyor. Bırakın bir sistem kurmayı, sistem adına ne varsa silip gidiyorsunuz. Onun için zor durumdasınız.

Kürtler için bir sistem kurmak basit bir mesele değildir. Unutmayın ki şu anda yürürlükte bir sistem var. Bu milyonların ayağa kalkışı büyük bir sistem olmazsa, büyük bir mantık yapısı olmazsa mümkün müdür? Unutmayın ki, Kurdistan’da kendi başına yaprak bile kırıp-damaz. Değil böyle sloganlar, bayraklı yürüyüşler yapmak nefes bile alınmaz. İşte şimdi ortada sistem var ve büyük sistem halkı bu duruma getirmiştir. Altında büyük mantık var, aykırılık var, aslında çelişki de vardır. Burasını anlamalısınız.

Namus olgusunun, cinsel ilişkiye indirgemesinin aslında büyük namussuzlukla ilişkisi var. Hatta namus diye tabir edilen olgunun altında en büyük namussuzluk yatıyor. İspatlayabilirim. Aslında bu konuda iş edebiyatçılara düşer. Var mı böyle olayları çok kapsamlı ve çok iç içe işleyebilecek biri? Çelişki üretebilecekler var mı? Mesela namusta namussuzluğu kanıtlayabilecek, kafası müthiş di-yalektik çalışan biri var mı?

Geleneksel bir namus anlayışına kendini bağlamış, henüz ondan kurtulmamışsınız. Düşman bunu tespit etmiş, bunu tespit ettiği için o namus olayını kullanıyor. Bunu önlemenin yolu şu; eski namus anlayışından boşanacaksınız. Tarihte şöyle bir şey var; devrime kal-

kışanlar geleneksel bütün ilişkilerden boşanırlar. Bunu kendinize yedireceksiniz. Yapamazsanız, düşman da onu silah yapar karşınıza diker.

Ben kendi yaşamımda şunu gördüm; en çok bağlı olduğum değerlere bir saldırı var, dost mu, düşman mı tespit ediyorlar ve bir insanın bağlandığı temel konu nedir, onu tespit ediyor, onu benim karşımda bir pazarlık durumuna getiriyorlar. Aynı zamanda, parti içinde de bu durum var. Benim en çok önem verdiğim örgütsel ilişkidir. Dikkat edin, benimle en çok oynayanlar ne yaptılar biliyor musunuz? Örgütlenmeye gelmediler. Korkunç bir olay. Benim en çok hassas olduğum olayda, benim en çok mücadele birlikteliği yapmam gereken arkadaşlarım buna gelmediler. Hala bu sırrı çözemedim. Ben ne kadar örgüt ilişkisine yüklen diyorsam, o kadar arkasını dönüyor ve uzaklaşıp gidiyorlar. Hayret! Gelmiyor, yaşamıyorlar. Düşman ise daha değişik kullanıyor. Temel bağları alıyor, ya satıyor, ya çok faullü kullanıyor.

Çıkardığım sonuç şu; öyle bir özgürlük anlayışınız olacak ki, ne satılacak ne tutunacak, ne parayla kıymeti tartılacak, ne zorla-şiddetle tutsak edilecek. Ben bu anlayışa kendimi ulaştırdım. Hiç kimse sanmıyorum ki beni öldürmekle mevcut özgürlük konumumu zedeletebilsin. Ulaşmışım, ama sizinki öyle değil. Çoğunuzun özgürlük anlayışını herhangi bir şey karşılığında rehine tutabilir, satın alabilirler. Bir yanınıza, bir zayıflığınıza dayanarak sizi satın alabilirler. Bu konular da sizin özgürlük anlayışınızın noksanlığında ifadesini bulur. Bu konuda Önderliğin anlaşılmaz derecede hüküm sürdüğü, onun kendini nasıl ele avuca sığmaz bir konuma getirdiği ortadadır.

Hz. Muhammet'in eleştiri gücünü görmek gerekiyor. Ben incelemedim de. Bazıları, Kuran'ı ve hadisleri okumak ister. Okurken Hz. Muhammet'in eleştiri durumunu biraz anlamak gerekir. Bilemiyorum belki dediğiniz gibidir.

Za: bugün yarattığı önderlikteki etkileme olayıyla, kendisinde bir tezatlığı yaratmıyor mu? Hele önderliğe gelmede bu yüklenme tam zıtlığı oluşturmuyor mu?

- Nasıl?

Za.: Halka etki-tepki olayından söz ettiniz. Bu tarz da yüklenme, aslında halkın kaçmasını gerektiriyor.

- Tam tersine yöneliyoruz.

Za.: Halktaki etkilenme olayı güçlüdür, ama anlama gücünde zayıflık olabilir.

- Edebiyatçısın, incele-araştır ve bul! Halk hazır, korkunç yükleniyor. Hatta beni eleştirdiler, “hiç kimse kendi halkına böylesine yüklenmedi” dediler, “düşman bile bu kadar yönelmez” dediler. Ama birliğe bakın, oluşan güce bakın. Bir yere gitsem milyonlarca insan gelir. Nasıl oldu bu? Çok çelişkili gibi gözüküyor, ama anlamalısınız. Benim gerekçelerim kuvvetli. Halkın elinde gerekçe yok; “biz böyle olmasaydık, herhalde bize böyle demezdi” diyorlar. Pohpohlasaydım, sırtüstü yerde yatarlardı. Ama yalnız onunla izah edilmiyor, önlerine konulan bir çıkış yolu da var. Yönelme kadar, onurlandırma da var. Halk “kimliğimiz” diyor, hepsi coşuyor. Halk bunu fark ediyor ve beni ayakta tutan da halktır. Maalesef siz tam tersine, benim kırk defa yenilgimi hazırlayan sevgili yoldaşlarımsınız değil mi? Gerçekçi olalım! Size kalsa kaç defa yenilirdim. Ben şimdi halkı değil, sizi idare etmeye çalışıyorum. Son yılların en büyük faaliyeti; yere düşmemek için, yenilmemek için arkadaşlarımı idare etmektir. Zapturapta gelmiyorlar, yıkarız diyorlar. Ben bazılarında tipik olarak şunu gördüm: “sen misin bizi bu duruma getiren, sen misin bizi değişikliğe zorlayan, canına okurum” diyorlar. “Örgütsel birlik mi istiyorsun? Öldürsen bizden bir muamele bulamazsın” diyorlar. İntikamı bu tarzda alıyorlar. Canları sağ olsun! Bir gün hepsine izah ederim, niye böyle olduklarını anlatırım.

Şunu özenle vurgulamak istiyorum; Kurdistan gerçeğine, Türkiye gerçeğine diyalaktiği uyguluyoruz. Çok usta bir diyalaktik uygulayıcı olduğuma emin olmalısınız. Hem bilim adamı titizliğiyle inceleme var, hem de çok sanatkarane bir devrimciliğin duyarlılığıyla yaklaşmaktayız. Bunlar kendiliğinden ilişkilerle oluşmuyor. Daha bunun gibi birçok ilişkiye uygulanabilir. Hemen hemen bütün ilişkilere bu yöntem uygulanabilir. Temel ilişkilere biz biraz uyguladık, siz birçok ilişkiye uygulayabilirsiniz. Üzülmenize de gerek yok. Siz, muazzam uygulama gücünden kesilmiş insanlarsınız, uygulayın, çekinmeyin. Açılacaksınız, kolay kolay kontrol altına alnamayacaksınız. Dengeleri, sistemleri de göz ardı etmemek kaydıyla yapacaksınız. Edep, terbiye söz konusu, ama diğer yandan büyük

çelişkiler de var. Bunları kendinizde somutlaştırırsanız, biraz önce sorulan sorulara cevap verilebilir.

İsrarlara rağmen kendini açmama var. Bence bunları tartışma yerleri bu tür ilişki ortamlarıdır. Buralarda bunlar tartışılıp çözüme ulaştırılmalı ve azami sonuç çıkarılmalıdır. Bu konularla ilgili tartışılabilir. Birçok arkadaş diyalog da istiyor, ama gurur olayıyla tartışmaya gelmeme de Kürtlerin bir özelliğidir. Zayıf olanlar, kendilerini örtbas ederler. İç cephesi bozuktur, iç dünyası iflas etmiştir, horoz gibi diklenerek “ben ne kadar gururluyum” diyerek onu gizlemek ister.

Bazı kabadayılara, bazı feodallere bakın; çok gururludurlar. Bana yan bakamazsın, bana tek laf edemezsin derler. Aslında onun gururla kapatmak istediği basit bir gerçeklik vardır; cephe gerisi bomboş, iflas etmiş bir kişiliktir. Savunulacak hiçbir yönü yoktur, onure edilecek hiçbir durumu yoktur. Sahte gurur gösterisinde bulunur. Yiyecek ekmeği yoktur, ama en kralından giyinmeye çalışır. Jilet gibi kıyafetle, ense tıraşıyla, fiyakalı durumuyla durumu kurtarmak ister. Bu basit bir aldatmacadır.

Ben bunlara daha çocukken en ufak bir saygı göstermeyeceğimi anlamıştım. Biz daha derinlikli ilişkilerle uğraşıyoruz. Sizin seviyeniz biraz bunları aşmış. Sizleri biraz daha derinlikli, biraz daha özgür kimliğe doğru tırmandırmaya çalışıyoruz. Daha derin ilişkileri açığa çıkarmaya çalışıyoruz. Bazı uygulamalar vardı. Bu uygulamalar da hayli önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Uygulamaların iç yüzü iyi değilirse, önemli sonuçlar ortaya çıkar.

Bazıları kurulmuş ilişkilerle geliyorlar, aslında bir başlangıç için değil, bir sonuç için gelmişler buraya. PKK’de ilişki, itibar durumunu görüyorlar ve PKK’de bu konuda bir yer kapma savaşımına giriyorlar. Katılışın tarzı böyledir. PKK’de büyük insanlığı yakalamak, PKK’de büyük yol arkadaşlığını yakalamak için değil, oluşan değerler üzerine hesap kurmak için katılanlar var. Bir takım ciddi eksiklikleri vardır, bu eksikliklerini gidermek için PKK’yi bir basamak yapmak istiyorlar. Bu tutkularıyla gelenler var. Yanlış! Böyle geliş doğru değil ve sonuç da vermeyeceği açıktır. Namusu kurtarmak için gelenler var. Yanlış! PKK namusu kurtarmak için gelinecek yer değil. Oldukça düşkün, zayıf bir tip olarak PKK’nin gücüyle, kendi güçsüzlüğünü kapatmak için gelenler

var. Yanlış! Önderliğe bağıllık olayında da öyledir. Kendisi müthiş zayıf görüyor, bana bağlandığında büyük güç kazanıyor; böyle bağlanma zayıftır, doğru değil!

Yine kendi başına oluşturmayaacağı birçok şeyi elde etmek için gelenler var. Bu ucuza konma, haybeden konmadır. Bazı arkadaşlara bakıyorum; ısrarla “benim emeğim” diye feryat ediyorlar. Yirmi yıldır bizim emeklerimizi unutuyorlar. Kendisi bir vermiyor, yirmi almak istiyor. Çok büyük bir haksızlık. Bu tipten birçok şey ortaya çıkabilir. Yirmi yıllık emeği görmeyip kendi keyfi için çok küçük bir süre harcadığı çabayı her şeyin üzerine koyandan çekinmek gerekir. Bürokratlar niye sosyalizmin canına okudu? Bu nedenledir. Tarihin yoğunlaşmış emeğini inkar eder, aslında emek sahibi de değildir. Gasp etme düşüncesiyle girmiştir. Bunlar karşı devrimcidir. Sovyetlerde olduğu gibi, şu anda bürokratların en büyük sorunları; sosyalist emeğin yoğunlaşmış ifadesi olan değerleri nasıl yağmalayacaklarıdır. Onlar için en önemli sorun budur. Şimdiden parti içinde bu tür şeylere rastlanabiliyor. Eğer biz bunların gelişmesini istemiyorsak, yoğunlaşmış emeğimize çok yerinde sahip çıkmak zorundayız.

Görürsünüz ki, PKK'deki ilişki sahası kapsamlıdır. Önderlik olayını size açmaya çalıştım, kendimi açmaya çalıştım. Ne çocukça dilediğiniz gibi, ne köylü kurnazlığı ile ne de köle anlayışı ile PKK Önderliğini kavramak, yakalamak mümkün değildir. Ben önderlik olayını bazı yönleriyle anlatmaya çalışıyorum; kendimden açmaya çalışıyorum. Önderlik bir kurumdur, ben bu önderliğin bir hizmetçisiyim. Bir önderlik gelişirken, bu tali bir olaydır. Şimdi benim şahsımda somutlaşsa da, yarın başkası gelir. Şimdiden “Apo öldürülürse başka birisi gelebilir” diyorlar. Bunu söylerken sanırım şu ilişkiyi anlatmak istiyorlar; kurum yaratılmıştır, yani tarihi bir kurum olarak Kurdistan'da önderlik doğmuştur. Bugün Apo gider, yerine rahatlıkla başka birisi gelebilir. “Öldürülmesi bundan birkaç yıl önce olsaydı, anlam taşırırdı” diyor. Düşman iyi görüyor.

“İş işten geçmiş” diyorlar. Doğrudur. Ben de bunun büyük savasını verdim. Ölümsüz önderlik yaratmak, daha doğrusu yıllarca, yüzyıllarca etkisini sürdürecektir Önderliğin savaşımını verdim. Her gün bir sürü önder çıkıyor mu? Parti her zaman Önderlikli,

PKK artık öndersiz kalmaz. Temellerini attık, kurumlaştırdık ve öncü güce kavuşturduk. Bir halk önderliği gerçekleşmiştir. Yeter ki siz ihanet etmeyin. Önderlik adına önderliksizliği oynamayın, biraz genel ölçülerine uyun! Yüzyıllarca sizi idare edecek, besleyip doyuracak, yüceltecek, onure edecek bir önderlik var. Yemek de getirir, su da getirir, şeref de getirir, cesaret, kuvvet, ne isterseniz getirir. Yeter ki ihanet etmeyin, layıkıyla sahip çıkın. Bir aşirete bağlı değil, bir bölgeye bağlı değil, bir kabileye bağlı değil; tamamen bir halk önderliğidir. Kim en iyi hizmet ederse, kim en iyi devam ettirirse, kim bir şeyler katmaya çalışırsa, bu temelde kim iyi yarışırsa ilkeyi götürebilir; ölçü budur. Ve şartı da önderlerin sürekliliği, önderlerin birbirlerini izlemesidir.

Birisi geçen gün “bir şey olursa, her şey paramparça olup gidebilir diye korkuyorum” diyordu. Ben onun tedbirini aldım. Bizim oluşturduğumuz önderliğin kolay bozulamayacak bir önderlik olduğunu söyleyeyim. Yeter ki hainlerle iyi uğraşılsın, yeter ki biraz namuslu ve dürüst olunması bilinsin. Kürt halkındaki birlik sağlandıktan sonra, kimse karşısında duramaz. TC özel savaşı az mı uğraştı bunu boğmak için. Korkunç uğraştığını biliyorsunuz, müthiş para döktü. Yalnız koruculara yılda dört yüz milyar harcıyor. Diğer özel savaş aygıtlarına harcanan para tahmin edilemiyor. Araç-gereç, teknik, psikolojik savaş, Amerikan desteği, dünyanın desteği... Yıkabildi mi bu bizi, gelişmemizi engelledi mi? Hayır. O halde, çok sağlam bir birlik temeli var, sürdürülebilir.

Yeni gelen arkadaşlara biraz anlatmaya çalışıyorum. Daha iyi bir diyalektik işleyişe geçmemiz için bunları anlatıyorum. Biraz kafanızı çalıştırın, kapasite kazanın, daralmadan kurtulun. Daha söyleyeceklerim var, yeter ki siz korkmayın, kendinizi tıkamayın, üzmeyin. Konuları açmaya devam edeceğiz. Bazı yetenekleri kazanmışsınız. Bunu gerçeklerle birleştirme olursa, epey verimli sonuçlara ulaşabilirsiniz.

PKK’nin önderlik düzeyi, ilişki düzeyi çok ileridir. Avrupalılar bile bizim ilişki düzeyimizin kadın konusunda, ilişkiler konusunda çok ileri olduğunu ve ulaşmaya çalıştıklarını söylüyordu. Biz basit şeylerle tatmin olamayız. Biz bir anlamda cinsellikle de ilişki yakalayamayız. PKK’nin büyük bir biçimlendirme olayı vardır. İlişkileri yeniden yaratma, üst düzeye sıçratma, güzelleştirme

ve çekici kılma durumu vardır. Hepiniz bunu özümseyeceksiniz ve mutlaka başaracaksınız.

17 Ekim 1991

Tarihini Bilemeyenler Kişiliğini ve Geleceğini Kazanamazlar

- III. Kongre'nin üzerinden tam beş yıl geçti. Bu durumunuzun tutarlı olamadığını gösteriyor. Anlam vermekte güçlük çekiyoruz. Ben hiçbir zaman ikiyüzlü olmadım, sözlerimin tek bir santimini bile ikiyüzlüce değerlendirmedim, ama sizler aynı sözü söyleyemezsiniz. Bu yıllar içinde parti adına büyük bir çaba sergilendiyse de, bunun düşmanı mı konuşturduğu, halkı mı, öncüyü mü konuşturduğu belli değildi. Öfkeniz, isyanınız neydi? Hiç yakışmayan işler yapıldı, oldukça namertlik sergilendi. Ne adına, niçin? Çok akıllı bir yorumcu olsaydı da bu beş yılı değerlendirebilseydi. Çoğu kendini bir şey sanıyor, ama gerçek öyle değil. Olağanüstü çabalara karşın, bu tip şeylerin boy vermesi veya gelişim cesareti gösterebilmesinin nedeni; benim şanssızlığım, müsamaha veya merhametimizdir diyebiliriz. Parti içi savaşımın, parti dışı cephedeki savaşımın çok ilerisinde olduğu çok açıktır. Belki de iyi bir şey olmuştur. PKK'nin kendi içinde bu kadar savaşım ile yürütmesi belki de doğru bir parti anlayışının sonucudur. Bu yıllar anlayana az şeyler vaat etmedi. Yalnız bu temeldeki farklılığımız noksandır. Aslında son tahlilde bu davanın zafer gerçeğine inanmama, lafta ağzına çok dolama olduğu görüldü.

Burada III. Kongre sürecine katılan var mı? Zaten oldukça zayıf, yarısından fazlası hastalıklı ve bunalımlıydı. Burada geçirdiğimiz beş yıl, Kongrenin daha ilerisinde bir kapsamı çiziyor. Yalnız geçirdiğimiz bu beş yıl önemlidir. Bunu kim iyi yorumlayabilir, inceleyebilir? İçinizde böyle güçlü yorumcular da yok. Tarihini bilemeyenler, kişiliğini ve geleceğini kazanamaz. İnceleme kabiliyetinizin büyük zayıflığı, incelemeden gerekli sonucu çıkarmanız, çok alıştığımız bir hususunuz oluyor. Kolaya, basite kaçma, siyasi seviyesi düşük hareketlere kaçma, kişiliğinizin en zayıf yanlarına göz koyma, esas aldığınız ölçüleriniz oluyor. Büyük göreve göz koymama, kendinize göre bir rahatlık nedeniniz oluyor.

Partiyi kavramayı hiç olmazsa bu koşullarda esas alın. Gidişatınıza sağlam bir çekidüzen verin. Çeşitli numaralar yapmak politikacılık değildir. Kişiliğiniz çok az umut vaat ediyor. Hele bazılarında gerçekten çok çirkindir. Tarihe karşı bu dönem için hesap vermesi gerekenler, buraya geldiklerinde hiçbir şeyin sahibi, yaratıcısı olmadıkları halde, zor bela oluşturduğumuz değerleri sadece çarçur etmiş oldukları gibi, canına tam okuyamadıkları için öfkeliydiler. Ben neden tam bozmalarına, bitirmelerine fırsat tanımamışım, burada işlerin yürütmesi gerektiği konusunda kararlı davranmışım diye öfkelerini burada açıkça yüzümüze okuyorlardı. Yaramazlıklar vardı. Tamamen “kararlılığı sürdüren, bundan sonrasında da devrim için devam diyen sen misin” dercesine yaklaşıyordu. Ellerinden gelseydi, her türlü olumsuzluğu sergileyeceklerdi.

Yaman yıllar, kişiliği belirleyen yıllardır. Maalesef çoğu kişiliğini oldukça açığa çıkartmıştı. Tartıştığımızda, önemli eylem yıllarının kişileri ne kadar döktürdüğünü, açığa çıkardığını çok acımasız ve beklemediğimiz bir biçimde görüyorduk. İlk defa daha derin bir biçimde mevcut yüzeyselliğe aldanmama, bütün ölçüleri altüst etme gerekliliğine ulaştık. Bağlar, saygılar, ilişkiler meselesine, bir alt üst oluş ötesinde yaklaşımın hatalı olabileceği kendisini gösterdi. Derinleşme gereği, mevcut olanla yetinilmeyeceği, aldanılmaması gerektiği kendisini açıkça gösteriyordu. Aynı gafleti yaygın bir biçimde yaşadığınız için ve böyle devam ederseniz bundan sonrasının sizden neleri götürebileceğini, hatta belki de önemli bir iflas veya kayıpla karşılaşabileceğinizden duyduğumuz endişeden ötürü söylüyoruz.

PKK'nin geçmiş beş yılı irdelenirse, size anlatmak istediklerimizin anlamı ortaya çıkar. Sizin meseleniz adeta militanlaşma değil, şeytani yanı ağır basan hususlarda yol almaymış gibi davranıyorsunuz. Kendini ve örgütü kandırma, kitlelerle oynama konusunda bazı özellikler edindiğiniz kesin, kendinizi bunlara alıştırmışsınız. Herhalde bununla çıkış yapmak isteyecektiniz. Bu iyi niyetin de ötesinde bir gerçektir. Bu söylediklerim şunu içeriyor; birileri bütün olumlu yanlarınıza egemen olduğunda, onları boş çıkardığında, siz de onlar gibi yaramaz oluyorsunuz.

Yararlı militan, kendi dışındaki olumsuz etkeni de boş çıkarandır. Sizin kendinizi savunurken, sürekli “engellendim, önüme şu engeller çıktı” diye bir ölçünüz var. Halbuki bu sağlam bir militanın söyleyeceği şey değildir. Siz savunmanızı bütünüyle bu temelde yapıyorsunuz. Bu yanlış bir savunma tarzıdır, bunu değiştirin. “Çok ciddi olacak işler yapacaktım da, birileri engelledi” tarzında savunma olmaz. Devrimci tarz, iç ve dış engel tanımadan, başarı grafiğini sürekli yükseltmektir. Bu tutum sizi yenilgiye uğratmazdı. Karar gücümüz bu kadar derin olmasaydı, pratiğe hakimiyet için tüm gücümüzü ortaya koymasaydık, hiçbir şey yapamazdınız. Biz devrim için kimseyi yormadık, halka nefes aldırдық. Halkın şerefini ilk defa bu derece yücelttik. Aslında bunda çok ısrarlı ve başarılıydık, ama değerlendiremediniz.

Bu yılları parti tarihi içinde biraz da böyle değerlendirirseniz, verdiğiniz tutarlılık sözlerinin değeri daha iyi anlaşılabilir. Bu yılları sizin nasıl geçirdiğinizle bizim nasıl geçirdiğimiz arasındaki mukayeseyi de çok sağlam yapmalısınız. Aslında bunların hepsi muazzam öğretir, ama siz incelemeyi bilmiyorsunuz. Bir mukayese çok şey öğretebilirdi. Ben bile bu yılları daha sağlıklı bir biçimde değerlendirme imkanını belki bulamadım. Tabii bu yoğun çabadan dolayıdır. Yılları boş çıkartmamak için, burada bile göz açtırmamacasına bir yaklaşım içindeyiz. Tarihi değerlendirme biraz sakın olmayla daha iyi yapılabilir. Belki siz daha iyi yapabilirsiniz. Bu yıllar ne yıllarıdır? Çok adaletli yaklaşmak gerekir. Tam yenilgiye açan kişilik davranış nasıldı, kimdendi? Önderliğin gerçek değerini anlamak istiyorsanız, bu ayrımı mutlaka yapacaksınız. “Biz de yorulduk, biz de çaba sahbiydik” demek iyi, ama yenilgiyi davet eden yüz türlü çaba var,

herhangi bir şey kurtaracak kadar nitelikli değil. Bir eğeğin de sırtına her gün oldukça y k vururlar, kan-ter içinde kalır, ama bu fazla bir değer ifade etmez, sadece başkalarına y k taşır.

 alışmalarınızın,  abalarınızın değeri, temeli, hedefi ne kadar sağladığı, hedefe ulaşmada ne kadar yerine oturtulduğuyla anlaşılır.  abadan bahsedeceksiniz, ama içeriği, sonucu nedir, ne kadar olumluya veya olumsuzaya yol açmıştır diye en ufak bir eleştiriye y nelmeyeceksiniz, ondan sonra da “ben de varım, ben de dört dörtlük militanım, ben de onurluyum, çok şey ifade ederim” diyeceksiniz; bunlar kişinin kendini aldatma sözleridir. Ben her gün, bin defa neden böyle olmadı, neden daha bitirici yaklaşamadım diye kendime hayıflanıyorum. Takatimizin dışında olmasına rağmen, her gün kendimize hayıflanırız. Ama sizdeki kendine sevdalanmaya; yetmezlik, çirkinlik, başarısızlıklarını örtbas etmeye bakıyorum, bu ne biçim kişiliktir diye dehşete kapılıyorum. Aslında yıkılıyorlar, ama halen farkında değiller, kendilerini en iddialı yere koyabiliyorlar. Bu kişilikten fazla hayır gelmez! Bu içinizdeki gerici bir olaydır.

 zg rl k ortamı sizde hevesler uyandırıyor. Bunu sınırsız ve haksız bir biçimde kendinize mal etmeye çalışıyorsunuz. Yanlış! Heveslerin uyanması, umutların filizlenmesi iyidir de, eğer mesele devrimci ger ek ilikse, bunun kişiden istedikleri de vardır. Buna da yanaşılmıyor. Dikkat edin, bir  ocuk ne yapar? Her şeyi ister, elini her şeye uzatmak ister. Bunu utanmadan yaparlar, çünkü çocuklar utanmayı da fazla bilmezler. Buna  ocukluk denilir. Devrim ortamındaki durumumuz da biraz buna benziyor. İstemesini bilme, ama vermesini veya yapmasını bilememe bir çocukluk ifadesidir. Kürt halkının durumu zaten bellidir, fazla istemeye cesaretli değildir, ama öyle olursa çok gafil avlanır. Biz bunu da  nemeye çalışıyoruz. Sizin durumunuz daha önemlidir. Zafer kariyer ister çabası yok, söz ister yerinde değil, ama aslında hepsi de onlara verilmiştir.

Bütün bu yıllarda bize bunlar dayatıldı. Biz de çözümlleme üstüne çözümlleme dayatarak savunma yaptık. Benim bu beş yılım büyük bir savunma hareketidir. Aslında bu savunma düşmana karşı yüzde yirmi beş ise, iç yapıya karşı yüzde yetmiş beştir ve büyük bir savunmadır. İyi ve güçlü edebi kalemler çıksa da bu savunmamızı edebi ve akıcı bir dille yazsalarđı. İçeriğinde çok büyük mücadeleler

var, kalın ciltli bir romana konu olabilirdi. Eğer o tipolojiler biraz daha yerli yerine oturtulursa, aslında Kürt edebi dünyasının temel taşlarını bile teşkil edebilirdi. Kime, neye karşı, nasıl savunmalar yaptık? Edebiyatçı olmak için büyük duyarlılık, büyük yürek, büyük edep sahibi olmak gerekir. Artık bu sizde ne kadar var bilemem.

Yaman yıllardır. Bu yıllarda yeniden doğuş, Rönesans ve aydınlanma var.  ekişenin, provokasyonun, bunalımın kendini iliklerine kadar açığa vurduğu yıllardır. Bu yılları nasıl ge irdiğime aslında çok iyi yorum getirebilmelisiniz. Kurt gibi uyanık bir inceleyici olsa, bu değerlendirmelerden epey sonuç çıkarabilir. Ezberlemeyle değil, aslında işaretleri vardır. İşaretlerle sonuca gitmeyi bilmek gerekir. Çeşitli olgulara değinmiştim, fazla açma imkanı bulamamışım. Artık o dönemin ruhi derinliğini, ilişki derinliğini, maddi-manevi ortamını yakalayabilecek güçlü bir sezgiyle bu yılların çözümlenmesine veya romanlaştırmasına ya da gerçek tarihi değerinin ortaya konulmasına imkan sağlanabilir.

Halk bu yılların kazanılmasını veya bizim tarafımızdan değerlendirilmesini çok görkemli karşılıyor. Siz biraz daha  lg n ve biraz da  apraşksınız. Bu yılların sonuçlarını halk çok net karşılıyor. Halklar yalan söylemez, onlar gerçeğe her zaman daha fazla yakındır. Aydınlar veya yarı devrimciler öyle değil, çok fazla çapraşıklığı yaşayabilirler. Mezhep iliğin aynı zamanda gerçek dışılık olduğunu biliyorsunuz. Halkların   nc l ğ nde mezhepçilik geliştiğinde çok çarpık bir dönem başlar. Sizlerin durumu, mezhep iliğe çok yatkındır. Türkiye solunun mezhepçi durumunu göz   n ne getirdiğimizde, bunun ne denli büyük bir tehlike olduğunu daha iyi anlarız. Mezhepçilik, Ortadoğu halklarının da tarihini kırıp geçirdi ve hiçbir zaman gerçeği de iyi  ğretemedi. Mezhep iliğe fırsat vermedik. Dar, aydın gruplar hızla mezhepleşmek isterler, yarı devrimciler güncel gelişmeye, olması gereken gelişmeye g   getiremez, bunun hayaline kapılır ve hayalini konuşturdu a mecnunlaşırlar, mecnunlar da mezhepçiliği temsil ederler.

Ahım-şahım başarılar sağlamadık, ama umut vaat eden ortam dirilmiştir. Yaklaşımlar, bilinçler gerçeğe daha yakındır. Kendi gerçeğimize sorduğumuzda, bunlar da az gelişmeler değil. Kim ne verdi, ne yaptı, ne sonuç bekliyor? Bakış a ımızın ne kadarının düşmanın

yönlendirmesi, ne kadarının özgürlüğün yönlendirmesi olduğu belli değil. Büyük bir terbiyeye ihtiyaç var. Bu terbiye özgürlüğe büyük sadakatle bağlılıkla, onun adabını çok üstün tutmayla olur. Kendinizi tüm bunlarla kıyasladığınızda durumlarınızı daha iyi anlayabilirsiniz. Kendinizi anlamadıktan sonra kime neyi anlatabileceksiniz?

Zamanı: Başkanım, buraya ilk geldiğimiz dönemde, Parti Önderliği yaptığı çözümlemelerle bizim olumsuz, mahkum edilmesi gereken yönlerimizi açıklayıp ona parmak basarken; “nasıl oluyor da duyduğumuz bu kadar güvene karşı, böyle deniliyor” diye Parti Önderliğine karşı şahsımda bir öfke geliyordu. Bu öfkeye karşı da öfkeleniyordum, ama yine de bu geliyordu. Ben şuna inanıyorum; bu öfkeyi bir noktada kontrol edemeyen, bunun önünü alamayan insanlarda ihanet içten içe geliyor ve onu alıp götürüyor.

- Bizim bazı aklı evvel arkadaşlar vardı. Hatırlıyorum; “küçük burjuva diktatörlüğüne meydan okumalıyız” diyorlardı. Bırak bunları diyordum. Onu diyen arkadaşlarımız, bizim çabalarımız olmasa kendilerini iki gün bile idare edemezlerdi. Tavrı dakikasında ortaya koyuyordu. Akıllılığın şımarma yıllarına vereceği cevap; gücün yetmiyorsa, sessiz duracaksın şeklindeydi. “Ne hayır derim, ne evet derim veya daha değişik bir biçimde bir yorum getiririm” diyorlardı. Burada ak veya kara tavır yok, bin bir renk tavrı var. Yöntem, aslında taktikçi yöntemdir. Sonuçta şu açığa çıktı; PKK Önderliği kapsamlıdır, provokasyona kolay gelmez ve en önemlisi de değer yargılarında güçlüdür, bağlıdır, basit bir çıkar sunulmaya aldanmaz, ilkesine bağlıdır.

Ben bu kadar açıklama yapıyorum, siz içinizden tepki duyuyorsunuz. Tepki duyulabilir, ama çocuklar gibisiniz. Sert bir sözcükle tepki geliştirme veya çok yumuşak bir tavırla boyun eğme durumundasınız. Kapasiteniz bu kadar. Benim ne tepki, ne de benimseme kapasitem böyle değil. Aslında bu yılları bir de böyle değerlendirin. Bu kadar arkadaşla, bu kadar dostla, neden tahammül gücü gösterildi? Tepki gücüm nasıl gelişti?

Benim buranın gerçeğine de tepki gücüm gelişti. Tepki gücüm; bir milyonluk kitlenin yek vücut olmasıdır. Bu da bir tepki, ama öyle düşmanca bir tepki değil. Dostluktan anlarsan, dostluk böyle olur. Bizim iç yapımıza da tepkilerim vardı. Bu tepkimi öyle kaba

bir çıkışla göstermem. Siz hemen birbirinize giriyorsunuz. İşte içerdeki durum bellidir. Ben içte herkesle savaşıma, öfkeyi en yoğun yaşarken, tepkiyi PKK'nın büyük gelişmesine dönüştürdüm. Dostların anlayışsızlığını, büyük dostluk gerçeğine dönüştürdüm. Kendi ölçülerinize bakın; varolan tepkilerinizi, öfkelerinizi neye dönüştürüyorsunuz? Varolan bağlılıklarınız ne bağlarına benziyor? Varolan sevgilerinizi neye dönüştürüyorsunuz? Bir kızın bağlılığını bir ay denetimsiz bıraksam, neye dönüşeceğini ben biliyorum. İşte sizin bağlar meseleniz! Bu yıllarda benim de bağlılıklarım vardı. Bu bağlılıkların bir halkı nasıl ayağa kaldırdığını gördünüz. İlişkiler, öfkeler meselesi diyorsunuz da; bizi biraz inceleme tarzında ele alıyordunuz, bizlerle sizler arasında büyük bağlılıklar geliştirdi.

Bu sahadaki bağlılığım, küçümsenemez bir bağlılıktır. Yine de bütün çetrefilliğine, karmaşıklığına rağmen, çok büyük bir bağ, bir köprüdür. Hatta “Kurdistan’ın kurtuluş köprüsü oldu” denilebilir. Dış alemden öteye, buraya dayanarak Kurdistan’ın kuruluşuna doğru yol aldık. Bizim örgüt elemanlarımız halen bu derinliği yakalamaktan uzaklar. Hatta “burada yaşanılır mı, bu söze, bu lafa katlanılır mı” der ve burayı sıkıcı bulurlar. Tarihi bilemezseniz, düşmanın, dostun, yurtseverliğin, partinin, yoldaşlığın ne olduğu kavramları sizde silik olursa, elbette sizden ciddi bir şey çıkmaz. Onun için önderler çıkmıyor. Güçlü bağlar meselesi, güçlü önderler meselesidir. Bağların derinliği, büyüklüğü, yine kin-öfke duygularının, dostane siyasi bağlılığın tarihle, toprakla, halkla bağlantısı vardır. Bir insanın ölçütünü, gerçeğini belirler.

Siz tüm bu bağlarda gerçekten siliksınız. Hepinizin durumunu az-çok ortaya koydum. Neden büyük bağlarınız yok? Niye onların büyük takipçiliğini yapamadınız? Kendinize bebekler gibi sevdalandınız. Kürt kişiliğinin bütün yaramazlığını bu noktada fark ediyorum. Çocukça numaralara girişmekle, kendini kurtardığını sanıyor. Çocuk psikolojisini inceleyeniniz hiç yok mu? Çocuk psikolojisini inceleyin, bir de kendi psikolojinize bakın, karşılaştırın. Çok yakın benzerlikler vardır. Onun için önderler çıkmıyor. Çocuklar yanılgılıdır, aslında kötü niyetli değildir. Böyle oldular diye insan “çok haindir, düşmandır” diyemez, ama politikada çocukluk tehlikelidir. Çocuk hastalıkları çok tehlikeli sonuçlara yol açar.

Bu yıllar biraz böyle geçti. Kader gibi görmüyorum. Zaten ben de bu yılları kader gibi görseydim, parti davası böyle geçmezdi. Kader diye kabul etmedim, karşı çıktım. Hem de insanın tahammül gücünün çok üstünde. Ben çoğu arkadaşın bağlarını gördüm; aslında çocuk bağlarına alışılmış, ailesinden, anasının kendisine bağını görmüş, babasının oğlunu korumasını görmüş, çocuklarla çok ilgilenmiş, kucağında çocuk taşımış, onu parti ortamında da göstermek istiyor. Olmaz! Sizin bağlarınızın oluşum hikayesi böyledir, fakat benim siyasi bağlarım böyle değildir. Anlatabiliyor muyum?

Za.: Anlıyorum Başkanım.

- Bazen aykırılışır, öfkelenirsen, işte bunu dönüştürmenin imkanı! Al sana yol! Dönüştür! Hepinizin ayrıntı çok kabarık; dönüştürün de görelim.

Burada üç-dört yılı yaşayanlar var, hepsinin durumu çok kritik! Peki size ne olacak, siz ne yapacaksınız? Birkaç yıl geçirdiğinizde bıçak keskinliğiyle, güneş gibi yakıcılıkla bu platformda bulunmalısınız. Ama halen büyük bir kısmınız fırsat bulsanız neyle uğraşacağınızı bilmiyorsunuz. Gafil olmayın! “Can kardeşlerimdir” deyip edebiyat yapmaya gerek yok veya “canı cehenneme” demek de doğru değil. Bu beş yılın tecrübesi çok önemlidir. Kürt halkı açısından, hatta birçok güç açısından bu yıllar incelenmeye değer. Dikkat ederseniz, uluslararası alanda bile bir değerlendirme değeri buluyor.

Başka bu yılları duyumsayanlar var mı? Bu yıllar hakkında birkaç söz söylemek isteyen var mı? Hiç etkilenmediğiniz için konuşmak bile istemiyorsunuz. Birkaç söz söyleme gücünüzün olmaması, yılların iddiasız geçirildiğini gösterebilir. Bu yıllardan bir şey anladınız mı? Siz tarihle ilgileniyordunuz değil mi? Sanırım dört bin yıl öncesinin tarihini ifade etmeye çalışıyordunuz. Dört bin yıl öncesini yazacağına, şu son dört yılı yaz. Bir taslak yazmıştınız, dört bin yıl öncesinden mi alıyordunuz? Dört bin yılı duyacak, bilecek kadar gücün var mıydı?

Za.: Öğrenmeye çalışıyorum.

- Şu son dört yılı anlarsan, gerisini de belki biraz anlayabilirsin.

Za.: Biraz anladığımı sanıyorum Başkanım.

- Anlat bakalım nasıl yıllardı?

Za.: Başkanım dördüncü kurtuluş hareketimizin düşman karşısındaki yenilgisinin parti içi mücadeleyle kurtarılmasıdır.

- Peki bizi kimler yenilgiye götürmek istiyordu? Bunların suliyetleri nasıldı? Bunun iddialı bir yazısını kim yazabilir acaba?

İhtilal bağları çok önemlidir. Burada ihtilal bağlarıyla bağlılık geliştirecek olanların var olduğunu sanıyorum. Ben sizi küçümsemek istemiyorum, ama bu büyük bir sanattır. Ben her gün kendimi gözden geçirerek, sizlerle devrimci bağlar temelinde bağlarımızı götürmek istiyorum. Size kalsa köylü, aşiret bağları, hissi bağlar ortama rahatlıkla egemen olacak ve düşman bu bağları yönlendirecek. Bunlar iyi açılması gereken hususlardır, ama içinde güçlü yorumcular da yok. Ben çok kaba çaba harcayın veya kendinizi bir takım eylemlerle ispatlayın da demiyorum. Benim demek istediğim biraz farklıdır. Yanlış anlaşılmasından bahsediyorum. Kapsamlıdır. Bağlılık, sadakat çok gerekli, ama tamamen devrimci bir kapsamı esas almak önemlidir. Siz durumu çok kolayca köylü, aile, kabile hissi bağlarla veya öfke, kin gibi bağlarla kurtarmak istiyorsunuz. Bunlar doğru çıkışlar değil. Bu yılları benim adıma veya beni esas alarak eleştirebilirsiniz de. Güçlü bir eleştirici çıksaydı, buna da minnet duyacaktım. Can alıcı bir yerden eleştirecek arkadaş var mı?

Za.: Tarih hakkını verecektir Başkanım.

- Hayır, tarih bana kalsın. Sizlerden can alıcı bir eleştiri kim geliştirebilir?

Ben hakimim, bunu hemen güce, örgüte ve çalışmaya dönüştürürüm. Başka türlü çıkış bulamıyorum. Sizinki tersidir. Çalışmayı bırakıyorsunuz, haklılık duygusunu içinde saklıyor ve günü gelince onu kullanmaya çalışıyorsunuz. Burada yöntem farkı var. Bir tanesi size yanlış dayattı, ama yanınızda on tane iyi insan olabilir. Yanınıza birçok insan eğitime geliyor. Kendinizi ölümüne eğitime verin, “şu kişi kötü yapıyor, platform dayatıyor veya boşa çıkarıyor” deyin. Hepinize eğitim adayları verdik, hatta yönetiminiz altına takımdan aşağı vermedik. O zaman onları örnek olarak yetiştirin. Ama sizin çabanız bile yok denecek kadar azdı. Bunda ortaya tutarsızlık çıkıyor. Madem eksikliği gördün, madem yerinin değiştirilmesi gerektiğini gördün, neden elinin altındakileri yetiştirmiyorsun? Burada

da halen d ne kadar arkadaşların yaptığı şikayetçiliktir. Madem ciddi bir yetmezliği görüyorsun, ikincisini ele al; üçüncüsüyle uğraş! Sizde bu yok.   inize saklıyor “yeri geldiğinde ne kadar haklı olduğumu ortaya koyarım” diyorsunuz. Yani haklılık duygusu sizi tatmin ediyor, esas tavrınıza yön veren de budur. Benim için haklılık duygusu çok tali bir duygudur veya ona hiç fazla güvenmiyorum. Güvendiğim, sürekli alternatif olanı ortaya çıkarmaktır.

Bir iki militanımız, “savaş benden geçer, benden başka çıkmaz” diyor. Ben, binlerce savaş komutanı adayına ulaşmak istiyorum. Sırf onun iddiasını, size göre dayatma platformunu boşa çıkarmak için yapıyorum. Siz aynı yöntemi yapmıyorsunuz. Bir şeyler görüyorsunuz, kendinizi haklılığa inandırđyorsunuz o kadar. Ben şunu söylüyorum; bunun alternatif çabası nerede? Yetkim yok demeyin. Yetki herkeste var. Yetki, imkan yok derseniz, yalandır! Var, ama çaba yok. Bu sizin  eliştiğinizi veya tutarsız kaldığınızı gösteriyor. Yıllar böyle değerlendirilebilirdi. Yetkiler vardı. Bir bölgede işlerin doğru gitmediğini gördüğünüzde, siz o bölgeye kendi sorumluluğunuzda örnek bir çalışma dayatabilirdiniz. Bu fırsat hepsi için vardı, ama yapılmadı. Benim yaptığım neydi? Birisi boşa çıkarıyorsa, onun yerine en iyisini getirmektir. Devre üstüne devre; ilişki üstüne ilişki; iyilik üstüne iyilik... Hep aşamalı çalışmadır. Bu yıllardan, öğrenilecek yöntemler epey var, tabii siz öğrenmesini bilerseniz, kendinizi başarılı kılmanız için çok şey var. Gereğini duymamanız, sizin için bir gerileme nedenidir.

Bu geçmiş yıllara ilişkin söyleyeceğiniz bir şey var mı? Bir hatırlatma yaptım. Biz son yılların değerlendirilmesini,   z mllemelere epey yansıtık. Yalnız mümkünse, bunu bir inceleme yazısına dönüştürmek yararlı olabilir. Hatta III. Kongre’nin beşinci yild n m  biçiminde bir değerlendirme yazısını, bizim değerlendirmelere dayanarak yazabilirsiniz, faydalı olabilir. Bunun bir muhasebesini yapmak, Serxwebûn için, hatta eğitim için yararlı olabilir. Bir inceleme kılavuzu faydalı olabilir. Aslında bu konuda epey değerlendirme var, birisi toparlayabilir.

Bu temelde hepinize tekrar başarılar diliyorum.

25 Ekim 1991

MUSTAFA GEZGÖR YOLDAŞ

İşyan Dolu Bir Yürek Ve Soluksuz Bir Yürüyüş

Adı Soyadı: Mustafa Gezgör
Doğum Yeri ve Tarihi: 1957 Wêranşar-Riha
Mücadeleye Katılım Tarihi: 1976
Şahadet Tarihi ve Yeri: 23 Aralık 1992 Pirsus
Görevi: GAP Eyalet Komutanı

"Kendim için asıl kararı Parti Önderliği ve partiye bırakıyorum. Ama tercih ille de bana bırakılırsa Botan ve GAP eyaletlerimizden birinde silahlı mücadeleye katılmak istiyorum. Bunlar da olmazsa silahlı mücadele verebileceğim herhangi bir alana gidebilirim..."

Bu sözleri Mustafa Gezgör yoldaş 27.02.1992 tarihli Akademi yönetimine verdiği bir raporunda yazmıştı. İnsanın kendi iradesini tümünden partinin iradesine tabi kılması erdemli bir davranıştır. Hiçbir kişisel çıkar gözetmeden yaşamı olduğu gibi ulusal kurtuluş mücadelesinin emrine sunmak, özgürlük mücadelesinin ne kadar sağlam temeller üzerinde yükseltildiğini de göstermektedir.

Mustafa Gezgör, uzun erimli bir mücadele, her anı direnme ruhu, düşmana karşı beslediği kin, öfke ve nefretle, yoldaşlarına karşı beslediği aşırı bağlılıkla dolu geçen bir yaşamdır. Araştırma-

cı-yazar, şair, tiyatro senaryoculuğu ve oyunculuğu yanında ajitator, örgütçü, yeri geldiğinde bir savaşçı, yeri geldiğinde de bir komutan; işte böylesine çok yönlü bir kişiliği anlatmak, ifade edebilmek oldukça güçtür. Dahası anlatmak kendi başına yeterli olmuyor, anlamak ve bilince çıkarmak gerekiyor.

Kurdistan devrimini sonuç alma aşamasına getiren, böylesine güçlü şahadetlerdir. Şahadetlerin güçlü olması Kürt halkının savaşındaki kararlılık ve cesaret düzeyini de gösterir. Eğer halkı için yaşamını ortaya koyan bir savaşçı "kendim için asıl kararı Parti Önderliği'ne ve partiye bırakıyorum" diyorsa, burada devrimin sarsılmaz irade ve inanç birliğini, bütünlüğünü görmek çok önemlidir. İşte Mustafa Gezgör yoldaş bu yönde ölçü alınması gereken bir konumdadır, Partinin grup aşamasından günümüze kadar soluksuz sürdürdüğü mücadele pratiğinin hangi zorlukları yaşayarak bu aşamaya geldiğinin de derin izlerini bu kişilikte bulmak mümkündür. Sıfırdan başlanarak yaratılan, olanaklar, ölümüne sürdürülen kimlik kavgası, fedakârlıkta sınır tanımayan şehitlerimizin emekleriyle şekillenmiştir. İmhadan, katliamdan, soykırımdan ve katı inkarcılıktan başka bir imkan tanımayan düşmana karşı bu kişiliklerin gerçekleştirdikleri direnişler tarihimizin karanlık yollarını aydınlatmıştır. Düşman, devrime biçim veren kişilikleri hedef haline getirerek devrimi onlar şahsında boğmak ve yok etmek istemiştir. Düşman bütün olanaklarını seferber ederek çok yönlü, kapsamlı bir saldırı içinde olmuştur. Böyle bir ortamdan mücadeleyi geriye çekirmeden bugünlere ulaştıran şehitlerimizin yaşamları bugün bizleri ayakta tutan güçlü dayanakları oluşturmaktadır.

Mustafa Gezgör yoldaş halkçı yapısıyla, direngenliğiyle birçok değer yaratılmasında yoğun bir emeğin sahibidir. Canını, ruhunu mücadeleye katmış, onu düşünmüş, onu yaşamıştır.

Mustafa Gezgör yoldaş, Riha'nın Wêranşar ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1957 yılında dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Wêranşar'de bitirdi. Aile bütçesine katkıda bulunmak için küçük yaşlarda çalışmaya başladı. Marangoz çıraklığı, gazoz satıcılığı, kebabçılık yaptı. Ortaokul ve lise yıllarında ise yüzme havuzunda cankurtaran, inşaat işçiliği, yağlı boyacılık, hamallık gibi işlerde çalıştı. Emeğine dayanarak yaşamını sürdürdü. Baş-

kalarına bağımlı yaşamayı asla benimsemedi. Daha çocukluğunda sömürü sistemine büyük bir öfke duymaya başlamıştı.

Liseye başladığında devrimci düşüncelerle tanıştı. Bu tanışmasını özgeçmiş raporunda şöyle dile getiriyordu: “Devrimciliğe, düzene çok bilinçsizce duyduğum kin ve hareketli yapım yöneltti. Daha sonra kendiliğindenci bir tarzda lisede 'Kurdara Azadiciler' adıyla anılıyorduk. Örgütlülük yoktu. Bu süreçte Ankara'da okuyan Başkan Apo'nun ismini duyuyorduk. Hareket Kurdistan'a taşındığında Başkan Apo Suruç'a gelip bizi örgütledi.” Partinin grup aşamasında ilk temasa böyle geçtikten sonra Kemal Pir'in geliştirdiği mücadelenin etkisiyle ilişkilerini daha da pekiştirdi. 1975 yılı sonlarından itibaren profesyonel faaliyetlere katıldı.

O'nun yaşamında her şey çok hızlı geliyordu. Durağanlıktan nefret ederdi. Kendi yapısında bulunan asi kavgacılığıyla devrimci mücadele arasında tam bir bütünlük kuruyordu. Çocukluğundan bu yana arayış içinde olduğu özlemi devrimcilikte gerçekliğe kavuşmuştu. Bundan dolayı bir daha bırakmamacasına sosyalizm davasına sarıldı ve kesintisiz bir yürüyüşü liseye gittiği ilk günlerde Kurdistan Devrimcileri saflarında başlattı. Halkçı, örgütçü ve toparlayıcı özellikleriyle çevresine oldukça güven veriyordu. O dönemde Kurdistan devriminin en çok ihtiyaç duyduğu da bu özelliklerdi. Çünkü Kurdistan halkı Türk sömürgeciliği tarafından en küçük sosyal, siyasal ve kültürel birimlerine kadar dağıtılmış, birlik ve bütünlüğü parçalanmıştı. Kurdistan devrim mücadelesi de ancak bu parçalanmayı bütünleştirmeyi amaç edindiği oranda gelişme gösterebilirdi. Mücadelenin ilk kadroları süreç içinde böyle bir özelliği yakalama yönünde bilinçli ya da kendiliğinden de olsa yoğun bir çaba içinde oldular. Kurdistan'da başka türlü devrim adına hareket etmenin olanağı da yoktu. Sömürgecilik, sosyal-şovenizm, reformizm, faşistler, hemen hemen her kesim Kurdistan devriminin bir hayalcilikten, anarşizmden başka bir şey olmadığını söyleyerek Kurdistan Devrimcileri'ne karşı tavır alıyor ve silahlı saldırılarda bulunuyorlardı. Böylesi bir ortamda Kürt, Kurdistan isimlerini anmak, tartışmak, savunmak ölümü göze almakla eşdeğerdi. Gözü kara bir pratik sergilemek de mücadeleyi yaşatamazdı. Akıllı, sabırlı ve planlı bir pratikle bu sorunlar aşılabilirdi. Ajan-

muhbir ağından adım atmak kolay değildi. Partinin gelişimi bunlara karşı alacağı tavra bağlıydı. Kurdistan Devrimcileri, ulusal kurtuluş mücadelesini başlatan kadro ve sempatizanlar dışı dış bir savaşla bir gelişmeyi yaratabildiler. Mustafa Gezgör yoldaş lisede okuduğu sıralarda özellikle faşistlere, ajan-muhbir ağına, sosyal-şoven ve reformist kesimlere karşı geliştirilen mücadelede yerini aldı.

Aktif bir mücadele içinde olduğundan dolayı kısa sürede bu kesimlerin boy hedefi haline geldi. Mücadelesini engellemek için okul yönetimleri O'nu başka liseye sürgün etti. Gittiği yerlerde mücadelesini sürdürdüğü için Girê Sor (Siverek), Pirsus (Suruç) liselerine sürgün edildi. En son tekrar Wêranşar Lisesine döndüğünde belli bir bilince ve mücadele pratiğine sahip olmuştu. Aktif görevler üstlenerek grubun alanda örgütlendirilmesinde üzerine düşeni yapmaya çalıştı. Özellikle öğrenci gençlik atılğan ve cesur ruhlu bu savaşçıyı doğal bir önder olarak kabul etmişti. Ne zaman boykot, yürüyüş yapılsa büyük bir coşkuyla en ön saflara geçerdi. Bütün saldırıların ve tehlikelerin önce kendisine gelmesini isterdi. Halkı ve yoldaşlarını korumayı temel alırdı.

Atılğan, fedakar, cesur yapısının yanı sıra öfkeli ve sinirli yönleri de vardı. Özellikle de ihanetten, dedikodudan, arkadan hançerlenmekten nefret ederdi. O yüzden bütün yazılarında ve sohbetlerinde sık sık "ihanet", "kalleşlik", "soysuzluk", "kara saplı hançer" sözlerini kullanırdı. Daha mücadeleye ilk atıldığı yıllarda bile kafasında şekillenen düşünceleri hiç saklamaz, muhataplarına mutlaka aktarırdı. Eleştirici yönünü sürekli güçlendirmeyi bir prensip olarak benimserdi. Kendisini gözden geçirmeyi de ihmal etmezdi. Yanılgılı olduğu konularda özeleştiri verme büyüklüğünü her zaman gösterirdi. İhanet temelinde yapılan saldırılara karşı duyduğu öfkenin düzeyini ortaya koymak oldukça zordur. "Düşman düşman olduğu için saldırıyor, öldürüyor, katlediyor" diyordu, "Ama ihanete, ayak kaydırmaya, kalleşliğe asla meydan vermemek gerekir." Bütün söylemlerinin ağırlıklı yönünü mertlik, fedakarlık ve alçakgönüllülük konuları oluşturunurdu. Bunları çok sık işlemesinin bir nedeni de hem bu tür olaylarla sık sık karşılaşmasından, hem de Kurdistan halkının düşman tarafından düşürülmüşlüğüünün düzeyinden dolayıydı. Düşürmekte, soysuzlaştırmakta sınır tanımayan

düşmana ve başka çevrelere karşı içinde en ufak bir acıma hissi taşımazdı. Çalışmak ve üretken olmak O'nda bir yaşam biçimi olmuştu. Bu yaşamı adeta düşmana inat geliştiriyordu. Sanki düşmandan halkımızın üretkenliğinin kısırlaştırılmasının intikamını alırcasına bu pratiği kararlıca uyguluyordu.

Devrimci mücadeleye profesyonel olarak katılması ailesiyle aralarında birtakım problemlerin doğmasını da beraberinde getirdi. Ailenin ondan beklentisi okuyup bir memur olması ve bütçeye katkıda bulunmasıydı. Oysa O'nun gerçekleştirmek istediği sadece kendi bireysel yaşamını iyi bir düzeye getirmek değildi. Kurdistan'ın mevcut koşullarında bireysel yaşamın anlamsızlığını çok iyi gördüğünden toplumsal yaşamın özgürleştirilmesini temel almıştı. Ailesinin düşünce yapısını değiştirme yönünde bazı çabaları olduysa da yüklendiği görevler sonuç almasına imkan tanımadı. Çünkü bütün faaliyetler kadro yetersizliğinden dolayı birkaç kişinin omuzlarına biniyordu. Çevre alanlara da el atıldığında birinin ailesini devrimcileştirme çabası tamamen olanaksızlaşıyordu. Hele ailelerin Kurdistan sorununa bir öcü gibi baktıkları bir ortamda, ailenin devrimcileştirilmesine yönelmek yığınla engelleri beraberinde getiriyordu. Toplumda o kadar çok problem vardı ki, bunların hepsine mevcut kadro yapısıyla çözüm getirmek mümkün değildi. Düşmanın her geçen gün dozunu artırarak sürdürdüğü saldırıları da bunlara eklenince çekilen zorlukların düzeyi daha iyi anlaşılır. Kurdistan devrimciliğinin delilik, çılgınlık, anarşistlik olarak görüldüğü, alaycı yaklaşıldığı bir ortamda davanın kararlı savunuculuğunu yapmak, bunun inancını yüreğinde taşımak akılamaz bir irade sağlamlığını gerekli kılıyordu. Gezgör yoldaş bu konuda en ufak bir ikirciklik göstermedi. Yüreğini sürekli kızgın lavlarıyla kaynayan bir yanardağ gibi korudu.

Wêranşar'de Kurdistan Devrimcileri'nin örgütlenmesini yürütürken bu tür zorlukları aşmasını da bildi. Günün 24 saati durup dinlenmeden çalıştı. Örgütleyebildiği kadar örgütledi, düşmanı vurabildiği kadar vurdu. İdeolojik-politik düzeyi tam olarak yakalayamamış olsa da yürüttüğü faaliyetlerde komple devrimciliğin özelliklerini taşıyordu. Hele feodal çetelere karşı beslediği öfke O'nu ateş gibi bir eylemci, ajitatör, propagandacı ve örgütçü yapmıştı. Yüreği sönmüş bir ya-

nardağın yeniden kabarmasına dönüşmüştü. Süleymanlar çetesine karşı halkımızın tarihsel intikam hırsıyla savaştı. Çetelerin halkımız üzerindeki baskılarının kırılmasında yoğun bir çabanın içinde oldu. Kurdistan Devrimcileri'nin Wêranşar'de gelişmesinde, halkın sempatisini kazanmasında ortaya konulan emeklerde Gezgör yoldaşın belirleyici payı vardır. Düşmanın her türlü engelleme çabalarına rağmen mücadele bu alanda da gelişti ve halk kitlelerini sardı. Ajan-muhbir ağına ölümcül darbeler vuruldu, faşistlerin örgütlenmesi dağıtıldı. Fiili olarak gerçekleştirilen eylemlerin çoğunda yerini aldı, bizzat planlayıp uyguladı. Bunlara ek olarak partiye maddi gelir sağlamak için de çeşitli işlerde çalıştı. Parti henüz halktan destek alamıyordu. O yüzden partinin çeşitli ihtiyaçlarının karşılanması için de faaliyet yürüten kadroların çeşitli işlerde çalışmaları, maddi gelir sağlamaları ister istemez kendisini dayatıyordu. Yani bu dönemin devrimciliğinde fedakarlıkta sınır yoktu. Her şey yoktan var edilmek zorundaydı. Bunlar da ancak çalışmak ve bir yandan da savaşmakla mümkündü. Bir yerden başka bir yere bir kuryenin gönderilmesi bile başlı başına bir sorundu. Onun yol parasının ve ihtiyaçlarının karşılanması için bazen inşaatlarda üç-dört gün çalışıp para toplamak gerekiyordu. Düşman kuşatması altında bütünüyle kendi olanaklarına ve gücüne dayanarak bu mücadeleyi yürütülüyordu. Kurdistan Devrimcileri'nin bütün alanlarda mücadeleyi geliştirmeleri böyle yoğun emeklerin harcanmasıyla mümkün olmuştur. Halk, partimizin ilk çekirdek grubunu harcadıkları emekleriyle tanımış, saygı duymuş ve onları kabullenmiştir. O güne değin Kurdistan halkının hiç tanık olmadığı bir gelişmeydi bütün bunlar. Şaşkınlık, inanmada güçlük çekmekle birlikte sağlam bir saygı ve bağlılık duygusu da gelişmişti. Çünkü Kurdistan Devrimcileri halkı küçümsemiyor, hor bakmıyor, onu suçlayıcı yaklaşımlarda bulunmuyordu. Halka saygı gösterme, halkı anlama, toplumsal sorunların derinliklerine inerek neden ve sonuçları araştırıp ortaya koyma temel yaklaşım olarak benimsendiğinden halkın saflara akması da öyle uzun bir süreyi kapsamadı.

Mustafa Gezgör yoldaş, yürüttüğü faaliyetlerden dolayı düşman güçleri tarafından çeşitli zamanlarda tutuklanarak zindana gönderildi. Riha'nın bazı ilçelerinde, Mêrdîn, Qoser, Dêrika Çiyayê

Mazî alanlarında Kurdistan Devrimcileri'nin örgütlenme çalışmalarına aktif olarak katıldı. 1978 yılında Curnê Reş (Hilvan)'de feodal işbirlikçi Süleymanlar aşiretine karşı yürütülen mücadelede gereken yerini alarak bu çetelere ağır darbeler vurdu.

30 Temmuz 1979 tarihinde, Celal Bucak'a karşı gerçekleştirilen Kırbası olayında Salih Kandal yoldaş şehit düştü, Gezgör yoldaş ise yaralandı. Yine 1979 yılında katıldığı bir düğünde kaza sonucu yaralandı. Tedavi görmek için gizli kaldığı evde daha iyileşmeden yapılan bir ihbar sonucu yakalandı. En çok nefret ettiği ihbarcılık, ajanlık O'nu gelip böyle amansız yakalamıştı. Yakalandığında canından çok sevdiği silahı da yanındaydı. Kendisinden ziyade silahının düşmanın eline geçmesine üzülmüştü. "O silah, mücadele yürüten bir savaşçının elinde olsaydı düşmana daha çok darbeler vururdu" diyordu. O dönemde bir silah temin etmek büyük bir olaydı. Emeklerinden ve düşüncelerinden başka hiçbir şeyi olmayan insanlar bir halkın özgürlük ve bağımsızlık kavgasını başlatmışlardı ve ellerinde kendilerini savunmaya yetecek kadar bir araçları da yoktu. Kaybedilen bir insanın, bir silahın veya herhangi bir aracın yerini doldurmak da öyle kolay değildi. Gezgör bunların yaratılmasında emek sahibi olduğundan, bunların acısını çok yakından ve derinden yaşadığından bir silahın düşmanın eline geçmesine kendisinden daha çok üzülmüyordu.

Ortada ders çıkarılması gereken deneyim ve direniş mirası da yoktu. Polis karşısında nasıl tavır takınılacak? Bunlar teorik olarak kitaplardan okunmuş ve ezberlenmiş bilgilerdi. Ama pratiği nasıl ortaya çıkacaktı, bunlar henüz yaşanmamıştı. Her alanda direnmek gerektiği sık sık söylenen bir olguydu. Fakat nasıl direnilecekti? Bu alanda da bir donanım yoktu. Her şey kişilerin o anda takınacakları bireysel tavırlara bağlıydı. Bu durum örnek ve ölçü alınması gereken bir değer yaratılmasına kadar da böyle devam edecekti. Gezgör yoldaş, polis sorgusunda direnmeyi esas almıştı. Fakat direniş esnasında zaafırlıkları da olmuştu. Böyle bir deneyimden geçtikten sonra pratiğinden çıkardığı derslerle kendisini daha da güçlendirerek, dönemin görevlerine yanıt vermede gecesini gündüzüne katarak çalıştı. Düşmanın ajanlık tekliflerine karşı örnek direnişçi tavırlar sergileyerek bunları boşa çıkardı. Cezaevlerinde

çoğu zamanlar yalnız kaldı. Genellikle hücrelerde tutuldu. Sık sık sürgünlere gönderilerek teslim alınmak istendi. Ama gittiği bütün cezaevlerinde tek başına da kalsa teslimiyete karşı direnişi esas aldı. Özellikle Diyarbakır Cezaevi'nde yaptığı çalışmalar örnek alınacak niteliktedir. Diyarbakır'daki tünel kazma çalışmalarında bizzat önderlik yapmıştır. Tünelin planlanması, kazımının yapılması, gizliliğinin sağlanmasında esas çalışmaları yaptı. Bıkmadan, usanmadan aylarca tünelde çalıştı. Kış aylarında tüneli su bastığında da kazma çalışmalarına ara vermedi. Suyun içinde çalışmasını sürdürdü, Farelerle boğuşarak sabırla tüneli kazdı. Hatta tünelde en uzun süre kalarak çalışma rekorunu kırdı. Bütün bunlara, dışarıya çıkıp silahlı mücadeleye katılma özlemiyle katlandı. En büyük özlemi Parti Önderliği'ne ve partiye kavuşmaktı. Dışarı çıkacağından o kadar emindi ki, bazı eylem planları bile tasarlamıştı. Ama tünelin ortaya çıkmasıyla birlikte bir grup yoldaşıyla birlikte Eskişehir Cezaevi'ne sürgün edildi,

Gezgor yoldaş cezaevinde Mehmet Şener tasfiyeciliğine karşı sürekli tavrı aldı. Bu anlayışla çatıştığı kadar hiçbir şeyle çatışmadı. Eleştirilerini açıktan yaparak bu anlayışı mahkum etme yönünde çok uğraştı.

Elbette bu çatışmalar zaman zaman O'nun sınırlandırılmasına da yol açtı. Sinirli yapısından dolayı çok çabuk parlıyor ve en son söylenmesi gerekenleri başta söyleyerek çoğu zaman kendisini zor durumlara sokuyordu. Oysa Şener tasfiyeciliğinin üzerine daha soğukkanlı gitmesi gerekiyordu. Bunu tam yapamadığı için de öfkeleniyor ve sinirleniyordu. Bu da iç tasfiyeciliğe ve ihanete karşı yıllardır içinde beslediği öfkeden kaynaklanıyordu. Gittiği her yerde Şener tasfiyeciliği hakkındaki düşüncelerini açıklamaktan, rapor etmekten asla çekinmedi. Her defasında da, "Bugün kimse benim söylediklerime katılmayabilir ama tarih en sonunda beni haklı çıkaracaktır" diyordu. Ve yıllar sonra tarih O'nu haklı çıkardı. Şener tasfiyeciliği mahkum edildiğinde "gördünüz işte ben haklı çıktım" diyordu. Bunu gözleriyle görmesinden dolayı da büyük mutluluk duyuyordu.

Tutsak edilmesinden sonra Riha, Wêranşar, Qoser, Amed, Mêrdîn, Semsûr, Meletî, Eskişehir, Aydın, Buca cezaevlerinde kaldı. Ceza-

evlerinde geliştirilen bütün direnişlerde, açlık grevlerinde ve ölüm oruçlarında ilk sıralarda yerini alarak önderlik konumuna bağlı kaldı. Kalp rahatsızlığından şikâyetçiydi. En büyük korkusu da görkemli bir şahadetle değil de, kalp kriziyle yaşama gözlerini yummaktı. Hep bir çatışmada şehit düşmeyi hayal ederdi.

Cezaevi yaşamında zamanını hiç boş geçirmede. Araştırma-inceleme konularına ağırlık verdi. Partinin bu tür çalışmalara ihtiyaç duyduğunu belirterek başka arkadaşları da bu çalışmalar içine çekmeye özendiriyordu. Hele Amed Cezaevi üzerine yaptığı araştırmalar oldukça kapsamlıdır. Mazlum Doğan'ın anısına Kurdistan Direniş Tarihi'ni kaleme aldı. Bununla da yetinmeyip sayısız şiirler yazdı. Tiyatro oyunlarını yazarak bunların sahnelenmesinde yer aldı. Cezaevinde çıkarılan dergiler için yazılar yazdı, bu faaliyetlerin redaksiyon çalışmalarını yürüttü.

En son tedavi görmek için gittiği İzmir Buca Cezaevi'nden tahliye oldu. Çıkar çıkmaz kitle çalışmalarına katıldı. Akademi'ye gidene kadar bu çalışmaları aralıksız sürdürdü, Akademi'ye ulaştığında en büyük özlemi de gerçekleşmiş oluyordu, ilk tutsak edildiğinde parti henüz kurulmamıştı. Şimdi ise partinin tamamen halklaştığına tanık oluyordu. Bunun büyüleyici etkisinde kaldığını gizleyemiyordu. Parti Önderliği ile yıllar sonra yüz yüze geldiğinde heyecandan kalbi duracak gibi olmuştu. Akademi'de Zindan Direniş Konferansı'na katılarak kendisini iyi gözden geçirerek yeni döneme hazırladı. Açık sözlülüğüyle kısa sürede Parti Önderliği'nin dikkatini üzerine toplamıştı. Parti Önderliği O'nun için "Gözgör bizim jokerimizdir, her alanda çalışabilecek yapıdadır" diyordu. Akademi olanaklarından en iyi bir şekilde yararlanmayı esas aldı. Askeri ve siyasi eğitimlere aksatmadan katıldı. Ayağında meydana gelen bir rahatsızlıktan dolayı ameliyat oldu ve bir süre Ortadoğu'da tedavi gördü. İyileşmeyi sabırsızlıkla bekliyordu. Bir an önce silahlı mücadeleye kavuşmak istiyordu. Uzun süre Parti Önderliği'nin denetiminde kaldı. Israrlı dayatmaları sonucu GAP Eyaleti'ne komuta düzeyinde gönderildi.

Kısa sürede GAP Eyaleti'nde elle tutulur gelişmeler sağlandı. Ama sonuçta iç ihanet kendisini burada da yakalamıştı. Mustafa Güneş haini gidip düşmana teslim olarak bulundukları yeri ihbar etti. 23 Aralık 1992 günü düşman güçleri evi kuşatmaya alarak

teslim olmalarını istedi. Evde bulunan yoldaşlar düşmana silahla yanıt verdiler. Çatışma uzun süre devam etti. Bütün yoldaşlarının şehit düşmesinden sonra son kurşununu kendisine ayıran Gezgör yoldaş ile birlikte, Güney-Batı Kurdistan parçasından 2 yoldaş, İbrahim Tek, Emin Aslan-Tek ve Faysal Öcalan yoldaşlar, şehitler ordusuna katıldılar.

Devrimci yaşamı boyunca Nuri, Mehmet, Ciran, İhtiyar, Viran, Kenan ve Zaman kod isimleriyle tanıdığımız Mustafa Gezgör yoldaş partiye grup aşamasında katılmış ve aralıksız bu yolda yürümüştür. Biz de ihanete, teslimiyete, kallesliğe, tasfiyeciliğe ve sömürgeciliğe karşı O'nun anısına bağlılığın bir gereği olarak kararlıca savaşacağımıza, özlemlerini gerçekleştireceğimize söz veriyoruz.

**Serxwebûn Gazetesi'nin
Nisan 1993 tarihli 136. sayısından alınmıştır.**

BİR YİĞİT DEVRİLMİŞ DEDİLER

Korkuları yanibaşında bir Diyarbakır sokağı
ve elveda niyetine ölüm
ipekli bulutlarda bir kayıp akşam
avuçlarında hasret serinliği var
şafak vurur beynime sonra
ve bedenim bölünür.

Nasıl anlatsam yüreğimdaki hasreti
zamana hükmüm geçmez ne etsem
ölüme inat düşlerimde sabah yıkanır
bir Diyarbakır sokağı ömrüme tanık
zaptedilmiş

artık rüzgar dilinden bir öyküdür bütün geçmiş
ve itip korkulu dehşetini bir yana on yılların
bir de bütün bilinmeyenleri çözülürken ülkemin
yaman acılar içinde bırakıp beni
bir yiğit devrilmiş dediler.

Tarih yorgunu gözlerimi yağmurlara serdim
çünkü işkencenin sabahı olmaz
umut hançerlenir şaka değil
çünkü şakası yok ölümün
Kurdistan'da zaman asidir
gün doğar
çöker karanlık
geçer ömür
ve işkencenin çılgılığı eksilmez.

Ömrüm mısra özleminde şimdi
gök mavisi hasret
ve hapsedilmiş sabahlar içinde
yağmurlara serdim yüreğimi.

Vakitler hangi paraleldedir
ay ışığı takılır parmaklıklara
avuçlarıma yıldız kümelenir
ışkencenin sabahı olmaz,
sen hüznü şarkılara bırak
yorgun gecelerin ardından, kavgaya sür her şeyini
senin dağların var.

Guvernika bir zaman kesitidir
Diyarbakır süzülür düşlerime
Çünkü kavlimiz bütün geçmişin hesabını
bütün bir gökyüzü Mazlum olur
ve ışkencenin çılgılığı eksilmez.

Göz bebeklerimde bahar
çünkü oğullarım kavga dölüdür
ve gül rengi bir kavga gecenin yeleli sırtında
incecik bir bahar dalı umut
ve usta bir ressam düşlerim her nedense
bir Diyarbakır sokağı kan içinde
gülmelerim öksüz
ve alıp beni yıllar ötesine götüren
bir yiğit devrilmiş dediler.

Ş.MUSTAFA GEZGÖR YOLDAŞ'TAN ŞİİRLER

Gittiler
Bilirim geri gelmeyecekler
Kum fırtınaları
Görmeyecekler
Sahralarda
Çalış diplerinde pusu
Atmayacaklar
Vietnamlardan,
Kutu deresinden
Geçmeyecek Dersim'den yolları
Sonsuzluğun direnmeyen
Acılarında
Dağları, sahraları,
Ormanları aşalım
Haydi, haydi gelin
Dağlara kavga ekelim
Gidenler, gidenlerimiz
Biliyorum geri gelmeyecekler
Neyleyim, kahpeyse devran
Vaktidir geceleri
Kuşatmanın
Bu dağlar ki, hep bizden yana

Çatışmasız, baskınsız, pusuşuz
Gün yaşamadı

Gidenler, gidenlerimiz
Sizi unuttuk mu ki,
Hep andı silahlarımız
Kininiz bizde yiğit
Fırtınalarınızı taşırdık
Sahralardan
Vietnam'dan ormanlarımıza
Sevdanız, sevdamız bizde
Yaşayan
Sessiz, karsız geçti mi ki,
Barutsuz soluklanışlarda
kar fırtınası sığınaklar
Bakire gecelerin çırlıçiplak
Gün doğumunda
Dizgin tutmuyor artık yürek
Şafakları tomurcuklanmış
Yüreklerimiz
Size sevdamızı taşıracak
sevdanızdan...

Gidenler, gidenlerimiz
“yarım kaldı kavgamız,
Yerde tüfeklerimiz” dedirtmedik,
Alın, alın sizin olsun
tetiğe düşen yüreklerimiz.
Gelin, gelin yeni sevdalarımız

Gidenler dönüşsüz, yorgun
Şuraya dağları toplayalım,

Asma bahçelerinden
geçelim

Babil'in,
Tüm ırmakları birleştirip
Akalım
şuraya kan sağanağı
Düşelim
Meraklanmasın bizim için gidenler
Tümünüz yarını yaratmaya
Haydi, haydi gelin
Dağlara kavga ekelim

Mustafa Gezgör

(Serxwebun Ağustos 2005, sayı .. alınmıştır.

“Kahırda yaşamayı bilmek
kahırda sabrı büyötmek
zor
zor
çok zor
erbabı olmak gerek
kavgada gözüpek
bak!
Bak benden anla
puşt dediğın anlamaz
kahırla yaşanmaz
kahreyle
yüreğinin kahrını mengeneyle vur
yedi kat göm
dervişleri çatlat sabrınla
buna gücün var,
biliyorum...
...
kahırda
sevdaya beşik sallamaktır
en güzeli.”

“dünyaların aşkı
sevdiğim
hele
dur
dur
dur..!”
“direndik
direndik
direndik...”

“sevgilim
dünyaların aşkı
geçmiş
gelecek
tüm zamanların
yaşanmış
yaşanmamış
tüm savaşların
varlığının tek nedeni
kılıç uçlarından
Kandan
ve de
emekten doğan
baharına göm
köklerinden içeyim
salkım
saçak
dolansın
hayat damarlarım
sana tutkun
sana vurgun
senden öncekiler gibi...”

“yerle gök arasına sıkıştırılmış
öfkesinin önünde titremezse bir bakışta eriteceği
hep 12 eylüllere toslayan
açlık ve sarı bir kir kokan
güvercin gülüslü, mavi kanatlı”
“sevdasının yüreği olan”

“dağlara kavga ekmeye”
“ben de bilirim mahpusu
ne şirin olur
kavga hasreti
bir kurşun ol istersen
döne
döne uç
inan kahrda
sevdaya beşik sallamaktır
en güzeli...”

“...ve bir temmuz günü
ürkek mahpus düşlerinin
orta yerinde
biraz acemi
biraz çocuksu
utangaç bir gülümseyiş
sarmış içimi
yıllar önce
tutsaklığında
hasret bırakıldığım
silahımla sohbeteyim
al sarısı kabzası/ sevgilinin dilinden tatlı
tetiği...”

